

BURMESE
CLASSIC

ရှင်မိထယ်

နုလုံးသားတစ်ပတ်ရင်စွန်း

ဂူင်မိထယ်

ရွှေလုံးသားတစ်ဖက်ရင်စွန်း

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်

၅၀၁၀၈၃၀၈၀၉

မျက်နှာပုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ်

၅၀၀၄၁၅၀၄၀၀

၂၀၀၀ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ

ပထမအကြိမ်

တန်ဖိုး

၁၀၀ ကျပ်

အုပ်ငယ်

၅၁၀

ထုတ်ဝေသူ

ဦးကျော်လှိုင်(ဝဥရော)စေတနာစာပေ
အမှတ်(၅၉)၊ ၁၉-လမ်း၊ လသာမြို့နယ်။

ပုံနှိပ်သူ

ဦးကျော်လှိုင်(၅၅၇၇၃)စေတနာ **OFFSET**
အမှတ်(၅၉)၊ ၁၉လမ်း၊ ရန်ကုန်။

၈၉၅.၈၃

ဂူင်မိထယ်

နှလုံးသားတစ်ဖက်ရင်စွန်း/ရင်မိထယ်-ရန်ကုန်။

စေတနာစာပေ၊ ၂၀၁၀။

၂၀၈- ၈၁၊ ၁၂၂၁၈ ၈၆တိ။

(၁) နှလုံးသားတစ်ဖက်ရင်စွန်း

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး
တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး
အမျှတအခြားအာဏာ တည်တံ့နိုင်ပြီရေး

ဒို့ထရေး
ဒို့အရေး
ဒို့မထရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

- ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်သေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော်၏ ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက် နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။

- ပြည်တွင်းပြည်ပ အမျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်ရေး။ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေ စိုးမိုးရေး
- အမျိုးသား ဖြန့်လည် စည်းလုံးညီညွတ်ရေး
- နိုင်ငံမာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေသစ် ဖြစ်ပေါ်လာရေး
- ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေသစ်နှင့်အညီ ဝေဖန်ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ်တစ်ရပ် တည်ဆောက်ရေး

စီးပွားရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- နိုက်ရှီးရေးကို အခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
- ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာရေး
- ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများ စိတ်ဝင်၍ စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
- နိုင်ငံတော် စီးပွားရေး တစ်ရပ်လုံးကို ပန်တီးနိုင်းမှ ဈွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသား ပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင် ရှိရေး

လူမှုရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာနိတ္တဖြင့်မားရေး
- အမျိုးဂုဏ်၊ ဇာတိဂုဏ်ဖြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှု အမွေအနှစ်များ၊ အမျိုးသားရေး၊ လက္ခဏာများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ရေး
- မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး
- တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်ဖြင့်မားရေး

ရှင်မိထယ်

BURMESE CLASSIC

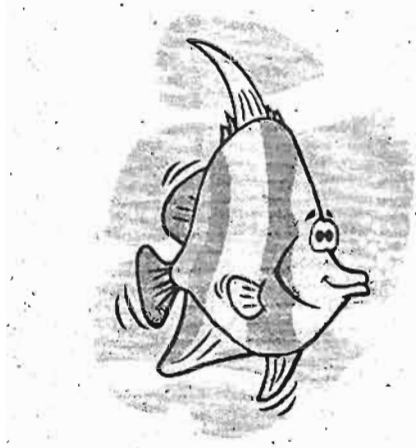

နလုံးသား

တစ်ဖက်ရင်စွန်း

ပိစဉ်သူ
မောင်ကျော်လှိုင်
စေတနာစာပေ

BURMESE CLASSIC

နင့်ရင်ထဲမှာ
 နွေးထွေးခိုင်မြဲတဲ့
 သံယောဇဉ်တစ်ခုပဲ ရှိတယ်လို့
 ယုံကြည်ထားခဲ့တာကိုက
 နင့်အမှားဖြစ်သွားခဲ့တာ ။
 တကယ်တော့
 နင့်ရင်ထဲမှာ
 ငါ့အပေါ်မှာ နွေးထွေးခိုင်မြဲတဲ့
 သံယောဇဉ်တစ်ခုတည်းတင်
 ရှိခဲ့တာမဟုတ်ဘူး ဆိုတာ
 ငါ အစောကြီးတည်းက
 ယုံပြီးသားပါဟာ ။

ရန်ပေးမောင်

ငါ မယုံဘူး
 ငါ့ရင်ထဲမှာ
 အချစ်မရှိခဲ့ပါဘူး။
 ငါ့ရင်ထဲမှာလေ
 ငါ သိပ်အထင်ကြီးတဲ့
 လူကြီးတစ်ယောက် အပေါ်မှာ
 လေးစားအားကိုး တွယ်တာမူတွေပဲ
 ရှိခဲ့တာပါဟာ ။

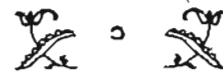
မထီရွှေ

အပိုင်း(၁)

နှလုံးသား

“မဏိ ငါတို့ ကျောင်းပြီးသွားတာလည်း နှစ်နှစ်လောက် ရှိပြီ၊ ဒီအတိုင်းကြီး သူ့ယေချင်းတွေနဲ့ တရုန်းရုန်းနေလို့ မဖြစ်တော့ဘူး။ ငါတို့မိဘတွေရဲ့ အလုပ်တွေမှာ ကူလုပ်ရင် လုပ် မလုပ်ရင် ကုမ္ပဏီကြီးတစ်ခုခုမှာ နေရာကောင်းကောင်း ရရင် ဝင်လုပ်ရင် ကောင်းမလား၊ အပျော်သဘောဖြစ်ဖြစ် ပေါ့ဟာ”

အင်း ... ရန်ခ ငြောတာလည်း အဟုတ်သား။ မဏိနဲ့ ရန်ခ ကျောင်းပြီးသွားခဲ့တာတောင် နှစ်နှစ်ရှိခဲ့လေပြီ။ ဘာအလုပ် ကိုမှ မယ်မယ်ရရမလုပ်ဘူးတဲ့အပြင် မိဘများရဲ့အလုပ်မှာလည်း ဝင်လုပ်ဖို့လည်း စိတ်ကူးမရှိခဲ့။

ရန်ခ မိဘတွေက မြို့ထဲမှာ ရွှေဆိုင်သုံးခန်းတွဲကြီး ဖွင့်ထားသလို မဏိ မိဘတွေကလည်း ဗိုလ်ချုပ်ချေးမှာ အထည်ဆိုင် သုံးခန်းဖွင့်ထားခဲ့သည်။

မဏိက တစ်ဦးတည်းသော သမီးဖြစ်သလို ရန်ခ ကလည်း တစ်ဦးတည်းသောသားကလေးမို့ အလိုလိုက်ထားကြတာ မို့ မဏိနှင့်ရန်ခက ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ် စိတ်မဝင်စားဘဲ မိမိတို့ထက် ချမ်းသာလွန်းတဲ့ ကုမ္ပဏီကြီးတစ်ခုခုမှာ အပျော်တမ်းအလုပ်ဝင် ကြည့်ကြဖို့ စူးစမ်းနေခဲ့ကြလေသည်။

မဏိနဲ့ ရန်ခက စိတ်တူကိုယ်တူ။ ပြီးတော့ တိုက် ခန်းကလည်း အခန်းချင်းကပ်ရက်မို့ မဏိတို့နှစ်ယောက် စိတ်တိုင်း ကျ လျှောက်လုပ်ကြမယ့်အရာတွေကို မိဘတွေကို အသိမပေးဘဲ တိုင်ပင်ထားခဲ့ကြသည်။

မိဘတွေကို အသိမပေးဘဲ အပျော်သဘောဖြင့် အလုပ်ခိုးလျှောက်မယ့်ကိစ္စလေးကို စိတ်အားထက်သန်စွာဖြင့် မျက် ဝန်းရွန်းရွန်းလေးတွေနှင့် သူ့ကို မော့ကြည့်လာတဲ့ မဏိမျက်နှာ လေးကို ရင်ခုန်စွာဖြင့် ခပ်ငေးငေးကြီးစိုက်ကြည့်လိုက်မိရင်းက သဘောကျစွာ ပြုံးလိုက်မိသည်။

“ရန်ခနော် ဘာပြုံးတာလဲ”

မဏိက သူ့ရဲ့အကြည့်နွေးနွေးတွေကို ရိပ်မိသွားသလို ရှက်ကိုးရှက်ကန်းလေး ဖြစ်သွားကာ သူ့ရင်ဘတ်ကြီးကို ဗြန်းခနဲ ပိတ်ထုလိုက်လေသည်။

“ဟောဗျာ ... အသားလွတ် မဆော့ကြီး”

ရန်ခကလည်း သူ့ရဲ့မရိုးသားတဲ့ အကြည့်တွေကို ပြန်ပြီးသတိထားမိသွားကာ ရင်ခုန်သံနွေးနွေးလေးကို ပြန်လည် ထိန်းချုပ်လိုက်ရပြီး တဟဲဟဲ ရယ်သွမ်းသွေးလိုက်ရင်း သူ့ရင် ဘတ်ကြီးကို ထုနေတဲ့ မဏိလက်ကလေးကို ဖမ်းချုပ်ထားလိုက် သည်။

သို့သော် မဏိက သူ ချုပ်ကိုင်ဖမ်းဆုပ်ထားတဲ့ လက်ကလေးကို တအားရုန်းယူလျက် နှုတ်ခမ်းကလေးစုပြီး ခြေ ထောက်နှစ်ချောင်းကို မကျေမနပ်ဖြင့် ဆောင့်ပေါက်နေသေးတာမို့ သူ ပိုပြီး ရင်ခုန်အသည်းယားသွားရကာ အသည်းပိုနေတဲ့ သူမ မျက်နှာချောချေလေးကို ရွန်းလက်ရီဝေစွာ အကြာကြီးစိုက်ကြည့် လိုက်မိသည်။

ကြွရွပ်ကလေးလို တောက်လက်နေတဲ့ မျက်နှာလေး က နူးညံ့ချောမွေ့ကာ စင်ရော်တောင် မျက်ခုံးကလေးနှစ်ခုက ထိဆက်နေတာမို့ ရန်ခ မဏိ မျက်နှာကလေးကို ငေးစိုက်ကြည့်

နေရင်းမှ နှုတ်ခမ်းကလေးတွေ ပြုံးမြဲမြဲကလေး ဖြစ်သွားရသည်။ ဒီမျက်ခုံးဆက်တာလေးတွေဟာ အိမ်နီးချင်းညားတတ်တယ်ဆိုတဲ့ သင်္ကေတတစ်ခုဆိုတာကို နားလည်သိရှိထားသည့် ရန်ခရင်ထဲမှာ ကြည့်နူးလှိုက်ဖိုသွားခဲ့ရလေသည်။

မျက်တောင်ထူထူသိပ်သိပ်ကြီးတွေက ရှည်လျားစွာ စင်းကျနေပြီး သမင်မမျက်လုံးလေးတွေလို တောက်စိုဝိုင်းနက်နေသည့် မျက်ဝန်းကလေးတွေက မဏိရဲ့အလှတွေထဲမှာ အထင်ပေါ်ဆုံးလိုပြောရမလိုပင်။

နှင်းဆီနှုတ်ခမ်းဖူးဖူးကလေးတွေက ဆေးသွင်းထားတာမို့ နှုတ်ခမ်းနီဆိုးစရာမလိုဘဲ ပုံပုံထူထူကလေး ပန်းသွေးရောင်ပြေးနေတာ အသည်းယားစရာကောင်းလှသည်။

မဏိရယ် ... ကျောင်းသားဘဝတုန်းကတော့ နင့်ကို တခြားယောက်ျားလေးတွေ ဝိုင်းပြီးပိုးပန်းကြတာကို ငါ့ရင်ထဲမှာ နည်းနည်းမခဲချင်တာလောက်ပဲရှိခဲ့ပေမယ့် အခုလို ငါ့ရင်ထဲမှာ တရူးနှင့်နှင့်ကြီး ခံစားရတာမျိုး မရှိခဲ့သေးပါဘူး။

အခု ငါ့အဖြစ်က နင်နဲ့ခွဲရမှာကို အရမ်းထိတ်လန့်နေခဲ့တဲ့လူတစ်ယောက်လို ငါ့ရင်ထဲမှာ အရမ်းစိုးရိမ်ပြီး နင့်ကို သိပ်ချစ်နေခဲ့တယ် မဏိရယ်။

“ရန်ခ”

“.....”

“ရန်ခ သေတော့မှာပဲနော်”

စူတူတူ မူနွဲ့နွဲ့ အသံကလေးကြားတော့မှ သူ မဏိမျက်နှာလေးကို ခပ်ငေးငေးလေးစိုက်ကြည့်နေမိရာမှာ သတိပြန်ဝင်လာပြီး မျက်နှာတစ်ခုလုံး နွေးခနဲဖြစ်သွားသည်အထိ ရှက်ရွံ့သွားကာ မဏိကိုလည်း အားနာသွားရပါသည်။

“ဟင် ... ဘာလဲ မဏိ”

ရှက်ရဲရဲကလေးဖြစ်သွားတဲ့ မဏိမျက်နှာကလေးကို သူ ပြုံးစိစိစိုက်ကြည့်မိရင်းမှ ဣန္ဒြေဆယ်လိုက်ရသည်။ မဏိက သူ့အဖြစ်သည်းတာလေးကို ရိပ်မိသွားပြီး သူ့ကို မျက်စောင်းနက်နက်ထိုးကာ ဘာစကားမှမပြောတော့ဘဲ ခြေနှစ်ချောင်းကို ဆောင့်ပေါက်လိုက်လေသည်။

ဆိုဖာရှည်ကြီးမှာထိုင်ပြီး ပါကေးကွက်တွေ ချိုင့်ဝင်သွားမတတ် ခြေဆောင့်နေတဲ့ မဏိအရှေ့သို့ သူ့အပြေးရောက်သွားကာ မဏိ ပခုံးကလေးနှစ်ဖက်ကို လက်နှစ်ဖက်နှင့်ချုပ်ကိုင်လျက် ချောမောနှစ်သိမ့်လိုက်ရသည်။

“မဏိကလည်းကွာ၊ ကလေးမဟုတ် ဘာမဟုတ် အဲဒီလို မဆိုးနဲ့ ရဘူးလေကွာ၊ ငါ မကြားလိုက်လို့ပါ။ မဏိ မျက်နှာလေးက အရင်နဲ့ မတူ တစ်မူထူးခြားပြီး လှနေလို့ ကြည့်ရင်းနဲ့ မဏိ ဘာပြောလိုက်မှန်း မသိလိုက်တာပါ။ စိတ်မကောက်ရဘူးကွာ၊ ပြော ... ဘာပြောမှာလဲ မဏိ”

“မပြောဘူး၊ ဘာမှမပြောတော့ဘူး၊ သွား နှင့်တိုက်ခန်းနှင့် ပြန်တော့”

မဏိ တကယ်စိတ်ကောက်သွားခဲ့ပါပြီ။ ရန်ခ ဘယ်လိုချောချော ပြောမှာမဟုတ်တော့။

ဒါပေမဲ့ မဏိလေး စိတ်ပြေလိုပြေငြား ကလေးလေး တစ်ယောက်လို ပွေ့ဖက်နှစ်သိမ့်ဖို့ လက်ရွယ်လိုက်တာကိုလည်း သူမက ဖျတ်ခနဲ ဆွဲလိမ်လိုက်သဖြင့် သူ ဖျပ်ဖျပ်လူး နာကျင်သွားရကာ မဏိ လက်ထဲမှ လက်ကလေးကို သွက်သွက်ကြီးရုန်းယူလိုက်ရသည်။

“အား ... အဟား ... မဏိရယ် ... နင်ကလည်း စိတ်ကြီးပဲ၊ ငါ့လက်မောင်းကြီး သွေးခြည်ဥသွားပြီ၊ နဂိုကတည်းက ငါ့အသားက နုလွန်းလို့ သွေးခြည်ဥနေတာကိုကွာ၊ မပြော

နေကွာ၊ ငါ့အသိကုမ္ပဏီတစ်ခုမှာ နေရာကောင်းကောင်း တွေ့ထားလို့ ပြောမလို့ဟာကို နင်မပြောချင်ရင်နေ နောက်မှ ငါ့ကို ဖုန်းဆက်ပြီးမေးဖို့မကြန့်”

တမင်သက်သက် မဏိစိတ်ထဲ မခံချင်ဖြစ်သွားအောင် ကလိလိုက်ပြီး သူ မဏိရှေ့မှ လှည့်ထွက်လာခဲ့သည်။ မဏိကတော့ ထိုင်နေရာမှ တုတ်တုတ်မျှ မလှုပ်တော့။

မဏိစုတ်ကလေး တစ်နာရီနှစ်နာရီလောက် စိတ်ကောက်လိုက်ဦး။ ပြီးတော့မှ ငါ့ဆီကို ဖုန်းဆက်လာလို့ကတော့ တာတာပဲ။

ဘာမှဟုတ်တာလေးနှင့် စိတ်ဆိုးသွားသည့် မဏိရဲ့ စူပုပ်ပုပ်မျက်နှာလေးကို မြင်ယောင်ရင်း သူ အသည်းယားသွားရသည်။

အသက်ချင်းအတူတူပေမယ့် မဏိက သူ့ထက်နှစ်လ ပိုငယ်တာကို အခွင့်ကောင်းယူပြီး ငယ်ငယ်ကတည်းက သူ့အပေါ် နိုင်ထက်စီးနင်း ဗိုလ်ကျနေကျ။ သူကလည်း မဏိကို ငယ်ငယ်က တည်းက ချစ်ခင်တွယ်တာလာခဲ့ရသူမို့ မဏိစိတ်ဆိုးသမျှ အနိုင်ယူသမျှကို ခေါင်းငုံ့သည်းခံစမြဲပင်။

မဏိက အခုလှည့်ပြန်ဆို လှည့်ပြန်ရသူ။ အခု ပြန်
လာဆို ပြန်လာရသူ။ မဏိ သေဆိုသေ ရှင်ဆိုရှင်။ မဏိ အမိန့်
မှန်သမျှကို မလွဲအောင်လုပ်ဆောင်ပြီး မဏိအလိုကို လိုက်ခဲ့တာ
မို့ မဏိကလည်း သူ့အပေါ်ကို ဆိုးနွဲ့လို့ကောင်းခဲ့သည်ထင်သည်။

မဏိ 'စိတ်ထဲမှာ ထစ်ခနဲ သူ့မပြောတာကို မကြား
လိုက်တာတို့ အလေးမထားတာတို့ဆိုရင် သူ့လက်မောင်းကို
ဇွဲခနဲ လိမ်ဆွဲပြီးသားပင်။ တော်တော်စိတ်ကောက်လွယ်တဲ့ကောင်
မလေး။

ဒါပေမဲ့ ...

မဏိက စိတ်ကောက်လွယ်ခဲ့သလို စိတ်ဆိုးလည်း
ပြေလွယ်သည်။

မဏိလေးရယ် အရင်တုန်းက နင် ငါ့ကို စိတ်ဆိုး
စိတ်ကောက်တုန်းက ငါ့ရင်ထဲမှာ ပူလောင်တာတွေ မဖြစ်ခဲ့ဖူးဘူး။
အခု ငါ့ရင်ထဲမှာ အရမ်းပူလောင်မွန်းကျပ်နေရပြီ။

အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ငါ နင့်ကို အရမ်းချစ်
နေခဲ့ပြီဆိုတာကို ငါ့ကိုယ်ငါ သိလိုက်ရလို့ပဲ။ အရင်တုန်းက ချစ်
တယ်ဆိုတာထက် ငါ နင့်ကို အဆပေါင်းများစွာချစ်တယ်။

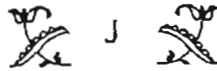

ပြီးတော့ ...

အမြန်ဆုံး ငါ့ရဲ့ကိုယ်ပိုင် ပိုင်ရှင်ဇနီးကလေးအဖြစ်
ပိုင်ဆိုင်ချင်တယ် မဏိလေးရယ်။

www.burmeseclassic.com

“မဏိ ... မဏိ ... နင်လည်း ငါ့အကြံကို ဘာခံနိုင်ဦးမလဲ”

ရန်ခ တစ်ယောက်တည်း တီးတိုးရေရွတ်ပြီး တိတ်တဆိတ်ပြီးလိုက်မိသည်။ ညက သူငယ်ချင်းရဲ့အသိကုမ္ပဏီမှာ သူနဲ့ မဏိ အလုပ်ဝင်ချင်တဲ့အကြောင်း သူငယ်ချင်းကို ဖုန်းဆက်ပြီး အကူအညီ တောင်းကြည့်တော့ သူငယ်ချင်းက အကူအညီမပေးမယ်ဆိုတာနဲ့ မဏိနဲ့သူ အလုပ်သွားလျှောက်ဖို့အတွက် မဏိထံ ဘာမှ ပြောမထားသေးဘဲ မဏိရှေ့မှာ ဟန်ရေးပြဖို့ သူ့ကိုယ်သူ အသေသပ်ဆုံးဖြစ်အောင် ဝတ်ဆင်လိုက်ပါသည်။

CHEQ ရှုပ် ကော်ဖီရောင် လက်ရှည်ကို စတိုင်လ်ဘောင်းဘီရှည်အဖြူနဲ့ တွဲဝတ်လိုက်ပြီး ဆံပင်ကို ခေါင်းလိမ်းဆီ

ခွဲခွဲလိမ်းလျက် ပြောင်နေအောင်သပ်တင်ကာ မျက်နှာကို အဆီလိမ်းလိုက်တော့ တင်းပြောင်ဖွေးနုနေတဲ့ မျက်နှာလေးက မှန်ထဲမှာ အောက်ကျားပီသစွာ ပေါ်လာတာကို သူ သဘောကျကျေနပ်သွားရပါသည်။

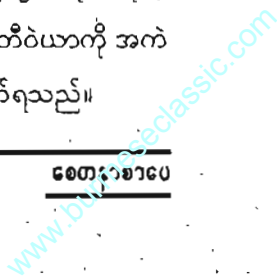
“ဟွန်း ... မရွေ့မဏိ ဒီအကြံကို ဘာခံနိုင်မှာလဲ”

ရန်ခ တစ်ယောက်တည်း ကျိတ်ပြီးမိကာ Hand Phone ကလေးကို ထုတ်ကာ မဏိဆီ ဖုန်းဆက်လိုက်သည်။
ဟွန်း ... သူ့အဖြစ်ကလည်း ရယ်စရာကောင်းလှသည်။

မဏိကို ဖုန်းဆက်တာတောင် လက်ကလေးတွေ ထုန်ယင်ကာ ရင်ထဲမှာ ရင်ခုန်သံတွေက ပူခနဲ ဖြစ်သွားရတော့သည်။

“ဟယ်လို”

စိတ်တိုသံအပြည့်ဖြင့် ဖုန်းပြန်ထူးလာသည့် မဏိ အသံကလေးကို ကြားကြားချင်း သူ့မျက်နှာကြီးပြီးသွားရသည်။ မဏိအသံကလေးကြားလိုက်တာနဲ့ ကြည့်နူးရင်ခုန်သွားခဲ့ရတဲ့ ကိုယ့်အဖြစ်ကိုယ် မလုံခြုံသလိုကြီးဖြစ်သွားပြီးမှ ဘေးဘိဝံယာကို အကဲခတ်ရင်း စကားသံကို အနည်းငယ်တိုးပစ်လိုက်ရသည်။

“မဏိ ... ငါ အခု ကုမ္ပဏီတစ်ခုမှာ အလုပ်လျှောက်ဖို့ အားလုံးပြင်ဆင်ပြီးလို့ ထွက်လာတာ နင်လည်း လျှောက် ချင်ရင်လိုက်ခဲ့လေ။ အလုပ်ကတော့ ရမှာအသေအချာပဲ”

“ဘာတွေ ညှောင်နာ ညှောင်နာနဲ့ ပြောနေတာလဲ၊ ဘာမှ ပီပီသသ မကြားရဘူး”

မဏိအသံက နားထဲ စူးစနဲဝင်လာတာမို့ သူ့မျက် နှာလေးရှုံ့မဲ့သွားရသည်။

အား ... အသံကလည်း တကယ့်ကို စိတ်ကောင် မရှိတဲ့အသံ။ မဏိစုတ်ကလေး အခုနေတုန်းတော့ ထန်ထားဦးပေါ့။

“ဟွန်း ... ဟွန်း ... မဏိကလည်း စိတ်ကြီးပဲ၊ ညက် နင် များ ငါ့ဆီ ဖုန်းဆက်ဦးမလားလို့ မျှော်နေတာ”

“သေတောင်မဆက်ဘူး”

“အခု မသေသေးဘူးလေ၊ ဖုန်းဆက်နေတာပဲ”

“ရန်ခနော် နင် ဘာပြောလိုက်တာပဲ ခုနက”

“ငါ ကုမ္ပဏီတစ်ခုမှာ အခုမနက် အလုပ်လျှောက်မလို့ အိမ်ကထွက်လာပြီး နင်တိုက်ခန်းရှေ့တောင်ပျောက်နေပြီ နင်မလိုက်ချင်လည်း မလိုက်တော့နဲ့၊ အချိန်မရတော့ဘူး”

ကိုးနာရီထိုးဖို့ မိနစ်နှစ်ဆယ်ပဲ လိုတော့တယ်၊ ကိုးနာရီ ဟိုကိုရောက်မှဖြစ်မှာကွ”

ဟင် ...

မဏိက ရန်ခစကားတွေ စိတ်ဝင်စားသွားရကာ နားကလေးစွင့်ပြီး ရန်ခ စကားတွေကို သံယောင်လိုက်လိုက်မိ သည်။

“ဟင် ... မိနစ်နှစ်ဆယ်ပဲလိုတော့တာမဟုတ်လား၊ ငါလည်း လိုက်ခဲ့မှာပဲ၊ အဝတ်အစားမလဲတော့ဘူး၊ ငါ အခုလာပြီ”

မဏိက ပြောလည်းပြော အဝတ်အစား ဘာတစ်ခုမှ မလဲဘဲ Hand Phone ကလေးကို လည်ပင်းမှာချိတ်ဆွဲကာ မေမေ ကို ရန်ခနဲ့ ဈေးထဲသွားမလို့ဆိုပြီး လိမ်ညာကာ ကပျာကသိထွက် လာခဲ့သည်။

ကုမ္ပဏီအလုပ်ဆိုရင် မဏိတို့က ဘယ်နေရာပဲလိုက် ရလိုက်ရ ကုမ္ပဏီအလုပ်ကို ဝါသနာပါလွန်းလို့မဟုတ်။

ကုမ္ပဏီမှာ ကွန်ပျူတာဝန်ထမ်းဝင်လုပ်နေတဲ့ သူငယ် ချင်းတချို့ အထာတကြီးနဲ့ ကြွားဝါလွန်းတာကို အမြင်ကတ်လို သူမလည်း သူတို့ထက်သာတဲ့အလုပ်ကို ရအောင်လုပ်တာပဲ။

သူမတို့က ကွန်ပျူတာဝန်ထမ်းလောက် ဆိုရင်
မဏိတို့က အနည်းဆုံး စက္ကထေရီဖြစ်စေရမယ်။

မဏိက တိုက်ခန်းတံခါးကို ခပ်သွက်သွက်ကလေး
ဆွဲဖွင့်လိုက်ပြီး အခန်းဝမှာရောက်နေတယ်ဆိုတဲ့ ရန်ခကို မျက်
လုံးကလေးစေ့ပြီး ရှာကြည့်လိုက်သည်။

“ဟင် ... ရန်ခ ဘယ်ရောက်သွားပါလိမ့်”

“ဟိတ် ... ငါ ဒီအောက်လှေကားကိုရောက်နေပြီ၊ အမြန်
ဆင်းလာခဲ့ မဏိ၊ အချိန်မရတော့ဘူး။”

“အေး ... အေး ... ငါ အခုပဲလာပြီ၊ စောင့်နေဦးနော်
ရန်ခ”

သူမ အလိုရှိတာကျ အသံကလေးက သနားစရာ
ကလေးပြောတတ်တဲ့ မဏိကို အမြင်လည်းကတ် အသည်းလည်း
ယားသည်။

ဟော ... လာပါပြီ မရွှေမဏိ။

ဟွန်း ... ဟွန်း ... ရယ်စရာ ကောင်းလိုက်တာ။

အိပ်နေရင်းဝတ်နေကျ ဂျင်းဘောင်းဘီကလေးနဲ့

အပြေးအလွှား သူ့အနောက်ကိုလိုက်လာတဲ့ မဏိကိုကြည့်ပြီး

မဏိရှေ့မှာ ပြုံးစိစိမျက်နှာပေးဖြင့် မရယ်မိအောင် နှုတ်ခမ်းလေးကို
ခပ်ဖွဖွလေး စေ့ကြိတ်ထားရသည်။

မဏိက ရယ်ချင်နေတဲ့ ရန်ခ မျက်နှာကြီးကိုကြည့်
ပြီး မျက်ဝန်းလှလှလေးတွေနဲ့ မျက်စောင်းကလေးလှမ်းချိန်လိုက်
ကာ ...

“ဘာဖြစ်နေတာလဲ”

“ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး”

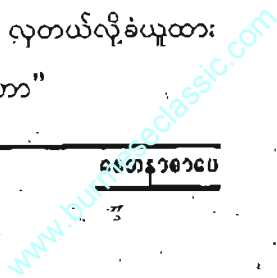
ရယ်ဟဟအသံကြီးနဲ့ သူ ဖြေလိုက်တော့ မဏိက
မကျေမနပ်ဖြစ်ကာ နှုတ်ခမ်းလှလှကလေးကို ခပ်စုစုကလေးတင်း
ပစ်လိုက်ပြီး ...

“ဟွန်း ... သူ့ကျတော့ ကော့ပျဲနေအောင် ပြင်ချိန်ပေးပြီး
ငါ့ကျ စိတ်ကောင်းမရှိ ဒီအတိုင်းလိုက်စေတယ်”

“ဒါဆို မလိုက်နဲ့လေ”

“ငါက ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး၊ လှပြီးသားသူက လှတာပါ
ပဲ”

“ဟွန်း ... ဟွန်း ... နင့်ကိုယ်နင် လှတယ်လို့ခံယူထား
တော့လည်း စိတ်ချမ်းသာတာပေါ့ဟာ”

“ကျွတ် ... ရန်ခနော် ရန်ဖြစ်ချင်ပြီလား”

“မဖြစ်ချင်ပါဘူးဗျာ”

မဏိရဲ့ မကြည်မလင်မျက်နှာလေးကိုကြည့်ပြီး ရန်ခ ရင်ထဲမှာ ကြည်နူးမှုလေးတွေ ရန်ခန်ကြည်မွေ့သွားရသည်။

မျက်နှာဝင်းဝင်းကလေးကို ကရင်းပတ်ကလေးရိုက် ထားတာမို့ အဆီပြန်ခြင်းမရှိဘဲ ပြောင်ပြီးချောမွေ့နေသည့် မဏိ မျက်နှာကလေးကို သူ မြတ်နိုးစိတ်ဖြင့် ငေးစိုက်ကြည့်နေလိုက် တဲ့ တစ်ခဏအတွင်းမှာပဲ မဏိရဲ့မျက်လုံးကလေးတွေက သူ့ကို မကျေနပ်သလို မျက်မှောင်ကလေး နှစ်ခု တွန့်ကြုတ်သွားလေ သည်။

အင်း ... မကြာခင် သူမလေး စိတ်ဆိုးစိတ်ကောက် လာဦးမလား။

မဏိ ဘာဖြစ်လို့ သူ့ရဲ့အကြင်နာအကြည့်နွေးနွေး လေးတွေကို မကျေနပ်ချင်ရတာလဲ။ ဒါဆို မဏိကို ချစ်နေတဲ့ သူ့အချစ်တွေကို မဏိကို ဖွင့်ပြောဖို့လွယ်ကူပါ့မလား။

မဏိရယ် ဘာဖြစ်လို့ ငါ့နှလုံးသားရဲ့ခံစားချက်တွေ ကို နားမလည်ရတာလဲ။ ငါ စဉ်းစားလို့မရတော့ဘူးကွာ။

ရန်ခက မဏိရဲ့မျက်နှာလေးကို ခပ်ရိုရိုလေး ငေး ကြည့်ရင်း ရင်ထဲမှာ နှမ်းဟိုက်သွားပါသည်။

မဏိကတော့ သူ့ရင်ထဲက ခံစားချက်ကလေးတွေ ကို ဘာတစ်ခုမှ ဂရုမစိုက်။

ကုမ္ပဏီမှာ အပျော်တမ်း အလုပ်လာလျှောက်တဲ့ကိစ္စ လေးကိုပဲ စိတ်အားထက်လန်နေလေသည်။

သို့

ကုမ္ပဏီမှာ အလုပ်လာလျှောက်ကြသည့် ဝန်ထမ်း

တွေကို တစ်ယောက်ချင်း လူတွေ စစ်ဆေးတာကို ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် ဦးနေသတိုးရကိုယ်တိုင် စစ်ဆေးအပြီးမှာ စိတ်တိုင်းကျ သူ့သဘော ထဲမှာတွေ့တဲ့သူတွေကို နောက်တစ်ပတ်မှာ ကုမ္ပဏီမှာ စာရင်းချိတ် ပြီး ဝန်ထမ်းခန့်မှာဖြစ်သည်။

တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် လူတွေ စစ်ဆေးနေတဲ့

နေသတိုးရအရှေ့သို့ ဒီတစ်ခါအလှည့်ကျလာသူကတော့ မဏိရွှေခ ပင်။

မဏိရွှေခဆိုတဲ့ နာမည်ကလေးကို မြင်ကတည်းက

နေသတိုးရ ရင်ထဲ တစ်မျိုးကြီး ထူးခြားသွားသလိုကြီး။

ဒီနာမည်ကလေးကို သူ ခပ်ကျယ်ကျယ်ကလေး လှမ်းခေါ်လိုက်ပြီး ဝင်လာမယ့်မိန်းကလေးကို စိတ်ဝင်စားစွာ လှမ်းကြည့်နေလိုက်မိသည်။

“မဏိရွှေခ”

နေသတိုးရ ခေါ်သံအဆုံးမှာ ရုံးခန်းထဲဝင်လာသည့် မိန်းကလေးက ဂျင်းဘောင်းဘီတိုကလေးနှင့် စပို့ရှပ်အင်္ကျီ အဝါနု ရောင်ကလေးဝတ်ထားပြီး ငွေမင်ရောင် Hand Phoneကလေးကို လည်ပင်းမှာချိတ်ဆွဲလျက် အပြစ်ကင်းဝင်စွာ ကလေးလေးတစ် ယောက်လို မျက်ဝန်းဝိုင်းဝိုင်းကလေးဖြင့် သူ့ကို ငေးငေးလေးစိုက် ကြည့်ပြီး လှစ်ခနဲပြုံးပြလာခဲ့သည့် မိန်းမချောကလေးကို နေသတိုးရ မျက်တောင်မခတ်စိုက်ကြည့်မိပြီး ရင်တွေ ခပ်ကြမ်းကြမ်းခုန်မြည် သွားသည့်အဖြစ်ကို ကျေနပ်မှုမရှိသလိုကြီးဖြစ်သွားရကာ မျက်မှောင် ကြီးနှစ်ခု တွန့်ကြုတ်သွားရသည်။

ကြည့်စမ်း ... ဒါ ကုမ္ပဏီမှာ အလုပ်လာလျှောက်

တဲ့ရုပ်တဲ့။ ဘာအပူအပင်မှမရှိ Hand Phoneကလေးကို အနက် ရောင်ကြိုးကလေးနဲ့ လည်မှာဆွဲပြီး ဂျင်းဘောင်းဘီတိုလေးဝတ် ထားတဲ့ကောင်မလေးကို သူ ခြေဆုံးခေါင်းဆုံးကြည့်ပြီးအကဲခတ် ကာ သူနဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင် ဆိုဖာတစ်လုံးမှာ ဝင်ထိုင်ခိုင်းလိုက် ပါသည်။

“ထိုင်ပါ”

သူမက သူ့ကို ရဲရဲဝံ့ဝံ့ကလေးကြည့်ပြီး ဆိုဖာလေးမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

ဂျင်းရှော့ကလေးနှင့် စပိုရှပ်လက်တို့ ကိုယ်ကျပ်အဝါနကလေးကို ဝတ်ထားပြီး စတက်ကေအဖြောင့်ဆွဲကလေးကို ကုပ်အထက်နားမှာ ဖားလျှားချလျက် ကော်ပတ်ရှပ်ကလေးလို လှပသည့်မျက်လုံးဝိုင်းဝိုင်းကလေးဖြင့် သူ့ကိုမော့ကြည့်လာသည့် တစ်ခဏအတွင်း သူ့ရင်တွေ လှိုက်ဖိုနွေးထွေးသွားကာ သူမကို ငေးစိုက်ကြည့်နေတဲ့ မျက်လုံးအကြည့်တွေကိုလည်း ကမန်းကတန်းလွှဲဖယ်လိုက်မိသည်။

“မင်းနာမည်က မဏိရွှေခဲနော်”

မဏိ မျက်လုံးကလေးတွေကို ခဏတာကလေးငေးစိုက်ကြည့်ပြီး ကမန်းကတန်း မျက်နှာလွှဲသွားတဲ့ ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်လူကြီးကိုကြည့်ပြီး ရယ်ချင်သွားရသည်။

ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်ဆိုလို့ အသက်လေးဆယ်ကျော် ငါးဆယ်လောက် ထင်မှတ်ထားတာ။

အခုတော့ ...

မဏိတို့ထက်ကြီးလှ ဆယ်နှစ်ပေါ့။ ဒီလူကြီး အသက်ရှိလှ သုံးဆယ်ကျော် သုံးဆယ်ပေါ့။

အဟင်း ဟင်း ... ဒီလူကြီး မဏိတို့ကြည့်ပြီး တော်တော်သဘောကျသွားပုံရသည်။ မျက်နှာကြီးရှုတည်တည်ကြီးဖြစ်သွားကာ မဏိကို ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး မျက်မှောင်ကြီးတွန့်ကြုတ်ကြည့်နေတဲ့ ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်လူချောကြီးကိုကြည့်ပြီး မဏိ ရယ်ချင်စွာဖြင့် နှုတ်ခမ်းသားကလေးတွေကို ခပ်တင်းတင်းစေ့ကြိတ်ထားရသည်။

“မင်းက ကုမ္ပဏီကို ဘာလာလုပ်တာလဲ”

“ရှင်”

မဏိ မျက်လုံးဝိုင်းဝိုင်းကလေးတွေ ပိုပြီး ပြူးကျယ်ဝိုင်းစက်သွားရသည်။ ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် လူကြီးကိုကြည့်လိုက်တော့ လူကြီးက အိုက်တင်အပြည့်နဲ့ လက်နှစ်ဖက်ပိုက်ကာ ဆုံလည်ဆိုဖာနောက်ကျောကိုမှီပြီး မဏိကို တိတ်တဆိတ် အကဲခတ်နေသည်။

လေးကိုင်းနှုတ်ခမ်းကြီးတွေ ကွေးညွတ်ပြီး မဏိကို မထိတရီလှောင်ပြီးတွေနှင့် အကဲခတ်နေသည့် လူကြီးကိုကြည့်ပြီး မဏိ စိတ်ထဲ ဘယ်လိုရှက်သွားမှန်းမသိအောင် မျက်နှာလေးတစ်တစ်ခုလုံး ဖြန်းဖြန်းထ နီရဲသွားကာ ဆတ်ခနဲ မျက်နှာကလေးကို လွှဲပစ်လိုက်ရင်း ...

“မဏိကို ဘာမှ မမေးတော့ဘူးလား”

“မေးစရာမှမလိုတာ၊ မင်းပုံကိုကြည့်ကတည်းက အလုပ်လိုချင်လို့ လာလျှောက်တဲ့မိန်းကလေးမှ မဟုတ်တာ အသိသာကြီး”

“ဘာဆိုင်လို့လဲရှင်၊ မဏိ တကယ် ဒီကုမ္ပဏီမှာ အလုပ်လုပ်ချင်တာပါ၊ မဏိ ဝါသနာအရမ်းပါလို့ လာလျှောက်တာပါ၊ အဝတ်အစားမလဲရတာလည်း အလုပ်အတူလာလျှောက်တဲ့ အဖော်က ဒီကိုလာခါနီးမှပြောလို့ အဝတ်အစားမလဲခဲ့ရတာပါ”

“မင်းက ဘာလုပ်ချင်တာလဲ”

ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် လူကြီးက မဏိမျက်နှာကိုကြည့်ပြီး ပြုံးစိစိမေးလာတော့ မဏိ မခံချင်ဖြစ်သွားရသည်။ ပြီးတော့ သူက မဏိ အလုပ်ဖောင်မှာဖြည့်ထားတဲ့ ပညာအရည်အချင်းနဲ့ အသက် အိမ်လိပ်စာတွေကို မျက်မှောင်ကြီးကြုတ်ပြီး ဖတ်နေလေသည်။

“စက္ကထေရီလောက်ကလေးရရင် တော်ပါပြီ”

“အဟွန်း ဟွန်း ...”

“ဟင် ... ဘာရယ်တာလဲ၊ ရှင် အလုပ်လာလျှောက်တဲ့လူ တစ်ယောက်ကို မခန့်လေးစား လုပ်တာလား”

“အဟွန်း ... မဟုတ်ပါဘူးကွာ၊ မင်းပြောတာလေးကို ဘောကျလို့ပါ၊ ဒါနဲ့ မင်းဖုန်းနဲ့ပါတ်ကလေး ကိုယ့်ကိုပေးခဲ့ပါလား၊ အလုပ်ကိစ္စ အကြောင်းပြန်ရတာပေါ့”

“ဟို ... အလုပ်ခန့်ဖို့က နောက်တစ်ပတ်ကြာရင် စာရင်းချိတ်မှာဆို”

“အေးလေ ... ဒါပေမဲ့ မင်း စောပြီးမသိချင်ဘူးလား”

“ဟုတ်ကဲ့ ကျေးဇူးပဲနော် ဦး”

“ကောင်းပါပြီ၊ ကိုယ့်နာမည် နေသတိုးရ”

“ဟုတ်ကဲ့”

မဏိရွှေခဆိုတဲ့ ကောင်မလေးက သဘောတွေစွပ်ကောင်းကာ သူမအိတ်ထဲမှ လိပ်စာကတ်ကလေးကို သူ့ကို ထုတ်ပေးလာသည်။

“ဒါ ဗိုလ်ချုပ်ဈေးက ဆိုင်တွေရဲ့ဖုန်းနော်၊ အဲဒီကိုတော့ မဆက်နဲ့၊ မဏိ တစ်နေ့လုံးမရှိဘူး၊ ဒါ မဏိကိုယ်ပိုင် Hand Phone သိလား၊ ဒီ Hand Phone က မေမေဖုန်း၊ သူတို့ဖုန်းနဲ့မှားဆက်မိဦးမယ်၊ မဏိ အလုပ်လျှောက်တာ သိရင် မဏိကိုဆုမှာ”

“ဪ ... ဟော် ... ဒါဆို မိဘတွေမသိအောင် ဒီအလုပ်ကို ခိုးလျှောက်တာပေါ့”

“ဟုတ်ကဲ့ ... အဟင်း”

မဏိဆိုတဲ့ ကောင်မလေးက ဇက်ကလေးပုပြီး ပြုံးစိစိကလေး သူ့ကိုကြည့်လာတာမို့ သူ ကောင်မလေးကို ငေးစန့်စိုက်ကြည့်မိသွားပါသည်။

နေသတိုးရ ဘာကြောင့်မှန်းမသိ ကောင်မလေးမျက်နှာလေးကို ကြာကြာငေးခွင့်ရအောင် စကားတွေလျှောက်ပြောပစ်လိုက်သည်။ တစ်ခါမှ ဒီလိုမျိုး အလုပ်ထဲမှာ တောင်စဉ်ရယ်မရ မပြောဖူးခဲ့။

ဒီတစ်ခါတော့ သူမမျက်နှာချောချောလေးကို ကြာကြာလေးငေးကြည့်နေချင်တာရယ်၊ သူမစကားပြောတာလေးကို သဘောကျတာရယ်ကြောင့် အလုပ်ကိစ္စအပြင် သူမမိသားစုကိစ္စတွေကိုပါ မေးမိရက်သားဖြစ်သွားရသည်။

သူမလေးနဲ့စကားပြောရတာ သူ့ရင်ထဲမှာ ချိုမြိန်နွေးထွေးကာ ရင်တွေခုန်နေသလိုလို ကျေနပ်မိသည်။

“ဒီလို မင်းက ခိုးလျှောက်တော့ ကဲ ... အလုပ်ရလို့ ရုံးတက်ပြီဆိုရင်ရော မင်းမိဘတွေကို ဘယ်လို လိမ်ပြောမလဲ”

“ဟင့်အင်း ... မလိမ်ပါဘူး၊ ကုမ္ပဏီကြီးတစ်ခုမှာ မဏိအလုပ်ကောင်းလို့ လုပ်လိုက်ပြီလို့ ပြောမှာပေါ့၊ အဲဒါကြောင့် စက္ကထေရီလောက်လျှောက်တာပေါ့၊ ဦးသတိုးနေရ မဏိကို စဉ်းစားပေးပါနော်၊ မဏိ အိမ်မှာ တစ်ယောက်တည်းနေရတာပျင်းလို့ပါ ဦးသတိုးနေရ”

“အဟွန်း ... ကိုယ့်နာမည် နေသတိုးရပါ မိန်းကလေးရယ်၊ မင်းနဲ့တွေ့မှပဲ သတိုးနေရ ဖြစ်တော့တာပဲကွာ”

နေသတိုးရ သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်ပြီးမှ သူမနဲ့ စကားပြောတာ အတော်လေးကြာသွားတာကို သတိရလိုက်မိပြီး မဏိရွှေခနဲ စကားအဆုံးသတ်လိုက်ရပါသည်။

“မဏိရွှေခကို ကိုယ် စဉ်းစားပေးပါမယ်”

“ဟိုလေ”

“အင်းပြော”

“အဟင်း ... တောင်းဆိုမလို့ပါ”

“တောင်းဆိုလေ”

ဘာကြောင့်မှန်းမသိ နေသတိုးရ ဒီကောင်မလေးမျက်နှာလေးကို ငေးကြည့်နေရင်းဖြင့် ရင်ခုန်သံကလေးတွေ မြန်ဆန်လာခဲ့တာကြီးကို ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အံ့ဩနေမိသည်။

ဘယ်လိုမိန်းကလေးမျိုးနဲ့မှ သူ ရင်မခုန်ဖူးခဲ့။
“ဟို မဏိကို အလုပ်ခန့်ရင် မဏိ သူငယ်ချင်းကိုပါ ခန့်
ပါလားဟင်၊ မဏိက သူနဲ့အတူတူ အလုပ်လုပ်ချင်တာ၊
သူလည်း အခု မဏိနောက်မှာ”

“အင်း ... သူ့နာမည်က”

“ရန်ခမင်းမောင်ပါ”

“အေးလေ ... ကောင်းပါပြီ၊ မင်း ပြန်လို့ရပါပြီ မဏိ
ရွှေခ”

မဏိ ဦးနေသတိုးရကို နှုတ်ဆက်ပြီး ရုံးခန်းထဲမှ
ခပ်သွက်သွက်ကလေး လှမ်းထွက်လာတဲ့အချိန်မှာပဲ ရုံးခန်းအပြင်က
နေစောင့်နေသည့် ရန်ခမျက်နှာကြီးက တင်းမာပုပ်သိုးကာ မဏိကို
မျက်လုံးနီကြီးဖြင့် စိုက်ကြည့်လာပြီး သယောဟ်သဟလေသံကြီးနဲ့
ဟိန်းဟောက်မေးမြန်းပါတော့သည်။

“ကြာလိုက်တာ၊ တခြားသူတွေ ဆယ်မိနစ်အပြင် ပိုမကြာ
ဘူး၊ နင့်ကျမှ နာရီဝက်နောက်ကြာရအောင် ဘာတွေများ
ဒီလောက်တောင်ပြောနေကြလို့လဲ”

“တိုးတိုးပြောစမ်းပါ ရန်ခရယ် နင်ကလဲ”

မဏိက ရန်ခကို မျက်စောင်းကလေးခဲပြီး တိုးတိုး
ကျိတ်ကျိတ်ကလေးပြောလိုက်တော့ ရန်ခ သတိရသွားပုံရသည်။
မျက်နှာကလေးကို ပြန်ပြီးပြင်ဆင်ကာ အနောက်မှာကျန်နေသည့်
ကောင်မလေးနှစ်ယောက်ကိုလည်း အားနာမျက်နှာပူသွားရသည်။

“ရန်ခမင်းမောင်”

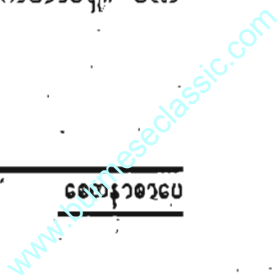
“ရန်ခ နင့်နာမည်ကိုခေါ်နေပြီ၊ ငါတို့ အတူတူအလုပ်လုပ်
ရအောင်၊ နင် ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်ကို ပြောပြေပြစ်ပြစ်ပြောနေ
ရန်ခ”

“ဆရာ မလုပ်စမ်းပါနဲ့”

ရန်ခက မဏိကို မကြည်မလင်မျက်လုံးတွေနှင့်
စိုက်ကြည့်ပြီး ရုံးခန်းထဲကို ဝင်သွားပါတော့သည်။ မဏိ စိတ်ထဲ
ရန်ခ လုပ်ရပ်ကြီးကို မခံချင်ဖြစ်သွားရသည်။

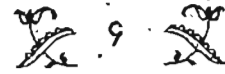
ရန်ခတစ်ယောက်ဟာလေ တစ်ခါတစ်ခါကျ မဏိ
ဘာလုပ်လုပ် သည်းခံသလောက် မဏိကို အဲဒီလို လူရှေ့မရှောင်
သူရှေ့မရှောင်ပြောတာကြီးကို မဏိ မနှစ်သက်တာမရှိ။ မဏိ
သူ့ကိုကြည့်လို့မရတာ အဲဒီအကျင့်တွေပင်။

အခုလည်းကြည့် ...

ကုမ္ပဏီကို အလုပ်လာလျှောက်ကြသည် လူတွေရှေ့မှာ မဏီကို ခပ်တည်တည်ကြီး ဟိန်းဟောက်သွားပြန်ပြီ။ မဏီစိတ်ထဲမှာ ရန်ခကို လုံးဝမကျေနပ်သလို အပြန်ကျမှ မဏီအကြောင်း ကောင်းကောင်းသိအောင် ပြရမည်ဖြစ်သည်။

“ငါ မနက်က ဘာမှမစားရသေးဘူး ဗိုက်ဆာတယ်၊ ငါတို့ ဒီနားက Cafe ဆိုင်မှာ တစ်ခုခုစင်စားကြမယ်”
မဏီက ရင်ထဲက မကျေနပ်စိတ်ကလေးတွေကို မျက်နှာလေးမှာ မပေါ်လွင်အောင် ထိန်းချုပ်ပြီး ရန်ခကို ပြောလိုက်တော့ ရန်ခက အလွယ်တကူ လက်ခံလိုက်ပါသည်။
အဟင်း ... တွေ့ကြသေးတာပေါ့ ရန်ခရယ်။ နင် ငါ့ကို ဘယ်တုန်းက အနိုင်ရဖူးလို့လဲ။
အခုတော့ သူက လူရှေ့သူရှေ့မှာ ဆရာကြီးလုပ်ပြီး မဏီကို မျက်နှာတည် မျက်နှာထားနဲ့ဟောက်တာ မဏီရင်ထဲမှာ နည်းနည်းမှ မကျေနပ်။

မဏိက ဒေါသလေးတွေကို ကြိတ်မှိတ်မျိုချပြီး ရန်ခ ဖွင့်ပေးလာသည့် ကားရှေ့ခန်းမှာ သက်သောင့်သက်သာက လေးဝင်ထိုင်ကာ ကုမ္ပဏီဝင်းထဲမှ ကားကလေးမောင်းထွက်လာခဲ့ ပါတော့သည်။

ကားထဲမှာ မဏိ စကားတစ်ခွန်းမှ မပြောတာကို ရန်ခကလည်း သဘောပေါက်သလားမသိ။ မဏိ မျက်နှာကလေးကို မကြာခဏ ဝဲဝဲကြည့်ပြီး ကားကို Cafe ဆိုင်ကလေးရှေ့မှာ ထိုး ရပ်လိုက်ပါသည်။

သူက ကားတံခါးဖွင့်ဆင်းချိန်မှာ မဏိပါ ကားတံခါး ဖွင့်ဆင်းလိုက်ပြီး အတွင်းဘက်သို့ လျှောက်လာခဲ့သည်။

လူရှင်းသည့်စားပွဲတစ်လုံးမှာ မဏိက ဆတ်ခနဲဝင် ထိုင်လိုက်ချိန်မှာ ရန်ခကလည်း မဏိနဲ့ကပ်ရက်ထိုင်ခဲ့တစ်လုံးမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်ပါသည်။

“ဘာစားမလဲဟင် မဏိ”

ရန်ခက မဏိ မျက်နှာကလေးကို အရိပ်တကြည့်ကြည့် ဖြစ်ကာ မေးလိုက်တာပင်။ မဏိ သူ့ကို ကုမ္ပဏီထဲမှာတည်းက စိတ်ကောက်ပြီးမကြည်တာ သူ သိသည်။

သူကလည်း သူ မဏိကို လူရှေ့သူရှေ့မှာ သဟောကံ သဟပြောမိသွားသည်။

စိတ်ထဲမှာ ဘယ်လိုမှ မကျေနပ်နိုင်တာမို့ လူရှေ့ မရှောင်ဘဲ ပြောလိုက်မိတာကို မဏိ နားလည်မှာမဟုတ်။

မဏိကတော့ သူ့ရင်ထဲက ခံစားချက်တွေကို ဘယ် တော့မှ နားလည်ခဲ့သူမဟုတ်။

နှုတ်ခမ်းကလေး တည်တင်းစွာဖြင့် သူ့ကို ခပ်ထန် ထန်လေး စိုက်ကြည့်လာသည့် မဏိကို သူ တောင်းပန်တိုးလျှိုးစွာ ကြည့်လိုက်ပြီး စားပွဲပေါ်တင်ထားတဲ့ မဏိလက်ကလေးကို သူ့ လက်ဖဝါးဖြင့် ဖိအုပ်ကိုင်လိုက်ပြီး ချောမောနှစ်သိမ့်လိုက်ပါသည်။

“မဏိ ဘာစားမလဲ ဟင်”

“ငါ ဘာစားတယ်ဆိုတာ နင် မသိဘူးလားဟဲ့”

သူတို့စားပွဲရှေ့ရောက်လာတဲ့ ဝိတ်တာလေးက သူနဲ့ မဏိကိုကြည့်ပြီး ပြုံးစိစိဖြစ်သွားကာ ဦးညွှတ်နှုတ်ဆက်လိုက်ပါ သည်။

“အဟွန်း ... နင်ကလည်းဟာ၊ ညီလေး ကော်ဖီနဲ့ဟမ်ဘာဂါ”

ရန်ခ မျက်နှာကြီးရဲခနဲနီမြန်းသွားသည်အထိ ရှက်ရွံ့ သွားကာ ဝိတ်တာကလေးကို ကော်ဖီနဲ့မုန့်မှာလိုက်ရသည်။

မဏိတို့လုပ်ပုံကိုကြည့် ...။

သူ့ဆုပ်ကိုင်ထားသည့် လက်ကလေးကို ဝိတ်တာ ကလေးရှေ့မှာပဲ ဆတ်ခနဲ ဆွဲယူလိုက်တာမို့ သူ့မှာ ရှက်မျက် နှာရဲကြီးနဲ့ အီလည်လည်ကြီးဖြစ်သွားကာ ခေါင်းကြီးငုံ့ချလိုက် မိသည်။

ရင်ထဲမှာလည်း တစစ်စစ် နာကျင်သွားပါသည်။

မဏိ ဘာဖြစ်လို့ သူ့ကို လက်မခံနိုင်ရတာလဲ။ သူ စဉ်းစားလို့မရ။

ငယ်ငယ်ကတည်းက အသက် နှစ်ဆယ်နှစ် ဆိုတဲ့ အရွယ်အထိ အရင်းနှီးဆုံး နေလာခဲ့သည့် သူ့ကို မဏိ နှလုံးသား က လက်မခံနိုင်ခဲ့တာများလား။

သူ ချစ်နေခဲ့တာကို မဏိ သိသိသာသာကြီးနဲ့ သူ့ ရဲ့နွေးထွေးတဲ့အကြည့်တွေ အကြင်နာမျက်ဝန်းတွေကို ဘာဖြစ်လို့ မနှစ်မြို့ လက်မခံနိုင်ရတာလဲ။

မဏိရယ် မျက်နှာကလေးကိုတောင် ငေးကြည့်ခွင့် ကလေးမပေးတော့ဘူးလားဟာ။ ငါ နင့်ကို ချစ်နေတာသိလို့ နင် ငါ့ကို ပညာသားပါပါနဲ့ မောင်းထုတ်နေတာလား မဏိရယ်။

ရန်ခတစ်ယောက် စိတ်ထဲမှာ ကြေကြေကွဲကွဲကြီး ခံစားရင်း မဏိ မျက်နှာကလေးကို မော့ကြည့်မလို့ ခေါင်းကလေး ကို လေးပင်စွာထူမတ်လိုက်ချိန် သူ့ညာဘက်ပေါင်ကြီး စူးခနဲနာ ကျင်သွားသဖြင့် ပါးသပ်က တအားမအော်မိအောင် မနည်းထိန်း ချုပ်လိုက်ရသည်။

“အား ... ဟား ... ဟား ... ကျွတ် ... ကျွတ် ... မဏိရယ် ဘာလို့ ငါ့ပေါင်ကို တအားလိမ်ဆွဲရတာလဲ၊ အရမ်းနာတာ ပဲကွာ၊ မဏိလေးကလည်းကွာ”

အရမ်းနာကျင်သွားတဲ့ ပေါင်ကြီးကို သူ့ပွတ်ပြီး ညည်းညည်းညူညူပြောလိုက်တော့ မဏိက ဒေါက်မြင့်ဖိနပ်နဲ့ သူ့ခြေခုံကို တက်နင်းဖို့ ခြေထောက်ရွယ်လိုက်ပြန်သည်။

“နင့်ကို ငါ လုံးဝ မကျေနပ်ဘူးသိလား ရန်ခရဲ့”

ပြောပြောဆိုဆို ဒေါက်ဖိနပ်နဲ့ သူ့ခြေခုံကိုတက် နင်းနေပြီမို့ သူ့နာကျင်စွာ မျက်စိမှိတ်ပြီး ကြိတ်မှိတ် ငြိမ်နေရသည်။

“နင် ငါ့ကို ကုမ္မဏိထဲမှာ လူရှေ့မရှောင် သူရှေ့မရှောင် နင်က မျက်နှာတည်မျက်နှာထားနဲ့ဟောက်ရအောင် ငါ့ကို နင် ဘယ်တုန်းက ပြောဖူးလို့လဲ၊ ဟဲ့ ... နင့်ကို ငါ သိပ် ကြည့်မရတော့ဘူး သိလား”

“မဏိကလည်းကွာ နင်က ရုံးခန်းထဲမှာကြာနေတော့ ငါလည်း စိတ်ထဲမှာပူနေတာပေါ့”

“စိတ်ပူလည်း ဒီလိုပြောစရာလား”

“အေးပါကွာ၊ နောက် အဲဒီလိုမျိုး ဘယ်တော့မှ မပြောတော့ဘူး ကျေနပ်ပါတော့နော်၊ ငါ့ခြေခုံတွေ ကျိုးကြကုန်ပါပြီ၊ အား ... အရမ်းနာတာပဲ လွှတ်ပေးပါတော့ မဏိရယ်”

“နောက်တစ်ခါ အဲဒီလိုပြောရင် ဒီထက်နာမယ်မှတ်”

မဏိက ပြောလည်းပြော ရန်ခခြေထောက်ပေါ်ကို တက်နင်းထားတဲ့ ဒေါက်ဖိနပ်ကို ခပ်ဖိဖိကလေးဖိပြီးမှ ခြေထောက်ကိုဖယ်လိုက်သည်။ မဏိ ဖယ်လိုက်တော့မှ ရန်ခက သူ့ခြေထောက်ကလေးကို အနောက်ကို ပိုပြီးကုပ်ကုပ်ကလေးရွေ့လိုက်သလို မဏိနဲ့ယှဉ်ပြီးထိုင်နေရာမှ မျက်နှာချင်းဆိုင်ခုံကလေးမှာ ပြောင်းထိုင်လိုက်သည်။

မဏိရဲ့လုပ်ရပ်ကိုသိထားတဲ့ လူတွေ ဘယ်သူများ

ရှိသလဲ။

ဟား ... ရှက်ဖို့ ကောင်းလိုက်တာ။ မဏိ သူ့ကို

နှိပ်စက်တာ ဒီစားပွဲပိုင်းထဲက ဘယ်သူတွေများသိသလဲ။

ရှက်မျက်နှာရဲရဲကြီးနဲ့ ဘေးဘီဝဲယာကို အကဲခတ်လိုက်တော့ သူတို့စားပွဲထောင့်စွန်း မျက်စောင်းထိုးစားပွဲမှာ ခန့်ခန့်တည်တည်ကြီးထိုင်ကာ မျက်လုံးတွေပြုံးပြီး လှမ်းကြည့်လာတဲ့ ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်လူကြီးကို ရုတ်တရက်တွေ့လိုက်ရတာမို့ သူ ပိုပြီးရှက်ရွံ့သွားကာ မဏိ မျက်နှာလေးကိုပဲ ခပ်ငေးငေးစိုက်ကြည့်နေလိုက်မိသည်။

မဏိက ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် ဟိုပုဂ္ဂိုလ်ကို အခုထိ မမြင်သေး။

ဝိတ်တာကလေးလာချပေးတဲ့ ကော်ဖီကို မကျေမနပ် မျက်လုံးတွေနဲ့ မျက်စောင်းခဲရင်း မုန့်ကလေးကို တစ်ဖုံယူစားလိုက်ကာ ဘေးထောင့်စားပွဲဆီသို့ မျက်လုံးအကြည့်တွေ ရွေ့လျားလိုက်စဉ် ဦးနေသတိုးရက်ကို တွေ့မြင်သွားပြီး အံ့ဩသွားတဲ့ မျက်လုံးကလေးတွေက ထိုပုဂ္ဂိုလ်အပေါ်မှာ စိတ်ဝင်စားမှုများစွာ ပါဝင်သွားခဲ့ပြီဆိုတာ သူ သိရှိနားလည်လိုက်ရပြီး စိတ်ထဲမှာ ဝန်တိုစိတ်ကလေးတွေ ပြေးသွားရသည်။

ဦးနေသတိုးရကလည်း မဏိကို ယောင်နနကလေးလှမ်းပြုံးပြနေသလို မဏိကလည်း ရှက်ကိုးရှက်ကန်းကလေးဖြစ်သွားကာ ရှက်မျက်နှာရဲရဲလေးနဲ့ ခေါင်းကလေးငုံ့ချသွားတာလေးကို

သူ တွေ့မြင်လိုက်ရတာနဲ့ သူ့စိတ်ထဲ မကျေမနပ်ကြီးဖြစ်သွားရသည်။

ဦးနေသတိုးရအကြည့်တွေကြောင့် ရှက်ရွံ့သွားတဲ့ မဏိ မျက်နှာရဲရဲလေးကို သူ ခပ်ဆိတ်ဆိတ်ငြိမ်ငြိမ်း စိုက်ကြည့်နေမိရာမှ အကြိတ်တစ်ခုခုရသွားကာ ဦးနေသတိုးရအရှေ့မှ မဏိ လက်ကလေးကို ဆွဲထွက်သွားဖို့ သူ မဏိ မျက်နှာလေးကို ခပ်ငေးငေး စိုက်ကြည့်ရင်း မဏိ ကော်ဖီသောက်နေတာလေးကို စိတ်ရှည်ရှည်နဲ့ စောင့်ကြည့်နေလိုက်သည်။

မဏိ ကော်ဖီသောက်လို့အပြီးမှာ သူက ဝိတ်တာကလေးကို လှမ်းခေါ်ကာ ပိုက်ဆံရှင်းလိုက်ပြီး မဏိ လက်ကလေးကို ဆတ်ခနဲ လှမ်းဆွဲယူလိုက်ကာ ဆိုင်ထဲမှ ခပ်တည်တည်လှည့်ထွက်လာခဲ့ပါတော့သည်။

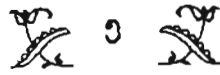
ဒီတစ်ခါ မဏိ ဘာပြောပြော ဘာလုပ်လုပ် သူ ခံနိုင်ရည်ရှိပါသည်။

ဒါပေမဲ့ ...

မဏိက ထူးဆန်းစွာဖြင့် ကားထဲရောက်တဲ့အချိန်အထိ ဘာမကျေနပ်မှုမှမပြုလာခဲ့။ ဘာစကားမှပြောမလာခဲ့တော့ချေ။ မဏိ စိတ်ထဲမှာ ဟိုပုဂ္ဂိုလ်အကြောင်းကိုများ တွေးနေသလား

မသိ။ ကားဆိုဖာကလေးကို မှီပြီး မျက်လုံးလေးမှိတ်လိုက်လာတဲ့ မဏိ မျက်နှာလေးကို ငေးကြည့်ရင်း သူ သက်ပြင်းကလေးကို ဖွဖွကလေးကျိတ်ချလိုက်ပါတော့သည်။

“မဏိရွှေခ”

သူမ နာမည်ကလေးကို အကြိမ်ကြိမ် ရေရွတ်ပြီး နေသတိုးရ ကျကျနပ်နပ်ကြီးဖြိုးလိုက်မိသည်။ ဖြိုးယောင်သမီး သွားတဲ့ ကိုယ့်မျက်နှာချောချောကြီးကို မှန်ထဲမှာ တစ်ဇာတာက လေး စိုက်ကြည့်မိပြီး မဏိရွှေခဆီကိုဖုန်းဆက်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက် သည်။

အစတုန်းက သူမရဲ့ဖုန်းနံပါတ်ကလေးကို သူ စချင် နောက်ချင်စိတ်ကလေးဖြင့် တမင်ယူထားပြီး သူမဆီကို ဖုန်းမဆက် ဘဲနေဖို့ စဉ်းစားထားခဲ့တာ။

အခုတော့ ...

သူ့ဆုံးဖြတ်ချက်ကလေးတွေ မြောင်းလဲသွားရပါပြီ။

နေ့လယ်က Cafe ဆိုင်လေးမှာ ကော်ဖီဝင်သောက် ရင်းတွေ့ခဲ့တဲ့ မဏိရွှေခနဲ့ ကောင်လေးတစ်ယောက်က မဏိ ရွှေခသူငယ်ချင်းပဲလား။ ဒါမှမဟုတ် မဏိရွှေခရဲ့ချစ်သူများ လား။

အင်း ... ဟိုကောင်လေးဟာ သူမချစ်သူဆိုတော့ လည်း သူ ဘာလုပ်ရမှာလဲ။ သူနဲ့ အနေသာကြီး။

ဟာကွာ ... မဟုတ်ဘူး။ ငါ သူ့ကိုစိတ်ဝင်စားတယ်။ မဏိရွှေခကို ငါ စက္ကထေရီခန့်ပြီး ငါနဲ့ အနီးဆုံးမှာရှိနေစေရမယ်။

နေသတိုးရတစ်ယောက်တည်း အခန်းထဲမှာ ခေါက် တဲ့ခေါက်ပြန်လျှောက်ပြီး ဂနာမငြိမ်ဖြစ်နေတာကြီးကို ဆက်ပြီး မခံစားနိုင်တော့။

နံနက်က သူ့ကိုပေးခဲ့တဲ့ သူမရဲ့လိပ်စာကတ်ကလေး ကို အိတ်ထဲကထုတ်ပြီး သူမရဲ့ဖုန်းနံပါတ်ကလေးကို နှိပ်လိုက် မိသည်။ အသက်သုံးဆယ်ကျော်ကာမှ ရင်တော့အခုန်သား။

တစ်ဖက်မှ မဏိစိတ်ထဲမှာလည်း ရန်ခနဲ့အတူပြန် သာပြီးကတည်းက နေ့လယ်က မဏိနဲ့ ရန်ခတို့ ရန်ဖြစ်နေကြတာ ကို အစအဆုံးသိထားလို့ လှမ်းကြည့်လိုက်တဲ့ ဦးနေသတိုးရရဲ့

ယောင်နနအပြုံးကြီးတွေက မဏိရင်ကို ရှက်စိတ်ကလေးတွေအဖြစ်
ဖုံးလွှမ်းသွားရကာ အိမ်ပြန်ရောက်တဲ့အထိ အတွေးကလေးထဲမှာ
ရင်ခုန်ကျေနပ်နေသလိုကြီးဖြစ်သွားရသည်။

ခုတင်ကလေးပေါ်မှာ တုံးလုံးလှဲချပြီး ခေါင်းအုံးနဲ့
မျက်နှာကလေးကို အုပ်ချလိုက်ကာ ရှက်ရှက်ရွံ့ရွံ့ကလေးရယ်မော
လိုက်သေးသည်။

“အဟင်း ဟင်း ... ဦးနေသတိုးရတဲ့၊ ဒီလူကြီးက ငါ့ဖုန်း
နံပါတ်ကလေးကို တောင်းထားလိုက်တယ်၊ သူ ငါ့ကိုဆက်
သွယ်လာမှာပဲ”

မဏိတစ်ယောက်တည်း ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်လူချောကြီး
ရဲ့ မျက်နှာကြီးကို မြင်ယောင်ရင်း မျက်နှာကလေးတစ်ခုလုံး
နွေးမြမြကလေးဖြစ်သွားရသည်။

အဟင်း ... မဟုတ်မှလွဲရော ဒီလူကြီးဟာ လူပျို
ကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့တာမို့ သူမကို အကြည့်နွေးနွေးတွေနဲ့
လှမ်းကြည့်ခဲ့တာပေါ့။

“တူ ... တူ ... တူ”

ဟော အတွေးလေးတွေတောင် မဆုံးသေး ...

စားပွဲပေါ်ကဖုန်းသံလေးကြောင့် မဏိ အတွေးက
လေးတွေ ရပ်တန့်သွားရကာ Hand Phoneကလေးကို မျက်စောင်း
ဆေးလှမ်းခဲကြည့်လိုက်မိသည်။

ဒါ ရန်ခဖုန်းပဲနေမယ်။ ဟင်း ... မုန်းတယ်။ လူကို
လူရှေ့သူရှေ့မှာ သဟောက်သဟ လုပ်တာလောက် မဏိ မုန်းတာ
မရှိ။

“တူ ... တူ ... တူ”

အဆက်မပြတ်မြည်နေတဲ့ဖုန်းသံကြောင့် မဏိ စိတ်
တိုတောင်းစွာဖြင့် ခုတင်ပေါ်မှ ဝုန်းခနဲထထိုင်ပစ်လိုက်ပြီး စားပွဲ
ပေါ်က ဖုန်းနံပါတ်ကို လှမ်းယူကြည့်လိုက်တော့ ရန်ခဖုန်းနံပါတ်
မဟုတ်တာကြောင့် မဏိ ရင်ထဲ ထိတ်ခနဲဖြစ်သွားကာ ဟိုလူကြီး
များ ဖုန်းဆက်တာလားလို့ တွေးလိုက်မိသည်။

အတွေးကလေးတွေနဲ့တင် ရင်ကလေးတွေ စာဒိတ်
ဒိတ်ခုန်မြည်သွားကာ ဖုန်းကလေးကို ကောက်ကိုင်လိုက်ပြီး ဖွင့်
နားထောင်လိုက်ပါသည်။

“ဟယ်လို”

“မဏိရွှေခလား”

“ရှင် ... ဪ ... ဟုတ်ပါတယ်”

၁၂

ရှင်မိထယ်

မဏိ ထင်တဲ့အတိုင်း အသံကြူရှုနဲ့ ကြာအပြည့် လွမ်းတဲ့ သူစိမ်းယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့အသံကြောင့် မဏိ ရင်ကလေးတွေ တဒိတ်ဒိတ်ခုန်မြည်သွားရကာ ခြေဖျားလက်ဖျား တွေ အေးစက်သွားပါသည်။

“ဪ ဟော် ... ကိုယ် SUN ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် နေသတိုးရ ပါ”

“ဪ ... ဟုတ်ကဲ့ ဦးနေသတိုးရ၊ ဘာကိစ္စရှိလို့လဲဟင်”

မဏိက အလုပ်ကိစ္စကလေးကို ခဏမေ့ထားလိုက် ပြီး ဟန်လုပ်ကာ ဦးနေသတိုးရကို လှမ်းမေးလိုက်တော့ ဦးနေသ တိုးရ ခဏငြိမ်သွားပြီးမှ ...

“အင်း ... အလုပ်ကိစ္စ ပြောမလို့ပါ။ မင်း အခု အိမ်ပြန် ရောက်ပြီလားဟင်၊ အပြင်မှာလား မဏိရွှေခဲ”

“ရှင်”

မဏိ မျက်လုံးကလေးဝိုင်းစက်သွားသည်အထိ အံ့ကြ သွားရသည်။ သူက မဏိကို ဘာကိစ္စ ဒီစကားမျိုးမေးလာတာလဲ၊ မဏိနဲ့သူဟာ ဒီလိုစကားမျိုးမေးလာလောက်တဲ့အထိ မရင်းနှီးစေ

မဏိစိတ်ထဲ ဦးနေသတိုးရကို ဘာကြောင့်မှန်းမသိ ရှိတုန်းတုန်းကြီး ဖြစ်သွားရသည်။

“ဟို ... ဦးနေသတိုးရ ဘာပြောမလို့လဲ၊ မဏိ အိမ်ရောက် နေတာကြာပါပြီ”

“ဪ ... အေး ... မင်းကို ကိုယ် မေးစရာလေးရှိလို့”

“ဟင် ... ဘာမေးရမှာလဲ”

“ဪ ... မင်း ဒီနေ့ အလုပ်လာလျှောက်တာ အပျော် သဘောနဲ့လာလျှောက်တာလား၊ တကယ်အလုပ်လိုချင်လို့ လာလျှောက်တာလားဆိုတာ သိချင်လို့ပါ”

“ဟင် ... ဦးနေသတိုးရကလည်း မဏိ တကယ်အလုပ်လုပ် ချင်လို့ လာလျှောက်တာပေါ့”

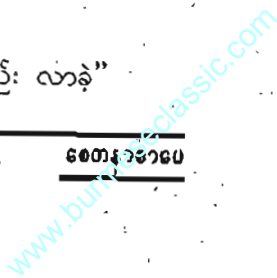
“ဒါဆို မင်း မနက်ဖြန်နံနက် ဆယ်နာရီကို ကိုယ်ကုမ္ပဏီ ရုံးခန်းကိုလာခဲ့၊ အင်္ကျီအဝတ်အစားကို မြန်မာဆန်ဆန်ဝတ် ပြီးလာရမယ်နော် မဏိရွှေခဲ၊ မင်းကို ကိုယ် နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်ပြီး လူတွေ့စစ်ဆေးမယ်”

“ဟင် ... ဒါဆို မဏိ အလုပ်ရမှာလားဟင်”

“ဒါကတော့ မင်း မနက်ကျသိရမှာပေါ့”

“ဒါဆို ရန်ခကရော၊ သူ့ကိုရော ခေါ် ... ခေါ်လာရမှာလား ဟင်”

“ဟေ့အေး ... မင်း တစ်ယောက်တည်း လာခဲ့”

“ရှင် ... မဏိ တစ်ယောက်တည်း”

မဏိ ရင်ထဲ လှုပ်ခနဲ အေးမြသွားကာ ရင်တွေဆောင် ခုန်သွားပါသည်။

မဏိတစ်ယောက်တည်းတော့ သူ့ရုံးခန်းထဲ မသွား ချင်။ ရန်ခကို ခေါ်မှဖြစ်မည်။

“ဟို ... ဦးနေသတိုးရ”

“အင်း ... ပြော”

“ဟိုလေ ... မဏိ တစ်ယောက်တည်းတော့ ဟို ... မလာ ချင်ဘူး၊ ရန်ခကိုပါ ခေါ်လာခဲ့မယ်၊ ရန်ခအတွက်ပါ နေရာ ရှိမှ မဏိ ဦးနေသတိုးရ ကုမ္ပဏီမှာ လုပ်ဖြစ်မှာ၊ သူ့ အတွက် နေရာမရှိဘူးဆိုရင် မဏိ လုပ်ဖြစ်မှာ မဟုတ်တော့ ဘူး၊ ရန်ခကလည်း လက်ခံမှာ မဟုတ်ဘူး”

“မင်းနဲ့ အဲဒီကောင်လေးက ဘယ်လိုတော်သလဲ”

တစ်ဖက်မှ ဦးနေသတိုးရ အသံက မကျေနပ်သံ လိုလိုနဲ့ စူအောင်အောင်ကြီး ထွက်လာသည်။

မဏိက ဖုန်းကလေးကို ခပ်ကျစ်ကျစ် ဆုပ်ကိုင်ပြီး ရယ်မိအောင် နှုတ်ခမ်းကလေး စေ့ကြိတ်လိုက်ကာ ...

“သူငယ်ချင်း အရင်းကြီး”

“သူငယ်ချင်း အရင်းကြီး ...”

ဦးနေသတိုးရက မဏိစကားလေးကို သံယောင်လိုက် လိုက်တာမို့ မဏိ ပခုံးကလေးနှစ်ဖက်တွန့်ကာ ခပ်ကျိတ်ကျိတ် ကလေး ရယ်လိုက်မိသည်။

“ကိုယ် တကယ်မေးနေတာကွ မဏိရွှေခ”

တစ်ဖက်မှ ဦးနေသတိုးရရဲ့ မချင်မရဲသံကြီးကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် မဏိရင်ကလေးတွေ တဒိတ်ဒိတ်ခုန်မြည်သွား ရကာ ပါးပြင်ကလေးတွေ နွေးမြဲသွားသည်အထိ ရင်ခုန်စိတ်လှုပ် ရှားသွားရသည်။

ယောက်ျားပီပီနဲ့ ချောမွေ့တည်ကြည် လေးနက် လွန်းသည့် လေးထောင့်မကျတကျ မျက်နှာကြီးနဲ့ စူးရှထက်မြက် တဲ့ မျက်လုံးတောက်တောက်တွေဖြင့် မဏိကိုမြင်မြင်ချင်း မကြည် မလင် ကြည့်ခဲ့တဲ့ ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် ဦးနေသတိုးရဟာ အခုချိန်မှာ မဏိကို အလုပ်ခန့်အပ်ဖို့ ခခယယ ဖုန်းဆက်လာခဲ့ပြီမို့ မဏိ အံ့သြခဲ့ရသည်။

ဘယ်လိုလဲ ဦးနေသတိုးရရယ်၊ ရှင်နဲ့ မဏိ အခုမှ ဆုံတွေ့ခဲ့ရတာပါ။ ဘာဖြစ်လို့ ရှင် မဏိကို မျက်ချင်းကြီး စိတ် ဝင်စားရတယ်ဆိုတာကို မဏိ နားမလည်နိုင်တော့ဘူးရှင်။

ဒါပေမဲ့ ...

မဏိ ရှင်ရဲ့ နွေးထွေးတဲ့ အကြည့်တွေကို ရင်ခုန်တယ် ဆိုတာကိုတော့ ဝန်ခံပါတယ်။

“ဟယ်လို ... မဏိရွှေခ”

“ရှင်”

မဏိ သူ့ရဲ့ လှိုက်ယင်တုန်ခါသွားတဲ့ အသံကြီးကို ကြားလိုက်ရတာမှီး ဘာပြန်ပြောရမှန်း မသိအောင် ရင်တွေတဒိန်း ဒိန်း ခုန်မြည်သွားကာ မျက်နှာကလေးတွေပါ နွေးခနဲ ဖြစ်သွားရသည်။

“ကိုယ်မေးတာ ဖြေဦးလေကွာ”

“ဘာ ... ဘာမေးလိုက်တာလဲဟင်”

“ဟာကွာ”

နေသတိုးရ တစ်ယောက် မဏိရွှေခရဲ့ မကြည်မလင် အသံကလေးကို မချင်မရဲ ဖြစ်သွားကာ လက်ထဲက hand phone ကလေးကို ခပ်တင်တင်း ဖျစ်ညှစ်ဆုပ်ကိုင်ပစ်လိုက်သည်။

သူမလေးနဲ့ စကားပြောနေရင်းကနေ ရင်ထဲမှာ ဘယ်လိုကြီးမှန်း မသိအောင် ဟာတာတာကြီးနဲ့ နွေးရှိန်းရှိန်းကြီး ခံစားနေရသည်။

သူမနဲ့ ဟိုကောင်လေးက သူမပြောသလိုပဲ သူငယ်ချင်းပဲလား။

ဒါမှမဟုတ် သူမရဲ့ ရည်းစားလား။

ဟာကွာ ... ငါ ... ငါ ဘာဖြစ်သွားပြီလဲ၊ ငါ အခု အသက်သုံးဆယ်နှစ်နှစ်အရွယ်ကို ရောက်တဲ့အထိ ဘယ်မိန်းမကိုမှ စိတ်မဝင်စားခဲ့တာ။ အခုမှ ငါ့ထက် ဆယ်နှစ်လောက်ငယ်တဲ့ မိန်းကလေးနဲ့ကျမှ ငါ ဘာဖြစ်လို့ ရူးသွပ်ချင်ရတာလဲ။ ငါ့နလုံး သားတွေ ပူနွေးအသက်ရှင်လာရတာလဲ။

ဟား ... ငါ မစဉ်းစားတတ်တော့ပါဘူးကွာ။

“ဦး ... ဦးနေသတိုးရ”

“အင်း ... ပြော”

ဖုန်းထဲက အသံစူးရှရုကလေးက အပြင်မှာ ဘယ်လောက်အထိ စွာတယ်ဆိုတာကို နေသတိုးရ နားလည်လိုက်သည်။

Cafe ဆိုင်ထဲမှာတောင် သူမ သူငယ်ချင်း ကောင်လေးကို နိုင်စားနေတာ သူ လက်တွေ့ တွေ့မြင်ခဲ့ရပြီးဖြစ်သည်။

ကောင်လေးက သူမနဲ့ပတ်သက်လို့သာ သူမ ဆိုးနွဲ့သမျှကို သည်းခံခဲ့တာဖြစ်မည်။

ဟား ... ရင်ပူလိုက်တာ ကောင်မလေးရယ်။

ငါ ဘယ်မိန်းမနဲ့မှ ပတ်သက်ပြီး အခုလို ရင်မပူခဲ ပါဘူးကွာ။ မင်းနဲ့ကျမှ ငါ့ရဲ့ရပ်တန့်ငြိမ်သက်နေတဲ့ နုလုံးသား တစ်ခုလုံး လှုပ်ရှားအသက်ဝင်လာတာပါ ကောင်မလေးရယ်။

“ဘာပြောမလို့လဲ မဏီ”

“ဟိုလေ... မဏီ သူငယ်ချင်းပါ အလုပ်ခန့်ဖို့ စဉ်းစားပေး မယ်ဆိုရင် မနက်ဖြန် သူနဲ့မဏီ ဦးနေသတိုးရ ရုံးခန်းကို လာခဲ့ပါမယ်။ ဖြစ်လားဟင်၊ မဖြစ်ဘူးဆိုရင် မဏီ ဖုန်းချ လိုက်တော့မယ်နော်”

“ဟာ ... မဏီ၊ ခဏ ... ခဏလေး။”

နေသတိုးရ တစ်ယောက် ဘာမဟုတ်တဲ့ ကလေး သာသာ မိန်းကလေးရဲ့အောက်ကို ကျရှုံးစွာ ဝပ်တွားခယလိုက် ရပါပြီ။

အလိုမကျ ဖြစ်သွားတဲ့ မျက်နှာရှုတည်တည်ကြီးကို ကြည့်ကြည့်လင်လင်ကလေး ပြန်ပြင်လိုက်ကာ မဏီ လိုအင်ဆန္ဒ လေးကို ဖြည့်ပေးလိုက်ရပါတော့သည်။

“မင်း တောင်းဆိုတာကို ကိုယ် သဘောတူတယ်။ မနက် ဖြန် ဆယ်နာရီနော် ချာတိတ်”

“ဟုတ် ... ဒါဆို ဖုန်းချမယ်နော်”

“နေဦး”

“ဟင် ... ဘာပြောစရာ ကျန်တော့လို့လဲ”

“ဪ ... မနက်ဖြန်ကျ မင်း နဲ့သာရောင်ဝတ်စုံလေးနဲ့ မြန်မာဆန်ဆန်ကလေး ဝတ်လာရမယ်နော်”

“ဟင် ... မဏီမှာမှ မြန်မာဆန်တဲ့အင်္ကျီ မရှိတာ”

“ကဲ ... ဒေါ်မဏီရွှေခ၊ မင်း ကျုပ်ကို ဂျစ်မတိုက်နဲ့နော်။ မင်း ဒီအလုပ်ကို တကယ်လုပ်ချင်တယ်ဆိုရင် အင်္ကျီနဲ့ ထဘီပဲ ဝတ်ခဲ့၊ ခေတ်ဆန်တဲ့စတိုင်လ်နဲ့ ကျုပ်ဆီကိုအလုပ် လာမလျှောက်ပါနဲ့။”

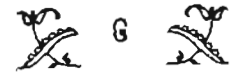
နေသတိုးရ ခပ်ပြတ်ပြတ်ပြောပြီး ဖုန်းပိတ်ပစ်လိုက် သည်။ သူမထက်အရင်ဦးအောင် ဖုန်းပိတ်ပစ်မှ။ နှင့်မို့ ဒီချာတိတ်မ က သူ လိုက်လျှောက်မှန်းသိလို့ တောင်းဆိုမှုတွေ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ထပ်တိုးလာဦးမှာကို မြင်ယောင်သေးသည်။

ဖုန်းပိတ်ပြီးသွားခဲ့ပေမဲ့ ရင်ထဲမှာ ချာတိတ်မလေး နဲ့ စကားပြောခဲ့တဲ့ အရှိန်တွေက နွေးထွေးမှုတွေဖြင့် အသက် ဝင်နေတုန်းပင်။

အသက်သုံးဆယ်ကျော်ကာမှ အချစ်ရူးထပြီး မိန်းမ လိုချင်လာတဲ့ ပိုးတွေက နေသတိုးရ ရင်ကို အရှိန်ပြင်းပြင်းထိမှန် သွားရကာ အချစ်ကြောင့် သူ ဖျားသွားခဲ့ရပြီဖြစ်သည်။

စက္ကထေရီဖြစ်ဖို့ ဘာအရည်အချင်းမှ မရှိတဲ့ ကောင်
မလေးကို သူ့ရဲ့အနီးဆုံးမှာ ရှိနေဖို့ စက္ကထေရီပေးအပ်ရမှာကို
သူ့စိတ်ထဲ လိပ်ပြာမလှဲသလိုကြီး ရှက်ရွံ့သလိုကြီး ဖြစ်နေခဲ့သည်။

မနက်ဖြန်မှာ သူမလေးနှင့် တွေ့ဆုံရမ့်အရေးတွေး
ပြီး သူ ဒီညတစ်ညလုံး ဘယ်လိုမှ အိပ်မပျော်နိုင်တော့ချေ။ သူမ
လေးရဲ့ ကြည်စင်နူးညံ့တဲ့ မျက်နှာလေးကိုပဲ မျက်ဝန်းထဲမှာ
ပုံရိပ်ထင် မြင်ယောင်ရင်း သူ ရင်ခုန်ကြည်မွေ့ကာ မိုးစင်စင်လင်း
ခဲ့ရပါသည်။

“မဏိ ... နင် ဘယ်ကိုလျှောက်မောင်းနေတာလဲ”

ရန်ခက မဏိ မျက်နှာလေးကိုကြည့်ပြီး စိတ်ထဲမှာ
ဘာကြောင့်မှန်းမသိ မကျေမနပ်ကြီး ဖြစ်သွားရသည်။ နဲ့သာရောင်
ပါတိတ်ဝမ်းဆက်ကလေးဝတ်ထားပြီး တိုနန့်နန့်ဆံပင်လေးကို
ခပ်မြောက်မြောက်ကလေး စည်းထားတဲ့ မဏိရဲ့မျက်နှာကလေး
ဟာ ဒီကနေ့မှာ တစ်မျိုးတစ်ဘာသာ ထူးခြားနေတာမို့ သူ့စိတ်
ထဲမှာ ခိုးလို့ခုလုကြီး ဖြစ်သွားရသည်။

“ကားကို ဘယ်တွေလျှောက်မောင်းနေတာလဲဆို မဏိရာ”

“မနေ့ကသွားတဲ့ ကုမ္ပဏီကို သွားနေတာ၊ အသာနေစမ်း
ပါ ရန်ခရာ၊ နင်ကလည်းတစ်မျိုး”

ခပ်ဆတ်ဆတ်ကလေး ပြန်အော်လိုက်တဲ့ ပန်းဆီ
ရောင်ဆိုးဆေးတင်ထားသည် မဏိနှုတ်ခမ်းလှလှလေးကို ငေးကြည့်
ရင်း ရန်ခ ရင်ခုန်ငေးမောသွားရပါသည်။

မဏိ ပြောလိုက်တဲ့ မနေ့က အလုပ်လျှောက်တဲ့
ကုမ္ပဏီဆိုတဲ့ စကားကြီးက သူ့နားထဲ စူးကျိန်းကျိန်းကြီး ဝင်
ရောက်သွားရကာ သူ မဏိမျက်နှာလေးကို အလန့်တကြားကြည့်
လိုက်မိသည်။

“ဘာ ... ဘာရယ်၊ မဏိ၊ ဘာပြောတယ်”

“ဪ ... ကုမ္ပဏီကို သွားမလို့ ပြောတာပါ။”

“ဘာကိစ္စ ကုမ္ပဏီကို သွားရမှာလဲ၊ အလုပ်ခန့်စာကပ်မှာ
တစ်ပတ်ကြာမှ ကပ်မှာပဲ၊ အလုပ်လည်း ရမှာမဟုတ်ပါ
ဘူး၊ တို့နှစ်ယောက် အပျော်သဘောနဲ့ အလုပ်လျှောက်တာ
ပဲကွာ၊ အလုပ်ရလည်း မလုပ်ပါဘူး၊ ကားပြန်လှည့်ကွာ
မဏိ”

ရန်ခ ရင်ထဲ စိုးရိမ်မှုအလုံးကြီး ဒိန်းခနဲ ပြေးဆောင့်
ဝင်ရောက်သွားကာ ကားကို ကိုယ်တိုင်မောင်းနေတဲ့ မဏိမျက်နှာ
ချောချောကလေးကို စူးစူးနစ်နစ် စိုက်ကြည့်လိုက်မိသည်။

ရင်ထဲမှာလည်း နှမ်းလျှတုန်ခါသွားရပါသည်။

သူ စခဲမိတဲ့ ဇာတ်လမ်းတစ်ခုက အခုတော့ သူ့ကို
ပြန်ပြီး ဒဏ်ခတ်ခဲ့ပါပြီ။

မြတ်စွာဘုရား ... ဒါဆို မဏိနဲ့ ဟိုကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်
ဘိုးတော်ကြီး သူ့ကွယ်ရာမှာ ဖုန်းစကားပြောဖြစ်ခဲ့တာပေါ့။

ရန်ခ ရင်ထဲက နှလုံးသားတွေ ပြောင်းဆန်သွားကာ
မဏိ မျက်နှာလေးကို ခပ်တည်တည် စိုက်ကြည့်လိုက်မိသည်။

“မဏိ ကားပြန်လှည့်လိုက်ပါကွာ၊ ငါ တောင်းပန်ပါတယ်”

“ဟဲ့ ... ဘာဖြစ်တာလဲ ရန်ခရဲ့၊ ငါတို့အလုပ်လျှောက်
ထားတာပဲ၊ နင် ရူးနေသလား ရန်ခ”

“ငါ မရူးဘူး၊ ရူးတာက နင် ... နင်”

ရန်ခ အသံကလေးတွေ တုန်ယင် လှိုင်းရိုက်ခတ်
သွားကာ ကားမောင်းနေတဲ့ မဏိ လက်ကလေးကို သူ့လက်အစုံ
ဖြင့် ဖိအုပ်ကိုင်လိုက်ပြီး ကားရပ်ပစ်ဖို့ တတွတ်တွတ် ပြောလာ
သည်။ မဏိကတော့ ရန်ခကို တစ်ချက်ငဲ့ကြည့်ပြီး ပြုံးစိစိကလေး
တောင် မြှစ်သွားရသေးသည်။

ရန်ခဟာ တကယ်ရူးပါ။ အလုပ်မရှိလို့ အလုပ်လို
ချင်တော့လည်း သူပဲ။ အခု မလုပ်ချင်တော့ဘူး ဆိုတော့လည်း
မျက်စိမျက်နှာပျက်လို့။

“မဏိ ပလိစ်ကွာ၊ ငါတို့ကားကို ကုမ္ပဏီထဲ မမောင်းပါ တော့နဲ့”

“ကျွတ် ... ရန်ခ၊ နင့်ပါးစပ် ပိတ်ထား၊ ကုမ္ပဏီထဲရောက် နေပြီနော်”

“ဟာကွာ၊ မဏိ ... ငါ လုံးဝသဘောမတူဘူး၊ နင် ဒီ အလုပ်ကို လုံးဝမလုပ်ရဘူး”

“ငါ့တစ်ယောက်တည်းလုပ်မှာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ရန်ခရဲ့၊ နင် ငါးရဲ့ပြာလုံး ဖြစ်မနေနဲ့၊ နင်ပါ ငါနဲ့အတူတူ လုပ် ရမှာ”

“မလုပ်ချင်ပါဘူး၊ ကိုယ်က သူဌေးဖြစ်ပြီး သူများအောက် တော့ မကျိုးနိုင်ဘူး၊ အန်တီတို့သိရင် ဆူမှာနော် မဏိ၊ နင် ...”

“ရန်ခ ... နင် ပါးစပ်ပိတ်တော့၊ ငါနဲ့ အေးအေးဆေးဆေး ရုံးခန်းကို လိုက်ခဲ့ရင်လိုက်ခဲ့၊ မလိုက်ရင် ကားထဲမှာပဲ စောင့်နေ”

မဏိ စိတ်မရှည်တော့ဘဲ ရန်ခကို စွတ်ဟောက်ပစ် လိုက်တော့မှ ရန်ခ တစ်ယောက် မဏိကို မကျေမနပ်နဲ့ မျက်

ဆောင်ကြီး ကြုတ်ကြည့်ကာ ဒေါသတွေကို မျိုသိပ်လိုက်လေသည်။ မဏိကတော့ ရန်ခ ဘယ်လောက်တာတာ၊ ဒီအလုပ်ကို လျှောက်

ပြီးပြီဖြစ်သည်။

ပြီးတော့ မဏိ ဦးနေသတိုးရဲ့ကုမ္ပဏီ အရိပ်အောက် မှာ ဦးနေသတိုးရဲ့အတူ အလုပ်လုပ်ချင်သည်။

မဏိ ကိုယ်တိုင်ကိုက ဦးနေသတိုးရဲ့ အကြည့် ခွေးခွေးတွေကို ရင်ခုန်ကြည့်မွေ့ခဲ့တာ။ ပြီးတော့ မဏိ သူ့ကိုမြင် တိုင်း ရင်ထဲမှာ ကတုန်ကယင်ကြီးနဲ့ မောခဲ့ရတာ။

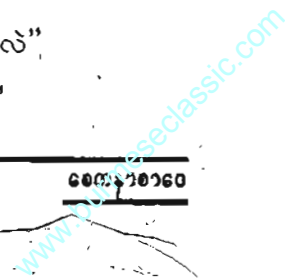
အခုရော ...

ဦးနေသတိုးရက မဏိတို့နှစ်ယောက်ကို ဘယ်လို ငြိဆိုမလဲ။ မဏိ ရင်ခုန်စိတ်လှုပ်ရှားစွာဖြင့် ကုမ္ပဏီအပေါ်ထပ် ကို တက်လာခဲ့သည်။ ရန်ခကတော့ မဏိကို ပြောမရသည့်အဆုံး အနောက်ကနေ နှုတ်ခမ်းကို စေ့ပိတ်ပြီး လိုက်လာခဲ့သည်။

“အင်း ... ရုံးခန်းရှေ့ရောက်ပြီ၊ ဆယ်နာရီလည်း ထိုးတော့ မယ်၊ သူက ဆယ်နာရီ ချိန်းထားတာ”

“ဘယ်သူက ဆယ်နာရီ ချိန်းထားလို့လဲ”

“ဘယ်သူကမလဲ၊ ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်ပေါ့”

မဏိက ရန်ခမျက်နှာကို စိတ်တိုတိုနဲ့ စိုက်ကြည့်ပစ်လိုက်မိသည်။ ရန်ခက အပေါ်နှုတ်ခမ်းသားကို ခပ်မဲ့မဲ့တွန့်ကွေးချပစ်ပြီး မဏိကို မထိတထိ မျက်လုံးတွေနဲ့ စိုက်ကြည့်လာသည်။

“ဟွန်း ... လျှင်လိုက်တဲ့ ဘိုးတော်၊ ဘယ်အချိန်ကများ နင့်ဆီ ဖုန်းဆက် အကြောင်းကြားလိုက်တာပါလိမ့်”

“ရန်ခနော် ... နင်”

မဏိနဲ့ ရန်ခ ကုမ္ပဏီရုံးခန်းဝမှာ တိုးတိုးကျိတ်ကျိတ် ရန်ဖြစ်နေကြတာကို ကုမ္ပဏီရုံးခန်းမှန်မှတ်ဆင့် နေသတိုးအတိုင်းသား လှမ်းမြင်နေရသည်။ ကောင်လေးက ကောင်မလေးတော်တော်ကျောနပ်ပုံမရ။

သူချစ်တဲ့ မိန်းကလေးကို သဝန်တိုရိပ်ကလေးတွေ ဖြတ်ပြေးနေတဲ့ မျက်ဝန်းလေးတွေက နေသတိုးရ ရင်ထဲမှာ ကျစ်ခနဲ ဖြစ်သွားသည်အထိ မောလျသွားပါသည်။

နေသတိုးရ ဘာကိုမှ စဉ်းစားမနေတော့ဘဲ ခေါင်းကြီးကို ဘယ်ညာယိမ်းခါပစ်လိုက်ပြီး ရီမှတ်ကွန်ထရိုးကလေးရုံးခန်းတံခါးကို လှမ်းဖွင့်ပေးလိုက်ပါသည်။

“ကျွါ ... ကျွါ”

“ဟော ... တံခါးပွင့်လာပြီ၊ ရန်ခနော် ... နင် ဟိုလူရှေ့မှာ မချေမင် မပြောနဲ့နော်၊ ငါ့သဘောနဲ့ နင့်သဘော ညီမျှပစေ”

ရန်ခက ဘာစကားမှ မပြောတော့ဘဲ မဏိ နောက်တနေ ရှုတည်တည်မျက်နှာထားနဲ့ လိုက်လာခဲ့တော့သည်။ မဏိက ရုံးခန်းဆိုဖာကြီးမှာ ခပ်မိန့်မိန့်ကြီး ထိုင်နေတဲ့ ဦးနေသတိုးရတို့ မျက်လုံးတောက်တောက်ကလေးနဲ့ လှမ်းကြည့်လိုက်တဲ့အချိန်မှာ ဦးနေသတိုးရက နှုတ်ခမ်းထူလိပ်လိပ်ကြီးတွေကို ကွေးညွတ်သွားအောင် ပြုံးပြလာခဲ့ပြီး ခေါင်းညိတ်နှုတ်ဆက်လာကာ ...

“လာ ... ထိုင်ကြကွာ”

မဏိက ကောင်လေး မျက်နှာလေးကို မျက်လုံးဝိုင်းဝိုင်းကလေးနဲ့ တစ်ချက်စိုက်ကြည့်ပြီး သူနဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင် ဆီဖာမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်ပါသည်။ ကောင်လေးက မဏိနဲ့ယှဉ်လျက် ဝင်ထိုင်လိုက်ပြီး သူ့ကို ခပ်တည်တည်ပင် စိုက်ကြည့်ကာ အကဲခတ်နေသည်။

သူ့ကို သိသိသာသာကြီး အကဲခတ်နေတဲ့ ကောင်လေးမျက်လုံးတွေကြောင့် သူ့စိတ်ထဲ ကျဉ်ကျပ်သွားရကာ မဏိမျက်နှာလေးကို သာမန်ကာလျှံကာပဲ ခပ်တည်တည် ကြည့်လိုက်

ပေမဲ့ မဏိက သူဝတ်လာစေချင်တဲ့ နဲ့သာရောင်ကလေးကို ရိုးရိုး ယဉ်ယဉ်ကလေး ဝတ်လာခဲ့တာမို့ သူ့စိတ်ထဲ ကျေနပ်သွားရ သည်။

“မဏိ ဒီအလုပ်ကို တကယ်စိတ်ဝင်စားတယ် ဆိုရင်တော့ ကိုယ့်ဆီမှာ တစ်လလောက် စာရင်းစစ်ပညာကို သင်ရဦး မယ်၊ မင်းသူငယ်ချင်းလည်း ဒီအတိုင်းပဲ၊ သူကတော့ ကိုယ့်အောက်က ဒါရိုက်တာ ညီသစ်ဆီမှာ စက္ကထေရီပညာ တစ်လလောက် သင်ရမယ်၊ မင်းတို့သူငယ်ချင်း နှစ်ယောက် စလုံး မနက်ဖြန်ကစပြီး အလုပ်ဝင်လို့ ရပါပြီ”

“ဟုတ်ကဲ့၊ မဏိ ကြီးစားပါ့မယ်”

ဦးနေသတိုးရ အရှေ့မှာ ရိုရိုကျိုးကျိုးကလေးပြော ပြီး ရက်ရွံ့အားနာသလိုကလေး ခေါင်းကလေးငုံ့ချကာ မျက်လွှာ ကလေးချထားတဲ့ မဏိကို ကြည့်ပြီး သူ့ရင်ထဲက နလုံးသားတွေ ကို ဆွဲထုတ်ခံလိုက်ရသလို ရန်ခ ဆတ်ဆတ်ခါ နာသွားပါသည်။

မဏိရဲ့ သူ့သဘောနဲ့ တစ်ထပ်တည်း ဖြစ်စေရမယ် ဆိုတဲ့ အမိန့်အာဏာတွေကိုလည်း သူ ဂရုမစိုက်မိတော့။ မဏိ ဘာပြောပြော ဘာလုပ်လုပ် သူ ခေါင်းငုံ့ခံပြီး ဒီနေရာမှာပဲ ဒီလူ ကို အပြတ်ငြင်းဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် ဘိုးတော်ကတော့ သူ့အရှေ့မှာ ငတ်မိမယ် ချောချောကလေးတစ်ပါး ရောက်လာတာကို သဘော အကျကြီးကျပြီး ပြုံးချိုရွှင်ပျနေတဲ့ မျက်နှာကြီးနဲ့ ရွန်းလက်တောက် စိတ် မျက်လုံးကြီးတွေဖြင့် မဏိကို ဣန္ဒြေရရ စိုက်ကြည့်နေတာ သူ တော်တော် အခဲရခက်ပါသည်။

“ဒီက ညီလေးကရော ကိုယ်ပြောတာကို လက်ခံလား”

“ကျွန်တော်လား”

မဏိ ခြေထောက်တစ်ဖက်က သူ့ခြေထောက်ကိုဖိ လိုက်ပြီမို့ မဏိ သူကနဲ့လန့်တိုက် ဖြေမှာကို မလိုလား၍ တား ခြစ်လိုက်ပြီဆိုတာ သိလိုက်ရပြီး သူ ပိုပြီး မဏိကို အရွံ့တိုက် ချင်သွားရသည်။

ဦးနေသတိုးရက သူ့စကားတွေကို စိတ်ဝင်စား စရာဖြင့် ငုံ့လင့်နေဆဲမှာပဲ သူက ခပ်ပြတ်ပြတ် ပြောလိုက်လေ သည်။

“ကျွန်တော်က လက်မခံပါဘူးဗျာ၊ မဏိ အတင်းခေါ်လာ လို့ လိုက်လာတာ၊ ဦးနေသတိုးရ မဏိကို လျှောက်ပြီးမယုံ နဲ့၊ သူလည်း အလကားပဲ၊ သူနဲ့ကျွန်တော် ဒီအလုပ်ကို အပျော်သဘောနဲ့ လာလျှောက်ကြတာပါ၊ မဏိ မိဘတွေက

ပိုလ်ချုပ်ဈေးမှာ အထည်ဆိုင်သုံးခန်း ဖွင့်ထားတယ်၊ တခြား
စီးပွားတွေလည်း ရှိတယ်၊ မဏိက တစ်ဦးတည်းသောသမီး
ဖြစ်သလို ကျွန်တော်ကလည်း တစ်ဦးတည်းသောသားပဲ၊
ကျွန်တော်နဲ့ မဏိ အပျော်သက်သက် ကုမ္ပဏီမှာ ဝန်ထမ်း
လျှောက်ကြည့်ကြတာကို ...”

“တော်တော့ ရန်ခ”

နေသတိုးရ ရန်ခ ဆိုတဲ့ ကောင်လေးရဲ့ ကြွပ်ဆတ်
ဆတ် အဖြေစကားကို စိတ်ထဲမှာ မခံချင် ဖြစ်သွားခဲ့ပေမဲ့ အ
ကတည်းက သူမ အလုပ်လာလျှောက်ခဲ့တာကို သိထားတဲ့ သူ
အဖို့ ကလေးသာသာ စူးစမ်းချင်ကြသည့် စိတ်ထားကလေးတွေ
ကို ခွင့်လွှတ်ကြည့်ဖြူထားခဲ့သည်။

မဏိ မျက်နှာလေးကို နေသတိုးရ ရှုတည်တည်ကြီး
စိုက်ကြည့်လိုက်တော့ မဏိက မျက်နှာကလေး ညှိုးကျသွားကာ
ခေါင်းကလေးကိုငုံ့ပြီး ငြိမ်သက်သွားပါသည်။

ဒေါသသွေးရောင်ကြောင့် မျက်နှာနုနုချောချောက
လေးမှာ ပန်းသွေးရောင်ပြေးလျက် နှင်းဆီနှုတ်ခမ်းဖူးဖူးလေးတ
စုတင်းတင်းကလေး ဖြစ်သွားတာလေးကို သူ အသည်းယားစွာ
ဖြင့် စိုက်ကြည့်နေလိုက်မိသည်။

သူဌေးသမီးကလေးဖြစ်ပြီး အခြေခံလူတန်းစားတွေ
ရဲ့ဘဝကို ပျော်မွေ့ဝင်ရောက်ချင်တဲ့ ကောင်မလေးရဲ့ ကလေးဆန်
ဆန် အတွေးကလေးကို သူ ပိုပြီးမြတ်နိုးသွားရသည်။

ကောင်လေးကတော့ ဂျစ်ကန်ကန် မျက်နှာပေးက
လေးနဲ့ ကောင်မလေးကို မကျေမနပ် စိုက်ကြည့်နေသည်။

ကောင်လေးနဲ့ မဏိရဲ့သံယောဇဉ်ကိုလည်း သူ
မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့မြင်လိုက်ရပြီမို့ သူ စိတ်ထဲမှာ အိလည်လည်
ကြီး ဖြစ်သွားရသည်။

“ဟို ... ဦးနေသတိုးရ၊ မဏိ ... မဏိ တောင်းပန်ပါတယ်
နော်၊ အစတုန်းက ရန်ခနဲ့ မဏိ အပျော်သက်သက် လာ
လျှောက်ကြတာပါ၊ အခု မဏိ တကယ်အလုပ်လုပ်ဖို့ ဆုံး
ဖြတ်လိုက်ပါပြီ၊ မဏိ ဒီအလုပ်ကို စိတ်ဝင်စားပါတယ်၊
ရန်ခ မလုပ်လည်း မဏိ လုပ်ပါမယ်”

မဏိက မျက်လုံးဝိုင်းဝိုင်းကလေး တလည်လည်နဲ့
သူ့ကို တောင်းပန်လိုက်တာကို သူ ခေါင်းညိတ်ဖြိုးပြလိုက်မိသည်။
ကောင်လေးကိုလည်း ဂရုစိုက်ပြီး ကြည့်နေစရာ မလိုတော့။

“တမင်သက်သက်ကွာ၊ ကျွတ် ... မဏိနော် ... နင်”

ကောင်လေးက ဒေါသတွေကို ကြိတ်မှိတ်မျိုသိပ်ထားပုံဖြင့် မျက်နှာလေးတွေ နီမြန်းကာ မဏိ မျက်နှာကို စိုက်ကြည့်ပြီး မဏိ လက်တစ်ဖက်ကု ဆတ်ခနဲ ဆွဲကိုင်လိုက်တာတွေ့လိုက်ရသဖြင့် နေသတိုးရ မျက်လုံးကြီး ပြူးကျယ်ဝိုင်းစက်သွားသည်အထိ အံ့ဩငေးကြောင်သွားရပါသည်။

“အလကား ပြောတာပါဗျာ၊ ကျွန်တော် သဘောမတူရင် သူ ဘာမှလုပ်ပိုင်ခွင့် မရှိဘူး၊ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်ကြောင့် ဦးနေသတိုးရ အချိန်ကုန်သွားရင် ခွင့်လွှတ်ပါဗျာလား ... မဏိ၊ သွားကြစို့”

“ရန်ခ”

မဏိက ရန်ခရဲ့ ကန့်လန့်တိုက် စကားတွေကို ရှက်ရွံ့သွားကာ စူးထန်ထန်ကလေးအော်ပြီး တားပစ်လိုက်မိသည်။

အိုး ...

ရှက်ဖို့ကောင်းလိုက်တာနော်။

ကုမ္ပဏီကြီးတစ်ခုလုံး ပိုင်ဆိုင်သူတွေ တစ်ယောက်က သောင်းချီမျှမ်းသာကြွယ်ဝတဲ့ ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်သူဌေးတစ်ယောက်က မဏိကို အလုပ်လုပ်ဖို့ အောက်ကျခံပြီး တွေ့ဆုံဆွေးနွေးနေရသလို ကြီး ဖြစ်နေလေပြီ။

မဏိ ဦးနေသတိုးရကို အားနာမျက်နှာပူသွားရကာ မျက်နှာကလေးတွေ ထူပူသွားရသည်။

ကျွတ် ... တွေ့ကြသေးတာပေါ့ ရန်ခရယ်၊ နင့်ကို ငါ ကောင်းကောင်းကြီး ဆုံးမပစ်လိုက်ဦးမယ်။

ဦးနေသတိုးရ ရှေ့မှာ ရုပ်ပျက်မတတ် ငြင်းဆန်ပြီး မဏိ လက်တစ်ဖက်ကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ဆုပ်ကိုင်ကာ မတ်တတ်ထရပ်လိုက်တဲ့ ရန်ခကို မဏိ ဒေါသမျက်လုံးစူးကလေးတွေဖြင့် စိုက်ကြည့်ပြီး မတ်တတ်ထရပ်လိုက်ရပါသည်။

ဦးနေသတိုးရကိုလည်း အားနာမျက်နှာပူစွာဖြင့်ပင် မော့ကြည့်ပြီး တောင်းပန်လိုက်ရသည်။

“မဏိ မနက်ဖြန် ဆက်ဆက်လာခဲ့ပါမယ်၊ မဏိကြောင့် ဦးနေသတိုးရ စိတ်အနှောင့်အယှက် မဖြစ်စေရပါဘူးလို့ မဏိ ကတိပေးပါတယ်၊ ဦးနေသတိုးရကိုလည်း မဏိ တောင်းပန်ပါတယ်၊ ခွင့်ပြုပါဦးနော်”

“ကျွန်တော်လည်း တောင်းပန်ပါတယ်ဗျာ၊ ကျွန်တော် ဘက်က မဏိကြောင့် ရိုင်းပျတဲ့ အမူအရာ ဖြစ်သွားရင် အစ်ကို နားလည်ပေးပါ၊ ကျွန်တော်နဲ့ မဏိက ...”

“ရန်ခ”

“ခွင့်ပြုပါဦးဗျာ”

မဏိ လက်ကလေးကို ပိုင်စိုးပိုင်နင်း ဆုပ်ကိုင်ပြီး သူ့အရှေ့မှ ခပ်တည်တည် လှည့်ထွက်သွားတဲ့ ကောင်လေးကို ကြည့်ပြီး သူ့ရင်ထဲ မချိသလိုကြီး ဖြစ်သွားကာ ဟင်းလင်းပြင်ကြီး ပွင့်ထွက်သွားရသည်။

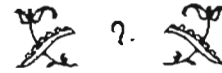
မဏိရွှေခ ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးကလည်း စွာထားလန် ရန်တွေ့တတ်ပေမဲ့ ကောင်လေးရဲ့ဩဇာအာဇာနည်ကို မလွန်ဆန်နိုင် စွာဖြင့် ကောင်လေး ဆွဲခေါ်ရာနောက်သို့ ပါသွားခဲ့ရလေပြီ။

အား ... ဘာတွေလဲ၊ ဖြင်းတို့နှစ်ယောက်က ဘာတွေလဲ။ ငါ စဉ်းစားလို့ မရတော့ဘူး မဏိရွှေခရယ်။ မင်း ငါ့ကို ဘာလို့ပြုစားခဲ့တာလဲ။ ငါ့ရင်ထဲမှာ မီးလောင်နေပြီ။ မင်းတို့ ဘာအငြိုးနဲ့များ ငါ့ဘဝထဲကို ဝင်လာရတာလဲ။

မဏိရယ် ... ကိုယ် ... ကိုယ် ရူးတော့မယ်ကွာ။

မနက်ဖြန်ကို လာခဲ့မယ်ဆိုတဲ့ မင်း ကတိစကား အတိုင်း မင်း မနက်ဖြန်ကို ဆက်ဆက် အရောက်လာခဲ့ပါတော့ ကောင်မလေးရယ်။

ကိုယ် ... ကိုယ် တောင်းပန်ပါတယ်ကွာ။

မဏိရယ် ... ငါ နင့်ကို တောင်းပန်ပါတယ်ဟာ၊ နင် သို့ကို မျက်လုံးစိမ်းတွေနဲ့ စိုက်မကြည့်ပါနဲ့၊ ငါ့ရင်ထဲမှာ မခံစားနိုင်တော့ဘူး။

မဏိ မျက်နှာလေးကို ငေးငေးကလေး စိုက်ကြည့်ပြီး ရင်ထဲက အကြိမ်ကြိမ် တောင်းပန်လိုက်မိသည်။

မဏိကတော့ သူ့ကို ခွင့်လွှတ်နားလည်ပေးမဲ့ပုံ မပေါ်။ ဒေါသသွေးရောင်ကြောင့် မျက်နှာလေးတစ်ခုလုံး ရဲရဲနီမြန်းနေတဲ့ မဏိ မျက်နှာလေးက ကားပေါ်မှာဆိုသည့် အသိကြောင့် ဒေါသတွေကို ထိန်းချုပ်မျှသိပ်ထားပုံရသည်။

မဏိကိုကြည့်ပြီး သူ့ရင်ထဲမှာ ဟင်းလင်းပြင်ကြီး ပွင့်ထွက်သွားရသည်။

ကားမောင်းနေရင်းမှ မဏိ မျက်နှာလေးကို တစ်စိမ့်စိမ့် ငေးကြည့်ရင်း ရင်ထဲက မြတ်နိုးစိတ်လေးတွေကို ဘယ်လိုမှ မျှိုသိပ်လို့ မရတော့ဘဲ ကားကို လူရှင်းတဲ့လမ်းဘေးမှာ ထိုးရပ်လိုက်ပြီး ကြိတ်မနိုင်ခဲမရ ဒေါသလေးတွေ ကျိတ်ထွက်နေသည့် မဏိ မျက်နှာလေးကို သူ ရင်ခုန်စွာဖြင့် ငေးခနဲ စိုက်ကြည့်မိပြီး ရင်ထဲက စောင့်စည်းမှုများ လွတ်ထွက်သွားရပါတော့သည်။

ဒေါသမျက်လုံးတွေနဲ့ ဆတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်လာသည့် မဏိ မျက်နှာကလေးဆီ သူ့မျက်နှာကြီး ပွေ့အပ်သွားရပြီး မဏိ ကိုယ်လုံးအိအိလေးကို ခပ်တင်းတင်းကြီး ဆွဲဖက်ပစ်လိုက်ကာ သူ တတွတ်တွတ် တောင်းပန်လိုက်မိသည်။

“မဏိရယ် ... ငါ့ကို ခွင့်လွှတ်ပါဗျာ၊ ငါ တမင်သက်သက် ရိုင်းပျတာ မဟုတ်ပါဘူးကွာ ... နော်၊ နင့်ကိုသိပ်ချစ်လို့ ငါ ရိုင်းမိသလို ဖြစ်သွားတာပါ”

နှင်းဆီ နှုတ်ခမ်းလေးတွေ တဆတ်ဆတ် တုန်ယင်နေတာလေးကို သူ စက္ကန့်ကြာကြာမျှ ဖိပိတ်ပစ်လိုက်သည်။

အဆက်မပြတ် အနမ်းပွင့်ကလေးများ ခြွေချလိုက်တဲ့ သူ့ရင်ထဲက ချစ်ခြင်းတွေကို မဏိ နားလည်ပေးလိမ့်မယ်လို့ သူ ယုံကြည်ပါသည်။ သူ့ရင်ထဲက အချစ်တွေကို မဏိ နားလည်ရင် သူ ကျေနပ်ပါပြီ။

ရင်ခုန်လှိုက်မောစွာဖြင့် မဏိ မျက်နှာလေးအနံ့ မြတ်မြတ်နိုးနိုး နမ်းရှိုက်လိုက်တဲ့ တစ်ခဏအတွင်း သတိကင်းလွတ်သွားရပါပြီ။

မဏိ သူ့ရင်ခွင်ထဲမှာ လူးလွန်ပြီး ရှိုက်ငင်ငိုကြွေးလိုက်တော့မှ သူ မဏိကို ခပ်တင်းတင်း သိမ်းဖက်လိုက်တာကြီးကို သတိရလိုက်မိကာ မဏိ ကိုယ်လုံးကလေးကို ဖြည်းဖြည်းချင်း ဖြေလွှတ်ပေးလိုက်ပြီး မျက်နှာလေးကို လက်နှစ်ဖက်နဲ့ ပင့်မော့ကာ ချောမော့နှစ်သိမ့်လိုက်မိသည်။

“မဏိရယ် ... ငါ ... ငါ နင့်ကို သိပ်ချစ်လို့ မစောင့်စည်းနိုင်တော့ဘူး၊ ငါ့ကို ခွင့်လွှတ်ပါနော်”

“မသိဘူး၊ ဘာမှမကြားချင်ဘူး၊ နင့်ကို ငါ ...

မဏိရဲ့ နင့်ကိုငါ မုန်းတယ်ဆိုတဲ့ စကားသံလေးကို သူ ဆက်ခွင့်မပေးတော့။

မဏိ နှုတ်ခမ်းကလေး တီခနဲ ပိတ်ကျသွားရသည်။

စက္ကန့်ကြာကြာမျှ ပိုတ်ကျသွားပြီးမှ မဏိ မျက်နှာ
လေးဆီမှ သူ့မျက်နှာကြီးကို ဖယ်ခွာပစ်လိုက်ပြီး ...

“မုန်းစွယ်လို့ ပြောဦးမှာလားဟင်”

ရင်ခန့်လိုက်မောစွာ သူ ပြောလိုက်တော့ မဏိက
ကားဆိုဖာကလေးမှာမှီပြီး မျက်ရည်ကလေးတွေ တအိအိ စီးကျ
နေခဲ့တော့သည်။ အမြဲတမ်း ရန်ထောင်ပြီး စွာတေးလန်လွန်းတဲ့
မဏိ ဒီတစ်ခါတော့ သူ့ရဲ့အချစ်ခွံကြားထဲမှာ ရန်ထောင်ခွင့်မရ
တော့။

ရန်ခ မဏိကိုကြည့်ပြီး သနားကြင်နာသွားရကာ
မဏိရဲ့ရှက်မျက်နှာရဲ့ရဲကလေးကို ဖိအုပ်ကိုင်တွယ်ရင်း ချောမော့
နှစ်သိမ့်လိုက်ရသည်။

“ဟာကွာ ... မဏိကလေး ရှက်သွားပြီ၊ ငါ ဒီတစ်ခါပဲ
မဏိလေး ရှက်တာကို မြင်ဖူးသေးတယ်၊ အဟွန်း...ဟွန်း”

မဏိက မျက်နှာလေး ဆတ်ခနဲ လွှဲပစ်လိုက်တာကို
သူ သဘောကျစွာ ရယ်လိုက်မိသည်။

“ရန်ခ”

မဏိရဲ့ ခပ်ဆုတ်ဆုတ် ခေါ်သံလေးက သူ့ရင်ထဲ
ကို နွေးခနဲ ဖြာစီးသွားပါသည်။

“ဗျာ”

ရန်ခက သံရှည်ဆွဲပြီး ထူးလိုက်သည်။

မဏိကတော့ ရှက်ဒေါသလေးတွေဖြင့် မျက်နှာက
လေးတစ်ခုလုံး သွေးရောင်လွှမ်းကာ သူ့ကို တစ်ချက်မု့မကြည့်
ဘဲ နှုတ်ခမ်းကလေးကို ဖိကိုက်ထားလေသည်။

မဏိ သူ့ရဲ့နွေးထွေးတဲ့ အချစ်တွေကို ဘယ်လောက်
အထိ စိတ်ဆိုးနာကျင်သွားသည် မသိ။

သူ့ကိုနည်းနည်းမှ လှည့်မကြည့်တော့ဘဲ မှန်မည်း
တပ် ကားပြတင်းမုတစ်ဆင့် အပြင်ဘက်ကို ရိုဝေဝေကလေး
ငေးကြည့်နေလေသည်။

“ရန်ခ ... ငါ နင့်ကို သူငယ်ချင်းအဖြစ်က ပြတ်ခဲမယ်”

“မဏိရယ် ... ငါ့အသည်းတွေ ဟက်တက်ကွဲအောင် နင်
ဘာဖြစ်လို့ ဒီစကားတွေ ပြောရတာလဲ ... ဟင်၊ ပြောပါ
ဦး၊ ပြောပါဦးကွာ၊ ငါ့ကို မင်း အသည်းကွဲတာ မြင်ချင်
သလား”

“ဟာ ... ဟ၊ အသည်းကွဲတယ်၊ နင်လိုလူမျိုးက အသည်း
ကွဲမလား၊ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို တန်ဖိုးမထားတတ်
တဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကလေး”

“မဏိရယ်၊ ငါ နင့်ကို တန်ဖိုးထားလွန်းလို့ ငါ့ရင်ထဲက အနှစ်နှစ်အလလက မျိုသိပ်ထားတဲ့ အချစ်တွေ ပွင့်ထွက် သွားရတာ၊ နင် ငါ့ကို ကိုယ်ချင်းမစာဘူးဟာ၊ နင် ဘာ ဖြစ်နေပြီလဲ၊ နင် ဟိုလူ့ကုမ္ပဏီမှာလည်း အလုပ်ဝင်စရာ မလိုဘူး၊ မနေ့ကမှ အလုပ်လျှောက်တယ်၊ ဒီနေ့ ရုံးခန်း မှာ ခေါ်တွေ့ပြီး အလုပ်ခန့်မယ်ပြောလာတဲ့ လူတစ်ယောက် ရဲ့ရင်ထဲမှာ ဘာတွေရှိတယ်ဆိုတာ ...”

“အို ... ဘာပဲရှိရှိ၊ နင့်အကြောင်း မပါဘူး။”

“ဘာပြောတယ်၊ ငါ့အကြောင်းမပါဘူး ဟုတ်လား၊ မဏိ နော် ... နင် ... နင့်ကို ငါ ထပ်ပြီး ချစ်ပစ်လိုက်မယ်နော်”

“ချစ်ပစ်စမ်းပါ၊ နင် ငါ့ကို တန်ဖိုးထားလို့ ဘယ်လို နည်းနဲ့ချစ်ချစ်၊ ငါ့နုလုံးသားကိုတော့ နင် ဘယ်တော့မှ ရမှာမဟုတ်တော့ဘူး၊ အခွင့်ကောင်းယူတတ်တဲ့ နင့်ကို ငါ သိပ်ရွံသွားပြီ ရန်ခ”

“မဏိ”

တုန်ယင်လှိုင်း ရိုက်ခတ်သွားသည့်အသံနဲ့ အော်လိုက် တဲ့ ရန်ခကိုကြည့်ပြီး မဏိ ပခုံးနှစ်ဖက်ကိုတွန့်ကာ ရန်ခကို ခပ် မဲ့မဲ့ ပြုံးကြည့်လိုက်မိသည်။

အဟင်း ... သူ့ထိတော့ နာတတ်လိုက်တာ၊ တစ် သက်လုံး ဖြူဖြူစင်စင်နေလာခဲ့ပြီးမှ အခုမှ အရူးအမူးဖြစ်သွား တဲ့ ရန်ခ အချစ်တွေကို မဏိ ရွံရှာမုန်းတီးသည်။

တကယ်တော့ ရန်ခကလည်း အခွင့်အရေး ယူတတ် တဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ပင်။

မဏိ ရှက်တာက မဏိကို သူ တန်ဖိုးထားဘဲ ဇွတ်အနိုင်ကျင့်ပြီး နမ်းလိုက်တာကြီးကို မုန်းတီးတော့။

ရင်ထဲမှာ လက်မခံချင်လောက်အောင် ရွံသည်။

ရန်ခ မျက်နှာကို လုံးဝမကြည့်ချင်လောက်အောင် နုလုံးသားထဲမှာ အော့ကြောလန်သည်။

“မဏိ ဒီမှာ မျက်နှာလှည့်စမ်းကွာ၊ ငါ့ကို သေချာကြည့် စမ်း မဏိရယ်”

“မကြည့်ဘူး၊ နင့်မျက်နှာကို ငါ လုံးဝမကြည့်ချင်ဘူး၊ နင့်ကို ငါ ဒီနေ့ကစပြီး ရင်ထဲက အပြီးအပိုင်ထုတ်ပစ် လိုက်ပြီ”

“မဏိ”

မဏိရဲ့ပခုံးနှစ်ဖက်ကို သူ ခပ်တင်းတင်းဆွဲကိုင် လှုပ်ယမ်းလိုက်ပြီး အသံခပ်မာမာနဲ့ အော်ပစ်လိုက်မိသည်။

သူ့ရင်ထဲမှာ ...

ပူလောင်ပြီး ရူးရပါပြီ။

တစ်သက်လုံး မဏိရဲ့အမုန်းတွေကို မရခဲ့ဘူးတဲ့ ရန်ခ ရင်ထဲမှာ မဏိရဲ့ရင်ထဲက အမုန်းစကားတွေနဲ့ ပြတ်သားလွန်းတဲ့ စကားတွေကြောင့် နှလုံးသားတစ်ခုလုံး ထုတ်ချင်းခတ်ပွင့်ထွက်သွားသလို ကျွမ်းမြည့်လောင်မြိုက်သွားရပါသည်။

သူ့ရင်ထဲမှာ ရူးရူးမူးမူး ဖြစ်သွားကာ မဏိ ကိုယ်လုံးကလေးကို ရင်ခွင်ထဲသို့ ခပ်တင်းတင်း ဆွဲဖက်ပစ်လိုက်ပြီး မဏိကို တတွတ်တွတ် တောင်းပန်လိုက်မိသည်။

“မဏိ ... မဏိရယ်၊ ငါ အသည်းကွဲပြီကွာ၊ ငါ အသည်းကွဲပြီ မဏိ၊ ငါ့ကို မရက်စက်ပါနဲ့နော်၊ ငါ့ကို စိတ်ဆိုးတာ ခဏ ... ခဏပါနော် မဏိ”

“ခဏ မဟုတ်ဘူး၊ တစ်ဘဝလုံးပဲ”

“မဏိ”

ရန်ခ ရင်ထဲက ခံစားမှုများ တစ်စစီလွင့်ထွက်သွားပါတော့သည်။

ကားမှန်ကြီးကို လက်သီးနဲ့ ဒုန်းခနဲ ဒုန်းခနဲ ဆင့်ကဲ ဆင့်ကဲ ထိုးပစ်လိုက်ပြီး သူ့ကားကူရှင်မှာ မျက်နှာအပ်ချကာ ဝမ်းနည်းကြေကွဲစွာ မျက်ရည်များ စီးကျလာခဲ့သည်။

“အချစ်က ပူလောင်တယ်ကွာ၊ အရမ်းပူလောင်တယ်၊ ငါ့ရင်ထဲမှာ မခံစားနိုင်တော့ဘူး မဏိရာ၊ နင် ... နင် ငါ့ကို ပြန်ချစ်ပါနော်၊ နင် ပြန်မချစ်ရင် ငါ ... ငါ ...”

“ဘာလဲ၊ ခိုးပြေးဦးမယ်ပေါ့”

သူ့ အလွန်ချစ်မြတ်နိုးရသည့် နှင်းဆီနှုတ်ခမ်းဖူးဖူးလေးက မထိတထိ စကားလုံးတွေ ထွက်ကျလာတာကို သူ အသည်းယားစွာဖြင့် တားမြစ်ပိတ်ပင်ဖို့ အင်အားမရှိတော့။

မဏိ မျက်နှာကလေးကိုလည်း ခပ်ငေးငေး စိုက်ကြည့်နေလိုက်မိသည်။

စွပ်စွဲရက်တယ် မဏိရယ်။

ငါ နင့်ကို ဘယ်အချိန်ကတည်းက ချစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ နင်နားမလည်ဘူး၊ ငါ့ရင်ထဲမှာ နင့်ကို တန်ဖိုးထားပြီး ချစ်ခဲ့ရလို့ အခုအရွယ်အထိ ထိန်းချုပ်လာခဲ့ရတာ၊ အခုမှ မထင်မှတ်ဘဲ ဦးနေသတိုးရ ဆိုတဲ့ လူကြီးကြောင့် ငါ့ရင်ထဲက အချစ်တွေ သောက်ကွဲသွားရတာပါကွာ၊ ငါ နင့်ကို သိပ်တန်ဖိုးထားပါတယ်။

ဒီလိုကံကြမ္မာဆိုဝင်အောင် ငါ ဖန်တီးခဲ့မိတာ၊ ငါ့ကိုယ်ငါ ဘယ်တော့မှ ခွင့်မလွှတ်ဘူး။ ငါတို့နှစ်ယောက်သာ အလုပ်မလျှောက်ဖြစ်ခဲ့ရင် နင်လည်း ဦးနေသတိုးရဆိုတဲ့ လူရည် နှစ်ယောက်ကို အထင်ကြီးစိတ် ဘယ်ဝင်ပါ့မလဲ။

အခုတော့ မဏိရဲ့ နှုတ်. ခမ်းလှလှလေးမှာ အပြုံးတွေ က သူ့နှလုံးသားကို ကြေကြေအက်အက်ကြီး ဒဏ်ခတ်လိုက်ပါပြီ
“မဏိရယ်”

မဏိ မျက်နှာလေးကို သူ ခပ်ရိုရိုကလေး ငေးစိုက် ကြည့်လိုက်တော့ မဏိက သူ့ကို ခပ်စိမ်းစိမ်း စိုက်ကြည့်ပြီး ကားဆိုမှာမှာ ခေါင်းမှိုချပစ်လိုက်လေသည်။

“နင့် ... ငါ့ကို အထင်လွဲနေပြီ”
“.....”

“မဏိ ... ငါ့ကို စကားပြန်ပြောနော်”

မဏိက သူ့ကို အရေးမစိုက်တော့ဘဲ ကားဆိုမှာမှာ မှီပြီး မျက်စိကလေးတွေ မိမိတ်သွားတာမို့ သူ့ရင်ထဲမှာ ဖျပ်ဖျပ် လူး နာကျင်သွားရသည်။ မထိုတက်တေးလေး ငြိမ်သက်သွားတဲ့ မဏိ မျက်နှာလေးကို ရင်နာနာနဲ့ ခပ်ငေးငေးလေး စိုက်ကြည့်ပြီး မျက်ရည်တွေနဲ့ သူ အံ့ကိုတင်းတင်း မိကြိတ်ပစ်လိုက်သည်။

“မဏိ ... နင့်က ငါ့ကို ဘယ်လိုထင်သလဲ၊ နင့်အချစ်ကို မရတော့ဘူးဆိုရင် ငါက နင့်ကို ခိုးပြေးမယ်ပေါ့ ဟုတ် လား၊ အဲဒါက ဟိုးရှေးအစဉ်အလာကလာတဲ့ သမိုင်းကျမ်း ကြီးပါကွာ ...

“ဒီမှာ မဏိ၊ နင့်အချစ်ကို ငါ အမျိုးမျိုး တောင်းခံလို့ မရတော့ဘူး၊ နင့် အမုန်းတွေကိုပဲ တရစပ် ရနေခဲ့မယ်ဆို ရင် ငါဘာလုပ်မယ်လို့ နင့် ထင်သလဲ”

“.....”
“မဏိ ... ငါ အသည်းယားလာပြီနော်၊ ငါ့ကို စကားပြန် ပြော၊ အခုပြော”

ရန်ခ တကယ်ရူးသွားရပါပြီ။
သူ့အနားမှာ ခပ်ငြိမ်ငြိမ်ကလေးနဲ့ မျက်လုံးကလေး တွေ မိမိတ်ပြီး သူ့စကားကို လက်ခံနားထောင်ခြင်း မရှိတော့တဲ့ မဏိ မျက်နှာကလေးကို သူ လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ပင်ညှပ်ပြီး သူ့ ကို မော့ကြည့်စေလိုက်သည်။

ဒါပေမဲ့ ... မဏိ နှုတ်ခမ်းကလေးတွေ တင်းတင်းစေ့ လျက်မှ သူ့ကို မျက်လုံးတစ်ချက်သာ လှန်ကြည့်ပြီး စကားတစ်ခွန်းမှ မဆိုတော့ချေ။

“မဏိ ... ငါ နင့်ကို ခိုးပြေးပစ်လိုက်မှာနော်၊ ငါ့ကိုဘာ အောက်မေ့နေသလဲ”

“အဟင်း ... ခိုးပြေးစမ်းပါ၊ နင့် ခိုးပြေးရင် ငါကခိုးပြေး တယ်လို့ပဲ မှတ်မယ်၊ ဒါပဲပေါ့”

“မလိ”

“.....”

မျက်ရည်စလေးတွေနဲ့ သူ့ မလိမျက်နှာလေးကို ရိုဝေလေးနက်စွာ စိုက်ကြည့်လိုက်မိသည်။

မလိ သူ့ကို တော်တော် စိတ်နှာသွားလေပြီ။

“ငါစ၊ခွဲမိတဲ့ ဇာတ်လမ်းက အပြီးသတ်ကျ ငါ့ကိုပြန်ပြီး ဒဏ်ခတ်လိုက်ပြီ၊ ဒီအချိန်က ငါခံရမဲ့အချိန်၊ နင်ပြောသလို ပေါ့၊ ခံရရင် ခံရတယ်လို့မှတ် ...

“နင် ... ဦးနေသတိုးရကို လက်ထပ်တဲ့နေ့ ငါ လူ့ လောကမှာ မရှိတော့ဘူးဆိုတာ နင် မှတ်လိုက်၊ ဒါ ငါ့ နောက်ဆုံးစကားပဲ၊ ဘယ်တော့မှ မပြောင်းလဲဘူး”

ကြေကွဲဆိုနင်စွာ ဆိုလိုက်တဲ့ ရန်ခရဲ့နောက်ဆုံး စကားတွေက မလိရင်ကို ချောက်ချားတုန်လှုပ်သွားစေခဲ့သည်။

ဟင်အင်း ... ရန်ခ ရူးသွပ်နေတာ၊ ဒီလိုရူးသွပ်ပြီး ပြောခဲ့တဲ့ စကားတစ်ခွန်းကို ငါ ဘာမှထိတ်လန့်နေစရာ မလိုဘူး။ ပြီးတော့ ငါ သူ့ကို သူငယ်ချင်းအဖြစ်က ပြတ်စဲမှာပဲ။ သူ့နဲ့ငါ ဘာမှမဆိုင်တော့ဘူး။ အရင်တုန်းက ငါ ရန်ခကို ချစ်ခင်တွယ်တာ ခဲ့တာတွေကို ဒီမှာပဲ မေ့ပစ်လိုက်ပြီ။

ငါ့ဘဝထဲမှာ ရန်ခ မရှိတော့ဘူး။

မလိ ရင်ထဲမှာ ရန်ခရဲ့ အပြုအမူရိုင်းတွေကို အရွံ မုန်းဆုံး ဖြစ်သွားရသည်။ မလိကို တန်ဖိုးမထားတဲ့ ယောက်ျား တစ်ယောက်ကို မလိရဲ့ မြင့်မြတ်ဖြူစင်တဲ့ နုလုံးသားကို တန်ဖိုးထား ပြီး ပေးစရာမလိုတော့။ သူ့ကို မုန်းတီးစိတ်ကလေးတွေနဲ့ စွန့် ပစ်လိုက်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါပြီ။

ဒီဆုံးဖြတ်ချက်ကလေးတွေက မလိ ရင်ထဲမှာ မချီ တင်ကဲစိတ်ကလေးနဲ့ ကြေကွဲသွားခဲ့ပေမဲ့ ရန်ခရဲ့အခွင့်အရေးယူ တဲ့ စနစ်ကြီးကို မုန်းတီးစွာဖြင့် ရန်ခကို ကျောခိုင်းကာ ကားကို ကိုယ်တိုင်မောင်းထွက်လာခဲ့ပါတော့သည်။

ရန်ခရဲ့ခံစားချက်ကလေးတွေကို မလိ ဂရုမစိုက် မိတော့ချေ။

“မဏိ ... သမီး၊ သား ညက အိမ်ကိုပြန်မလာဘူး၊ သားနဲ့ သမီး မနေ့က ထွက်သွားပြီးကတည်းက ပြန်မလာတော့ဘူး မဏိရယ်၊ သမီးနဲ့ သား မနေ့က စကားများကြသေးလားဟင်၊ သား hand phone ကိုလည်း ဆက်သွယ်လို့ မရဘူး၊ စက်ပိတ်ထားတယ်၊ သမီးရယ် ... အန်တီကို ကူညီပါဦး၊ သားကို သမီး ဖုန်းဆက်ကြည့်ပါဦးနော်”

မဏိ မျက်လုံးကလေးတွေ ပြူးကျယ်ဝိုင်းစက်သွားတဲ့အထိ အံ့ဩသွားရပါသည်။

ရန်ခ ညက အိမ်ပြန်မအိပ်ဘူးဆိုတဲ့ အတွေးကလေးက မဏိ ရင်ကို စိုးရိမ်စိတ်ကလေးတွေ ဖြစ်သွားရကာ ဆိုဗာ

ကလေးမှာ ခပ်ငြိမ်ငြိမ်ကလေး ထိုင်နေရာမှ မဏိ ကိုယ်လုံးကလေး ဆတ်ခနဲ တောင့်မတ်သွားရပြီး အန်တီမေ့ကို မော့ကြည့်လိုက်မိသည်။

မနေ့က ရန်ခနဲ့ ဖြစ်ခဲ့တဲ့ ပြဿနာက မဏိ နုလုံးသားလေးထဲ စီးဝင်သွားရကာ မဏိ မျက်ရည်ကလေးတွေ ရစ်ဝိုင်းသွားရပါသည်။

“မဏိ ... သမီး၊ အန်တီကို ပြောပါဦး၊ မနေ့က သမီးတို့တွေ အတူရှိကြတယ်မို့လား၊ ပြောပါဦး၊ သားလေး တစ်ခါမှ ညပြန်မအိပ်တာ မရှိခဲ့ဘူး သမီးရယ်၊ သားသာ တစ်ခုခုဖြစ်ရင် အန်တီ ရင်ကျိုးပြီ၊ ရင်ကျိုးပါပြီ”

ရင်ဘတ်ကြီးကို လက်နှစ်ဖက်နဲ့ဖိပြီး မျက်ရည်ပိုးပိုးပေါက်ပေါက် ကျနေတဲ့ အန်တီမေ့ကိုကြည့်ပြီး မဏိ မျက်ရည်များ စီးကျလာတော့သည်။

“အန်တီ ... ရန်ခ ... ရန်ခလေး ... မနေ့က မဏိကို ... မဏိကို ...”

မဏိ ရန်ခနဲ့ မနေ့က ဖြစ်ခဲ့တဲ့ ပြဿနာအကြောင်း အရင်းလေးကိုပြောပြဖို့ မဝံ့မရဲကလေး ဖြစ်သွားရကာ ခေါင်ကလေးငုံ့ပြီး မျက်ရည်ကလေးတွေသာ တလိမ့်လိမ့် စီးကျလာခဲ့သည်။

အို ... ရန်ခသာ တစ်ခုခု ဖြစ်သွားရင် ...

ဟင်အင်း ... ရန်ခ ဘာမှမဖြစ်ဘူး၊ ဘာမှမဖြစ်ပါ

ဘူး။ သူ ... သူ ငါ့ကို စိတ်ဆိုးပြီး အိမ်ကိုပြန်မလာတာပါ။ သူ သူ ဘာမှမဖြစ်လောက်ပါဘူး။

“ဟင် ... သမီး၊ ဘာဖြစ်လဲ၊ မဏိကို ... မဏိကို ဘာ ဖြစ်လဲဟင်”

မဏိရဲ့စကားတွေက မေမေ့ကို တော်တော်ကလေး ထိတ်လန့်သွားစေခဲ့သည်။

မေမေက မဏိ ပခုံးလေးကို ဆွဲကိုင်ခါယမ်းပြီးမှ မျက်လုံးပြူး မျက်ဆန်ပြူး မေးလာသည်။

“မဏိ မနေ့က ညည်းနဲ့ရန်ခ ဘာဖြစ်ခဲ့ကြပြီလဲ၊ အမယ် လေး ကျော်မကောင်း ကြားမကောင်း ဒီကလေးနှစ်ယောက် နဲ့နော်၊ မိဘတွေက ဒီသီတင်းကျွတ်ကို လက်ထပ်ပေးကြမဲ့ ဆဲဆဲကို အခုတော့ ငါ ... ငါ ရှက်တယ်အော့၊ ငါက သမီး ရှင် သိပ်ရှက်ဖို့ကောင်းတာပဲ”

“အာ ... မေမေကလည်း ဘာတွေ လျှောက်ပြောနေတာ လဲ”

မဏိ မေမေ့ရဲ့စကားကြီးကို နားရွက်တွေ ရဲခဲထူ တက်သွားသည်အထိ ရှက်ရွံ့ရင်ခုန်သွားရသည်။ မေမေ့စကားကြီး က မဏိ တစ်ကိုယ်လုံး ရှိန်တိန်းဖိန်းတိန်းကြီး ဖြစ်သွားတဲ့အထိ ရှက်လန့်သွားရသည်။

“ဘာ အခုမှ အရှက်ပြေ လျှောက်ပြောနေတာလဲ ရွှေမဏိ၊ ညည်း ရန်ခကို ဖုန်းနဲ့ရအောင် ဆက်သွယ်ပြီးတော့ ပြန် ခေါ်၊ ပြီးတော့ ညည်းနဲ့ ရန်ခ လက်ထပ်လိုက်ကြတော့၊ ဘာမှရှက်မနေတော့နဲ့၊ ညည်းကလည်း ရန်ခကို ရှက်ရမ်း ရမ်းပြီး မဆူမပူနဲ့၊ ငါ ညည်း မနေ့က ရန်ခကိုဆူလို့ ည ပြန်မအိပ်တာပဲ နေမယ်”

“ဟာ ... ဒုက္ခပါပဲ၊ ဘာတွေလျှောက်ပြောနေတာလဲ၊ မေမေကလည်းနော်၊ အဲဒီလို မဟုတ်ဘူး၊ ဟို ... အဲဒီအဆင့် ထိ မဟုတ်သေးပါဘူး”

“ဒါ ... ဒါဆို ဘယ်အဆင့် ရောက်ပြီလဲ၊ ဟင်”

“ရီရယ် ... ရှင်ကလည်း ကလေး စကားပြောမရအောင် ကို ဒေါသထွက်နေတာပဲ၊ သမီး ... ကဲ ... ပြော၊ သားနဲ့ သမီး မနေ့က ဘာတွေပြောကြလဲ”

အန်တီမေ စကားကြီးကြောင့် မဏိမှာ ပိုပြီးရှက်စွဲ၊
သွားရတာ မျက်နှာကလေး ရဲရဲနီမြန်းသွားရပါသည်။

မေမေက မဏိ စကားတွေကို သိချင်စောဖြင့် မျက်
စောင်းကြီး တခဲခဲဖြစ်လို့။

အို ... လူကြီးတွေ မဏိနဲ့ ရန်ခကို ဒီသီတင်းကျွတ်မှာ
လက်ထပ်ပေးဖို့ စီစဉ်ထားတာကြီးကို မဏိ လုံးဝမသိရှိခဲ့။

ရန်ခကရော ... သိရှိထားပြီလား မသိ။

မဏိ ဘာမှမတွေးနိုင်လောက်အောင် ဦးနှောက်တွေ
ခြောက်ကပ်သွားရပါသည်။

“သမီး မဏိ၊ ပြောပါဦး၊ သားနဲ့သမီး မနေ့က စိတ်ကောက်
ခဲ့ကြတယ် မဟုတ်လားဟင်”

အန်တီမေ ပြောလာတော့မှ မဏိ ရင်ကလေး လှုပ်
ခနဲ အေးမြသွားရကာ ရှက်မျက်နှာရဲရဲကလေးနဲ့ အန်တီမေကို
မော့ကြည့်ပြီး ရယ်ပြလိုက်မိသည်။

“အဟင်း ... ဟိုလေ ... ဟုတ်တယ် အန်တီရဲ့၊ မဏိကို
သူကလာပြီး လူတစ်ယောက်နဲ့ စွပ်စွဲတာ၊ အဲဒါ မဏိက
မခံနိုင်လို့ ပွဲပိတ်ကြမ်းပစ်လိုက်တာ၊ သူက မဏိကို ခြိမ်း
ခြောက်သေးတယ်၊ ဘာညာနဲ့”

မဏိ ရှေ့ဆက်ပြီး စကားပြောစရာ မရှိတော့။
လူကြီးတွေရှေ့မှာ တကယ် မျက်နှာပူနေရပါပြီ။

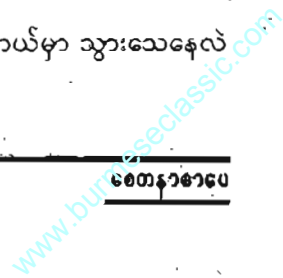
ပြီးတော့ လူကြီးတွေရှေ့မှာ ဆက်ပြီးထိုင်မနေနိုင်
တော့ဘဲ ဆိုဖာကလေးမှာ ထိုင်နေရာမှ မဏိ မတ်တတ်ကလေး
ရပ်လိုက်ကာ ...

“ဟို ... ရန်ခကို မဏိ ဖုန်းဆက်ကြည့်လိုက်ပါဦးမယ်၊
သူ ပြန်လာမှာပါ၊ အန်တီ ဘာမှ စိတ်မပူနဲ့နော်”

မဏိ မေမေတို့ရှေ့မှ ခပ်သွက်သွက်ကလေးလှည့်
ထွက် လိုက်ခဲ့ပြီး အိပ်ခန်းထဲကို ဝင်လာခဲ့ပြီး ခုတင်လေးပေါ်သို့
ခြေပစ်လက်ပစ် တုံးလုံးလှဲချပစ်လိုက်ကာ ခုတင်ခေါင်းရင်းက
hand phone ကလေးကို ကောက်ကိုင်ပြီး ရန်ခဆီ ဖုန်းဆက်
လိုက်ရပါသည်။

ရန်ခ ဖုန်းနံပါတ်တွေကို နှိပ်နေရင်းမှ မဏိကိုယ်
မဏိ အသည်းယားကာ နှုတ်ခမ်းကလေးကို စုထောင့်ပစ်လိုက်ပြီး
ရန်ခကို ကျိန်ဆဲပစ်လိုက်မိသည်။

“သေနာကောင် အစုတ်အပြတ်၊ ဘယ်မှာ သွားသေနေလဲ
မသိဘူး ... ဟွန်း”

မဏိ ကျိန်ဆဲရင်း သူ ဇွတ်အတင်းနမ်းခဲ့တဲ့ နှုတ်
ခမ်းကလေးကို ရှက်ဒေါသကလေးနှင့် လက်ကလေးဖြင့် ပွတ်
ကိုင်လိုက်ရင်း မဏိ မျက်နှာတစ်ခုလုံး နွေးစနဲ ဖြစ်သွားကာ ရင်
ခုန်သံလေးတွေ ဆူညံသွားပါသည်။

ဟွန်း ... ငါ ဘာဖြစ်လို့ ရင်ခုန်ရတာလဲ။ အို ...
ငါ ရန်ခကို မချစ်ပါဘူး။ ဟင့်အင်း ... မချစ်ဘူး။

ရန်ခလောက် မုန်းစရာကောင်းတဲ့သူ ဒီကမ္ဘာမှာရှိ
တော့မှာ မဟုတ်။

မဏိက ရန်ခကို အမြင်ကတ်ကန်နဲ့ပဲ သူ့ဖုန်း
နံပါတ်ကို အဆက်မပြတ် နှိပ်နေလိုက်သည်။

သို့သော် ...

သူ့ဆီက ဖုန်းပြန်ထူးသံ မကြားရသေးချေ။

hand phone စက်ဖွင့်ထားပြီး ဖုန်းပြန်မထူးတဲ့
ရန်ခကို မဏိ ဒေါသဖြစ်ဖြစ်နဲ့ လက်ထဲက ကိုင်ထားတဲ့ ဖုန်းက
လေးကို ဆောင့်ခနဲ ခုတင်ခေါင်းရင်းမှာ ပြန်တင်ပစ်လိုက်
သည်။

“ကျွတ် ... ရန်ခရယ်၊ နင် ပြန်လာလိုက်တော့ ငါနဲ့
အတွေ့ပဲ”

ရန်ခကို ငြိုးတေးကြိမ်းဝါးရင်း ရန်ခ ပေးထားတဲ့
မွေးနေ့လက်ဆောင် ဝက်ဝံရုပ်ကြီးကို လက်နှစ်ဖက်ဆွဲဖြုတ်ပစ်
လိုက်သည်။

“ကဲ ... အဲဒါ မှတ်ထား၊ ဟွန်း ... အခွင့်အရေးယူတဲ့
ယောက်ျား၊ မုန်းတယ်။ သူကပဲ တစ်ပြန်ကြီး စိတ်ကောက်
ရတယ်လို့၊ သူများ စိတ်ဒုက္ခရောက်အောင် လျှောက်ပြီး
စတန့်ထွင်နေတာ”

မဏိ တစ်ယောက်တည်း မကျေမနပ်ဖြစ်ကာ ပွစိ
ပွစိ ရေရွတ်ပြီး ဝက်ဝံရုပ်ကြီးရဲ့ နှုတ်ခမ်းကလေးကို လက်နှစ်
ဖက်နဲ့ ဖျစ်ပိတ်ထားလိုက်ပြီး ရန်ခ ညက ဘယ်မှာအိပ်သလဲဆို
တာကိုပဲ စဉ်းစားနေလိုက်သည်။

မနေ့က ရန်ခပြောခဲ့တဲ့စကားတွေထဲမှာ ဦးနေသတိုး
ရာကို လက်ထပ်တဲ့နေ့ သူ လူ့လောကမှာမရှိတဲ့နေ့ပဲလို့ ခြိမ်းခြောက်
ခဲ့တဲ့ ရန်ခ စကားသံလေးတွေက မဏိ နားထဲ စူးစနဲ ရောက်ရှိ
သာသောအခါ မဏိ တစ်ကိုယ်လုံး နွမ်းခွေပျော့ကျသွားပြီး မျက်
ဆုံးကလေးတွေ စုံမှိတ်ပစ်လိုက်ကာ အသည်းနလုံးတစ်ခုလုံး ဒိုး
သို့ပေါက် ဟာစီးသွားပါတော့သည်။

“ရန်ခရယ် ... ငါနဲ့ ဦးနေသတိုးရက ဘာမှမဟုတ်ကြသေးပါဘူး။ နင်နဲ့ ငါက အရင်းနှီးဆုံး၊ အနွေးထွေးဆုံး နေလာခဲ့တဲ့ သူတွေပါ။ ငါ့ရင်ထဲမှလေ နင် အမြဲရှိနေတာဟာ ...

“အဲဒါ ငါ့ကိုယ်ငါလည်း နားမလည်နိုင်တော့ဘူး။ ငါ့ရင်ထဲမှာလေ ဦးနေသတိုးရကို အထင်ကြီးတာပဲရှိတယ် ...

“ဟာ ... ဟုတ်ပြီ၊ ဟုတ်ပြီ၊ ဦးနေသတိုးရ”

အခုမှ ဦးနေသတိုးရ ကုမ္ပဏီကိုသွားဖို့ မဏိ သတိရလိုက်ပါသည်။ ခုတင်ပေါ်မှာ ဆတ်ခနဲ ကျုံးထပြီး နာရီကိုမော့ကြည့်လိုက်တော့ ဆယ့်တစ်နာရီပင် ကျော်သွားပြီမို့ မဏိ မျက်နှာလေး စပရင်ကလေးလို ရှုံ့မဲ့သွားရကာ အိပ်ရာပေါ်သို့ ပြန်ပြီး တုံးလုံးလှံချလိုက်မိသည်။

မဏိ ဦးနေသတိုးရဆီ သွားချင်စိတ်လည်း မရှိတော့။ ပြီးတော့ သူ့ဆီမှာ အလုပ်ဝင်ဖို့လည်း စိတ်ကူးမရှိတော့။

အား ... ဘာတွေ ဖြစ်ကုန်ပြီလဲ ရန်ခရယ်။ နင်နဲ့ ငါဟာ အရင်တုန်းက စိတ်တူကိုယ်တူနဲ့ သွားလာခဲ့ကြတာ။

အခုလို နင်နဲ့ ဇွတ်တရွတ်ဆန်တဲ့ အပြုအမူတွေကြောင့် ငါ့ရင်ထဲက တကယ်မရှိတဲ့ စကားတွေကို ငါ ပြောမိသွားခဲ့တာပါဟာ။ ငါလေ ... ငါ နင့်ကို ဘယ်တော့မှ မမုန်းပါဘူး။

ငါ့ဘဝထဲကလည်း ဘယ်တော့မှ နင်မထုတ်ရက်ပါဘူး။ ရန်ခရယ်။ မဏိ တစ်ယောက်တည်း ရန်ခဖုန်းကို ခေါ်လိုမရတဲ့ အဆုံး ဒေါသလေးတွေ ကျိတ်ထွက်ကာ မကျေမနပ် ဖြစ်နေဆဲ ...

“တူ ... တူ ... တူ”

ဟော ... ဖုန်းမြည်လာပြီ။

မဏိ ခေါင်းရင်းက ဖုန်းကလေး မြည်လာပြီမို့ ဒါရန်ခဆက်တာပဲလို့ အသေအချာ ယုံကြည်လိုက်မိကာ မဏိ ကပျာကယာ ဖုန်းကလေးကို ကောက်ကိုင်ပြီး ပေဂျာမှာပေါ်နေတဲ့ ဖုန်းနံပါတ်ကလေးကို ကြည့်လိုက်တော့ ရန်ခ ဖုန်းနံပါတ် မဟုတ်ဘဲ တခြားဖုန်းနံပါတ် ဖြစ်နေတာကြောင့် မဏိ လက်ထဲက ဖုန်းကလေးကို လွှတ်ပစ်ချင်စိတ် ပေါက်သွားပြီး နှုတ်ခမ်းကလေးတွေ မဲ့ရွဲကာ ဖုန်းပြန်ထူးလိုက်ရပါသည်။

“ဟယ်လို”

စူစူအင်အင် အသံကလေးက နေသတိုးရ နားထဲကို ချို့မြဲစွာ စီးဆင်းဝင်လာတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် နေသတိုးရ မျက်လုံးကြီး ဖိမိတ်ပစ်လိုက်ကာ ခံစားရတဲ့ လေပူကလေးကို ဟားထုတ်ပစ်လိုက်ပြီး နွေးထွေးတဲ့ အသံကြည်မြဲမြဲကလေးနဲ့ မဏိ နားမည်ကလေးကို ခပ်တိုးတိုးကလေး ခေါ်လိုက်မိသည်။

“မဏိ”

တစ်ဖက်မှ မဏိ စကားသံလေး ပြန်မကြားရသဖြင့်
နေသတိုးရ ရင်ထဲ ပူပင်သွားရကာ ...

“ချာတိတ်”

ခပ်ကျယ်ကျယ်ကလေး ခေါ်လိုက်တော့မှ တစ်ဖက်
က မဏိအသံကလေးကို ပြန်ကြားလိုက်ရသည်။

“ဟို ... ဦး ... ဦးနေသတိုးရလားဟင်”

“အေးပေါ့”

“ဟိုလေ ... မဏိ ... မဏိ ... ဦးနေသတိုးရဆီမှာ ...

ဟိုဒင်း ...”

“အင်း ... ပြော”

“အဟင်း ... အားနာလို့ပါ”

“အားမနာပါနဲ့၊ ပြောလေ”

“ဟိုဒင်း ... ဟိုလေ ... မဏိ ... မဏိ ဦးနေသတိုးရဆီမှာ
အလုပ်မလုပ်ဖြစ်တော့ဘူး၊ ဟို ... တောင်းပန်ပါတယ်နော်၊
ဟို ဦးနေသတိုးရ စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်သွားရင်
မဏိကို ခွင့်လွှတ်ပါနော်”

မဏိထံမှ ကြားလိုက်ရတဲ့စကားက နေသတိုးရ
ရင်ထဲကို အရှိန်ပြင်းပြင်း ထိသွားရလေပြီ။

နေသတိုးရ မျှော်လင့်ထားခဲ့တာတွေက အများကြီး။
ဒီချာတိတ်မလေးရဲ့မျက်နှာလေးကို တစ်နေ့မတွေ့ရရင် မနေနိုင်
လောက်အောင် အရူးအမူး စွဲလမ်းခဲ့ရပြီမို့ သူမလေးဆီက စကား
သံတွေက သူ့နှလုံးသားကို အက်ဆစ်ပက်ဖျန်းလိုက်သလို ဖွန်
ဆွန်လူး နာကျင်အောင်မျက်သွားရပါသည်။

ရင်ထဲမှာလည်း ကတုန်ကယင်ကြီး ဖြစ်သွားကာ
မယုံနိုင်သလိုကြီး မောပန်းနွမ်းလျသွားသည်။

“မဏိ ... မဏိ ဖုန်းချမယ်နော်”

“နေဦး ... ချာတိတ်၊ မင်း ဖုန်းကိုင်ထားနော်၊ မင်း ကိုယ့်
ဖုန်းကို ချသွားရင် မင်းအိမ်အထိ ကိုယ် လိုက်လာမှာ”

“အာ ... ရှင် အိမ်အထိ လိုက်လာလို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ ဦးနေ
သတိုးရရဲ့”

မဏိဆီက ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်တဲ့ အသံလေးက
နေသတိုးရအတွက် အားသာချက်ကြီး ရသွားရလေပြီ။

နေသတိုးရက ဟက်ခနဲ တစ်ချက်ရယ်မောလိုက်
ကာ စိတ်ကို ထွက်ပေါက်ပေးလိုက်သည်။

“ဒါဆို ကိုယ် ဖုန်းပြောတာကို ဆုံးအောင်နားထောင်”
“ဟာကွာ ... ပြဿနာပဲ”

“ပြဿနာ ... ဟုတ်လား ချာတိတ်”

“အို ... ဦးနေသတိုးရကို ပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဟို ဒီမှာ ရန်ခကိုပြောတာ”

“ကိုယ် စိတ်မဝင်စားဘူး၊ ဒီကောင်လေး အကြောင်းကို မဏိ ဦးနေသတိုးရကို ဘာပြန်ပြောရမှန်း မသိအောင် ရင်ထဲမှာ မွန်းသွားရသည်။

ဒီလူကြီးကလည်း ခေတ်လူကြီးမဟုတ်၊ အာဂလူကြီး မဏိကို မြင်မြင်ချင် စိတ်ဝင်စားခဲ့တဲ့ လူကြီးရဲ့နှလုံးသားကိုလည်း မဏိ တော်တော်လေး ဖြိုသွားရသည်။ ရှေ့ဆက် ဒီလူကြီးနဲ့ဘယ် လိုများ ပြဿနာကြီးထွားဦးမလဲ မသိ။

မဏိ စိတ်ရှုပ်ထွေးစွာဖြင့် မျက်မှောင်ကလေးနှင့် တွန့်ကျုံ့ပစ်လိုက်ကာ ဝမ်းနည်းအားငယ်စွာဖြင့် တဆတ်ဆတ်တယင်နေတဲ့ နှုတ်ခမ်းသားလေးတွေကို ဖိကိုက်ပစ်လိုက်သည်။

“ချာတိတ် ... ကိုယ်ပြောတာကို နားထောင်နေတယ်မို့လား”

“ဘာပြောစရာ ကျန်သေးလို့လဲ ဦးနေသတိုးရရဲ့”

“ဟွန်း ... မင်းက ကိုယ်လို လူကြီးလူကောင်းကိုမှလာပြီး စတန့်ထွင် လှည့်ကွက်လုပ်တာလား။”

“အို ... စွပ်စွဲလှချည်လား၊ စိတ်ညစ်တယ်၊ မဏိ ဖုန်းပိတ် ပစ်လိုက်မှာနော်”

“ကျွတ် ... ညစ်ကျယ်ကျယ် မပြောစမ်းနဲ့ ချာတိတ်ရာ၊ ဒီမှာ ချာတိတ်၊ မင်း ဒီနေ့ ရုံးမတက်ဖြစ်ပေမဲ့ မနက်ဖြန် တော့ ဆက်ဆက်ရုံးတက်ရမယ်၊ မင်းကို ကိုယ် အလုပ်ခန့် အပ်ပြီးပြီမို့ မင်း ဒီအလုပ်ကို လုပ်ချင်သည်ဖြစ်စေ မလုပ် ချင်သည်ဖြစ်စေ သုံးလတော့ ထုံးစံအရဝန်ထမ်းရမယ်၊ ဒါ ကုမ္ပဏီစည်းကမ်းပဲ၊ မလုပ်နိုင်ရင် မင်းလျော်ကြေးပေးရ မယ်”

“အို ... ဘာ ... ဘာဆိုင်လို့လဲ၊ မဏိက ... မဏိက ...”

“မဏိကိတွေ မနက်ကတွေ လုပ်မနေနဲ့၊ ကိုယ်တောင်းတဲ့ လျော်ကြေးက ငွေကြေးမဟုတ်ဘူး၊ ကိုယ့်ဂုဏ်သိက္ခာ”

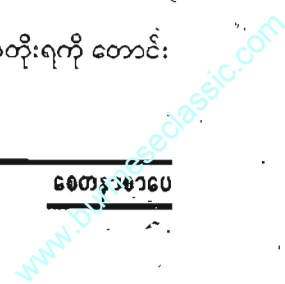
“ဂုဏ်သိက္ခာ”

“ဟုတ်တယ်၊ ဂုဏ်သိက္ခာပဲ”

“စိတ်ညစ်ပါတယ်ကွာ ... ဦးနေသတိုးရ”

“.....”

မဏိ စိတ်ရှုပ်ထွေးစွာဖြင့် ဦးနေသတိုးရကို တောင်း ကြည့်မို့ ကြိုးစားလိုက်သေးသည်။

“ဦးနေတိုးရလို့”

“ဟေ့ ... ကိုယ့်နာမည် နေသတိုးရ၊ နေတိုးရလို့ မဟုတ်ဘူး”

“စိတ်ညစ်တယ်၊ မဏိမှာ ဒီမှာ သေးကျပ်နံကျပ် ဖြစ်နေတာ၊ အခု ဦးနေသတိုးရကလည်း တစ်မှောက်၊ တစ်ပူပြီး တစ်ပူ ဆင့်နေပြီကွာ”

“မင်းက ဘာတွေပူနေရလို့လဲ”

“ရှင်နော် ... စကားပြောတာ ဆင်ခြင်ပြော”

“ဪ ... ဟော့၊ ဒုက္ခပါ၊ အတွေးပေါက်နေပြန်ပြီ”

“တော်ပြီ တော်ပြီ၊ ဖုန်းပိတ်မယ်”

သရော်သလိုလို ပြောလိုက်တဲ့ ဦးနေသတိုးရ စကားကြီးကို မဏိ ရှက်လန့်သွားရကာ မျက်နှာလေးတစ်ခုလုံး ရဲခနဲ ဖြစ်သွားရသည်။

“ဟာ ... ဟေ့၊ ဖုန်းမပိတ်ပစ်နဲ့နော်၊ မင်း ဖုန်းပိတ်ရင် ကိုယ့်အဆိုးမဆိုနဲ့”

“ရှင်က ... ရှင်က အခုမှ မဏိကို တွေ့ဖူးပြီးတော့ မဏိကို စိတ်ညစ်ရအောင် လုပ်ဦးမလို့လား၊ တကယ်လို့ မဏိတို့ရဲ့ စူးစမ်းချင်တဲ့ စိတ်တွေကြောင့် ဦးနေသတိုးရ ကုမ္ပဏီ

ကို လာခဲ့မိတာ အမှားတစ်ခု ဖြစ်သွားခဲ့ရင် မဏိက ရှင်တူမအရွယ်လေး ရှိသေးတာပဲ ခွင့်လွှတ်ပေါ့လို့”

“ကိုယ့်တူမအရွယ် ... ဟုတ်လား၊ ဟွန်း ... ဟွန်း”

“အို ... တူမအရွယ် မဟုတ်လို့ ဘာအရွယ်လဲ”

“ဟား ဟား ... ရယ်ရတယ်ကွာ၊ မင်းက ကိုယ့်ထက် ဆယ်နှစ်ပဲငယ်တာ၊ ကိုယ်က သုံးဆယ့်နှစ်၊ မင်းကနှစ်ဆယ့်နှစ်၊ ဒါက တူမအရွယ်လားကွ၊ စဉ်းစားပါဦး”

“စဉ်းလည်း မစဉ်းစားဘူး၊ ဖုန်းပိတ်မယ်”

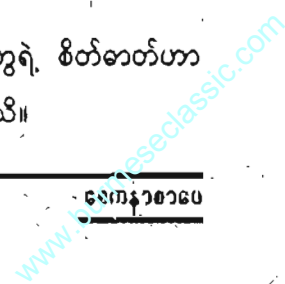
“ကိုယ် အတည်ပြောနေတာ၊ နောက်နေတာ မဟုတ်ဘူး၊ မင်း မနက်ဖြန် ရုံးကိုမလာရင် ကိုယ် မင်းမိဘတွေဆီကို လာရမယ်၊ ကိုယ်ပြောတာကို လက်မခံရင် စမ်းကြည့်လိုက်လျှော့ချာတိတ်ရဲ့”

“ရှင် ... ရှင် ... သိပ်မတရားတဲ့ လူကြီး”

မဏိ ဒေါသဖြစ်ဖြစ်နဲ့ စွတ်အော်ပစ်လိုက်ပြီး ဖုန်းကလေးကို ပိတ်လိုက်ကာ ခုတင်ပေါ် လွင့်ပစ်လိုက်သည်။

သိပ်မတရားတဲ့လူကြီး။

ဘာဖြစ်လို့များ ယောက်ျားတွေရဲ့ စိတ်ဓာတ်ဟာ အခွင့်အရေးယူပြီး အကျပ်ကိုင်ရတာလဲ မသိ။

အဲဒီလို အခွင့်ကောင်းယူပြီး အကျပ်ကိုင်တတ်တဲ့
ယောက်ျားအမျိုးအစားတွေကို မဏိ သိပ်မုန်းပါသည်။

ရန်ခကိုလည်း အခွင့်ကောင်းယူတတ်တဲ့ ယောက်ျား
တစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့လို့ မဏိ မုန်းခဲ့မိတာ။

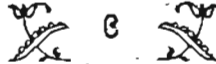
အခုလည်း လာပြန်ပြီ။

အဟင်း ... ဦးနေသတိုးရရယ်၊ ရှင် အကျပ်ကိုင်
တာတွေကို မုန်းမိခဲ့ပေမဲ့ မဏိ ရှင်ကို အလျှော့ပေးရတော့မယ်။

အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ...

မဏိ ရှင်ရဲ့တုံ့ပြန်မှုကြီးကို ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်
လို့ ရှင်ကုမ္ပဏီမှာ ရှင်တောင်းဆိုတဲ့ လဲအကန့်အသတ်အတိုင်း
အလုပ်ဝင်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တာပါပဲ။

ဒါပေမဲ့ ကျွန်မ ရင်ထဲမှာ ရှင်ရဲ့လုပ်ရပ်တွေကို
လုံးဝမကျေနပ်ဘူးဆိုတာကို ရှင် သိထားစေချင်တယ်။

ညက ရန်ခ တစ်ညလုံး အိပ်မပျော်နိုင်ခဲ့။

မဏိ မနေ့က ပြောခဲ့တဲ့ စကားတွေက ရင်ထဲမှာ
လိပ်ခဲတင်းတင်းကြီးဖြစ်ကာ အိမ်ကိုမပြန်ဘဲ မြို့ထဲက မေမေတို့
ဝယ်ထားတဲ့ တိုက်ခန်းမှာပဲ အိပ်ပစ်လိုက်သည်။

အိမ်ကိုလည်း ပြန်ချင်စိတ်မရှိ။

မဏိကို သူ စိတ်နာသည်။

မဏိ ဘယ်လောက်ဆိုးဆိုး အမြဲတမ်း သည်းခံခဲ့ရ
သည့် သူ့အပေါ်ကို မဏိ ရက်စက်လွန်းသည်။

မဏိကို စိတ်နာတဲ့ ဒဏ်ရာတွေနဲ့ မဏိရင်ထဲက
အချစ်ကို တူးဖော်ယူဖို့ သူ မဏိနဲ့ ခပ်ဝေးဝေးမှာပဲနေဖို့ ဆုံးဖြတ်
လိုက်ပြီး မေမေဆီကို ရင်တထိတ်ထိတ်ဖြင့် ဖုန်းခေါ်လိုက်ပါသည်။

မေမေ ဆူရင်လည်း ဆူပါစေတော့။

မဏိဆီက အဖြေမရမချင်း သူ အိမ်ကို ဘယ်တော့မှ ပြန်မလာတော့ဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်ထားခဲ့သည်။

မေမေဖုန်းနံပါတ်ကို နှိပ်လိုက်ပြီး တစ်ခဏအတွင်း မှာပဲ သောကတွေ ပြည့်လျှံနေတဲ့ မေမေအသံကို ကြားလိုက်ရပါ သည်။

“သား ... သားလေး၊ ရန်ခ၊ သား အခု ဘယ်ကဖုန်းဆက် တာလဲ၊ မင်း ဘာလို့ ညက အိမ်ပြန်မအိပ်တာလဲ၊ သား လေးရယ်၊ မေမေ စိတ်ပူလိုက်ရတာ”

မေမေရဲ့ ငိုရှိုက်သံတွေကို သူ ခဏတာမျှ ငေးမော ငြိမ်သက်စွာ နားထောင်နေပြီးမှ သက်ပြင်းကလေး ကျိတ်ချလိုက် မိသည်။

မဏိ ပေးခဲ့တဲ့ အချစ်ဒဏ်ရာကြောင့် သား တစ်နေ့ လုံး ထမင်းငတ်ခဲ့ရတယ်လို့ သူ ဖွင့်ပြောပြလိုက်ရင် မေမေ ဖုန်း ပြောရင်းနဲ့များ မူးမိုက်သွားမလားမသိ။

“မေမေ ကျွန်တော့်ကို ဘာမှစိတ်မပူပါနဲ့၊ ကျွန်တော် အိမ်ကိုပြန်ဖြစ်မှာ မဟုတ်သေးဘူး။”

“ဟင် ... ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ မနေ့က သားနဲ့မဏိ ထွက်သွား ကြပြီး မဏိ တစ်ယောက်တည်းပဲ ပြန်လာတာ၊ သားနဲ့ မဏိ ဘာဖြစ်ကြသလဲ၊ မေမေကို မှန်မှန်ပြောစမ်းသား၊ သား မဏိကို ကျူးလွန်မိပြီလားဟင်”

မေမေစကားတွေက သူ့နှလုံးသားတစ်ခုလုံးကို ထုံ မွန်သွားတဲ့အထိ တုန်ယင်လှုပ်ရှားသွားကာ မျက်နှာကြီးတစ်ခုလုံး ဖြန်းခဲနဲ့ နီရဲတက်သွားတဲ့အထိ ရှက်ရွံ့ထူပူသွားရသည်။

မေမေကိုလည်း ဘာပြန်ပြောရမှန်းမသိအောင် စွန့်အ သွားပါသည်။ အခုမှပဲ သူ မဏိကို ကိုယ်ချင်းစာမိသွားပါပြီ။

မနေ့က မဏိလေး ရှက်သွားတဲ့ မျက်နှာလေးက သူ့ရင်ထဲကို အခုထိ နွေးထွေးရှိန်းမြနေဆဲ။

မဏိလေးခမျာ သူ့ရဲ့အနမ်းမုန်တိုင်းတွေကြားမှာ ခေါင်းမဖော်ဝံ့အောင် ရှက်ကြောက်သွားခဲ့ရတာ။ ဒါပေမဲ့ ... အခု မနက်မှာ သူ့ကို ဖုန်းဆက်ဖော်ရသေးလို့ မဏိကလေး သူ့ကို ဟန်ဆောင်ပြီး ရက်စက်ခဲ့တာ သူ ခံစားလို့ ရသွားသည်။

“သား ... သားရယ်၊ မိုက်လိုက်တာကွယ်၊ မဏိနဲ့ ဒီသီတင်း ကျွတ်ရင် လက်ထပ်ပေးတော့မှာကို သိသိကြီးနဲ့ အဲဒီလို ဖြစ်တာကြီးကျ သမီးကို တန်ဖိုးမထားရာ ကျမှာပေါ့”

“ဟာ ... ဟာဗျာ၊ မေမေကလည်း၊ အဲဒီလိုမဟုတ်ဘူး၊
 အဲဒါတွေ လျှောက်မပြောပါနဲ့ဗျာ၊ ရှက်စရာကြီး”
 မေမေစကားကြီးက သူ့ရင်ခုန်သံတွေကို ပိုပြီးမြန်
 ဆန်သွားရသည်။

“ဒါဆို မင်းနဲ့ မဏိကို ဘာတွေ စိတ်ကောက်ကြသလဲ၊
 မဏိ မေးတော့လည်း ဘာမှ အဆင်ပြေအောင် မဖြေဘူး၊
 မျက်ရည်လေးစမ်းစမ်း ... စမ်းစမ်းနဲ့”

“ဟာ ... မဏိလေးက ငိုတယ်လား မေမေ”

“ဘာ ... မဏိလေးလဲ”

“ဟဲ ဟဲ ... မေမေကလည်း ကျွန်တော် မေမေချွေးမလောင်း
 လေးကို သိပ်ချစ်တာကို သိရက်သားနဲ့ဗျာ၊ သူကဘာပြော
 လဲ မေမေ”

“မင်း ဖုန်းဆက်ကြည့်ပါလား”

“မဆက်ချင်ပါဘူးဗျာ၊ အလကား”

“မဏိက သားကိုပြောတယ်၊ သားက လူတစ်ယောက်နဲ့
 သူ့ကို သဝန်ကြောင်တယ်တဲ့၊ ဟုတ်လား”

ရန်ခ မျက်နှာကြီး ရှက်ဝဲဝဲကြီး ပြုံးမိသွားကာ
 လက်ကလေးနဲ့ နားထင်စပ်ကလေးကို အသည်းယားစွာ ဖိထောက်
 ထားလိုက်သည်။

“ဟွန်း ... သူကမှ ပုံစံမကျတာ”

“ပြန်လာတော့မှ မဏိကို ပြန်ချော့လိုက်ပေါ့ သားရယ်၊
 မင်းဖေဖေလည်း စိတ်ပူနေတယ်၊ မင်းဖေဖေကတော့ ရုံး
 သွားပြီ၊ မင်း ညက ဘယ်မှာအိပ်တာလဲဟင်”

“မေမေ”

ရန်ခ ရင်ထဲမှာ စိုးရိမ်စိတ်ကလေးတွေဖြင့် မေမေ
 ကို တောင်းပန်တိုးလျှိုးသံနဲ့ ခေါ်လိုက်မိသည်။

“ကျွန်တော် ... ကျွန်တော် မဏိကို သိပ်ချစ်တယ် မေမေ”

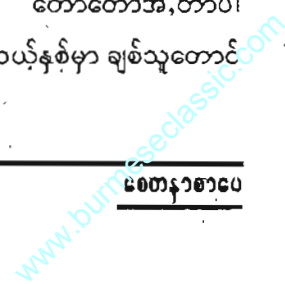
“ဟောတော့၊ ချစ်သူတွေ ချစ်ကြတာ ဆန်းသလား၊ ဘာ
 လဲ၊ သားက မဏိကို အခုချက်ချင်းကြီး လက်ထပ်ချင်ပြီ
 ပေါ့၊ သီတင်းကျွတ်ကို မစောင့်နိုင်တော့ဘူးပေါ့”

“ကျွန်တော်ဆန္ဒအရသာဆိုရင် မဏိကို ချက်ချင်း လက်
 ထပ်ပစ်ချင်တာပေါ့ မေမေရယ်”

“ဟင် ... ဒါဆို သားနဲ့မဏိက ချစ်သူတွေ မဟုတ်ဘူးလား”

“ဟင်အင်း ... မဖြစ်သေးဘူး၊ ကျွန်တော်က သူ့ကိုချစ်
 တာပဲ ရှိသေးတယ်”

“အမယ်လေးတော်၊ ငါ့သားက တော်တော်အံ့တာပဲ၊
 ခေတ်လူငယ်ဖြစ်ပြီး အသက်နှစ်ဆယ်နှစ်မှာ ချစ်သူတောင်
 မရှိသေးဘူးတဲ့”

မေမေအပြောကြောင့် သူ နည်းနည်းရှက်သွားပြီး ရယ်မောလိုက်မိသည်။

“ဟွန်း... ဟွန်း... မေမေချွေးမလောင်းက သိပ်ကြီးကျယ် ခမ်းနားနေတာကိုး”

“ဘာတွေ ကြီးကျယ်သလဲ၊ ပြောစမ်းပါဦး”

အမေနဲ့သားကတော့ လိုက်ဖက်ညီစွာဖြင့် တိုင်ပင် ဖော် တိုင်ပင်ဖက် ရနေသည်။

သူက မေမေစကားကြီးကို ခပ်ရှက်ရှက် ရယ်သွမ်း သွေးလိုက်ရင်း မနေ့က အဖြစ်အပျက်ကလေးကို သတိရပြီး ပခုံး လေးနှစ်ဖက် တွန့်ပစ်လိုက်မိသည်။

“ဟွန်း... မေမေရာ၊ မပြောလိုက်ချင်ဘူး၊ ကျွန်တော်မနေ့ က သူ့ကိုချစ်တာကို သူက ...”

“ဟောတော် ... တော်ပြီ ... တော်ပြီ သား”

“ဟာ ... မေမေ၊ ဆောရီးနော်၊ ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါ တယ်၊ ကျွန်တော် နောက်မှ ဘယ်မှာနေတယ်ဆိုတာကို မေမေဆီ ဖုန်းဆက်လိုက်မယ်နော်၊ ဖေဖေကိုလည်း ပြော လိုက်ပါနော်၊ ဘာမှစိတ်မပူပါနဲ့လို့၊ အန်တီရီနဲ့ မရွှေမဏီ ကိုလည်း ပြောလိုက်ပါဦး၊ ဪ ... မေမေ၊ မဏီကို

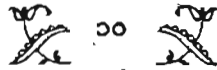
စကားလေးတစ်ခု မှာချင်လို့၊ ပြောပေးပါဦးနော်၊ ဟို ... ဟွန်း ... ကျွန်တော်လိုချင်တဲ့ အဖြေမရမချင်း အိမ်ကို ဘယ်တော့မှ ပြန်မလာဘူးလို့၊ ပြီးတော့ ပြောထားတဲ့စကား တွေအတိုင်း လျှောက်လုပ်ပုစ်မှာပဲလို့ပဲ ပြောလိုက်နော်”

“ မေမေစကားကို သူ နားထောင်မနေတော့ဘဲ ဖုန်း ချပစ်လိုက်ပြီး မိန့်မိန့်ကြီး ပြုံးလိုက်ပါသည်။

မဏီက သူ ညက ပြန်မအိပ်တာလေးနဲ့တောင် မျက်ရည်ကျသတဲ့။ ကဲ ... မရွှေမဏီရေ၊ မင်း ဘယ်လောက်အထိ မင်းရင်ထဲက အချစ်တွေကို မျိုသို့ဝဲထိန်းချုပ်ထားနိုင်မလဲဆိုတာ စောင့်ကြည့်ရတာပေါ့ကွာ။

ရန်ခ တစ်ယောက်တည်း မေမေ အပြောတစ်ခုတည်း နဲ့တင် ရင်ခုန်လိုက်မောစွာ ပြုံးပျော်ကျေနပ်သွားရပါသည်။

မဏိသည် အန်တီမေဆိက ကြားလိုက်ရသည် စကားတွေကြားမှာ ရှက်သွေးလေးတွေ စို့တက်သွားရကာ မျက်နှာလေးတစ်ခုလုံး ရဲရဲတွတ် နီမြန်းသွားရလေသည်။

ရန်ခ ဆိုတဲ့ အကောင်စုတ်ကလည်း လူကြီးကိုဘာ တွေ့လျှောက်ပြောနေမှန်း မသိ။

ရန်ခပြောခဲ့တဲ့ စကားကြီးက မေမေနဲ့ အန်တီရေမှာ မျက်နှာကလေးကို ဘယ်လိုထားရမှန်း မသိအောင် မဏိ ရင်ခွန်စိတ်လှုပ်ရှားသွားကာ ခေါင်းကလေးကို ငဲ့ချပစ်လိုက်မိသည်။

“အံ့မယ် ... အံ့မယ် ... ငါ့သမီးလေး ရှက်သွားပြီ”

“အန်တီနော် ... လျှောက်မပြောနဲ့”

မဏိ ရှက်ရမ်း ရမ်းပါပြီ။

ငိုတော့မလို မျက်နှာကလေးနဲ့ အန်တီမေရှေ့ကနေ လှည့်ထွက်လိုက်ဖို့ ဆိုဖာကလေးကနေ မတ်တတ်ရပ်လိုက်မိသွားပါပြီ။

မေမေနဲ့ အန်တီကတော့ မဏိ ရှက်သွားတာကိုပဲ သဘောအကျကြီး ကျနေကြလေသည်။ လူကြီးတွေကတော့သဘောတူလာပြီဆိုရင် သူတို့ငယ်ငယ်က ချစ်ခဲ့ကြသလိုများ မဏိတို့နှစ်ယောက်ကို အတုခိုးပြီး ချစ်ခိုင်းကြဦးမလား မသိ။

မဏိ စိတ်ထဲမှာ ဒီစကားကြီး ကြားတာနဲ့တင် တကယ်ရှက်ရုံ ခဲ့ရသည်။ ဘာမှန်းမသိဘဲ ရင်ခွန်သွားခဲ့မိတဲ့ မဏိကိုယ်မဏိ အသည်းယားကာ နှုတ်ခမ်းလိပ်လိပ်ကလေးကို ခပ်ဖွဖွကလေး ဖိကိုက်ပစ်လိုက်မိသည်။

ရန်ခ တစ်ယောက်ကတော့လေ၊ ငါ ယောက်ျားပဲ ဘာဖြစ်လဲဆိုပြီး ဒီလိုစကားမျိုးကြီးကို ဖွင့်ပြောရဲတာ မဏိ ဆော်တော် မျက်မှန်းကျိုးပါသည်။

ပြန်လာတော့မှ သူ့ကျောပြင်ကြီးကို မှတ်လောက် သားရောက် ဗျာတင်လိုက်ဦးမည်။

“တီး ... တီး”

www.burmeseclassic.com

“ဟင်”

တံခါးဘဲလ်သံကြောင့် အိပ်ခန်းထဲသို့ လှမ်းဝင်တော့ မဲ့ မဏိ ခြေလှမ်းကလေးတွေ ရပ်တန့်သွားကာ အံ့ဩသွားတဲ့ မျက်နှက်ဝန်းကလေးနဲ့ တံခါးဆီသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်မိသည်။

“သမီး ... ရန်ခဲ ပြန်လာပြီနဲ့တူတယ်၊ တံခါးသွားဖွင့်ပေး လိုက်ဦး”

ဟာ ... ဒုက္ခပါပဲ။ ရန်ခဲနဲ့ ရင်ဆိုင်ရမဲ့ မျက်နှာ လေးတွေက ရှက်ရွံ့စိတ်တွေနဲ့ ထူကျိန်းနေရပါပြီ။ ဖျတ်ခနဲဆို သလို ဟိုနေ့က အဖြစ်အပျက်ကြီးကို သတိရလိုက်မိကာ မဏိ တံခါးသွားမဖွင့်ချင်လောက်အောင် စိတ်ညစ်သွားရသည်။

ရန်ခဲနဲ့ ရင်ဆိုင်ရမှာကိုလည်း ရှက်ရွံ့စိတ်လှုပ်ရှား ကာ ခြေဖျားလက်ဖျားကလေးတွေ အေးစက်ကျင်ခဲသွားပါသည်။

“အာ ... မဖွင့်ချင်ပါဘူး၊ မေမေ သွားဖွင့်ပေးလိုက်”

“ဟဲ့ ... ဒီကလေးမနယ်၊ ဒီမှာ လူကြီးတွေ စကားပြောနေ တာကို သွားဖွင့်ပေးလိုက်ဆိုရင်”

ဒီတစ်ခါ ငြင်းလိုက်ရင် မေမေ ထပြီးပွဲကြမ်းတော့ မှာမို့လို့ မဏိ မျက်နှာကလေး ရှုံ့မဲ့ပြီး နှုတ်ကမ်းလေးကို စုချွန် ပစ်လိုက်ကာ ခြေကလေးဆောင့်ပြီး တံခါးဆီသို့ လျှောက်လာခဲ့ သည်။ ဟွန်း ... ရန်ခဲ၊ အစုတ်အပြတ်ကောင် လာပါပြီ။

တမင်ကို စတန့်ထွင်ပြီး လူကြီးတွေသိအောင် ဖော် ကောင်လုပ်တာ။ မုန်းတယ်။

စိတ်ထဲက မကျေနပ်စိတ်ကလေးတွေနဲ့ မဏိ ကျွန်း တံခါးရှည်ကြီးကို ဆောင့်ခနဲ ဆွဲဖွင့်ပေးလိုက်သည်။

“ဟာ”

မထင်မှတ်ထားတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို တံခါးဝမှာ ရုတ်တရက်တွေ့လိုက်ရတာမို့ မဏိ အံ့ဩငေးကြောင်စွာ မျက်လုံး အဝိုင်းသားလေးနဲ့ ရပ်ကြည့်နေလိုက်မိသည်။

ဦးနေသတိုးရက မဏိကို မတည်မပြုံး မျက်လုံးတွေ နဲ့ ခပ်တည်တည် စိုက်ကြည့်လာသဖြင့် မဏိ ရင်ထဲ သိမ့်ခနဲအေး စက်သွားသည်အထိ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်သွားရပြီး စည့်ခန်းမှာ ထိုင်နေတဲ့ မေမေတို့ကိုလည်း ဆတ်ခနဲ လှမ်းကြည့်လိုက်မိသည်။

“တံခါးဖွင့်ပေးလေ ချာတိတ်ရဲ့၊ ဘာဖြစ်လို့ တံခါးဝကြီး မှာ မတ်တတ်ကြီးရပ်နေရတာလဲ”

မဏိ ထိတ်လန့်နေတဲ့ပုံကို သူက တော်တော်သဘော ကျသွားပါသည်။ သွားဖြူဖြူ ရှည်ရှည်ကလေးတွေ ပေါ်တဲ့အထိ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ရယ်မောလိုက်တဲ့ ဦးနေသတိုးရကိုကြည့်ပြီး မဏိ တစ်ကိုယ်လုံး အသားတွေ တုန်လာရသည်။

“ရှင် ... ရှင် ... အိမ်အထိ လိုက်လာတယ်”
“ဟုတ်ပါ့ဗျာ”

“အာ ... မဟုတ်ဘူး၊ မဟုတ်ဘူး၊ သေဖို့ပဲ ကောင်းပါ
တယ်၊ မေမေတို့သိရင် မဏိ လွယ်မှာမဟုတ်ဘူး၊ ရှင်က
မဏိကို တမင် ... တမင်”

“သမီး တံခါးမဖွင့်ဘဲ ဘာရပ်လုပ်နေတာလဲ၊ တံခါးဖွင့်
ပေးလိုက်လေ”

မေမေက လှမ်းပြောလိုက်တာမို့ မဏိ မျက်နှာလေး
ခပ်ပျက်ပျက်ဖြစ်ကာ ဦးနေသတိုးရကို ဇွတ်အတင်းပြန်ဖို့ တောင်း
ပန်လိုက်ရပါသည်။

“ဟို ... ဦးနေသတိုးရ၊ မဏိ ... မဏိ တော်ကြာ ရုံးကို
လာခဲ့ပါမယ်၊ အခု ရှင်ပြန်ပါတော့နော်၊ ဒီမှာ မဏိတို့အိမ်
တွင်းရေးပြဿနာကလေးတွေရှိလို့ ပြန်ပါတော့နော်၊ တောင်း
ပန်ပါတယ်၊ မဏိ တကယ် တောင်းပန်နေတာပါရှင်”

“ဟွန်း ... ကြောက်တတ်လိုက်တာကွာ”

“မဟုတ်ဘူး၊ ပြဿနာဖြစ်မှာစိုးလို့”

“ပြဿနာဖြစ်ရအောင် ကိုယ်က ကလေးကချေမှ မဟုတ်
တာ”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ရှင်လူကြီးလူကောင်းမှန်း မဏိ သိပါ
တယ်”

မဏိက ဦးနေသတိုးရကို တိုးတိုးကျိတ်ကျိတ်ကလေး
ပြန်ဖို့ တောင်းပန်လိုက်ပေမဲ့ ဦးနေသတိုးရကတော့ ခေါင်းမာစွာ
ဒြင့်ပင် တံခါးဝကနေ တစ်လက်မမှ မရွှေ့ဘဲ ရပ်နေလေသည်။

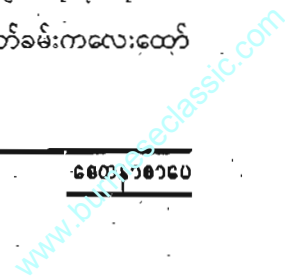
မဏိ ဦးနေသတိုးရကို စိတ်ပျက်ညစ်ညူးစွာ မော့
ကြည့်လိုက်တဲ့အချိန်မှာ ရွန်းလက်တောက်စိတ်တဲ့ ညှို့မျက်လုံးတွေနဲ့
ရှည်ကြည်စွာ စိုက်ကြည့်နေတဲ့ ဦးနေသတိုးရရဲ့ အကြည့်ကြီးတွေ
က မဏိ နှလုံးသားလေးကို ရပ်တန့်ငြိမ်သက်သွားရပါသည်။

မဏိ ဦးနေသတိုးရရဲ့ အကြည့်ရဲ့ရဲတွေအောက်မှာ
တဒဂ်မျှ ငေးကြောင်သွားချိန် ...

“မဏိ တံခါးဖွင့်ပေးလိုက်လေ”

ရုတ်တရက်ကြီး တံခါးဝဆီသို့ ရပ်လာတဲ့ မေမေ
အသံကြောင့် မဏိ မျက်လုံးကလေး ပိုပြီးပြူးကျယ်ဝိုင်းစက်သွား
ရကာ ဦးနေသတိုးရ မျက်နှာကို အမိအရ စိုက်ကြည့်လိုက်ရသည်။

ပြီးတော့ အချက်ပြသလိုလိုနဲ့ မျက်လုံးဝိုင်းဝိုင်းက
လေးကို ချာလည်လည်အောင် စုပြလိုက်ကာ နှုတ်ခမ်းကလေးထော်
ပြီး လျှာကလေး ထုတ်ပြလိုက်သည်။

သူ့ကို ငြိမ်ငြိမ်ကလေး နေပေးဖို့ အချက်ပြလိုက်တာဖြစ်သည်။

“ရှင် ... ဪ အဲဒါ မေမေ၊ အဟင်း ဟင်း၊ မဏိတို့က ရန်ခမှတ်လို့ မဟုတ်ဘူး မေမေ။ ရန်ခ ဧည့်သည်တဲ့၊ မဏိကို သူက ပြောပြနေတာ၊ ဟိုလေ ... ရန်ခ ဘယ်မှာနေတယ်ဆိုတာ သူ သိတယ်တဲ့၊ အဲဒါ မဏိ သူနဲ့ ရန်ခဆိုကို ခဏလိုက်သွားလိုက်မယ်နော်”

“ဪ ... ရန်ခ မိတ်ဆွေတဲ့လား၊ တံခါးဝကြီးမှာ ဒီအတိုင်း ရပ်ပြီး စကားပြောနေရသလား သမီးရယ်၊ ဧည့်သည်ကို အားနာစရာ၊ ဧည့်ခန်းထဲ ခဏထိုင်ပါဦးကွယ်၊ အန်တီတို့ ရန်ခ ဘယ်မှာရှိတယ်ဆိုတာ သိချင်လို့ပါကွယ်၊ ခဏဖြစ်ဖြစ် ထိုင်လိုက်ပါဦး”

မေမေကပြောပြီး အရှေ့ကနေ ဦးဆောင်ကာ ဧည့်ခန်းဆီသို့ လျှောက်သွားပါသည်။

ဦးနေသတိုးရကတော့ မဏိ ကုလားဖန်ထိုးတာကို သိပ်မကျေနပ်တဲ့ မျက်လုံးကြီးတွေနဲ့ မဏိကို မကြည်မလင်ကြည့်လာခဲ့သည်။ မဏိက တံခါးဝကနေ အခုချိန်အထိ မဖယ်ပေးမိသေးဘဲ ဦးနေသတိုးရကို ကပျာကယာ ဖာထေးလိုက်ရသည်။

“မဏိမေမေရှေ့မှာ မဏိပြောတဲ့အတိုင်း ညီပစေနော်”

“No ÷”

“ဒါဆိုရင် ရှင်ကုမ္ပဏီမှာ အလုပ်မဝင်တော့ဘူး”

“ခြိမ်းခြောက်တာလား”

“တောင်းပန်နေတာ သိရဲ့လား”

“အေးကွာ၊ မင်း ပါးစပ်ပိတ်ထားတော့”

ခပ်ကျိတ်ကျိတ်ကလေး ပြောလိုက်တဲ့ ဦးနေသတိုးရ စကားတွေက မဏိ ရင်ကို ပူခနဲ ဆင်းကျသွားရပါသည်။

ဒီလူကြီးကို မဏိ လျှော့တွက်ထားလိုက်မိတာ မှားသွားပါပြီ။ ဒီလိုကြီး အိမ်လိုက်လာခဲ့လိမ့်မယ်လို့ မဏိ ထင်မထားခဲ့မိလို့ကို မနက်က လူကြီးတွေနဲ့ စကားပြောရင်း သူ ရုံးချိန်းထားတဲ့အတိုင်း မသွားခဲ့မိဘဲ မေ့ထားခဲ့တာ အခုတော့ ပြဿနာက အိမ်အထိ တည့်တည့်မတ်မတ်ကြီးကို ရောက်ရှိလာခဲ့ရလေပြီ။

ကံကောင်းလို့ မဏိ ကိုယ်တိုင် တံခါးဖွင့်ပေးလိုက်လို့ သူနဲ့ အခုလို ပြောဖြစ်ခဲ့တာ၊ လူကြီးတွေရှေ့မှာ မဏိ ကာကွယ်ထားတဲ့အတိုင်း သူ ထွက်ဆိုပေးဖို့ မဏိ အသည်းအသန်ကြီးစားလိုက်ရသည်။

ဟူး ... ရင်မောလိုက်တာ။

ဒီလူကြီးကလည်း ခွကျကျနဲ့တော့ ခက်ပြီ။

“ထိုင်ကွယ် ... မောင် ...”

ဧည့်ခန်းဆိုဖာခံထူရှည်ပေါ်မှာ သူ သက်သောင့် သက်သာထိုင်လိုက်ပြီး မဏိ မျက်နှာလေးကို အဓိပ္ပာယ်ပါပါ တစ်ချက်ကြည့်လိုက်သည်။ မဏိက မျက်လွှာကလေးကို ပါးနပ်စွာ ချထားလို့။

“ကျွန်တော့်နာမည် နေသတိုးရပါခင်ဗျ”

“နေသတိုးရ ... ဟုတ်လား၊ အန်တီ ကြားဖူးသလို့ပဲ”

မဏိမေမေနဲ့အတူ ယှဉ်ထိုင်နေတဲ့ အမျိုးသမီးကြီးက သူ့ကို စေ့စေ့ကြည့်ပြီး ပြောလိုက်တာကြောင့် သူက ရည်မွန်စွာ ပြန်ဖြိုးလိုက်ရပါသည်။

“ဪ ... ဟုတ်ကဲ့၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

“သူက SUN ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် အန်တီရဲ့၊ ရန်ခနဲ့ အရမ်း ရင်းနှီးတယ်”

“ဪ ... SUN ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်လား၊ ဒါကြောင့် အန်တီ ကြားဖူးတာ၊ သားသူငယ်ချင်းအဖေက မောင်သတိုးနေရ တို့ ကုမ္ပဏီမှာ ဒါရိုက်တာအဖွဲ့ဝင်ဆိုတော့ အန်တီ ကြား ဖူးတာ”

“အဟင်း ... အန်တီ သူ့နာမည်က နေသတိုးရပါ၊ သတိုး နေရ မဟုတ်ပါဘူး”

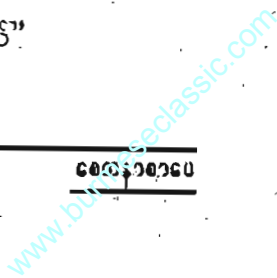
“ဪ ... အေး အေး၊ နာမည်တွေတောင် မှားကုန်ပြီ၊ ဒါနဲ့ သမီးနဲ့ မောင်နေသတိုးရက အသိတွေလား”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ရန်ခ မိတ်ဆက်ပေးလို့ သိထားပြီးသားပါ”

အရှေ့ကနေ စကားမှာကို အစိုးရိမ်လွန်ပြီး ဦး ဆောင်နေတဲ့ မဏိကို မဏိမေမေက သိပ်မကြည့်တဲ့ မျက်လုံးကြီး တွေနဲ့ စိုက်ကြည့်နေတာမို့လို့ သူ့ဘက်က ညကြွေရရနဲ့ပဲ လူကြီး တွေကို ဖုံးဖုံးဖိဖိ မဏိ စိတ်ကြိုက်ပြောပေးဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက် သည်။

“မောင်နေသတိုးရ ဒါဆို အန်တီသားနဲ့ သိတယ်ဆိုတော့ သား ဘယ်မှာနေတာ သိလို့ လာပြောတာပေါ့ ဟုတ်လား၊ မနက်က သား ဖုန်းဆက်ပြီး သူနေတဲ့နေရာကိုလည်း မ ပြောခဲ့ဘူးကွယ်၊ မဏိနဲ့ မနေ့က အိမ်ကထွက်သွားပြီး လမ်းမှာရန်ဖြစ်ပြီး အိမ်ကို အခုထိ ဖြန်မလာတာ၊ အန်တီ တို့တိုက်ခန်းက ဟိုဘက်မှာ စဉ်လျက် အပေါ်ထပ် အောက် ထပ် လေးခန်း၊ ကြိုရင် ဝင်ခဲ့ပါကွယ်”

“ဪ ... ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျ”

နေသတိုးရ စကားမများရအောင် ဆိုင်းကလေးညိတ်လိုက်၊ ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျာ လုပ်လိုက်နှင့် သတိထားပြောနေသည့် အချိန်မှာပဲ အသက်မရှူနိုင် မကယ်နိုင် ဖြစ်နေတဲ့ မဏိမျက်နှာလေးကိုကြည့်ပြီး သူ့ပါ အသက်ရှူ မဝသလိုကြီး ဖြစ်သွားပါသည်။

မဏိမေမေကတော့ အခုချိန်အထိ စကားတစ်ခွန်းမှ ဝင်မပြောဘဲ သူနဲ့ မဏိကို တိတ်တဆိတ် အကဲခတ်နေတာမို့ ဣန္ဒြေပိုပြီး ဆယ်ထားရသည်။

“ရန်ခရိတ်နေရာကို သူ သိတယ်တဲ့ မေရဲ့၊ သူ့ကိုမေးကြည့်ပါဦး။”

မဏိမေမေရဲ့စကားကြောင့် မဏိရဲ့တောင်မတ်နေတဲ့ ကိုယ်လုံးကလေး ဆတ်ခနဲတုန်ယင်သွားကာ သူ့ကို မျက်လုံးဝိုင်းဝိုင်းကလေးကို ပိုပြီး ဝိုင်းသထက်ဝိုင်းအောင် ပြူးပြုလာတာမို့ သူ ရယ်ချင်စိတ်တွေကို မနည်းမျိုးသိပ်လိုက်ရပါသည်။

“ဟုတ်ကဲ့ ... ဟို သိတော့ သိပါတယ်။”

“ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ်၊ သူ သိတယ် အန်တီရဲ့၊ စောစောက သူ အဲဒါပြောပြနေလို့ တံခါးဝမှာ ကြာနေတာ သူ လာပြောတာပဲ ကျေးဇူးတင်နေရတာ၊ မပြောချင်ပါဘူး။”

ဦးနေသတိုးရရယ်၊ ရန်ခနဲ့ မဏိက အဲဒီလိုပဲ တကျက်ကျက် ရန်ဖြစ်ကြတာ၊ ဒီတစ်ခါတော့ သူ တော်တော်စိတ်ဆိုးသွားတာ ဦးနေသတိုးရရဲ့ ... အဟင်း။”

မဏိက သူ့အရှေ့ကနေ စကားကို တွန်းပြောပြီး မလုံမလဲ မျက်နှာလေးနဲ့ တဟင်းဟင်း ရယ်မောနေလေသည်။

မဏိကတော့ သူ့မစကားနဲ့သူ့မ ဘာမှမရိပ်မိ။ သူကတော့ မဏိပြောနေတာကို မျက်နှာကြီး စူတင်းလာတဲ့အထိ မျက်မှောင်ကြီးနစ်ဖက် တွန့်ကြုတ်ကြည့်လာတဲ့ မဏိမေမေကို အကဲခတ်မိသွားကာ မဏိ ပါးစပ်ကလေးကို ထိန်းသိမ်းဖို့ စားပွဲအောက်က မဏိခြေထောက်ကလေးကို သူ့ခြေထောက်ကြီးနဲ့ လှမ်းဖိအုပ်ပစ်လိုက်သည်။

သူ လှမ်းဖိအုပ်လိုက်တာကို မဏိက ဆတ်ခနဲ ကိုယ်လုံးကလေး တုန်သွားပြီးမှ မျက်မှောင်ကလေးနှစ်ခု တွန့်ကြုတ်သွားပြီး သူ့ခြေထောက်အောက်က သူ့မခြေထောက်ကလေးကို ခပ်ဆတ်ဆတ်ကလေး ဆွဲထုတ်ယူလိုက်တာ သိလိုက်ရပါသည်။

မဏိ ခြေထောက်ကလေး သူ့ခြေထောက်မှ လွတ်သွားတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ...

“အား ... အမယ်လေးတော်၊ အန်တီခြေထောက်ကို ဘယ်သူ့ခြေထောက်နဲ့ ပေါက်လိုက်တာလဲ၊ နာလိုက်တာတော်၊ သေပါပြီ၊ ကျွတ် ... ကျွတ်”

နေသတိုးရ မျက်လုံးပြူးကြီးနဲ့ မဏိကို အလန့်တကြား ကြည့်လိုက်မိတော့ မဏိက ပျာပျာသလဲ ရန်ခ မေမေကို တောင်းပန်လိုက်ပါသည်။

“အို ... ကန်တော့၊ ကန်တော့ပါ အန်တီ၊ အဲဒါ မဏိပေါက်လိုက်မိတာ၊ မဏိ ခြေထောက်တွေ ကျင်လွန်းလို့ အန်တီခြေထောက်နဲ့ လွတ်တယ်အောက်မေ့လို့ ပေါက်လိုက်မိတာ၊ အန်တီ သိပ်နာသွားသလားဟင်၊ မဏိ တောင်းပန်ပါတယ်”

“ကြည့် ... မိရွှေမဏိတို့ကတော့ လုပ်လိုက်ရင်ဖြင့် အရမ်းပဲ၊ ဘာမှ ရှေ့မကြည့် နောက်မကြည့်နဲ့၊ မေ ငါ ဆေးသွားယူလိုက်ဦးမယ်၊ ခြေထောက် တော်တော်နာသွားသလားဟင်”

“နာတော့ နာတယ်၊ အဟင် ... ရပါတယ်”
“အန်တီရယ်၊ မဏိ အားနာလိုက်တာ၊ တော်တော်နာသွားမှာပဲနော်”

မဏိက ဆိုဖာပေါ်မှ ပျာပျာသလဲထကာ ရန်ခမေမေရဲ့ခြေထောက်ကို ဆုပ်နယ်ပေးလိုက်လေသည်။ မဏိ အာရုံက မဏိ သူ့ခြေထောက်မှတ်လို့ ခြေထောက်နဲ့ တအားလွှဲပေါက်လိုက်တဲ့ ရန်ခအမေ ခြေထောက်အပေါ် စူးစိုက်ရောက်ရှိသွားကြသည်။

ရန်ခမေမေကို ဆေးလိမ်းဖို့ မဏိမေမေ ဆေးဘူးသွားယူနေချိန်မှာ မဏိက ရန်ခမေမေ ခြေထောက်ကလေးကို ကျွတ်တစုတ်စုတ်နဲ့ ကိုင်တွယ်ပွတ်သပ်ပေးနေရင်းမှ အဲဒီအန်တီကြီးအလစ်မှာ သူ့ကို ရယ်ကျဲကျဲနဲ့ မျက်စကလေး တစ်ချက်ပစ်ပြလိုက်သေးသည်။

တိုးတိုးတိတ်တိတ် နေပေးဖို့ အချက်ပြလိုက်တဲ့ မဏိ မျက်နှာကလေးကို သူ အသည်းယားစွာဖြင့် လူကွယ်ရင်ပိတ်နမ်းပစ်ချင်စိတ်ကလေးတောင် ဖြစ်သွားရသည်။

ကလေးဆန်လွန်းတဲ့ မဏိ မျက်နှာကလေးကို သူက ရွန်းစိုတောက်ပတဲ့ မျက်လုံးညိုကြီးတွေနဲ့ မျက်တောင်မခတ်ဘဲ စိုက်ကြည့်နေလိုက်မိသည်။

“ရပါတယ် သမီးရယ်၊ မတော်လို့ ဖြစ်တာပဲ၊ ပြန်ထိုင်၊ ဆိုဖာမှာ ပြန်ထိုင်ကြကွယ်”
“အန်တီ သိပ်နာသလားဟင်”

ရန်ခမေမေက ခြေထောက်နာကျင်တာတွေကို ကြိတ်
မှိတ်မျိုသိပ်ထားပုံဖြင့် ရှုံ့ရှုံ့မဲ့မဲ့ သူမမျက်နှာကြီးကို အစွမ်းကုန်
ပြုံးချိုကာ ...

“မနာပါဘူး သမီးရယ်၊ ဘာမှစိတ်ပူမနေနဲ့”

နေသတိုးရက အိုက်တင် သိပ်ကောင်းလွန်းတဲ့
မဏိ မျက်နှာလေးကိုကြည့်ပြီး ရယ်ချင်စိတ်တွေကို မနည်းမျို
သိပ်ထားရသဖြင့် မျက်နှာကြီးက လိုတာထက်ပိုပြီး တင်းတည်နေ
တာကို မဏိက ရိပ်မိသွားပြီး လှပတဲ့ မျက်စောင်းကလေးဖြင့်
တစ်ချက်ဝေလိုက်တာမို့ သူ့နှုတ်ခမ်းကြီးတွန့်ပြီး မဏိကို စိုက်
ကြည့်လိုက်မိသည်။

“တူ တူ တူ”

သူ မဏိကို နွေးထွေးသည့် မျက်လုံးတွေဖြင့် စိုက်
ကြည့်နေဆဲမှာပဲ စားပွဲပေါ်တင်ထားတဲ့ ဟန်းဘက်အိတ်အနက်
ထဲမှ hand phone မြည်သံလေးကြောင့် မဏိ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား
ဖြစ်သွားကာ အိတ်ထဲက hand phone ကလေးကို ဆတ်ခနဲဆွဲ
ထုတ်ယူလိုက်လေသည်။

“အန်တီ ... ဒါ ရန်ခဖုန်းပဲနေမယ်၊ အန်တီဖုန်းကို မဏိ
ပဲ ကိုင်လိုက်မယ်နော် အန်တီ”

“အေး ... အေး သားဖုန်းဆိုရင် သမီး သားကို ပြန်လာဖို့
ပြောလိုက်ပါဦး”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဪ ... ဦးနေသတိုးရ ခဏနော်”

မဏိက ဣန္ဒြေမဆယ်နိုင်အောင် ပျာယာခတ်နေပြီး
hand phone ကလေးကိုကိုင်ကာ အိပ်ခန်းဘက်ဆီသို့ ခပ်သွက်
သွက်ကလေး လျှောက်ဝင်လိုက်သည်။ အိပ်ခန်းထဲ ရောက်တာနဲ့
မဏိက အန်တီ hand phone ကလေးကိုဖွင့်ပြီး ဖုန်းမှာပေါ်နေ
တဲ့နံပါတ်ကိုကြည့်တော့ ထင်ထားသလို ရန်ခ ဖုန်းနံပါတ်ဖြစ်နေ
တာမို့ မဏိ ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်သွားရပါသည်။

“ဟယ်လို ... ရန်က၊ ငါပါ၊ အန်တီ ... အန်တီ ...”

အန်တီခြေထောက် မကောင်းလို့လို့ ပြောတော့မည့်
ဆဲဆဲ ပါးစပ်ကြီးကို မနည်းဘဲရိတ်အုပ်လိုက်ရသည်။ ရန်ခ အိမ်
ကို ချက်ချင်းကြီး ပြန်လာလို့ မဖြစ်သေး။

ဒီမှာ ဦးနေသတိုးရ ရောက်နေတာမို့ လိမ်ထားတဲ့
အထုပ်ကြီး ပြေကျသွားလို့မဖြစ်။

“ဟင် ... မေမေ ... မေမေ ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ဪ ... နင့်ကို သတိရနေတယ်လို့ ပြောမလိုပါ၊
အန်တီက နင့် လုပ်ရပ်တွေကို စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်နေတာ”

“ဆရာ လာမလုပ်စမ်းပါနဲ့”

“ရန်ခနော် ... နင် ငါ့ကို တကယ်ပြတ်ချင်ပြီလား”

မဏိက မူနွဲ့နွဲ့ အသံကလေးနဲ့ ရန်ခကို ပြောလည်း ပြော၊ ခြေထောက်ကလေးကပါ ဆိုးနေကျအတိုင်း ခပ်ဆောင့်ဆောင့်ကလေး ဆောင့်မိသွားလေသည်။

“အပိုတွေ မပြောစမ်းပါနဲ့၊ ငါ အိမ်ကိုပြန်လာဖို့ စိတ်ကူးရှိအောင် နင် စဉ်းစားထား”

“ဟင် ... ငါက ဘာစဉ်းစားရမှာလဲ ရန်ခရဲ့”

“ဘာရမလဲကွ”

ရန်ခ အော်သံက မဏိ နားထဲ စူးခနဲ ဆောင့်ဝင်သွားရသည်။ မဏိ စိတ်ဆိုးအောင့်မျက်ကာ ရန်ခကို ပြန်အော်ပစ်လိုက်မိသည်။

“ရန်ခ”

“တော်ပြီကွ၊ ငါ နင်နဲ့ဖုန်းပြောဖို့ စိတ်ကူးမရှိဘူး”

“ရန်ခနော်၊ အေး ... နောက်မှ နောင်တမရနဲ့၊ အနီးဆုံးလူက အဝေးဆုံးလူဖြစ်ချင်ရင် ငါနဲ့ပြိုင်ကြည့်လိုက်လေ”

ရန်ခ ခဏငြိမ်သက်သွားပြီးမှ ကျစ်တစ်ချက် စုတ်လိုက်သည်။

“ဒါဆို နင် ငါ့ကို ချစ်တယ်ပေါ့”

“ရန်ခကလည်းနော်၊ ဟိုလေ ... ငါပြောတာက ဒီလိုဟာ၊ ငါ နင့်ကို စဉ်းစားပေးမယ်လေဟာ”

“ငါက နင် စဉ်းစားပေးမယ်ဆိုတာနဲ့ ဘာလုပ်ရမှာလဲ”
စူအောင့်အောင့်ကြီး ပြောလာသည့် ရန်ခစကားသံလေးတွေက မဏိ နှလုံးသားလေးကို နွေးခနဲ လှိုက်ဖိုတုန်ယင်သွားပါသည်။

ကျွတ် ... ရန်ခ တစ်ယောက်ဟာလေ လည်မလိုနဲ့ သိပ်အတာပဲ၊ နင် တစ်သက်လုံး အတူနေလာခဲ့တဲ့ ငါ့စိတ်ဓာတ်ကို နင် နားမလည်တာ ငါ သိပ်အံ့ဩတယ်။

ဒီအချိန်မှာ ငါ နင့်ကို ရင်မဆိုင်ရဲလောက်အောင် ရုတ်ရွံ့နေခဲ့တာ နင် နားမလည်ဘူးလား ရန်ခရယ်။

မဏိ ရင်ထဲက စကားတွေကို ရန်ခ နားလည်မည်ထင်။

“ငါပြောတာ ကြားလား မဏိ”

“ကြားပါတယ် ရန်ခကလည်း၊ အခု နင် ဘယ်မှာနေတယ်ဆိုတာ ငါ့ကိုပြောပြလေ၊ ပြီးတော့မှ နား ပြန်လာချင်တဲ့ အချိန် ပြန်လာ၊ ဒီမှာ အန်တီတို့ စိတ်ပူနေတာ၊ နင်နေတဲ့

နေရာလေး သိတော့ စိတ်ချမ်းသာသွားတာပေါ့၊ ပြီးတော့
ငါလည်း နင့်ကို အရမ်းလွမ်းတယ်”

“ချစ်သူလို လွမ်းတာလား”

“ဟာ ... အာ ... နင်ကလည်း”

“ငါမေးတာဖြေ၊ ငါ့ကို ချစ်သူလို ချစ်လား၊ ချစ်သူလိုလွမ်း
လား”

ခပ်ပြတ်ပြတ် မေးလာသည့် ရန်ခ စကားတွေကြောင့်
မဏိ မျက်လုံးကလေးတွေ ပြူးကျယ်ဝိုင်းစက်သွားတဲ့အထိ ထိတ်
လန့်ရင်ခုန်သွားရလေသည်။ တော်တော်အကျပ်ကိုင်တဲ့ ရန်ခ။

အေးလေ ... နင်က အကျပ်ကိုင်တော့လည်း ငါက
လည်း နင့်အသည်းနုလုံးကလေး ပြောင်းဆန် လှုပ်ရှားသွားခဲ့
စကားမျိုး ပြောရသေးတာပေါ့ဟာ။

“ဘယ်လိုမှ မလွမ်းတော့ဘူး၊ ငါ အခု ဘာလုပ်နေတယ်
ဆိုတာ စိတ်မဝင်စားဘူးလားဟင်၊ ငါလေ ဦးနေသတိုးရ
ကုမ္ပဏီမှာ ဒီနေ့ အလုပ်စဝင်လိုက်ပြီ၊ အဲဒီလူကြီးက ငါ
ကို အရမ်းဦးစားပေး... ဟာ ... ရန်ခ ... အာ ... ဒုက္ခပါပဲ”

ရန်ခီ ရင်ထဲ တန့်န့် ဖြစ်သွားအောင် ကလိလိုက်ခါ
မှ အခုတော့ ဖုန်းပိတ်သွားပြီဖြစ်တဲ့ ရန်ခ လုပ်ရပ်ကြီးကြောင့်

မဏိမှာ စိတ်ပျက်လက်ပျက်နဲ့ ကျစ်တစ်ချက်စုတ်ပြီး ဖုန်းကလေး
ကို ပြန်ပိတ်လိုက်ရသည်။

ရန်ခ တစ်ယောက်ဟာ ဘာဖြစ်လို့များ ဦးနေသတိုးရ
နဲ့ အသည်းအသန် သဝန်ကြောင်ရတာလဲ မသိ။

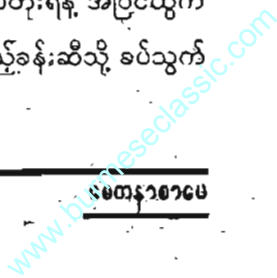
ရန်ခ သဝန်ကြောင်မယ် ဆိုရင်လည်း ဦးနေသတိုးရ
ရဲ့ အပြုအမူတိုင်းဟာ သဝန်ကြောင်စရာ ကောင်းပါသည်။

နုပျိုချောမောလွန်းတဲ့ အသက်သုံးဆယ်ကျော် ကုမ္ပဏီ
ပိုင်ရှင် လူကြီးတစ်ယောက်က နှစ်ဆယ်စွန်းရုံလေး ရှိသေးသည့်
မဏိကို စိတ်ဝင်စားခဲ့တာ မဏိ အံ့ဩမယုံနိုင်အောင် ဖြစ်ခဲ့ရ
သည်။

အခုလည်းပဲ မဏိ အလုပ်မဆင်းတော့ဘူး ဆိုတာနဲ့
မဏိ အိမ်ကို လိုက်လာခဲ့တာ အတော်အံ့ဩဖို့ကောင်းပါသည်။

အား ... ရူးချင်ပါတယ် ဦးနေသတိုးရရယ်၊ ရှင့်
ကြောင့်လည်း မဏိ ရင်ထဲမှာ မွန်းကျပ်ရပါတယ်။

ရန်က ဖုန်းပိတ်သွားတာကို မဏိက အန်တီနဲ့မေမေ
ကို တစ်နည်းနည်းဖြင့် လိမ်လည်ပြီး ဦးနေသတိုးရနဲ့ အပြင်ထွက်
ဖို့ အကြံထုတ်ကာ ဖုန်းကလေးကိုကိုင်ပြီး ဧည့်ခန်းဆီသို့ ခပ်သွက်
သွက်ကလေး လျှောက်လာခဲ့သည်။

မဏိ လျှောက်လာတာကို ဦးနေသတိုးရက မျက်နှာ တည်တည်ကြီးနဲ့ လှမ်းကြည့်လာချိန် မဏိက ကိုယ့်အတွေးနဲ့ ကိုယ် သဘောကျပြီး ဦးနေသတိုးရနဲ့ မေမေတို့ကို လွတ်လွတ် လပ်လပ်လေး ရယ်ပြလိုက်မိသည်။

“အဟင်း ဟင်း ... မေမေတို့ ရန်ခအတွက် ဘာမှစိတ်မပူ တော့နဲ့ သိလား”

မဏိ ဖန်တီးအကွက်ဆင်ဦးမှာကို လူကြီးနှစ်ယောက် ကတော့ နားမလည်ရှာ။ ဦးနေသတိုးရကတော့ မဏိ ရယ်လိုက် တာကိုကြည့်ပြီး နားလည်သွားပုံဖြင့် မျက်နှာကြီး ပြုံးဖြုံးကြီး ကြီး ဖြစ်သွားလေသည်။

“အန်တီ ... ဒီမှာ အန်တီဖုန်း၊ မဏိနဲ့ ဦးနေသတိုးရ ရန်ခ ဆီ သွားလိုက်ဦးမယ်၊ ရန်ခ Cafe ဆိုင်မှာ ထိုင်နေတာ တဲ့၊ မဏိနဲ့ စကားပြောပြီးမှ မဏိ အိမ်ကို ပြန်ခေါ်လာခဲ့ မယ် သိလား အန်တီ။ မေမေ မဏိတို့ သွားလိုက်ဦးမယ် နော်”

“ရွှေမဏိတို့ကတော့ ရှုပ်ယှက်ကို ခတ်နေတာပဲ၊ ဘာမှန်း ကို မသိဘူး”

မေမေက မဏိနဲ့ ဦးနေသတိုးရကိုကြည့်ပြီး မကြည့် မလင် မျက်နှာပေးကြီးဖြင့် တစ်ဖက်သို့ မျက်နှာလှည့်သွားလေ သည်။ မဏိကတော့ မေမေအလစ်မှာ ဦးနေသတိုးရကို ချက်ချင်း ထဖို့ အချက်ပေးတဲ့ မျက်စကလေးပစ်ပြုပြီး မဏိ ကိုယ်တိုင်က လည်း မေမေတို့နဲ့ မြန်မြန်ဝေးဖို့ ခြေလှမ်းသွက်သွက်ကလေးဖြင့် အခန်းတံခါးဆီသို့ လျှောက်လာခဲ့တော့သည်။

နေသတိုးရကတော့ လူကြီးပီပီ ဣန္ဒြေရရ တည်တည် တဲ့တဲ့ပင် မဏိမေမေနဲ့ ရန်ခမေမေကို ခေါင်းညွတ်နှုတ်ဆက်လိုက် ပါသည်။

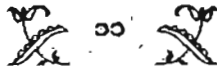
“အန်တီတို့ ကျွန်တော့်ကို ခွင့်ပြုပါဦး ခင်ဗျ”
“ဪ ... အေး ... အေး၊ နောက်လည်း အိမ်ကိုဝင်ထွက် သွားလာပါကွယ်၊ သားရဲ့ မိတ်ဆွေဆိုတော့လည်း အန်တီ တို့ရဲ့ မိတ်ဆွေပဲပေါ့”

ဘာမှမသိဘဲ စွတ်ပြောနေတဲ့ ရန်ခ မေမေစကား တွေကို သူ မရယ်မိအောင် နှုတ်ခမ်းကြီး စေ့ကြိတ်လိုက်ပြီး မဏိ အနောက်မှ ခြေလှမ်းကျကြီးတွေနဲ့ ခပ်သွက်သွက် လိုက်လာခဲ့မိ တော့သည်။

www.burmeseclassic.com

“ကျွှီ ... ကျွှီ”

ဦးနေသတိုးရ ရုံးခန်းမှန်တံခါးကို ရီမှတ်ကွန်ထရိုလေးနဲ့ လှမ်းဖွင့်လိုက်တာကို မဏိ အေးအေးကလေး စောင့်ကြည့်ရင်း မဏိကိုယ်မဏိ အံ့သြသွားရပါသည်။

မမျှော်လင့် မထင်မှတ်ဘဲ တစ်ဦးတည်းသော သူဌေးသမီးကလေး မဏိရွှေခ တစ်ယောက် ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် ဦးနေသတိုးရ ရဲ့စက္ကထေရီလေး ဖြစ်သွားရလေပြီ။

စခဲမိတဲ့ ဇာတ်လမ်းတစ်ခုက မဏိကိုပဲ ပြန်ပြီးဒဏ်ခတ်ခဲ့တာမို့ မဏိ စိတ်ပျက်ညစ်ညူးစွာဖြင့် ဦးနေသတိုးရကို ဆတ်ခနဲ မော့ကြည့်လိုက်မိသည်။

ဦးနေသတိုးရကတော့ မဏိကို ကစားစရာ အရုပ်လေးတစ်ရုပ်နဲ့ ကစားနေရသလို မျက်နှာကြီးက ကြည်မွေ့ကာ မဏိ မျက်နှာလေးကို အပြုံးတွေကြိုင်နေသည့် မျက်လုံးကြီးဖြင့် ခပ်နွေးနွေး စိုက်ကြည့်ပြီး မဏိ လက်ကလေးတစ်ဖက်ကို ဆွဲဆောင်လျက် ရုံးခန်းထဲ လှမ်းဝင်လိုက်တာမို့ မဏိ ရင်ခုန်ထိတ်လန့်သွားရကာ သူ ဆွဲဆောင်လိုက်တဲ့ လက်ကလေးကို ဆတ်ခနဲရုန်းပစ်ရင်း သူ့လက်ကိုလည်း ခပ်ကြမ်းကြမ်း ပုတ်ထုတ်ပစ်လိုက်မိသည်။

“ဟ”

နေသတိုးရ မဏိကို အံ့သြငေးကြောင်စွာ စိုက်ကြည့်ရင်း ရှက်မျက်နှာရဲရဲကြီးဖြင့် ပြုံးလိုက်မိသည်။

ဆတ်ဆတ်ထိမခံတဲ့ ဆတ်ဆတ်ကြိမ်လေးရဲ့ စိတ်ဆတ်ကလေးကို သူ ပိုပြီး ချစ်ကြင်မြတ်နိုးသွားရသည်။

“ဟား ... မင်းက စွာသားပဲ၊ မင်း ကတီတည်တဲ့အတွက်ကိုယ် မင်းကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

ဂျင်းဘောင်းဘီရှည်ကလေးနဲ့ စပို့ရှပ်အဖြူကလေးကို ဝတ်ထားပြီး hand phone ကလေး လည်ပင်းမှာချိတ်လျက် သူ့ကို မကြည့်မလင်ကြည့်ကာ ရုံးလာတက်တဲ့ ချစ်စိတ်မလေးကို သူရယ်ကျဲကျဲ စိုက်ကြည့်လိုက်မိသည်။

“ထိုင်ပါ ရွှေမဏိရဲ့၊ အားမနာပါနဲ့။”

နေသတိုးရက သူ့အရှေ့မှာ မတ်မတ်ကလေး လက်ပိုက်ရပ်ကာ သူ့ကို မျက်မှောင်ကလေး ကုတ်ကြည့်လာတဲ့ မိန်းမချောကလေးကို အသည်းယားစွာ ဆွဲပွေ့ပွေ့ယမ်းပစ်လိုက်ချင်တော့သည်။

မနေ့က အလုပ်လုပ်ဖို့ ကတိစကား ပြောခဲ့တုန်းကတော့ သူမ မျက်နှာကလေးက ကြည်ကြည်လင်လင်လေးနဲ့ သူပြောသမျှ ခေါင်းကလေးညိတ်လို့။ မျက်လုံးကလေးက ကလေးလေးတစ်ယောက်လို အပြစ်ကင်းစင်ကာ ကလည်ကလည်နဲ့။

အခုတော့ သမင်မ မျက်လုံးလေးတွေနဲ့ သူ့ကိုရန်သူကြီးလို ခပ်စောင်စောင်လေး ကြည့်လာတော့ သူ့မှာ အသည်းတယားယားဖြင့် အားမလိုအားမရဖြစ်ကာ သက်မမောတွေ့ဖို့ ကျိတ်ချလိုက်မိရင်း သူထိုင်နေကျ ဆုံလည်ဆိုဖာကြီးမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်ရသည်။

မဏိကတော့ သူထိုင်ခိုင်းတဲ့ ဆိုဖာရှည်မှာ ဝင်ထိုင်ဘဲ သူ့အရှေ့စားပွဲက ဆုံလည်ဆိုဖာမှာ ခပ်ဆတ်ဆတ်ကလေး ဝင်ထိုင်ပြီး သူ့ကို မကျေနပ်တဲ့ မျက်လုံးကလေးတွေနဲ့ မျက်စောင့်ကလေး ခဲလာလေသည်။

သူက မဏိရဲ့အမူအရာကလေးကို ရင်ထဲမှာအရမ်း မြတ်နိုးသွားကာ မဏိ ထိုင်နေတဲ့ နေရာကလေးဆီ ခပ်သွက်သွက်ကြီး လျှောက်သွားလိုက်ပြီး မဏိ ခေါင်းကလေးကို ချစ်စနိုးနဲ့ လက်ဖဝါးဖြင့် ဖိအုပ်ကိုင်လိုက်ကာ ...

“ချာတိတ်နော်၊ ကိုယ့်ကို အသည်းယားအောင် မလုပ်နဲ့။”

“ဦးနေသတိုးရနော် ... ဖယ်”

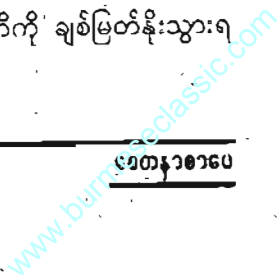
မဏိက ရှက်မျက်နှာလေးနဲ့ သူ့ကို မော့ကြည့်လာသည်။ မဏိရဲ့ရှက်မျက်နှာလေးကို သူ ပိုပြီးချစ်ကြင် မြတ်နိုးစိတ်ကလေးဖြင့် ငေးစိုက်ကြည့်လိုက်မိကာ ရင်ထဲကလာတဲ့ အသံနဲ့ မဏိကို ခပ်တိုးတိုးကလေး ခေါ်လိုက်မိသည်။

“မဏိ”

“.....”

“ချာတိတ်”

နွေးထွေးကြင်နာတဲ့ ရင်ထဲက ခံစားမှုတွေကို သူဘယ်လိုမှ မျိုးသိပ်ထားလို့မရအောင် မဏိကို ချစ်မြတ်နိုးသွားရပါပြီ။

မထင်မှတ် မရည်ရွယ်ဘဲ မဏိ ပခုံးကလေးကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ခပ်တင်းတင်းကြီး ဆုပ်ကိုင်လိုက်မိပြီးခါမှ မဏိရဲ့ ခပ်စိမ်းစိမ်း အကြည့်တွေနှင့်အတူ သူ့ကိုယ်လုံးကြီးကို ဆောင့်တွန်းခြင်း ခံလိုက်ရသဖြင့် အနောက်သို့ သူ့ကိုယ်လုံးကြီး ယိုင်ကျသွားလေသည်။

“အ”

“ဦးနေသတိုးရနော်၊ မဏိကို အဲဒီလို ဆက်ဆံတာ၊ မဏိ မကြိုက်ဘူး၊ ဖယ် ... လွှတ်၊ ရှင်ကို လူကြီးလူကောင်းလို သတ်မှတ်လို့ မဏိ ရှင်နဲ့ကတိလုပ်ခဲ့တာ၊ ဒါကို ရှင်က အခွင့်ကောင်းယူ ...”

“တော်ပါတော့ မဏိရယ်”

“ဒုတ် ... အ”

မဏိက သူ့မျက်နှာကြီးဆီ ခေါင်းကလေးခါပြီး ဆတ်ဆတ်ခါ ရုန်းပစ်လိုက်တာမို့ သူ့ပါးစပ်ကြီးနဲ့ သူမခေါင်း ကလေး ပြေးဆောင့်မိသွားကာ နှုတ်ခမ်းတွေ ထူထဲသွားတဲ့အထိ နာကျင်သွားတဲ့အဖြစ်ကို ရှက်ရွံ့စွာ ခံစားလိုက်ရသည်။

မဏိကိုလည်း ရီဝေလေးနက်တဲ့ မျက်ဝန်းညိုကြီးတွေ နှင့် ဝေးခနဲ စိုက်ကြည့်လိုက်မိပြီး သွေးကြောကလေးတွေ ယှက်

ပြာနေသည့် မဏိ ပါးပြင်ကလေးကို လက်ဖဝါးကြီးဖြင့် ဖွဖွကိုင် ထာ ရင်ထဲက စကားတွေကို ရုတ်တရက်ကြီး ဖွင့်ပြောလိုက်မိ သွားပါသည်။

“ကိုယ့်ကို ကတိဆိုတဲ့ စကားလုံးနဲ့ လာပြီး မပိတ်ပင်ပါနဲ့ ကွာ၊ ကိုယ် မနေ့က မဏိနဲ့ အလုပ်ဖြစ်မြောက်ဖို့ မဏိ အခုလို ကိုယ့်ဆီကိုရောက်လာဖို့ ကတိလုပ်ခဲ့ရတာ၊ ကတိ စကားလုံးရဲ့နောက်ကွယ်မှာ မဏိ ဂုဏ်သိက္ခာကို ထိပါး စော်ကားဖို့ ကိုယ် ဘာမှမရည်ရွယ်ဘူး ...”

“ကိုယ် မဏိနဲ့ တွေ့ဆုံခဲ့တဲ့ ကာလက မြန်ပေမဲ့ ကိုယ့်ရင်ထဲက အချစ်တွေက ဘာနဲ့မှနှိုင်းလို့မရဘူး မဏိ၊ ကိုယ် မင်းကို မြင်မြင်ချင်း သိပ်ချစ်တယ်၊ ကိုယ့်အချစ် တွေကို မင်း ယုံကြည်လက်ခံပေးပါနော်”

ဦးနေသတိုးရရဲ့ စကားလုံးတွေအောက်မှာ မဏိမနေ တတ် မထိုင်တတ်နဲ့ မျက်နှာတစ်ခုလုံး ထူပူရိန်းမိန်းသွားရသည်။

မမျှော်လင့်ဘဲ သူ့စိမ်းယောကျာ်းတစ်ယောက်ရဲ့ အနီးကပ်ဆုံး ချစ်ခွန်းခြွေသံတွေအောက်မှာ မဏိ မလှုပ်မယှက် ငြိမ်နေခဲ့ပြီးမှ ဦးနေသတိုးရရဲ့ ကြင်နာနွေးထွေးတဲ့ မျက်လုံးအကြည့် တွေကို ရင်မဆိုင်ရဲတော့ဘဲ ခေါင်းကလေးကို ငဲ့ချလိုက်မိသည်။

ဦးနေသတိုးရရယ် ... မဏိ နှလုံးသားထဲကို ရှင် ဝင်ရောက်နေရာယူလို့ မရတော့ပါဘူး။ မဏိမှာ ရန်ခ ရှိနေခဲ့ပြီ လို့ မဏိ သူ့ကို ဖွင့်မပြောရက်ချေ။

ဦးနေသတိုးရရဲ့ အချစ်တွေကို မဏိ ယုံကြည်ခဲ့မိ ပေမဲ့ မဏိမှာ ရန်ခ တစ်ယောက်လုံး ရှိနေတယ်ဆိုတဲ့ အသိစိတ် ကလေးက မဏိ နှလုံးသားထဲမှာ အမြဲနွေးထွေး ရင်ဖိုနေခဲ့တယ် ဦးနေသတိုးရရယ်။ မဏိကို ခွင့်လွှတ်ပါနော်။

“မဏိ ကိုယ်ပြောတာကို နားထောင်နေတယ်မို့လားဟင်”

ရှက်သွေးလေးတွေ စိုတက်သွားတဲ့ မဏိမျက်နှာ လေးကို အချစ်ခိုးတွေ ပြည့်လျှံနေတဲ့ မျက်ဝန်းအစုံဖြင့် ငေးစိုက် ကြည့်ရင်း မဏိ မျက်နှာကလေးကို အကြင်နာ အနမ်းနန့်ကလေး တွေ ပေးအပ်ချင်စိတ်ကလေးတွေကို မျိုသိပ် ထိန်းချုပ်ထားရ သည်။

သူ့ကို မဏိ အထင်သေးသွားမှာကို သူ အကြောက် ဆုံးဖြစ်သည်။

“ကိုယ် အခုလို ရုတ်တရက်ကြီး ဖွင့်ပြောလိုက်တာ မဏိ ကိုယ့်ကို အခွင့်ကောင်းယူတဲ့ လူကြီးလို့ ထင်မှာစိုးလို့ ကိုယ် မဏိကို မြတ်မြတ်နိုးနိုး ချစ်တဲ့အကြောင်း ဖွင့်ပြော

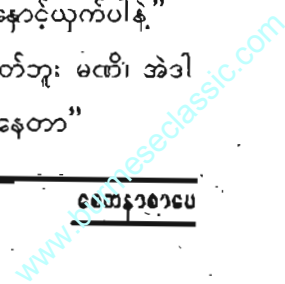
ရတာပါ။ ကိုယ့်ကို စိတ်မဆိုးပါနဲ့နော်၊ ကိုယ် မဏိကို အရမ်းချစ်တယ်ကွာ၊ ကိုယ့်ကို စကားလေး ပြန်ပြောပါဦး မဏိရယ်”

“ဟင်အင်း”

“မငြင်းပါနဲ့ မဏိရယ်၊ ကိုယ် ... ကိုယ် ဘယ်မိန်းကလေး ကိုမှ မချစ်ခဲ့ဖူးပါဘူး။ အခု အသက်သုံးဆယ်နှစ်အထိ ဘယ်မိန်းကလေးကိုမှ လက်ထပ်ချင်စိတ်ဖြစ်အောင် မချစ် ခဲ့ဖူးပါဘူး။ ကိုယ် ကျိန်ဆို ကျိန်ရဲပါတယ်၊ ကိုယ့်ကိုယ့် ပါနော် မဏိ”

“အို ... ဒါတွေ ... ဒါတွေ လာပြောမနေပါနဲ့နော်၊ အခု မှ မဏိက ရုံးစတက်တာနော်၊ ဒါ ရှင် အကျပ်ကိုင်ပြီး ခြိမ်းခြောက်လို့ မဏိက ရှင်ဆန္ဒကို လက်ခံပြီး ရှင်ရဲ့စက္က ထေရီအယောင်ဆောင် လုပ်ရမှာ၊ မဏိ ဘာစာရင်းမှလဲ မစစ်ဘူး၊ ကတိအတိုင်းပဲနော်၊ မဏိကို ထပ်ပြီးအကျပ်မ ကိုင်ပါနဲ့၊ ကတိအတိုင်းပဲ မဏိ အေးအေးဆေးဆေးလွတ် လွတ်လပ်လပ် နေမှာပဲ၊ မဏိကို မနှောင့်ယှက်ပါနဲ့”

“ဒါ ... ကိုယ် နှောင့်ယှက်တာ မဟုတ်ဘူး မဏိ၊ အဲဒါ မဏိ ကိုယ့်ကို သက်သက်အထင်လွဲနေတာ”

မဏိ တကယ် ငိုချင်စိတ် ပေါက်သွားရအောင် စိတ်ထဲမှာ ကျဉ်းကျပ်ရှုပ်ထွေးသွားရသည်။

အခုထိ မဏိအရှေ့က တစ်လက်မမှ မခွာဘဲ မဏိ မျက်နှာကိုပဲ စက္ကန့်မလုပ် မမှိတ်မသုန် စိုက်ကြည့်နေတဲ့ လူကြီး ရဲ့အကြည့်ရဲ့ရဲတွေက မဏိ နှလုံးသားလေးကို ရပ်တန့်ငြိမ်သက် သွားအောင် ညှို့ယူဖမ်းစားသွားပါသည်။

မဏိ သူ့ကို ဘာစကားမှ ပြန်မပြောမိတော့ဘဲ မျက်မှောင်ကလေး တွန့်ကြုတ်ကာ နှုတ်ခမ်းသားလေးတွေကို ဖွဲ့ကလေး ဖိကိုက်ထားလိုက်သည်။

“ကိုယ် နှောင့်ယှက်တာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ မဏိ လက်ခံ လား။”

အခုထိ မဏိအရှေ့က လှည့်မသွားသေးဘဲ မဏိဆီ က စကားတုံ့ပြန်မှုကို ငဲ့လင့်နေတဲ့ ဦးနေသတိုးရကို မဏိ စိတ် ပျက်ညည်ညှို့စွာ မော့ကြည့်လိုက်မိသည်။

“ဘာဖြစ်နေတာလဲ၊ ရှင်က ကုမ္မဏီပိုင်ရှင်နော် ဦးနေ သတိုးရ”

“သိတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကိုယ် အခု အလုပ်ကိစ္စ ဆွေးနွေးနေ တာ မဟုတ်ဘူး၊ ကိုယ်ရင်ထဲမှာ ကြာကြာမမျိုးသိတိုင်းလဲ”

ခံစားချက်ကို ဖွင့်ပြောပြတာ၊ အဲဒါကို ညည်း လက်ခံသလား လို့ မေးတာ”

“လက်မခံဘူး”

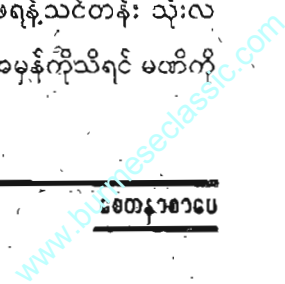
မဏိက ဆတ်ဆတ်ကလေး ပြန်ပြောလိုက်တာမို့ သူ့အသည်းထဲ ဆတ်ဆတ်ခါ နာကျင်သွားရသည်။

အဲကို တင်းခနဲဖိကြိတ်လိုက်ပြီး ရင်ထဲက ခံစားချက် တွေ လွတ်ထွက်ပေါက်ကွဲသွားရလေပြီ။

မဏိ ပခုံးနှစ်ဖက်ကို ခပ်တင်းတင်း ဆုပ်ကိုင်ခါ ယမ်းပစ်လိုက်ကာ မဏိ မျက်လုံးတည့်တည့်ကို စိုက်ကြည့်ပြီး ...

“ပြန်ပြောစမ်းကွာ မဏိ”

“အို ... ရှင် ... ရှင်နော်၊ မဏိကို အဲဒီလို အကျပ်မကိုင်နဲ့၊ အဲဒီလို အကျပ်ကိုင်တဲ့လူကို မဏိ မုန်းတယ်၊ ရှင် အဲဒီလို အကျပ်ကိုင်လို့ မဏိ ရှင်ကုမ္မဏီမှာ သုံးလအလုပ်လုပ်ရမှာ၊ မဏိ အရမ်းစိတ်ညစ်တယ်၊ ကတိအတိုင်း ဦးနေသတိုးရ ကုမ္မဏီမှာ မဏိ မနက်ပိုင်အချိန်ပဲ လုပ်မှာနော်၊ ဒါတောင် မေမေတို့ကို လိမ်ပြောထားရတာ၊ ဖရန့်သင်တန်း သုံးလ တက်တယ်လို့ လိမ်ပြောထားတာ၊ အမှန်ကိုသိရင် မဏိကို ခွင့်လွှတ်မှာ မဟုတ်ဘူး”

သူ စိတ်လျှော့လိုက်ရပါသည်။

တင်းကျပ်စွာ ဆုပ်ကိုင်ထားတဲ့ မဏိ ပခုံးသားက လေးတွေကို သူ ခပ်ဖွဖွကလေး ဖြေလွှတ်ပေးလိုက်ရတော့ သည်။

မျက်ရည်အိုင်သားနဲ့ သူ့ကို ရန်တွေ့လာတဲ့ မဏိကို သူ ခပ်တည်တည် စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး စိတ်လှုပ်ရှားသွား တဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သတိနဲ့ ထိန်းချုပ်ပစ်လိုက်ကာ နှုတ်ခမ်းကို ခပ်တင်းတင်း စေ့ကြိတ်ပြီး သူ့မစားပွဲမှ ချာခနဲ လှည့်ထွက်လာ ခဲ့သည်။

နေသတိုးရ ကိုယ့်စားပွဲကိုလည်း ပြန်ထိုင်ဖို့ အင်အား မရှိတော့။ သူမနဲ့ လောလောဆယ် မျက်နှာချင်းဆိုင်ချင်စိတ်မရှိ တော့။

ရင်ထဲမှာ မွန်းကျပ်ကြေကွဲနေသည်။

တကယ်တမ်း ကိုယ် မြတ်မြတ်နိုးနိုး ချစ်ခဲ့ရတဲ့ ချစ်သူကို ရှာတွေ့လာတဲ့အချိန်မှ အချစ်ဆိုတဲ့ ခံစားချက်ကြီးကို ပူလောင်မှန်း သိလိုက်ရပါသည်။

မဏိရယ် ... မင်း ကိုယ့်ကို အခွင့်အရေးယူတတ်တဲ့ လူကြီးဆိုပြီး အထင်သေးနေတယ် မဟုတ်လား။

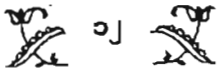
ကိုယ်ကတော့ ကိုယ့်ရင်ထဲက တကယ် ခံစားနေရ တဲ့ ခံစားချက်တွေကို ဖွင့်ပြောခဲ့မိသွားပြီ။ မင်းနဲ့ကိုယ် တွေ့ကြ တာ အရမ်းမြန်လွန်းနေခဲ့ပေမဲ့ ကိုယ် မျှီသိပ်မထားနိုင်တော့ မဏိရယ်။

အဲဒီလို ပွင့်လင်းမှုတွေက ကိုယ့်ကို အထင်သေးစရာ ဖြစ်သွားပြီလား။ မင်း ကိုယ့်မျှော်လင့်ချက်ကိုတော့ ရိုက်မချိုးပါနဲ့ ဘွား။

နေသတိုးရ ရုံးခန်းထဲမှာ မဏိနဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင် ခပ်တည်မနေနိုင်တော့ဘဲ စိတ်မကြည်လင်စွာဖြင့် အောက်ထပ်က ထုမ္မဏီဝန်ထမ်းတွေဆီကို check လုပ်ဖို့ထွက်လာခဲ့ပါတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

“ကိုယ် လိုက်ပို့ပေးမယ်”

“မဏိမှာ ကားပါသားပဲ”

မဏိ ရုံးချိန်သတ်မှတ်ထားတဲ့ တစ်မနက်တာဝန် ပြီးဆုံးသွားပြီမို့ မဏိကပြန်ဖို့တာစုနေချိန် ဦးနေသတိုးရ ရုံးခန်း တံခါးကို ဘွားခနဲရောက်လာတာဖြစ်သည်။

မဏိက သူ့ကိုမြင်လိုက်တာနဲ့တစ်ပြိုင်နက် မျက် လွှာကလေးကို သိမ်းပစ်လိုက်ပြီး သူ့အရှေ့ကလှည့်ထွက်ဖို့ ခြေ လှမ်းပြင်လိုက်သည်။

“သိတယ်လေကွာ၊ ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်ကားနဲ့ အနောက်ကလိုက် ပို့မှာပဲ”

“ဟာ ... ဒုက္ခပါပဲ၊ မပို့ပါနဲ့ ရပါတယ်ဆို”

“မရဘူး၊ ကိုယ် လိုက်ပို့ပေးမှာပဲ လျှာမရှည်နဲ့။”

မဏိမျက်နှာကလေး တင်းမာသွားရကာ ဦးနေသတိုး ရကို ခပ်တည်တည် စိုက်ကြည့်ပစ်လိုက်သည်။

ယောက်ျားတွေဟာ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ချစ် သာခဲ့ပြီဆိုရင် ဘာဖြစ်လို့များ အသည်းအသန်ဖြစ်ခဲ့တာလဲမသိ။

ဦးနေသတိုးရရဲ့အချစ်တွေနဲ့ ရန်ခရဲ့အချစ်တွေဟာ ဘာကြောင့်များ တရကြမ်း မဏိနှလုံးသားကိုမှ လာပြီးရစ်ပတ် နှင်ရတာလဲ။

ဦးနေသတိုးရရယ် ... ရှင် မဏိနှလုံးသားကို တနဲ့နဲ့ အဏီရာရအောင် နှိပ်စက်နေတာလားဟင် ...။

ရုတ်တရက် ငြိမ်ငြိမ်ကလေးငေးမောသွားခဲ့တဲ့ မဏိ အရှေ့သို့ ဦးနေသတိုးရ လှစ်ခနဲရောက်လာပြီး မဏိလက်ကလေး တို့ ဆတ်ခနဲလှမ်းဆွဲလိုက်သည်။

“သွားမယ်လေ မဏိရဲ့၊ ဘာတွေစဉ်းစားနေတာလဲ”

မဏိ ဦးနေသတိုးရကို မျက်လုံးကလေးလှန်ကြည့် ကြည့်ပြီး ရင်ထဲမှာ ဘာမှန်းမသိတဲ့ခံစားမှုတစ်ခု ဖြတ်ပြေးသွားခဲ့ သည်။

မြတ်စွာဘုရား ... မဏိ ဦးနေသတိုးရကို ချစ်နေခဲ့
ပြီလား ...။

အို ... 'ဟင့်အင်း ... မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ ငါ သူ့ကို
အထင်ကြီးခဲ့တာ သူ စကားပြောတဲ့စတိုင်လ်တွေကို သဘောကျ
တာ။

ဒါဟာ အချစ်မဖြစ်နိုင်ပါဘူးနော်။

“ဦးနေသတိုးရ”

ငြိမ်ငြိမ်ကလေးနဲ့ သူ့ကိုစိုက်ကြည့်နေတဲ့ မဏိကို
နေသတိုးရ ချစ်စနိုးနဲ့ ခေါင်းညိတ်မေးဆတ်ပြလိုက်သည်။

“ဦးနေသတိုးရ”

“ပြောလေ မဏိရဲ့”

“မဏိ ... မဏိဘာသာပြန်ပါ့မယ်၊ ဟိုလေ မဏိက အခု
ရုံးစတင်ရတဲ့သူဆိုတော့ ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်းတွေက ဘာပြော
မလဲ၊ ပြီးတော့ ဦးနေသတိုးရရဲ့ဂုဏ်သိက္ခာ”

“မဆိုင်လိုက်တာကွာ၊ ကိုယ်က မင်းကို ဝန်ထမ်းလိုသင်
မှတ်တာမှ မဟုတ်တာ”

“မဏိ စိတ်ကျဉ်းကျပ်အောင် မနှောင့်ယှက်ပါနဲ့ဆိုရင်နော်”

မဏိက ငိုတော့မလိုမျက်နှာပေးလေးဖြင့် ဦးနေသတိုး
ရကို ခပ်တည်တည်စိုက်ကြည့်ပြီး ရန်ခကို ဆိုးနွဲ့နေကျအတိုင်း
ခြေထောက်နှစ်ချောင်းကို ဆောင့်ပေါက်ပစ်လိုက်သည်။

“ဟဲ ... ဒါက ဘာဖြစ်တာလဲ”

“မလိုက်နဲ့ဆို မလိုက်နဲ့ပေါ့၊ လိုက်ရင် မဏိက မနေ့ကပေး
ထားတဲ့ကတိကို ဖျက်ပစ်မှာပဲ”

“ခြိမ်းခြောက်လိုက်တာ မဏိရယ်”

သူ့ကို ကတိစကားနဲ့ အကျပ်ကိုင်ခြိမ်းခြောက်ပြီး
မကျေမနပ်မျက်လုံးကလေးဖြင့် မျက်စောင်းကလေးထိုးကာ လှည့်
ထွက်သွားတဲ့ မဏိအနှောက်သို့ သူ လိုက်ဖို့အင်အားမရှိအောင်
ဖြစ်သွားရသည်။

ဟား ... တတ်လည်းတတ်နိုင်တဲ့ ကောင်မလေး။

အမျိုးမျိုးခြိမ်းခြောက်ဆိုးနွဲ့တတ်တဲ့ မိန်းမဆိုးကလေး
ကိုမှ သူက မြတ်မြတ်နိုးနိုး ချစ်ခင်တွယ်တာသွားခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

တစ်နေ့နေ့မှာတော့ ...

မဏိ သူ့ကို လက်ခံအသိအမှတ်ပြုလာမှာပဲဆိုတာ
ကို သူက သေချာပေါက်ယုံကြည်ထားခဲ့သည်။

မဏိ ရုံးဆင်းသွားတဲ့အချိန် နေ့တစ်ဝက်အတွင်းမှာ
ပဲ သူ ကုမ္ပဏီရုံးထိုင်ချိန်ကို ပျင်းရိငြီးငွေ့စွာ ဖြတ်သန်းရဦးမည်
ဖြစ်သည်။

“မဏိကို အကျပ်မကိုင်ပါနဲ့ ဦးနေသတိုးရ၊ မဏိ အကျပ်
ကိုင်တဲ့သူကို သိပ်မုန်းတယ်၊ ရှင်နဲ့ မဏိက အခုမှသိကျွမ်း
ခဲ့တာဆိုပေမယ့် မဏိကြောင့် ရှင် သိက္ခာမကျစေခဲ့ရင်
မဏိ ရှင် တောင်းဆိုတာကို လိုက်လျောပေးမယ်၊ ဒါပေမဲ့
မဏိ ရုံးချိန်ကို တစ်နေ့ကုန်မနေနိုင်ဘူး၊ တစ်မနက်ပဲရုံး
တက်မယ်၊ ရုံးတက်ချိန်ကို စာရင်းစစ်တာတို့ ဘာတို့လဲ
မလုပ်နိုင်ဘူး၊ စာရင်းလေးတွေ ရေးမှတ်ရတာလောက်ပဲ
လုပ်ပေးနိုင်မယ်၊ အဲဒါကို ဦးနေသတိုးရ ကျေနပ်ရင်
မဏိ လုပ်မယ်”

မနေ့ကတောင်းဆိုခဲ့တဲ့ မဏိ တောင်းဆိုမှုတွေကို
သူက အလွယ်တကူ ခေါင်းညှိတ်လက်ခံခဲ့သည်။

မဏိ အဲဒီလို ဦးနေသတိုးရ လက်ခံလိုက်တယ်ဆို
ကတည်းက ရင်ထဲမှာ လွတ်လပ်မှုတွေ မရှိတော့သလိုကြီးနဲ့

စိတ်တွေကျဉ်းကျပ်ခဲ့တာ။ ဒီမနက်မှာတော့ ရင်ဖွင့်ချလိုက်တဲ့ သူ့ရဲ့ချစ်ခွန်းတွေကို မဏိ လက်တွေ့ကြားလိုက်ရပြီဖြစ်သည်။

သူဟာ ရန်ခလို ဇွတ်တရွတ်ဆန်တဲ့လူတစ်ယောက်ပဲ ဆိုတာကို မဏိ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်စွာသိလိုက်ရသည်။

လူကြီးလူကောင်းဆန်သလိုနဲ့ ရဲတင်းလွန်းတဲ့ ဦးနေသတိုးရကို ရင်ထဲက အထင်ကြီးစိတ်တွေထားခဲ့မိတာ မဏိကိုယ် မဏိ အံ့ဩသွားခဲ့ရသည်။

ဦးနေသတိုးရကို မဏိ နှလုံးသားလေးက မသိတဲ့ စိတ်ကလေးကနေ ငြိတွယ်သွားခဲ့တာများလား။

ဟင်္ဒအင်း ... မဖြစ်နိုင်ပါဘူး၊ ငါ ရန်ခကိုပဲ နှလုံးသားက လက်ခံအသိအမှတ်ပြုရမယ်။

ပြီးတော့ ရန်ခနဲ့ ငါဟာ နှစ်ဖက်မိဘသဘောတူထားခဲ့တဲ့သူတွေ။ အခု သီတင်းကျွတ်ရင်တောင် လက်ထပ်ပေးမယ်လို့ အတိအလင်း ကြေညာထားခဲ့တာ။

ငါ ဦးနေသတိုးရကို စိတ်ဝင်စားလို့မဖြစ်ဘူး။ ငါ့ နှလုံးသားထဲမှာ ရန်ခတစ်ယောက်တည်းကိုပဲ နေရာပေးထားရမယ်။ ရန်ခကိုပဲ ငါ ချစ်ရမယ်။

“ကျွီး”

“အမေ”

ကားကလေးကို ခပ်ဖြင်းဖြည်းမောင်းပြီး အတွေးတွေဖြင့် မဏိ ခပ်ငိုငိုငိုကလေး ဖြစ်သွားတဲ့အချိန်မှာ မဏိ ကားရှေ့သို့ ကန့်လန့်ဖြတ်ဝင်လိုက်တဲ့ ကားတစ်စီးကြောင့် မဏိ ကားမောင်းနေရာမှ စတီယာရင်ကို ဖိကိုင်ပြီး ကြောက်လန့်တကြား မျက်လုံးကလေးတွေ တအားဖိမိတ်ပစ်လိုက်သည်။

ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်သွားတဲ့ အံ့ဩမှုတွေနှင့် မဏိ ကားရှေ့မှာ ကန့်လန့်ဖြတ်ခံလိုက်တဲ့ကားကို ဒေါသမျက်လုံးစိမ်းတွေနဲ့ ဖျတ်ခနဲ ဖွင့်ကြည့်လိုက်မိသည်။

“ဟင် ... ရန်ခ ... နင်”

“ဘာလဲ နင်ရဲ့ခြေလှမ်းတွေကို ငါ သိနေလို့ အံ့ဩသွားတာလား”

“ဟာ ... နင်ကလည်း အသားလွတ်ရန်ထောင်မနေစမ်းပါနဲ့”

သုံးရက်လုံးလုံးပျောက်ချက်သားကောင်းနေတဲ့ ရန်ခကို ရုတ်တရက်တွေ့လိုက်ရသဖြင့် မဏိ မျက်နှာကလေး ဝင်းခနဲ လက်သွားရသည်။

“ဘာဖြစ်လို့ ငါ့ကားရှေ့ကို ကန့်လန့်ဖြတ်ဝင်လိုက်ရတာလဲ၊ ဒီမှာ လန့်လို့သေတော့မယ်၊ နင် ဘယ်တွေလျှောက်သွားနေတာလဲ၊ နင့်အိမ်က စိတ်ပူနေတာ”

“စိတ်ပူတဲ့အထဲမှာ နင်မပါဘူး ဆိုပါတော့”

“ရန်ခရယ် အကောင်းပြောစမ်းဟာ၊ ငါ စိတ်တိုလာပြီနော်”

“အဟတ် ... ဟား ဟား ... ရယ်ရတယ်ကွာ၊ ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်ဘိုးတော်က နင့်ကို ချက်ချင်း စက္ကထေရီခန့်ပစ်တာပဲ ... ဟ ဟ”

“ဟယ် ... ရန်ခ လမ်းမကြီးမှာနော် နင်”

ကားလမ်းမမှာ ကားမှန်ချပြီး ကားချင်းယှဉ်ကာ မဏိ မျက်နှာကို မကျေနပ်တဲ့မျက်လုံးတွေနဲ့ ခပ်စိုက်စိုက်ကြည့်ပြီး ရန်ဖြစ်ဖို့တာစုနေတဲ့ ရန်ခကို မဏိ စိတ်ပေါက်ပေါက်နဲ့ အော်ပစ်လိုက်မိသည်။

တွေ့လိုက်တာနဲ့ အမြဲတမ်း ရန်ဖြစ်ဖို့လမ်းစပဲရှိခဲ့တဲ့ ရန်ခကို အဲဒါတွေကြောင့် မဏိ စိတ်ပျက်တာ။

မဏိကို အဲဒီလို ရန်လိုရန်ထောင်တာလောက် မဏိ မုန်းတာမရှိ။ မဏိကသာ အမြဲတမ်းနိုင်ချင်သည်။ မဏိ ပြောသမျှ ခေါင်းငုံ့သည်းခံတတ်တဲ့ယောက်ျားမျိုးကို မဏိ သဘောကျပါသည်။

အရင်တုန်းက ရန်ခက မဏိ ဘာပြောပြော ဘာလုပ်လုပ် ခေါင်းငုံ့သည်းခံခဲ့သလောက် အခုကုမ္ပဏီမှာ အပျော်တမ်းဝန်ထမ်းသွားလျှောက်ပြီးမှ ရန်ခ စိတ်ဓာတ်တွေဟာ မဏိနဲ့ရန်ဖြစ်ပြီး မဏိကို အော်ငေါက်လာခဲ့တဲ့ ရန်ခကို မဏိ မနှစ်မြို့နိုင်တော့ချေ။

“အရှေ့ကဆိုင်မှာ ကားရပ်လိုက်၊ အဲဒီမှာ စကားပြောကြမယ်”

“ဘာလို့ ဆိုင်မှာ စကားပြောရမှာလဲ၊ အိမ်ကိပဲ တန်းပြန်မယ်၊ အိမ်မှာစကားပြောလည်း ရသားပဲ”

မဏိက ရန်ခကို လှမ်းပြောပြီး အိမ်ကိပဲတန်းပြန်ဖို့ ကားကို ရှေ့တည့်တည့်ကိုသာ ဦးတည့်လိုက်ပါသည်။

“မဏိနော် ... နင် ငါ့ကို ကလန်ကဆန်လုပ်ချင်တာလား၊ ငါ မိုက်ရူးရဲဆန်ပြတာကိုပဲ နင်က မြင်ချင်တာလား”

“ကျွတ် ... သေဖို့ပဲ ကောင်းတယ်”

မဏိ စိတ်လျှော့လိုက်ရသည်။ သူ အိမ်ကိုပြန်မလာခဲ့ဘူးဆိုတုန်းက မဏိ ရင်ထဲမှာ စိုးရိမ်ပူပန်ခဲ့သမျှတွေက အခု သူ့ရဲ့အကျပ်ကိုင်မှုတွေအောက်မှာ ပျောက်ကွယ်သွားရပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်တောင် ကျိတ်ဒေါသဖြစ်မိသေးသည်။

အလကားတန်ဖိုးမရှိတဲ့ကောင်။ သင်းကို မုန်းမေ့ပစ်လိုက်တာပဲကောင်းတယ်။

ငယ်ငယ်ကတည်းက သံယောဇဉ်နဲ့ ခင်တွယ်လာခဲ့တာကို အခွင့်ကောင်းယူခဲ့တဲ့ ရန်ခကို မဏိ အစောကြီးကတည်းက မေ့ပစ်လိုက်ဖို့ကောင်းတာ။

အခုတော့ ... မဏိ ကားကို သူပြောတဲ့လမ်းဆေးက Snack ဆိုင်ကလေးရှေ့မှာ ထိုးရပ်လိုက်ရပါသည်။

ကားရပ်ပြီး ကားတံခါးကို ဒေါသတကြီး ဝုန်းခနဲ ဆောင့်ဖွင့်ပစ်လိုက်ကာ တံခါးလော့ခ်ချပြီး သူ့ကိုလှည့်မကြည့်တော့ဘဲ Snackဆိုင်လေးထဲ တန်းလျှောက်သွားကာ ထောင့်ကျကျ စားပွဲတစ်လုံးမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်ပါသည်။

မဏိ ဝင်ထိုင်ပြီးတာနဲ့ ရန်ခကလည်း မဏိနဲ့ယှဉ်လျက် ခုံကလေးမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

ပြီးတော့ မခိုးမခန့်မျက်လုံးတွေနဲ့ မဏိကို မှေးစင်းကြည့်လာတာမို့ မဏိ ဒေါသမျက်လုံးစိမ်းလေးတွေနဲ့ပဲ သူ့မျက်နှာကြီးကို စိုက်ကြည့်နေလိုက်မိသည်။

“နင်က ငါမကြိုက်တဲ့အလုပ်ကို ဖြဲပြီးလုပ်တယ်ပေါ့ ဟုတ်လား ရွှေမဏိ”

မဏိက သူ့စကားကို ဘာမှ အရေးမစိုက်ဟန်ဖြင့် ဒူးနှစ်ဖက်ကို ချိတ်ထိုင်လိုက်တာကြောင့် သူ မဏိကိုကြည့်ပြီး အသည်းယားသွားရကာ မဏိ ပခုံးနှစ်ဖက်ကို ခပ်တင်းတင်းဆွဲကိုင်ခါယမ်းလိုက်မိသည်။

“ရွှေမဏိ ငါမေးနေတယ်နော်၊ နင်နဲ့ငါက ဘာလဲဆိုတာ နင်သဘောပေါက်ရမယ်၊ ငါတို့နှစ်ယောက် ဒီသီတင်းကျွတ်ရင် လက်ထပ်ရမှာနော်၊ ရွှေမဏိ၊ နင် သိပ်ပြီးစတန့်တွေ ထွင်မနေနဲ့၊ အဲဒီလူ ကုမ္ပဏီမှာ နင် လုပ်ဖို့မလိုဘူး”

လူတွေရှေ့မှာ အခုလို ဒေါသတကြီးပေါက်ကွဲပြီး မဏိ ပခုံးနှစ်ဖက်ကို လှုပ်ခါယမ်းလိုက်တဲ့ ရန်ခကို မဏိ ဘာမှ ပြန်မပြောမိတော့ဘဲ ရှက်ရွံ့နာကျင်စွာ မျက်ရည်ကလေးတွေ စီးကျလာခဲ့သည်။

တစ်သက်နဲ့တစ်ကိုယ် ရန်ခရဲ့ဆူပူကြိမ်းမောင်းမှုကို မခံခဲ့ရဖူးတဲ့ မဏိ လူတွေရှေ့မှာ အဆူခံလိုက်ရတာမို့ ရှက်လည်း ရှက် ဝမ်းလည်းဝမ်းနည်းကာ စားပွဲပေါ် မျက်နှာလေးအပ်ချလိုက်ပြီး ရှိကံ့ငင်ငိုကြွေးလိုက်ပါတော့သည်။

ရုတ်တရက်ကြီး ဘာမပြောညာမပြောနှင့် ...

စားပွဲပေါ် မျက်နှာကလေးအပ်ချပြီး ရှိုက်ငိုကြွေးနေတဲ့ မဏိကိုကြည့်ပြီး သူ အံ့ဩငေးကြောင်သွားရကာ မဏိ ပခုံးနှစ်ဖက်ကို ဒေါသတကြီးဆွဲကိုင်ခါယမ်းလိုက်တာကြီးကို နောင်တရသွားရသည်။

မဏိ ပခုံးသားကလေးကို ခပ်တင်းတင်းဆုပ်ကိုင်ထားတဲ့ သူ့ရဲ့လက်တွေကို ဖြေလွှတ်ပေးလိုက်မိရင်း သက်ပြင်းကလေးကျိတ်ချကာ ပတ်ဝန်းကျင်ကို သတိရပြီး ခေါင်းကိုဆတ်ခနဲ မော့ကြည့်လိုက်တဲ့အချိန်မှာ သူ့နဲ့ မဏိ စားပွဲရှေ့မှာ မတ်မတ်ကြီးရပ်ကာ မဏိ ငိုနေတာလေးကိုသ နားကြင်နာစွာ ငေးစိုက်ကြည့်နေတဲ့ ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်ဘိုးတော်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသဖြင့် သူရုတ်တရက် မျက်နှာတစ်ခုလုံး နီမြန်းသွားသည့်အထိ အရက်ရသွားသည်။

“မဏိ ပြန်တော့လေ၊ မင်းကို လူတွေဝိုင်းကြည့်နေကြပြီ”

“ဟင်”

မဏိ နားထဲသို့တိုးဝင်လာတဲ့ ဦးနေသတိုးရဲ့အကြင်နာစကားသံကြီးက မဏိတစ်ကိုယ်လုံး ဆတ်ခနဲတုန်ခါသွားသည့်အထိ ထိတ်လန့်အံ့ဩသွားရပါသည်။

အံ့ဩသွားတဲ့ မျက်ဝန်းကလေးတွေနဲ့ ကမန်းကတန်းမော့ကြည့်လိုက်တဲ့အချိန်မှာ ဦးနေသတိုးရရဲ့ နူးညံ့နွေးထွေးတဲ့ မျက်လုံးတွေက မဏိကို နှစ်သိမ့်လိုက်သလို မဏိ ခံစားလိုရသွားကာ ဦးနေသတိုးရ မျက်နှာကြီးကို ငေးခနဲ စိုက်ကြည့်မိသွားသည်။

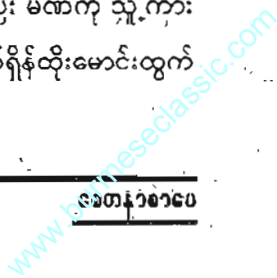
“ဟင် ... ဦးနေသတိုးရ ဘယ်တုန်းကရောက်နေတာလဲ”

“လာ ... ထ၊ သွားကြစို့”

မဏိ ဦးနေသတိုးရကို ခပ်ရှက်ရှက်နဲ့ မေးလိုက်တဲ့ တစ်ခဏမှာပဲ ရန်ခက မဏိလက်တစ်ဖက်ကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းဆုပ်ကိုင်ပြီး လှည့်ထွက်လာခဲ့သည်။

ရန်ခ ရင်ထဲမှာ မဏိ ဦးနေသတိုးရကို ကြည့်တဲ့အကြည့်တွေနဲ့တင် မီးတောက်လောင်သွားရလေပြီ။ ရင်ထဲက အသည်းနှလုံးတွေ ပြောင်းဆန်သွားကာ မဏိကို စိတ်ရှိလက်ရှိ ကိုင်ပေါက်ပစ်ချင်စိတ်တွေဖြစ်သွားမိကာ သူ စိတ်ကို ထိန်းချုပ်ပြီး အံ့ကိုတင်းတင်းဖိကြိတ်ပစ်လိုက်သည်။

ပြီးတော့ မဏိကားကို ထားခဲ့ပြီး မဏိကို သူ့ကားထဲသို့ ဝုန်းခနဲ ဆွဲသွင်းလိုက်ကာ ကားကို တစ်ရှိန်ထိုးမောင်းထွက်လာခဲ့တော့သည်။

မခံချင်စိတ်တွေနဲ့ ရင်ထဲမှာ ဗလောင်ဆူလောင်မြိုက်နေတာတွေကို ကြိတ်မှိတ်မျိုသိပ်လိုက်ရကာ မဏိကို သူ တစ်ရှူးထိုးတဖောက်ကန်းဆန်စွာ ဆူပူကြိမ်းမောင်းလိုက်တာကြီးကို နောင်တရသွားကာ မဏိကလေး လူတွေရှေ့မှာ သိပ်ရှက်သွားမှာပဲဆိုတာကို ကိုယ်ချင်းစာသနားမိသွားရကာ ကားကို လူရှင်းတဲ့လမ်းဆားတစ်နေရာကို ထိုးရပ်ပစ်လိုက်သည်။

သူ ကားရပ်လိုက်တာ သိသိကြီးနဲ့ လုံးဝ မော့ကြည့်မလာဘဲ ကားဆိုဖာကလေးမှာ မျက်လုံးကလေးတွေ စုံမှိတ်ပြီး မျက်ရည်ကလေးတွေစီးကျနေတဲ့ ချစ်ရသူကလေးကို ငေးခနဲစိုက်ကြည့်မိရင်း မဏိ မျက်နှာကလေးကို လက်နှစ်ဖက်နဲ့ ညှပ်ကိုင်ပြီး ချော့မော့နှစ်သိမ့်လိုက်ပါသည်။

“မဏိရယ် ... ငါ့စိတ်ထဲမှာ နင့်ကို အရမ်းစိုးရိမ်သွားလို့ ငါ့ရဲ့အပြုအမူတွေရိုင်းသွားရင် ငါ့ကိုခွင့်လွှတ်ပါနော်၊ နင် ဒီလူ့ကုမ္ပဏီမှာ အလုပ်မဝင်တော့ဘူးဆိုရင် ငါကျေနပ်ပါတယ်”

သူက မဏိကိုယ်လုံးကလေးကို ရင်ခွင်ထဲ ခပ်တင်းတင်းဆွဲသွင်းပြီး တတွတ်တွတ်တောင်းပန်ကာ မဏိစိတ်ကျေနပ်သွားအောင် ချော့မော့နှစ်သိမ့်လိုက်ပေမယ့် မဏိက သူ့ကို တစ်

မျက်မှမော့မကြည့်လာခဲ့ဘဲ နှုတ်ခမ်းကလေးတွေ ဝင်းတင်းစေကာ မျက်ရည်ကလေးတွေသာ အဆက်မပြတ်စီးကျနေခဲ့သည်။

သူ့ရဲ့ဆူပူငေါက်ငမ်းမှုတွေကြောင့် ဘယ်တုန်းကမှ မျက်ရည်ကျအရုံးမပေးတတ်တဲ့ မဏိကလေး ဒီတစ်ကြိမ်တော့ သူ့ရှေ့သူ့ရှေ့မှာ ဆူပူတာထက် ဦးနေသတိုးရအရှေ့မှာ ဆူပူလိုက်လို့ ဝမ်းနည်းကြေကွဲသွားခဲ့တဲ့အဖြစ်ကိုကြည့်ပြီး သူ တော်တော်လေး စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားရသည်။

“မဏိရယ် ... ငါ မှားပါတယ်ကွာ၊ နင် မငိုပါနဲ့ဟာ၊ ငါ့ကိုမကျေနပ်ရင် ပါးပိတ်ရိုက်ပစ်စမ်းပါကွာ၊ နော် ... မဏိ”

သူလည်း မဏိ ငိုနေတာလေးကို ကြည့်ရင်းနဲ့ စိတ်မထိန်းနိုင်တော့ဘဲ မျက်ရည်ကလေးတွေ စီးကျလာခဲ့သည်။

ရင်ထဲမှာ မခံစားနိုင်တော့။ မဏိလေး ဘယ်တုန်းကမှ အခုလောက်အထိ ဝမ်းနည်းကြေကွဲသွားခဲ့တာကို မကြုံဖူးခဲ့။

မဏိဟာ အမြဲတမ်း သူ့ကို ဆိုးနွဲ့နေကျ၊ အမြဲတမ်း သူ့ အနိုင်ရမှ ကျေနပ်သူပင်။

အခုတော့ သူ့ကို မျက်ရည်စက်ကလေးတွေနဲ့ အရုံးပေးနေခဲ့တာ သူ့ရင်ထဲမှာ မချီအောင်နာကျင်သွားရပါသည်။

နှုတ်ခမ်းကလေးကို တင်းတင်းစေ့ပြီး သူ့ကို ဘာ စကားမှတစ်ခွန်းဆိုမလာဘဲ မျက်နှာကလေးပင့်မော့သွားတဲ့ မထီ အမူအရာကလေးကို သူ အသည်းစွဲချစ်မြတ်နိုးသွားရကာ မထီရဲ့ မျက်နှာကလေးဆီ အနမ်းပွင့်ကလေးများ အဆက်မပြတ် ဖြန့်ချိ လိုက်မိတော့သည်။

မထီ စိတ်ဆိုးလျှင်လည်း ဆိုးပါစေတော့။

သူ့ရှင်ထဲမှာ မထီလေးကိုချစ်ခဲ့သည့် အချစ်တွေက နွေးထွေးလှိုက်ဆူသွားခဲ့ရပါပြီ။

“မထီရယ် ... ငါ မင်းကို လုံးဝမခွဲနိုင်တော့ဘူး၊ ငါ မင်းကို လက်ထပ်ချင်ပြီ၊ ငါ့ကို စိတ်မကောက်ပါနဲ့နော်၊ ငါ နင့် ကို သိပ်ချစ်တယ်၊ နင်လည်း ငါ့ကို ပြန်ချစ်ရမယ်၊ ငါ့ကို ပြန်ချစ်ပါ မထီရယ်၊ ငါ့ကို ဒဏ်မခတ်လိုက်ပါနဲ့နော်၊ ငါ ရင်ကွဲအောင် စိတ်မကောက်လိုက်ပါနဲ့နော်”

ရင်ခုန်လိုက်မောသံကလေးနဲ့ဆိုရင်း မထီရဲ့ အိစင် နထွေးတဲ့ နှုတ်ခမ်းကလေးဆီ သူ့အကြည့်တို့ နွေးထွေးစွာ ဝေ ခနဲစိုက်ရောက်သွားချိန်မှာ နှုတ်ခမ်းကလေးတွေ တဆတ်ဆတ် တုန်ယင်ကာ သူ့ကို မျက်ဝန်းစူးကလေးတွေနဲ့ မော့ကြည့်လာတဲ့ မထီအကြည့်ကလေးတွေက သူ့အသည်းကို လှုပ်ခနဲအေးမြသွား ပါသည်။

မထီလေး သူ့အချစ်တွေကို လက်ခံယုံကြည်သွားခဲ့ ပြီဆိုတာကို သူ ရင်ခုန်ကြည့်ဖွေ့စွာ နားလည်လိုက်ရကာ မထီရဲ့ နွေးထွေးသည့်မျက်လုံးကလေးတွေကို သူ့လက်ဖဝါးပြန်ကြီးဖြင့် ဖိအုပ်ပစ်လိုက်ရင်း ရင်ခုန်ကြည့်နူးတဲ့ အနမ်းပွင့်ကလေးတစ်ပွင့် က မထီရဲ့နှုတ်ခမ်းလှလှကလေးဆီသို့ ပျံ့ဝဲသွားတော့သည်။

ဒီတစ်ကြိမ်တော့ မထီနှုတ်ခမ်းကလေးက ငြင်းဆန် နိုင်တဲ့စကားလုံး ရှာမတွေ့တော့ဘဲ တိုးတိတ်စွာပိတ်ကျသွားရပြီ ဖြစ်သည်။

“မဏိ ဒီနေ့ သင်တန်းတစ်ရက် ဖျက်လိုက်ဦး၊ ရန်ခတို့ မိသားစု ဒီနေ့ သမီးဆီကို စေ့စပ်ဖို့ကိစ္စနဲ့လာကြလိမ့်မယ်၊ ညည်းနဲ့ ရန်ခလည်း တကျက်ကျက် ရန်ဖြစ်နေကြတာ ညည်းတို့လူငယ်ချင်း ဘာတွေပြဿနာရှိကြတယ်ဆိုတာ လည်း ရန်ခနဲ့ ဖျက်နာချင်းဆိုင်ပြီးမေးရမယ်၊ ရွှေမဏိတို့က တော့ ဂျီမကျရင် နေကိုမနေနိုင်ဘူး။”

ရန်ခ အိမ်ပြန်ရောက်ပြီး နောက်နေ့မနက်မှာပဲ မေအမုဆီကကြားလိုက်ရတဲ့ စကားကြီးကြောင့်မဏိ ဖျက်လုံးက လေးတွေ ပြူးကျယ်ဝိုင်းစက်သွားတဲ့အထိ အံ့သြငေးကြောင်သွား ရသည်။

ဒါ ရန်ခ စိစဉ်လိုက်တာပဲဆိုတာကို ချက်ချင်း နား လည်လိုက်ရပြီး ရန်ခကို ပိုပြီး အမြင်ကတ်မုန်းတီးသွားရသည်။

ကျွတ် ... မဏိကို အဲဒီလို ချောင်ပိတ်ပြီး အကျပ်ကိုင် တာ မဏိ သိပ်မုန်းသည်။ ဒီလို မဏိကို အကျပ်ကိုင်ပြီး ဖြစ်လာ မယ့်စေ့စပ်ပွဲကို ဘယ်တော့မှ မဖြစ်မြောက်စေဖို့ မဏိ အကြံထုတ် ကာ ငြိမ်သက်တွေးတောပြီး မေမေစကားတွေကို ငြိမ်ငြိမ်သက်သက် ကလေးပင် ခပ်မဲ့မဲ့ကလေးပြုံးကာ နားထောင်နေလိုက်သည်။

သိပ်မကြာတဲ့အချိန်မှာ ရောက်လာကြမယ့် ရန်ခမိဘ တွေနဲ့ ရန်ခကို မဏိက အနူးညံ့ဆုံးနည်းလမ်းကလေးနဲ့ပဲ စေ့စပ် ပွဲကိစ္စမဖြစ်မြောက်ဖို့ ငြင်းဆန်ရမည်ဖြစ်သည်။

မဏိရင်ထဲမှာ ရန်ခရဲ့လုပ်ရပ်ကြီးကို မုန်းတီးနာ ကြည်းမိသလို ဝမ်းနည်းကြေကွဲသွားသလိုကြီးလည်း ခံစားလိုက် ရသည်။

မဏိရင်ထဲမှာ ရန်ခကို ချစ်နေခဲ့ပြီဆိုတာကို မဏိ ကိုယ်မဏိ နားလည်ခံစားမိပါသည်။

ဒါပေမဲ့ ရန်ခရဲ့လုပ်ရပ်တွေကို မဏိ သိပ်မုန်းပါ သည်။

“ဟော ... ရန်ခတောင်လာပြီ”

www.burmeseclassic.com

မဏိရင်ထဲ လှုပ်ခနဲအေးမြသွားသလိုကြီး ခံစားလိုက်ရကာ မျက်နှာတစ်ခုလုံး နွေးခနဲဖြစ်သွားရသည်။

ဖျတ်ခနဲ အမှတ်မထင် လှမ်းကြည့်လိုက်တဲ့ မဏိ မျက်ဝန်းတည့်တည့်ကို အကြင်နာမျက်လုံးတွေနဲ့ နွေးနွေးကလေးစိုက်ကြည့်လာတဲ့ ရန်ခ မျက်လုံးတွေက မဏိရင်ကို နွေးခနဲခံစားလိုက်ရကာ မျက်လုံးအကြည့်တွေကို ကပျာကယာ လွှဲပစ်လိုက်ရသည်။

ရင်ထဲမှာ နွေးနွေးကလေး ရင်ခုန်သွားခဲ့ရတဲ့ ခံစားချက်ကလေးကို မဏိ မာန်မာနကလေးနဲ့ အတင်းမောင်းထုတ်ပစ်လိုက်မိသည်။

“သား မေမေတို့ မလာသေးဘူးလား။”

“အန်တီ မေမေတို့ဆီ ခဏသွားလိုက်ပါလား၊ ဒီမှာ ကျွန်တော် မဏိနဲ့ ဆွေးနွေးစရာလေးရှိလို့။”

“ဪ ... အေး အေး ... ဒါဆို အန်တီ အခုပဲသွားလိုက်မယ်၊ မဏိနော် လူကြီးတွေမလာခင် ရန်ဖြစ်သံကို မကြားချင်ဘူး၊ ရန်ခ သည်းခံမှန်းသိလို့ သိပ်မဆိုနဲ့၊ ရန်ဖြစ်မယ်ဆိုရင် ဒီတစ်ခါ မေမေ ခွင့်လွှတ်မှာမဟုတ်ဘူးနော်”

မဏိ နှုတ်ခမ်းသားကလေးတွေ မျဉ်းတစ်ပြေးတည်းညီသွားရကာ မေမေကို မကျေမနပ်မော့ကြည့်လိုက်မိသည်။

“မဏိက ဘာဖြစ်နေလို့လဲ၊ မဏိ ပြောထားမယ်နော်၊ မဏိ စိတ်မပါဘဲ အတင်းအကျပ် စေ့စပ်ပွဲလုပ်လို့ကတော့ နှစ်ပက်မိဘဲ မျက်နှာပျက်စရာပဲဖြစ်မယ်”

“မဏိ ... နင် လျှောက်မပြောစမ်းနဲ့၊ မဟုတ်ဘူး အန်တီ၊ စေ့စပ်ပွဲကိစ္စ ဒီရက်အတွင်းဖြစ်အောင်လုပ်မှာပဲ၊ သူနေချင်သလိုနေ သူလုပ်ချင်သလိုလုပ်ရအောင် ကျွန်တော် သူ့ကို ဒီအတိုင်း လက်ပိုက်ကြည့်မနေနိုင်တော့ဘူး၊ ကျွန်တော် သည်းခံမှန်းသိတော့ အန်တီသမီးက ရောင့်တက်တယ်”

“ဘာ ... နင်က သည်းခံတယ် ဟုတ်လား၊ အဟင်းဟင်း ... ရယ်စရာကောင်းလိုက်တာ”

မဏိ ရှက်ဒေါသလေးနဲ့ ရန်ခမျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်ပြီး ခပ်သောသောကလေး လှောင်လိုက်မိသည်။

မေမေက မဏိကို မျက်စောင်းကြီးခဲပြီး လှည့်ကြည့်ရင်း ...

“မဏိနော် ... ညည်း ရန်ခကို ကလုန်ကဆန်လုပ်ဖို့မစဉ်းစားနဲ့၊ ရန်ခ အိမ်ပြန်မအိပ်တော့လည်း သူ့မှာစိုးရိမ်နေလိုက်

တာ၊ မျက်ရည်တောင်ကျလို၊ အခု ရန်ခပြန်လာပြီး လက်ထပ်မယ်ဆိုတော့လည်း ငြင်းချင်သေးတယ်၊ ညည်း ရန်ခကို အငြိုးနဲ့ စိတ်ဆင်းရဲအောင် လုပ်နေတာ မဟုတ်လား”

မဏိ မေမေ့ကို ဘာစကားမှ ပြန်မပြောတော့ဘဲ ခေါင်းကလေးငဲ့ကာ ငြိမ်နေလိုက်မိသည်။

ရင်ထဲမှာ ရန်ခရဲ့လုပ်ရပ်တွေကို တော်တော်လေး မကျေမနပ်ဖြစ်ကာ ရန်ခကိုပဲ စိတ်ထဲမှာ ကြီးစိုးကာ ဆတ်ခနဲ ရန်ခကို မော့ကြည့်လိုက်တော့ မဏိ မျက်လုံးတွေကို တည်စူးစူး ကြီးစိုက်ကြည့်နေတဲ့ ရန်ခကို မဏိကလည်း ခပ်တည်တည်ပင် ပြန်စိုက်ကြည့်လိုက်မိသည်။

ဒေါသကြောင့် မဏိ မျက်နှာကလေး ပန်းသွေးရောင် ပြေးနေသည်။ ရင်ထဲမှာလည်း ဒေါသအရှိန်နဲ့ အသားကလေးတွေ တဆတ်ဆတ်တုန်ကာ နှင်းဆီရောင်လွမ်းနေတဲ့နှုတ်ခမ်းသားကလေးကအစ တုန်ယင်နေလေသည်။

သူ့မျက်နှာကိုစိုက်ကြည့်ပြီး ကြိတ်မနိုင်ခဲမရနဲ့ ဒေါသလေးတွေ ကျိတ်ထွက်နေတဲ့ မဏိ မျက်နှာလေးကို သူ မြတ်နိုးစိတ်ကလေးဖြင့် ငေးခနဲစိုက်ကြည့်ရင်း မဏိနဲ့ ယှဉ်လျက်ဆိုဖာမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

မဏိ သူမနဲ့ယှဉ်ထိုင်လိုက်တာကို မနစ်မြို့စွာ ဆတ်ခနဲမော့ကြည့်ပြီး သူနဲ့ ခပ်လှမ်းလှမ်းဆိုဖာမှာ ရွှေထိုင်လိုက်သည်။ မဏိ ရွှေထိုင်လိုက်တော့ သူကလည်း မဏိဘေးမှာကပ်ပြီး ပြန်ရွှေထိုင်လိုက်ပြန်သည်။

အဲဒီအချိန်မှာ မထင်မှတ်ဘဲ မဏိရဲ့တိုက်ကွက်တစ်ခုကို မိမိရရခဲလိုက်ရပါသည်။

“ဒုတ်”

“အား”

“ဒုတ်”ခနဲမြည်သံနှင့်အတူ သူ့ပေါင်တွင်းကြောကြီးထွန်ထွန်လူးနာကျင်သွားရသည်။

“အား ... အဟား ... မဏိတို့ကတော့ကွာ ငါ့ကို နည်းနည်းလေးမှမနိပ်စက်ရရင် မနေတတ်ဘူးဖြစ်နေပြီ၊ ငါ့ဝင်္ဂကလည်း မသေးပါဘူး၊ မိန်းမဖြစ်ရင်တော့ ငါ သည်းခံတော့မှာမဟုတ်ဘူးနော် မဏိ၊ တော်ကြာ အတွင်းသိတဲ့ သူငယ်ချင်းတွေက ငါ့ကို အော်တော့မှာ၊ ဒီကောင်မိန်းမက ဆုံးမကြီးလို့ပြောရင် ဘယ်နှယ်လုပ်မလဲ၊ အား ... နာလိုက်တာကွာ၊ ငါ့ပေါင်တွင်းကြောကို တအားလိမ်ဆွဲရသလား မဏိရယ်၊ တကယ်ပဲကွာ ငါ့ချစ်သူလေးက သိပ်ဆိုးတာပဲ”

“ဘာ ... ငါ့ချစ်သူလဲ”

မဏိက ခပ်ဆတ်ဆတ်ကလေး အော်လိုက်တာကို သူ ခပ်ပြုံးပြုံးပဲ စိုက်ကြည့်နေလိုက်မိသည်။ မဏိကလေး ဆိုးတာကို သူ အသိဆုံး။

သူ့အပေါ်ဆိုးလိုကောင်းမှန်းသိလို မဏိ သူ့အပေါ် ဆိုးနဲ့ ခဲတာကို သူကလည်း သဘောပေါက်စွာဖြင့် သည်းခံနားလည်ပေးခဲ့သည်။

မဏိ ဘာပြောပြော ဘာလုပ်လုပ် သူ သည်းခံခဲ့သည်။

ဒါပေမဲ့ ...

မဏိကို သူနဲ့အပြိုင်ဝင်ပြီး နေရာယူချင်သည့် ယောက်ျားတစ်ယောက်ကိုတော့ သူ သည်းခံပေးလို့မရ။

ဟိုကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်ဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို သူ ကြည့်မရစွာ မှန်းတီးခဲ့မိသည်။

“ဒါဆို နင်က ငါ့ချစ်သူမဟုတ်တော့ နင့်ချစ်သူက ဘယ်သူလဲ၊ ရက်ပိုင်းလောက်ပဲတွေ့ရသေးတဲ့ ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်ဘိုးတော်လား”

သူ့ရင်ထဲက မခံချင်ခဲ့တာတွေက ပွင့်ထွက်သွားတာ မခံချင်တဲ့ မွဲပြုံးကလေးတွေက နှုတ်ခမ်းလှလှကလေးမှာ စွန်းငြိသွားရသည်။

မဏိ နှုတ်ခမ်းကလေးက မွဲပြုံးကလေးကိုကြည့်ပြီး သူ့ရင်ထဲမှာ လိပ်ခဲတည်းတည်းကြီး ဖြစ်သွားရကာ မဏိ ကိုယ်လုံးကလေးကို ရင်ခွင်ထဲဆွဲဖက်ပစ်လိုက်ပြီး မဏိ မျက်နှာကလေးကို သူ့မျက်နှာကြီးနဲ့ အတင်းဖိအပ်ထားလိုက်မိတော့သည်။

သူ့ရင်ထဲက ခံစားရသမျှကို မဏိ နားလည်ခံစားစေချင်သည်။

ဒါပေမဲ့ မဏိက သူ့ရင်ခွင်ထဲမှ အတင်းရုန်းထွက်ပြီး သူ့ကိုယ်လုံးကြီးကို လက်သီးဆုပ်ကလေးနဲ့ အဆက်မပြတ် ထုရိုက်ရင်း မျက်ရည်ကလေးတွေ အဆက်မပြတ်စီးကျလာခဲ့သည်။

“နင် '... နင် လူမဟုတ်ဘူး၊ နင့်ကို ငါမုန်းတယ်... အဟင် ဟင်”

“ငါ ပြောတာမှားသလား၊ နင်လုပ်တာကရော ပုံစံကျလို့လား၊ ဟင် မဏိရဲ့”

“အို ... ဘာမှမပြောနဲ့၊ နင် ငါ့အပေါ် ဘယ်လောက်ရိုင်းစိုင်းထားတယ်ဆိုတာ ငါ့ကို နင်”

“ဘာလဲ ငါ့ကို နင်”

“ဘာမှ မပြောဘူး၊ နင့်ကို ဆက်ပြောနေလည်း အကြောင်း မထူးဘူး၊ နင်က ငါ့ကို အကျပ်ကိုင်ပြီး စေ့စပ်ပွဲလုပ်ရင် တော့ ဆောရီးပဲ၊ မဏိရွှေခရဲ့အသည်းနှလုံးကို အကျပ်ကိုင် လို့ကတော့ ဘယ်တော့မှ မရဘူးမှတ်”

“မဏိနော် ... နင့်ပါးစပ်ပိတ်ထားတော့၊ နင်က ဘယ်သူ့ အားကိုးနဲ့ ငါ့ကို ပြန်ပြီး အပြစ်တင်နေရတာလဲ၊ နင်နဲ့ငါက ငယ်ငယ်ကတည်းက တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် နားလည် ပြီးချစ်လာကြတဲ့ချစ်သူနော်၊ နင် ငါစိစဉ်တာကို အေးအေး ဆေးဆေးလက်ခံလိုက်၊ လက်မခံရင် ငါ နင်အကြောင်းကို လူကြီးတွေကို ဖွင့်ပြောရမှာပဲ”

“ဖွင့်ပြောလိုက်လေ၊ ငါက နင်မဟုတ်တဲ့ တခြားယောက်ျား တစ်ယောက်ကိုပါ ချစ်နေပါတယ်လို့ နင် သတ္တိရှိရင် ဖွင့် ပြောလိုက်”

“ဟာကွာ ... မဏိ”

မဏိ စကားတွေက သူ့နှလုံးသားကို သံရည်ပူနဲ့ ပက်ဖျန်းလိုက်သလို ဆတ်ဆတ်လူးနာကျင်သွားရကာ မညှာမတာ ပြောရက်တဲ့ မဏိနှုတ်ခမ်းလှလှလေးကို သူ ဒဏ်ခတ်ပစ်လိုက် သည်။ မဏိ သူ့ကို အာခံနိုင်စွမ်းမရှိတော့။

သူ့ရဲ့ကြာရှည်တဲ့အနမ်းတွေကြားမှာ မဏိ ခေါင်း မဖော်ဝံ့အောင် ရှက်ရွံ့သွားရလေပြီ။

“ဟာ ... အား ... ဒီကလေးနှစ်ယောက်”

“ဟင်”

ရတ်တရက် တံခါးဘက်ဆီက ကြားလိုက်ရတဲ့အသံ ကြောင့် မဏိရော ရန်ခပါ အလန့်တကြား အသံလာရာကို မော့ ကြည့်လိုက်မိတော့ သူတို့နှစ်ယောက်ကို ကျောခိုင်းပြီးလှည့်ထွက် သွားကြတဲ့ လူကြီးတွေကို အားနာမျက်နှာပူသွားရကာ ရန်ခ ရှက်မျက်နှာရဲရဲကြီးနဲ့ မဏိကိုကြည့်လိုက်တော့ နှုတ်ခမ်းကလေးကို မိကိုက်ကာ မျက်ရည်ကလေးတွေစီးကျပြီး မျက်နှာတစ်ပြင်လုံး မနုံးသွေးရောင်ပြေးလျက် ရှက်လန့်သွားတဲ့ မဏိ မျက်နှာလေးကို သူ သနားကြင်နာစွာ ငေးစိုက်ကြည့်လိုက်မိသည်။

မဏိက သူ့မျက်လုံးအကြည့်တွေကို ရွံရှာမုန်းတီး စွာစိုက်ကြည့်ပြီး ဆိုဖာမှ ဝန်းခဲထရပ်လိုက်ကာ သူ့ကို ဆတ်ခနဲ ကျောခိုင်းပစ်လိုက်လေသည်။

“ငါ မကျေနပ်ဘဲနဲ့ စေ့စပ်ပွဲလုပ်ကြည့်လိုက်လေ၊ အားလုံး အရှက်ကွဲပြီသာ ပြင်ထား၊ ရန်ခ ... နင့်ကို ငါ သိပ်မုန်း တယ်”

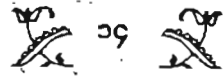
မဏိ တစ်ကိုယ်လုံး ထူထုံသွားသလိုကြီးခံစားလိုက်ရကာ မျက်နှာကို ဘယ်လိုထားရမုန်းမသိအောင် ရှက်လန့်တုန်လှုပ်သွားရပြီး ရန်ခရဲဒုတ်တရွတ်ဆန်တဲ့ အပြုအမူကြမ်းတွေကို မုန်းတီးရှုရှာသွားရပါသည်။

ဒီတစ်ခါ ရန်ခကိုမုန်းတဲ့ အမုန်းတွေက ရင်ထဲမှာ ဘာနဲ့မှအစားထိုးလို့မရအောင် ဖြစ်သွားခဲ့ရပြီဖြစ်သည်။

ရန်ခဟာ မဏိ အထင်ကြီးလေးစားခဲ့ရတဲ့ယောက်ျားတစ်ယောက်မဖြစ်ခဲ့ဘူးဆိုတာကိုမဏိ နလုံးသားထဲက လက်ခံနားလည်ယုံကြည်လိုက်မိကာ ရန်ခကိုစွန့်လွှတ်လိုက်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါသည်။

နှစ်ဖက်မိဘ ဘယ်လောက်သဘောတူတူ မဏိကတော့ ရန်ခကို ဘယ်တော့မှ လက်မထပ်နိုင်တော့ချေ။

တစ်ဖက်စီးနင်းဆန်စွာ ပြုမူကျင့်သုံးတဲ့ ရန်ခကို မဏိ အမုန်းဆုံး ကျောခိုင်းပစ်လိုက်မိကာ သူ့အရှေ့မှ ချာခနဲလှည့်ထွက်လာခဲ့ပါတော့သည်။

မဏိ ရှက်ဒေါသလေးတွေနဲ့ အိပ်ခန်းထဲသို့ အပြေးဝင်လာခဲ့ပြီး ခုတင်ကလေးပေါ်မှာ တုံးလုံးလှဲချလိုက်ချိန်မှာပဲ စားပွဲပေါ်မှာတင်ထားတဲ့ Hand Phoneကလေးက အဆက်မပြတ် မြည်လာပါတော့သည်။

“တူ ... တူ ... တူ”

ကျွတ် ... အရေးထဲ ဖုန်းသံက မြည်လာပြန်ပြီ။

မဏိ ဒေါသထွက်ထွက်နဲ့ ဖုန်းကလေးကို ဆတ်ခနဲ ကောက်ကိုင်လိုက်ပြီး အိပ်ရာပေါ်ပစ်တင်လိုက်ဖို့ လက်ရွယ်လိုက်ပြီးမှ ဒီဖုန်းဟာ ဦးနေသတိုးရဆီကပဲဆိုတာကို သိလိုက်ရပါသည်။

ဖုန်းကလေးကို မျက်စောင်းကလေး တစ်ချက်ဝင့်ကြည့်ပြီးမှ မဏိ ဖုန်းဖွင့်နားထောင်လိုက်မိသည်။

“ဟယ်လို”

ခပ်ဆတ်ဆတ်ကလေး၊ ဖုန်းပြန်ထူးလိုက်တဲ့ မဏိ အသံထဲမှာ ဝမ်းနည်းကြေကွဲစွာဖြင့် တုန်ယင်လှိုင်းရိုက်ခတ်သွား ခဲ့သည်။

အားကိုးစရာ ကင်းမဲ့ပြီး တွယ်ရာမဲ့ ဖြစ်သွားတဲ့ အသံကလေးဖြစ်သွားမှန်း မဏိကိုယ်မဏိ မသိရှိလိုက်ခဲ့ချေ။

“ချာတိတ်”

ထင်သည်အတိုင်း ဦးနေသတိုးရဲ့ဖုန်းဖြစ်နေတာမို့ မဏိရင်ထဲ ဝမ်းနည်းအားငယ်သွားကာ မျက်ရည်ကလေးတွေ စိကျလာခဲ့သည်။

“ချာတိတ် ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ ဘာလို့ ကိုယ့်ကို စကားပြန် မပြောတာလဲ၊ ကိုယ် မင်းအတွက် အရမ်းစိုးရိမ်နေရပြီကွာ မဏိလေး။”

“ဦးနေ”

“ဟင် ... မဏိလေး ကိုယ့်ကို ဘယ်လိုခေါ်လိုက်တယ်၊ ဟား ... ဝမ်းသာလိုက်တာကွာ၊ မဏိလေး ဘာဖြစ်လို့ ဒီနေ့ရုံးမတက်တာလဲဟင်”

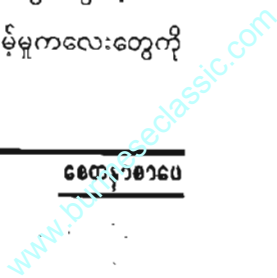
နူးညံ့နွေးထွေးကြင်နာတဲ့ ဦးနေစကားတွေက မဏိ ရင်ထဲက ဝမ်းနည်းအားငယ်မှုတွေကို နှစ်သိမ့်အားပေးလိုက်သလို မဏိ စိတ်မထိန်းနိုင်တော့ဘဲ ဝမ်းနည်းကြေကွဲစွာ ငိုချလိုက်မိပါ တော့သည်။

“ဟာ ... မဏိလေး ဘာဖြစ်လို့ငိုနေလဲ ... ဟင်၊ မဏိ ဘာဖြစ်လဲ၊ ကိုယ့်ကိုပြောပါဦး၊ ဟိုယ် ... ကိုယ် မင်းအိမ်ကို လာခဲ့မယ်”

“ဟာ ... မလားနဲ့ ဦးနေ၊ လာလို့မဖြစ်ဘူး၊ ဒီမှာ မဏိ စိတ်တွေ အရမ်းမွန်းကျပ်နေပြီ၊ မဏိ ... မဏိ အရမ်းစိတ် ဆင်းရဲတာပဲ ဦးနေရယ် သိလား။”

မဏိက ဦးနေကို အစ်ကိုကြီးတစ်ယောက်လို အားကိုး တိုင်တမ်းလိုက်တဲ့ အသံကလေးနဲ့ ပြောလိုက်မိသည်။ မဏိကိုယ် မဏိ သတိထားလိုက်မိတဲ့အချိန်မှာ မဏိသည် ဦးနေကို ချစ်သူ တစ်ယောက်လို ချစ်ခင်တွယ်တာခြင်းထက် အစ်ကိုတစ်ယောက် သို့ နွဲ့ဆိုးဆိုးချင်စိတ်ကလေးဖြင့် ဆိုးနွဲ့သွားခဲ့လေပြီ။

မဏိ ရင်ထဲမှာ ဦးနေရဲ့ ကြင်နာနွေးထွေးတဲ့အသံ တွေက ကြီးစိုးကာ ဦးနေရဲ့ ချောမောနှစ်သိမ့်မှုကလေးတွေကို တောင့်တလိုက်မိသည်။

“မဏိရယ် ... ကိုယ့်ကိုပြောပါဦး။ မဏိ ဘာတွေဖြစ်နေလို့လဲ ကိုယ့်ရင်ထဲမှာ အရမ်းပူလောင်နေပြီကွာ။ အခု ကိုယ်ရုံးခန့် ရောက်နေပြီ။ မဏိ မလာသေးလို့ ဖုန်းဆက်လိုက်တာ ဦးနေ မဏိ ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး။ ဘာမှ မစိုးရိမ်ပါနဲ့။”

မဏိက အခုမှ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သတိရသွားကာ မျက်ရည်ကလေးတွေကို လက်ဖမိုးကလေးနဲ့ ပွတ်သုတ်ပစ်လိုက်ပြီး ဒေါသမျက်လုံးကလေးတွေနဲ့ အခန်းအတွင်း ဝေခနဲလှည့်ကြည့်မိတော့ ရန်ခ မျက်နှာကြီးကို မျက်လုံးထဲမှာ စွဲထင်သွားရတာ စောစောကအဖြစ်အပျက်ကြီးကို လူကြီးတွေသိသွားတဲ့ဖြစ်ရပ်ကြီးက မဏိ တစ်ကိုယ်လုံးရှိ သွေးကြောကလေးတွေ ရပ်တန့်ငြိမ်သက်သွားရတဲ့အထိ မဏိ ရှက်လန့်တုန်လှုပ်သွားရပါသည်။

ရန်ခ မဏိကို အခုလိုမျိုးဆက်ဆံတာ အကြိမ်ပေါင်း မနည်းတော့။ ဒီတစ်ကြိမ်တော့ ရန်ခလုပ်ရပ်တွေကို မဏိ အမှန်တီးဆုံးရှုံးရှာသွားခဲ့သည်။

ဒီအကြောင်းတွေကို ဦးနေကို ဖွင့်ပြောပြလိုက်လည်းမဖြစ်။ ပြီးတော့ ရန်ခနဲ့ စေ့စပ်ရမယ့်အကြောင်းကိုလည်း ဖွင့်မပြောချင်။ ဦးနေကတော့ မဏိကို အတင်းအကျပ်မေးလာတာ မှာသေချာသည်။

“ဟာကွာ ... မဏိ ... မဏိ ဘာမှမဖြစ်ဘဲနဲ့ ဝမ်းနည်းတကြီးငိုမလား။ ကိုယ့်ကို မလိမ်စမ်းပါနဲ့ မဏိရယ်။ ကိုယ်က မင်းအတွက် သူစိမ်းမဟုတ်ဘူးလေ။ မင်းကို သိပ်ချစ်နေတဲ့သူလေ။ မင်းဘာဖြစ်ဖြစ် ကိုယ့်ရင်ထဲမှာ အမြဲခံစားနေရတာ”

“ဟင့်အင်း ... ဘာမှမဖြစ်တော့ပါဘူး။ ဒီမှာ ဟိုအကောင်နဲ့ ရန်ဖြစ်လိုက်ရလို့ ဒေါသထွက်သွားတာ”
“ဟင်”

နေ့သတိုးရ မဏိဆီက ကြားလိုက်ရတဲ့ စကားကြီးကြောင့် နှလုံးသားတစ်ခုလုံး ပူခနဲဖြစ်သွားကာ မျက်နှာကြီး ထူအမ်းနီမြန်းသွားရပါသည်။

မဏိရဲ့ ဟိုအကောင်ဆိုတဲ့စကားက ဟိုကောင်လေးကို ပြောလိုက်တာဆိုတာ သူ နားလည်သိရှိလိုက်ရသည်။

ဒါဆို မဏိနဲ့ အဲဒီကောင်လေးက ချစ်သူတွေလား။

သူကရော မဏိနဲ့ ဘယ်လိုပတ်သက်ရမှာလဲ။ မဏိ အဲဒီကောင်လေးနဲ့ စိတ်ဆိုးစိတ်ကောက်တုန်းခဏ ဖျော်ဖြေရမယ့် ဖျော်ဖြေရေးသမားကြီးလား။ မဏိ စိတ်ကောက်တာကို ချောမော့နှစ်သိမ့်ရမယ့် နှစ်သိမ်းရေးသမားကြီးလား။

အတွေးတွေက သူ့တစ်ကိုယ်လုံးကို နှမ်းလှမောပန်းသွားခဲ့ပြီး သူ စိတ်မသက်သာစွာဖြင့် ခေါင်းကြီးကို မော့ပစ်လိုက်ကာ လေပူတစ်ချက် ဟားထုတ်ပစ်လိုက်သည်။

“ဦးနေ”

“.....”

“ဦးနေ”

“ဟေ”

“မဏိ ဒီနေ့ ရုံးတက်ဖြစ်မှာမဟုတ်ဘူး၊ ဟို ... မဏိကြောင့် ဦးနေ စိတ်ပူသွားရရင် မဏိကို ခွင့်လွှတ်နော်၊ မဏိ ဘာမှ မဖြစ်ဘူးသိလား”

“မဏိ”

“ရှင်”

“ကိုယ်က ကလေးမဟုတ်တော့ဘူး၊ အစစအရာရာ ချင်ချိန် နိုင်တဲ့ သုံးဆယ်ကျော်အရွယ် လူကြီးတစ်ယောက်၊ မဏိနဲ့ ကိုယ်က ဆယ်နှစ်ကွာတယ်၊ အဲဒီတော့ မဏိက ကလေးပေါ့၊ မဏိ ရင်ထဲမှာ ဘာတွေခံစားနေရတယ်ဆိုတာ ကိုယ် အလုံးသိတယ်၊ မဏိ ဖွင့်မပြောလည်း ကိုယ့်ရင်ထဲမှာ ခံစားနေရတာပဲ”

“ဒါဆို အခု မဏိ ဘာတွေဖြစ်နေတယ်ဆိုတာကို ဦးနေက သိတယ်ပေါ့ ဟုတ်လား”

“သိတာပေါ့ မဏိရယ်”

နေသတိုးရ ရင်ထဲမှာ လေးလံထိုင်းမှိုင်းသွားရပါပြီ။

မျက်နှာကပ်ဝန်းကြီးတွေက ညှို့မှိုင်းရီဝေသွားကာ ဖုန်းကလေးကို ခပ်ငေးငေးကြီးစိုက်ကြည့်လိုက်မိသည်။

ကိုယ့်ရင်ထဲမှာ မင်းရဲ့စကားသံလေးတွေကို ကြားတာနဲ့တင် နားလည်ခံစားခဲ့ရပေမယ့် တကယ်တမ်းရင်ဆိုင်ရမယ့် အချိန်မှာ ကိုယ် မင်းရင်ထဲက ခံစားချက်တွေကို နားမလည်ချင်ပါဘူး မဏိရယ်။

“ဦးနေ မဏိ ဖုန်းပိတ်တော့မယ်နော်”

“အေး ... အေး ... မနက်ဖြန် ဆက်ဆက်ရုံးတက်နော် မဏိ၊ မဏိကို ကိုယ် မျှော်နေမယ် ဟုတ်လား”

“ဟုတ်”

မဏိ ဖုန်းပိတ်သွားတဲ့အချိန်အထိ သူက ဖုန်းကို လက်ထဲမှာကိုင်ပြီး တွေ့တွေ့ကြီးငေးငိုင်နေမိသေးသည်။

အတန်ကြာငြိမ်သက်ငေးမောသွားပြီးမှ သူ ဖုန်းကို ပိတ်ပစ်လိုက်ပြီး ဆုံလည်ဆိုဖာကြီးမှာထိုင်ကာ ဆုံလည်ကို လှည့်စစ်ရင်း မျက်လုံးတွေကို ခပ်တင်းတင်းဖိမှိတ်ပစ်လိုက်သည်။

သူ့မျက်လုံးတွေထဲမှာ မဏိနဲ့ မဏိချစ်သူကောင်
လေးရဲ့မျက်နှာကလေးက သူ့ကို ရူးသွပ်အောင်ခြောက်လှန့်နေခဲ့
သည်။

သူက မဏိနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကြေကွဲကိတ်ဆိတ်စွာ
ခံစားနေချိန်မှာ ရန်ခကတော့ မဏိ ဧည့်ခန်းထဲမှ သူ့တိုက်ခန်း
ကို ကမူးရှူးထိုး ပြေးဝင်လာခဲ့သည်။

လူကြီးတွေက သူ့နဲ့မဏိအတွက် ခေါင်းချင်းဆိုင်ပြီး
မင်္ဂလာကိစ္စ ဆွေးနွေးနေတဲ့အချိန်မှာ မဏိက တင်းမာစွာဖြင့်
မင်္ဂလာကိစ္စကို ငြင်းဆန်လိုက်ပြီဖြစ်တဲ့အတွက် သူ့ရင်ထဲမှာ
လှိုက်ဆူဝမ်းနည်းသွားရကာ မျက်ရည်တွေတောင် ရစ်ပိုင်းလာရ
သည်။

သူ ဝင်လာတာကိုမြင်တာနဲ့ လူကြီးတွေရဲ့ ပြုံးယောင်
ယမ်းနေတဲ့ မျက်လုံးတွေက သူ့ရင်ထဲကို မီးစနဲ့ထိုးလိုက်သလို
ပူလောင်သွားခဲ့သည်။

လူကြီးတွေ ကြည့်နူးကျေနပ်နေတဲ့အချိန်မှာ ဒီစကား
ကို သူ မပြောရက်။ ပြောလည်းပြောမထွက်။

ဒါပေမဲ့ ...

နာကျင်ကြေကွဲစွာဖြင့် ခေါင်းကို ဆတ်ခနဲငဲ့ချပစ်
လိုက်ပြီး ကမန်းကတန်းပြောချလိုက်ရသည်။

“ကျွန်တော်နဲ့ မဏိကို အခုလောလောဆယ် စေ့စပ်ကြ
မယ့်ကိစ္စကို ခဏရပ်ထားလိုက်ပါဦး၊ သူ ကျွန်တော့်ကို
လက်မခံသေးဘူး။”

မေမေတို့ အန်တီတို့ မျက်နှာမှာ အံ့ဩသွားတဲ့
အရိပ်တွေ ဖြတ်ပြေးသွားတာကို သူ ရိုဝေစွာ တစ်ချက်စိုက်ကြည့်
ပြီး အခန်းထဲသို့ ခပ်သွက်သွက်ပြေးဝင်လိုက်ကာ တံခါးလော့ခံ
ချပြီး စုတင်ပေါ် အားလျှားမှောက်ချလိုက်သည်။ မဏိရဲ့အမုန်း
စကားတွေကို သူ မခံစားနိုင်စွာဖြင့် မျက်ရည်များစီးကျလာခဲ့
သည်။

သူ့ရင်ထဲမှာ မခံစားနိုင်တော့။

မဏိ သူ့ကိုစပြီး သစ္စာဖောက်ပြီလို့ သူ့နုလုံးသား
က သိရှိလိုက်ရသည်။

မဏိရယ် နင် ငါ့အပေါ် ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်အထိ
အနိုင်ယူချင်ရတာလဲဟင်။

နင် ငါ့ကို ဆိုးနွဲ့ခဲ့တာတွေဟာ ဒီတစ်ခါ ငါ့အတွက်
အနာကျင်ဆုံး အကြေကွဲဆုံးခံစားခဲ့ရတယ်။ နင် ငါ့အပေါ် ရက်
စက်တယ်ကွာ။ ငါ့ရင်ထဲမှာ မခံစားနိုင်တော့ဘူး။ ငါ ... ငါ ရူး
တော့မယ်ကွာ။

ရန်ခတစ်ယောက်တည်း အခန်းထဲမှာ ရူးသွပ်ကြေကွဲ
စွာပေါက်ကွဲသွားပါတော့သည်။

“ဟား ဟား ဟား ... မဏိ ... မဏိ ... နင် ငါ့ကို ဘယ်
လောက်အထိ ဒဏ်ခတ်နိုင်မလဲ ဆိုတာ စောင့်ကြည့်ရတာ
ပေါ့ ... ဟား ဟား ဟား”

မဏိရဲ့လုပ်ရပ်တွေကို မကျေမနပ်ဖြစ်ကာ ရန်ခ
စိတ်ပေါက်ကွဲစွာဖြင့် ဟားတိုက်ရယ်မောပစ်လိုက်သည်။

ရန်ခလည်း မဏိ ရင်ထဲက အချစ်တွေကို ထင်ထား
ခဲ့သလို အလွယ်တကူမရရှိခဲ့တာမို့ ရူးသွပ်ကြေကွဲသွားခဲ့ရပြီဖြစ်
သည်။

တကယ်လို့များ မဏိ ရင်ထဲမှာ သူ ဝင်ရောက်မလာခဲ့
ဘူးဆိုရင် သူ ဘာဆက်လုပ်ရမလဲ။

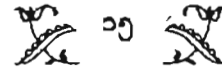
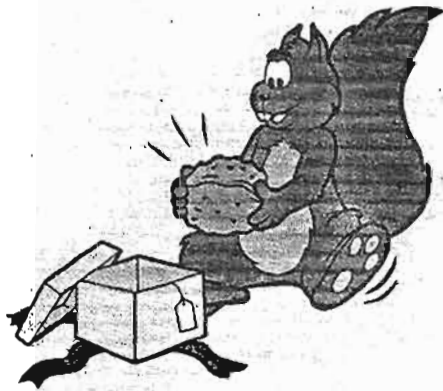
အား ...

ငါ ရူးချင်ပါတယ် မဏိရယ်။

အပိုင်း(၂)

တစ်ဖက်ရင်စွန်း

ရန်ခနဲ့ နေ့စပ်ပွဲကိစ္စကို မေမေတို့ အတင်းအကျပ်စီစဉ် တဲ့ကြားက မစီစဉ်လိုက်ရတာမို့ မဏိ ရင်ထဲမှာ လွတ်လပ်ပေါ့ပါး သွားခဲ့ပေမယ့် ရန်ခ မဏိနဲ့ပတ်သက်ပြီး အရမ်းကြေကွဲခံစားလိုက် ရတဲ့မျက်နှာက မဏိ နှလုံးသွားလေးကို ထိအက်နာကျင်သွားခဲ့ရ သည်။

တကယ်တမ်း ရန်ခနဲ့ အပြီးအပိုင်လမ်းခွဲရတော့မယ် ဆိုတဲ့အသိက မဏိရင်ထဲကို မောဟိုက်နှုန်းလှသွားခဲ့လေသည်။

တစ်သက်လုံးမခွဲတမ်း အတူနေလာခဲ့ကြပြီးကာမှ မထင်မတ် မမျှော်လင့်ဘဲ ခွဲခွာခဲ့ရမယ်ဆိုတော့ ရန်ခ ဘယ်လောက် အထိ ခံစားလိုက်ရမလဲ။

www.burmeseclassic.com

မဏိကရော မခံစားရတော့ဘူးတဲ့လား။

အို ... ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ရန်ခကို ငါ မုန်းမေ့ပစ်ရမယ်၊
ရန်ခကို ငါ့ဘဝထဲက ဖျောက်တုတ်ပစ်ရမယ်။

မဏိက မာနအတွေ့ကလေးတွေနဲ့ မျက်နှာကလေး
တင်းခနဲမော့ပစ်လိုက်ပြီး ရင်ထဲက ဝမ်းနည်းကြေကွဲစိတ်လေးတွေကို
မာန်မာနနဲ့ ဖျောက်ဖျက်ပစ်လိုက်ကာ ရစ်ဝိုင်းတက်လာတဲ့ မျက်
ရည်စလေးတွေကို မျက်တောင်ရှည်များနဲ့ ပင့်ထုတ်လိုက်ပြီး
ဦးနေ ရုံးခန်းထဲသို့ ခပ်သွက်သွက်ကလေး လှမ်းဝင်လိုက်ပါသည်။

“ဟင်”

ရီမုတ်နဲ့ လှမ်းဖွင့်ပြီးသား ဆီးရောင်မှန်တံခါးထဲသို့
မဏိ ခပ်သွက်သွက်ကလေး လှမ်းဝင်လိုက်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက်
မဏိအရှေ့မှာ လက်နှစ်ဖက်ကိုဆန့်တန်းပြီး ပိတ်ကာရပ်ထားတဲ့
ဦးနေကို ရုတ်တရက်တွေ့လိုက်ရဖြင့် မဏိ ခြေလှမ်းတွေရပ်တန့်
သွားကာ မကြည်မလင်မျက်လုံးကလေးတွေနဲ့ တစ်ချက်မော့ကြည့်
ပြီး မဏိ စားပွဲကို လျှောက်သွားဖို့ ခြေလှမ်းပြင်လုက်ပါသည်။

“မဏိ ကိုယ်တို့ တစ်နေရာရာ သွားကြဖို့”

မဏိ မျက်နှာကို ရီဝေလေးနက်စွာ စိုက်ကြည့်ပြီး
ပြီးတော့မယောင်နှုတ်ခမ်းကြီးနဲ့ပြောလာတဲ့ ဦးနေမျက်နှာချောချော

ကြီးကို မဏိ တွေတွေငေးငေးလေး ငိုက်ကြည့်လိုက်ပြီးမှ သက်
ပြင်းကလေးဖွဖွချလိုက်ကာ ဦးနေကို ခေါင်းခါယမ်းပြလိုက်မိသည်။

မဏိ အခုချိန်မှာ ဘယ်သူနဲ့မှ စကားသိပ်မပြောချင်
သလို ဘယ်လိုနေရာမျိုးကိုမှ မသွားချင်။

မေမေတို့နဲ့ အတိုက်အခံဖြစ်ပြီး ကုမ္ပဏီကို ထွက်
လာခဲ့တဲ့ မဏိစိတ်ထဲမှာ နွမ်းလျှော့ခြောက်သွေ့နေသည်။

ပြီးတော့ ရင်ထဲမှာ လှစ်ဟာကာ ရန်ခအတွက်
ဝမ်းနည်းကြေကွဲမိတဲ့ ခံစားမှုတွေက ရင်တစ်ခုလုံး တင်းကျပ်အံ့
ခဲနေသည်။

“မဏိ”

“ဦးနေ မဏိ ကုမ္ပဏီကို လာမယ်ဆိုတဲ့စကားတစ်ခွန်း
ကြောင့် ဦးနေ မျှော်နေမှာစိုးလို့ မဏိ ထွက်လာခဲ့တာ၊
မဏိကို ဘာမှ မပြောပါနဲ့ဦး၊ ဘာမှလဲ မမေးနဲ့ဦး၊ မဏိ
စိတ်ထဲ လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေချင်တယ်”

“ဪ ... အေး ... အေး ... ဒါဆို ကိုယ် အေးအေးဆေး
ဆေးနေပေးပါမယ်၊ မဏိလည်း အနားယူလိုက်ပါ၊ ကိုယ်
မဏိအတွက် အအေးတစ်ခုခု စီစဉ်ခိုင်းလိုက်မယ်”

“ဟင်အင်း ... ဘာမှမလုပ်နဲ့၊ မဏိ မသောက်ဘူး”

“မဏိ ... ဟာ တော်ပြီကွာ၊ ကိုယ် အခုချိန်ကစပြီး ကိုယ့် ပါးစပ်ကိုယ် ပိတ်ထားမယ်”

မဏိရဲ့ မကျေမနပ်ဖြင့် လှန်ကြည့်လာတဲ့ မျက်လုံးတွေကို နေသတိုးရ နားလည်စွာ ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ပြီး မျက်နှာလွဲလိုက်ကာ မဏိနဲ့ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာရှိတဲ့စားပွဲကို တစ်လှမ်းချင်း လျှောက်သွားလိုက်ပါသည်။

မဏိ မနေ့က ဘာတွေဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာကို အခုချိန်မှာ သူ သိချင်လို့မဖြစ်သေး။ မဏိ တစ်စုံတစ်ခုအတွက် လေးလေးနက်နက် ခံစားနေရတဲ့အချိန်မှာ သူ မဏိအတွက် အကောင်းဆုံး ဖြည့်ဆည်းပေးရမည်။

မဏိ စိတ်တိုင်းကျ တိတ်တိတ်ကလေးနေလိုက်ရကော့သည်။ မဏိက ဆုံလည်ဆိုဖာလေးမှာ ခပ်တောင့်တောင့်ကလေး ဝင်ထိုင်လိုက်ပြီး မျက်လုံးကလေးစုံမှိတ်ထားတဲ့အချိန်မှာ သူက မဏိရဲ့မျက်နှာလေးကို ငေးကြည့်ရင်း မြတ်နိုးစိတ်ကလေးနဲ့ မျက်နှာကြီးတစ်ခုလုံး ပြုံးယောင်သမ်းသွားရပါသည်။

ဟား ... မဏိရယ် ... ကိုယ် အခုအရွယ်အထိ ဘယ်မိန်းကလေးကိုမှ မချစ်ခဲ့ဘူးလား။ မဏိဟာ ကိုယ့်အတွက် ပထမဆုံးချစ်ခဲ့ရတဲ့ အချစ်ဦးကလေးပေါ့ကွာ။ ကိုယ့်အချစ်တွေကို နားလည်ခံစားပေးပါ မဏိရယ်။

အခန်းတစ်ခုလုံး အေးစက်တိတ်ဆိတ်နေတာလေးက မဏိရင်ထဲက အပူတွေကို ပြေပျောက်သွားခဲ့ရသည်။

ရင်ထဲက မွန်းကျပ်မှုတွေက တိတ်ဆိတ်အေးမြတဲ့ ရုံးခန်းအတွင်းမှာ ပြေလျော့သွားရကာ မဏိ ဦးနေကို လှိုက်လှဲနွေးထွေးစွာ ကျေးဇူးတင်သွားရသည်။ လေအေးပေးစက်အခန်းထဲက တိတ်ဆိတ်အေးမြတဲ့ အငွေ့အသက်ကလေးတွေကို တဝကြီးရှူရှိုက်လိုက်ပြီး မဏိ မျက်လုံးကလေးတွေကို တအားဖိမှိတ်ထားရာမှ ဖြည်းဖြည်းချင်းဖွင့်ကြည့်လိုက်မိသည်။

“အို ...” မဏိ မျက်နှာတစ်ခုလုံး ဖျန်းခနဲ ထူပူနွေးတက်သွားတဲ့ ခဏီ နက်အမ်းအမ်းကြီးဖြစ်သွားကာ မျက်နှာလေးကို ကပျာကယာလွဲလိုက်ရသည်။

မဏိ မျက်လုံးဖွင့်ဖွင့်ချင်းတွေ့လိုက်ရသည့် ဦးနေရဲ့ အချစ်ခိုးတွေပြည့်လျှံနေတဲ့ မျက်လုံးတွေက မဏိ မျက်နှာဆီမှာ မျက်တောင်မခတ် ငေးစိုက်ကြည့်နေတာကြီးက မဏိ နလုံးသားလေးကို မူးမိုက်သွားမတတ် ထိတ်လန့်တကြားဖြစ်သွားရသည်။

ရုံးခန်းထဲမှာ သူနဲ့မဏိ နှစ်ယောက်တည်း တိတ်ဆိတ်စွာရှိနေတဲ့ အဖြစ်ကြီးကို သတိရသွားကာ တစ်ကိုယ်လုံး ကြက်သီးမွေးညှင်းကလေးများ ထုသွားသည်အထိ ရှက်လန့်သွား

ရကာ ကမန်းကတန်း ဆိုဖာမှာထိုင်နေရာမှ ဝန်းခနဲ မတ်တတ် ထရပ်ပစ်လိုက်သည်။

ဂနာမငြိမ် ယောက်ယက်ခတ်သွားတဲ့ မျက်လုံးတွေ က ကျီးကန်းတောင်းမှောက် ဦးနေကိုတစ်လှည့် ရုံးခန်းတံခါးဆီ ကိုတစ်လှည့် ကြည့်လိုက်မိသည်။

ရုံးခန်းတံခါးရိမုတ်ကွန်ထရိုးက သူ့ဆီမှာ။

အို ... ဟင်အင်း ... ဦးနေက အဲဒီလောက်အထိ အကြိပ်ပက်စက်မယ့်သူမဟုတ်ပါဘူး။ ငါ ... ငါ ဒီအတွေးတွေကို ချက်ချင်းမောင်းထုတ်ပစ်ရမယ်။

“ဟင် ... မဏိ ဘာဖြစ်လဲ၊ ဘာဖြစ်တာလဲ”

ရုတ်တရက် ဆုံလည်ဆိုဖာမှာ မျက်လုံးကလေးဖိမှိတ် ပြီး ငြိမ်ငြိမ်ကလေးထိုင်နေရာမှ ဝန်းခနဲ ဆုံလည်ဆိုဖာပေါ်ကနေ ထရပ်လိုက်ကာ ရုံးခန်းတစ်ခန်းလုံးကို မျက်လုံးကလေးဝိုင်းဝိုင်း လည်အောင် စိုက်ကြည့်ပြီး သူ့ကို အလန့်တကြားငေးကြည့်လာ တဲ့ မဏိရဲ့အမူအရာတွေကို သူ ခပ်ကြောင်ကြောင်ဖြစ်သွားရကာ မဏိရုပ်နေတဲ့ စားပွဲဆီသို့ ခပ်သွက်သွက်ကြီးလျှောက်သွားလိုက် မိသည်။

“ဟင် ... မဏိ ... မဏိ ဘာဖြစ်လဲ၊ ခေါင်းမူးလို့လား”

“ဟင်အင်း ... ဘာမှမဖြစ်ဘူး”

မဏိက အကြောက်အကန်ငြင်းဆန်လိုက်ပြီး မဏိ မရှေ့မှာ မဏိကို စိုးရိမ်တကြီးမျက်လုံးတွေနဲ့ မဏိ မျက်နှာကို တစ်ကြည့်နေတဲ့ ဦးနေကို အရှက်ပြေကလေးရယ်ပြလိုက်သည်။

“အဟင်း ... တကယ် ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး ဦးနေရဲ့၊ အိပ် မက်မက်ပြီး လန့်နိုးသွားတာပါ”

“ဪ ... မဏိရယ်၊ မင်းဟာ တကယ်ကလေးဆန်ပါလား ကွာ”

ဦးနေက မဏိ ခေါင်းကလေးကို သူ့လက်ဖဝါးကြီး

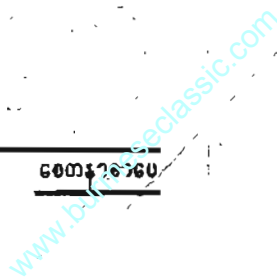
ချောမောနှစ်သိမ့်သလို အုပ်ကိုင်လိုက်လေသည်။

... ဂိ ရင်ထဲမှာ လှုပ်ခနဲအေးမြသွားရကာ ဦးနေကို ကပ်ဝဲဝဲကလေး ပြုံးပြလိုက်မိသည်။

“အဟင်း”

“ဟောဗျာ ... အခုကျတော့လည်း စွတ်ချည်းပယ်နေတာပဲ၊ စောစောတုန်းကတော့ တစ်ခါတည်း ကြွက် ဘလေး ချောင် ပိတ်မိနေတာကျနေတာပဲ”

“ဦးနေနော်”

မဏိ မထင်မှတ်ဘဲ ဦးနေကျောပြင်ကြီးကို လက်သီးကလေးနဲ့ လှမ်းထုလိုက်မိရက်သား ဖြစ်သွားရသည်။

မဏိကိုယ်မဏိ မမျှော်လင့်ဘဲ ဦးနေအပေါ် အရမ်းရင်းနှီးစွာပြုလိုက်မိတာကြီးကို ရှက်ရွံ့သွားရကာ မျက်နှာရဲရဲလေးနှင့် ဦးနေကို မော့အကြည့် ဦးနေက မဏိလက်ကလေးကို လှမ်းဆွဲကိုင်ပြီး သူ့ပါးပြင်မှာ ဖိအပ်ထားလိုက်လေသည်။

ရုတ်တရက် ဦးနေ အပြုအမူကြီးက မဏိ နှလုံးသားတစ်ခုလုံး ဝုန်းခနဲပြိုဆင်းသွားသလို မြည်ဟည်းရပ်တန့်သွားရပါသည်။

“အို ... ဦးနေနော်၊ မဏိကို အဲဒီလိုမျိုး မဆက်ဆံနဲ့ မဏိလုံးဝမကြိုက်ဘူး”

မဏိက သူ့လက်ထဲမှ လက်ကလေးကို ဆတ်ခဲပြန်ရုန်းယူရင်း ရှက်ဒေါသလေးနဲ့ ဦးနေကို ရန်တွေ့ပစ်လိုက်သည်။

ဦးနေက မဏိကို ရီဝေဝေ မျက်ဝန်းညိုကြီးတွေနဲ့ စိုက်ကြည့်ပြီး ခေါင်းငုံ့ငြိမ်သက်သွားပါသည်။

“ကိုယ် အပြင်သွားလိုက်ဦးမယ်”

တုန်ယင်လှိုင်းရိုက်ခတ်သွားတဲ့ ဦးနေ အသံနဲ့အကြည့်တွေက မဏိရင်ကို ထွင်းဖောက်ရိုက်ခတ်သွားပါသည်။

ဟာ ... ငါ ဘာဖြစ်နေတာလဲ။ ဦးနေကို ငါ ရန်ခနဲ့ လမ်းခွဲလိုက်တဲ့အကြောင်း ဖွင့်ပြောလိုက်ရမှာလား။ ငါ ဦးနေကို ချစ်လို့ရောရရဲ့လား။ ဦးနေရဲ့အကြည့်နွေးနွေးတွေကို ငါ ရင်ခုန်ပျော်မွေ့ရဲ့လား။

အတွေးကလေးဖြင့် ငေးငိုင်းသွားတဲ့ မဏိ မျက်ဝန်းထဲမှာ ရိမုတ်ကလေးနဲ့ ရုံးခန်းတံခါးကို လှမ်းဖွင့်ပြီး အပြင်ထွက်ဖို့ ခြေလှမ်းပြင်ဆင်လိုက်တဲ့ ဦးနေကို ရိပ်ခနဲ တွေ့မြင်လိုက်ရတာမို့ မနေသာတော့ဘဲ ဦးနေကို လှမ်းတားလိုက်မိသည်။

“အဲဒါ ဘယ်သွားမှာလဲ ဦးနေ၊ မဏိကို အဲဒီလို မဆက်ဆံနဲ့၊ မဏိ သိပ်မုန်းတာ”

“ဟာ ... မင်းမုန်းတာတွေကများလိုက်တာ၊ မင်းကို ချစ်မိလို့ မင်းစိတ်ဆင်းရဲနေတဲ့အချိန်မှာ ကိုယ့်ရင်ထဲက မျှိုသိပ်ထားတဲ့ခံစားချက်တွေ လွှတ်ထွက်သွားတော့လည်း မင်းက မကြိုက်ဘူး၊ မင်းမကြိုက်မှန်းသိလို့ ကိုယ် အပြင်ကိုရှောင်ထွက်သွားမယ်ဆိုတော့လည်း မကြိုက်ပြန်ဘူး၊ ကဲ ... ကိုယ်က ဘာလုပ်နေရတော့မှာလဲ၊ ကိုယ်က အသည်းနှလုံးနဲ့လူနော် မဏိ”

“ဟင်”

ရုတ်တရက် နေသတိုးရ ရင်ထဲမှာ ဒဏ်ရာရသွားသူ လို ရူးရူးနှမ်းနှမ်းဖြစ်သွားရကာ သူ့ကို မျက်နှက်ဝန်းလေးတွေနဲ့ မော့ကြည့်လာတဲ့ မိဏီ ကိုယ်လုံးလေးကို အနောက်မှ ခပ်တင်းတင်း သိုင်းဖက်လိုက်ပါရတော့သည်။

အဲဒီအချိန်မှာ ...

မဏီက သူ သိုင်းဖက်လိုက်တဲ့ လက်နှစ်ဖက်ကို ဆတ်ခနဲ ဆွဲခွာထုတ်ပစ်လိုက်တာမို့ သူ့ရင်ထဲ လှိုက်ခနဲ ဝမ်းနည်း ဆို့နိုင်သွားရကာ မဏီကို မယုံနိုင်သည့် မျက်ဝန်းညိုကြီးတွေနဲ့ ရီဝေကြေကွဲစွာ စိုက်ကြည့်လိုက်မိသည်။

“ကိုယ့်ကို အခုထိ လက်မခံနိုင်သေးဘူးလား ဟင်”

သူ့အသံက ကြေကွဲဆို့နိုင်စွာဖြင့် အဖျားခတ်တုန် ယင်သွားပါသည်။

ရင်ထဲမှာ ဝမ်းနည်း ကြေကွဲလွန်းသဖြင့် မျက်ရည် ကြည်ကလေးတွေတောင် ရစ်ဝိုင်းလာခဲ့ရသည်။

တစ်သက်နဲ့ တစ်ကိုယ် အသက်သုံးဆယ့်နှစ်နှစ် အရွယ်ရောက်တဲ့အထိ နှလုံးသားက ဘယ်သူ့ကိုမှ နွေးထွေးကြင်နာ မှုတွေ မပေးအပ်ခဲ့တဲ့ သူ့ရဲ့အဖြူထည်နှလုံးသားက မဏီဆိုတဲ့ မိန်းမချောကလေးနဲ့ တွေ့ဆုံလိုက်ရတဲ့အချိန်ကစပြီး ကျရှုံးစွာ ပေးလိုက်ရပြီဖြစ်သည်။

“ဟင် ... မဏီ ကိုယ် သိချင်တယ်၊ မင်းရင်ထဲမှာ ကိုယ့် ကို ဘယ်လိုမှ မခံစားရတော့ဘူးလား”

“မဏီ ဘာမှ မသိဘူး၊ မဏီကို ဘာမှ လာမခွဲပြောပါနဲ့ ဦးနေရယ်၊ မဏီ တောင်းပန်ပါတယ်”

မဏီ အသံကလေးကလည်း မခံစားနိုင်စွာဖြင့် အဖျားခတ် လှိုက်တုန်ယင်သွားပါသည်။

ပန်းနုရောင်သမ်းနေတဲ့ မဏီ မျက်နှာကလေးမှာ ဝမ်းနည်းမှုတွေနဲ့ အနည်းငယ်နီမြန်းကာ မကြာခင်ဘဲ ငိုချတော့ မယ့်ကလေးငယ်ရဲ့မျက်နှာလေးလို ပေါက်ကွဲဖို့ တာစုနေပြီဖြစ် သည်။

“မဟုတ်ဘူး မဏီ၊ မဏီ အခု ကျိတ်ခံစားနေရတာတွေက ကိုယ့်ရင်ထဲမှာ အပူမီးတွေပဲ၊ မဏီနဲ့ပတ်သက်သမျှ ခံစား ချက်တိုင်း ကိုယ်ခံစားရတယ်၊ မဏီ ရင်ထဲမှာ ဝမ်းနည်း နေလည်း ကိုယ်လည်း ဝမ်းနည်းတယ်၊ မဏီ ပျော်ရင်လည်း ကိုယ်ပျော်တယ်၊ အဲဒါ ကိုယ့်ရဲ့ခံစားချက်တွေပဲ”

သူက မဏီနဲ့ယှဉ်ရက်စိတ်ကလေးမှာ ဝင်ထိုင်လိုက် ပြီး မဏီ မျက်နှာလေးကို နွေးနွေးလေးစိုက်ကြည့်ကစွာ ရင်ထဲက စကားတွေ ဖွင့်ဟဝန်ခံလိုက်တဲ့အချိန်မှာ မဏီက နှုတ်ခမ်းလေးကို

ခပ်ဖွဖဖိကိုက်ပြီး စားပွဲပေါ်မျက်နှာလေးအပ်ချကာ ရှိုက်ငင်ငိုကြွေးလိုက်ပါတော့သည်။

သူက မဏိ ငိုနေတာလေးကို ချစ်မြတ်နိုးစိတ်ဖြင့် ငေးစိုက်ကြည့်နေရင်းမှ မဏိ ပခုံးကလေးကို ပွေ့ဖက်နှစ်သိမ့်မလို လက်ရွယ်လိုက်ပြီးမှ မဏိ မကြိုက်ဘူးဆိုတဲ့အသိတွေနဲ့ လက်နှစ်ဖက်ကို ပြန်ရုပ်ယူလိုက်ပြီး နှုတ်ခမ်းကိုဖွဖကိုက်ကာ သက်ပြင်းတွေပဲ ကျိတ်ချလိုက်မိသည်။

“မင်း ကျေနပ်တဲ့အထိ အေးအေးဆေးဆေးအနားယူလိုက်ပါ မဏိ၊ ကိုယ် အပြင်ကိုထွက်ပေးပါ့မယ်”

ရင်ထဲကဖျော့တော့တဲ့အသံနဲ့ မဏိကို နှစ်သိမ့်အားပေးလိုက်ကာ မဏိ စိတ်တိုင်းကျ အပြင်ထွက်နေပေးဖို့ ဆိုဟာကြီးမှ ထရပ်လိုက်ပါသည်။

“ဦးနေ မထွက်ပါနဲ့”

မဏိက သူ့လက်မောင်းကြီးကို ဖမ်းဆွဲလိုက်တာမို့ မတ်တတ်ရပ်နေတဲ့ သူ့ကိုယ်လုံးကြီး တောင့်မတ်နေရာမှ ဖျတ်ခနဲ မဏိဘက်သို့ ယိမ်းယိုင်ပစ်ကျသွားတဲ့အချိန်မှာ သူ့ရင်ထဲက မဏိကို ချစ်မိတဲ့ အချစ်တွေကို ဆက်ပြီးထိန်းချုပ်မျိုသိပ်မထားနိုင်တော့ဘဲ စိတ်တွေ လွတ်ထွက် ပေါက်ကွဲသွားပါတော့လေသည်။

မဏိ ရင်ခွင်ထဲ မိမိရရပစ်ဝင်သွားတဲ့ သူ့ကိုယ်လုံးကြီးကို မဏိ ရင်ခွင်ထဲမှာပဲ မှေးစက်နားခိုလိုက်ရင်း မဏိ ကိုယ်လုံးလေးကို မွတ်သိပ်နွေးထွေးစွာ ခပ်တင်းတင်း သိမ်းဖက်ပစ်လိုက်ကာ အကြင်နာအနမ်းကလေးတွေက မဏိ မျက်နှာကလေးအနဲ့ ဝဲခနဲ ပျံကျသွားရလေတော့သည်။

မဏိက သူ့ရဲ့အကြင်နာအနမ်းကလေးတွေကိုခေါင်းကလေးတယမ်းယမ်းနဲ့ ငြင်းဆန်ပါသေးသည်။

မဏိ ငြင်းဆန်နေတာလေးက သူ့ရင်ထဲက အသည်းနှလုံးကို ပိုပြီး ထိအက်ကြော့ကွဲသွားရတာမို့ သူ့ အသည်းယားစွာ မဏိ ကိုယ်လုံးလေးကို လွတ်ထွက်မည့်အလား ခပ်တင်းတင်းကြီး ပွေ့ဖက်ထားလိုက်ပါတော့သည်။

“အို ... ဦးနေ ... မဏိ ... မဏိကို လွတ်ပေးပါတော့မဏိ ... မဏိ”

“မငြင်းလိုက်ပါနဲ့ မဏိရယ်၊ ကိုယ့်ကို မငြင်းလိုက်ပါနဲ့နော်”

“ဟင်အင်း ... ရုံးခန်းထဲကို လူတွေဝင်လာရင် မြင်သွားရင် မကောင်းဘူး”

“မဝင်ပါဘူးကွာ၊ ကိုယ့်ရုံးခန်းထဲကို ဘယ်သူမှဝင်ခွင့်မရှိဘူး၊ ကိုယ့်ရင်ထဲမှာ အရမ်းခံစားရတယ်ကွာ၊ မဏိကို ကိုယ့်အသိပ်ချစ်တယ်၊ မဏိကို ကိုယ် လက်ထပ်ချင်တယ်၊ မဏိကို ကိုယ့်ကိုလက်ထပ်ခွင့်ပေးပါနော်၊ ကိုယ် မဏိကို လုံးမခွဲနိုင်တော့ဘူး”

“ဟင့်အင်း ... မဟုတ်ဘူး”

မဏိရဲ့ငြင်းဆန်နိုင်လွန်းတဲ့ နှုတ်ခမ်းလှလှလေးကို သူပါးပြင်ကြီးနဲ့ ဖိအပ်ပစ်လိုက်သည်။

မဏိက အရမ်းထိတ်လန့်သွားပုံဖြင့် သူ့ရင်ခွင်ထဲမှာ အတင်းရုန်းထွက်လိုက်တာမို့ မဏိ စိတ်ကျေနပ်သွားအောင် သူ့ခပ်ဖွဖွလေး သိုင်းဖက်လိုက်ပြီး မဏိ မျက်နှာလေးကို လက်နှစ်ဖက်နဲ့ ပင့်မောယူလိုက်ကာ ရင်ခုန်စွာဖြင့် သူ့အလိုချင်ဆုံးစကားတွေကို တောင်းဆိုလိုက်ပါသည်။

“ဟင့်အင်းဆိုတဲ့ အငြင်းဝါကျကို ကိုယ် မကြားချင်ဘူး၊ မဟုတ်ဘူးဆိုတဲ့ အငြင်းစကားကိုလည်း ကိုယ် မကြားနိုင်ဘူး၊ မဏိလေး ကိုယ့်ကို ချစ်နေတယ်ဆိုတာကို ကိုယ့်အသိပ်ကြည်လိုက်ပြီ၊ ကိုယ်တို့ လက်ထပ်ကြစို့နော် မဏိ၊ ဒက်ဒီ မြန်မာပြည်ပြန်ရောက်တုန်း ကိုယ်တို့လက်ထပ်ပွဲစီစဉ်လိုက်ကြစို့နော် မဏိ”

သူက မဏိကို အနူးညံ့ဆုံး တောင်းဆိုလိုက်တော့ မဏိက သူ့ရင်ခွင်ထဲမှ ခေါင်းကလေးဝှက်ပြီး သူ့ခါးကို လက်နှစ်ဖက်နဲ့ ခပ်တင်းတင်း ပြန်သိုင်းဖက်လိုက်တာမို့ ရုတ်တရက် သူ အံ့ဩငေးကြောင်စွာ ရင်ခုန်သံတွေ ရပ်တန့်သွားရလေသည်။

အံ့ဩစရာကောင်းလောက်တဲ့အထိ ဆန်းပြားတဲ့ မဏိရဲ့ဖက်တွယ်မှုက မဏိရင်ထဲမှာ သူ့အပြီးအပိုင်နေရာရသွားခဲ့ပြီ ဆိုတာကို နားလည်ခံစားလိုက်ရကာ နွေးမြဲတဲ့ချစ်ပြုံးတွေနဲ့ ရှက်ရွံ့ထိတ်လန့်သွားတဲ့ မဏိမျက်ဝန်းကလေးတွေကို စိုက်ကြည့်ရင်း ရင်ထဲကလာတဲ့အသံနဲ့ မဏိစိတ်ကျဉ်းကျပ်နေမှုတွေ လျော့သွားအောင် စကားလမ်းကြောင်း လွှဲပေးလိုက်ပါသည်။

“မဏိ ရင်ထဲမှာ ဘာတွေခံစားနေရတယ်ဆိုတာ ကိုယ် အားလုံးသိတယ်”

မဏိ စိတ်ဝင်စားသွားအောင် လှည့်ကွက်လုပ်လိုက်တော့ မဏိ ရှက်လန့်တကြား သူ့ရင်ခွင်ထဲမှာ ခေါင်းကလေးဝှက်ထားရာမှ သူ့ကို ဖျတ်ခနဲမော့အကြည့် သူက မဏိ မျက်နှာလေးကို ပှစ်ခနဲ ငဲ့နှမ်းလိုက်ပါသည်။

“ဦးနေနော် ဉာဏ်မများနဲ့”

“မများပါဘူး ... ဟဲ ဟဲ၊ ကိုယ့်ချစ်သူတောင် ကိုယ် ဒီလောက်ကလေး နမ်းပိုင်ခွင့်မရှိဘူးလား၊ အခုတည်းက ကြောက်နေရတယ် မနိပ်ဘူးကွာ”

“အပိုတွေလျှောက်မပြောစမ်းနဲ့ကွာ၊ မဏိရင်ထဲမှာ ဘာတွေ ခံစားနေရတယ်ဆိုတာ ဦးနေ သိတယ်ဆို”

မဏိက မျက်နှာကပ်ဝန်းကလေးထောင့်ကပ်ပြီး သူ့ကိုမကြည့်မလင် မေးလာတော့ သူ့သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်မိသည်။

“အဟား ဟား ... သိတာပေါ့ကွာ၊ ကိုယ်က မင်းထက် ဆယ်နှစ်တိထိ ကြီးတာပဲ”

“ဒါဆို ဘာလဲ ပြော”

“ဟွန်း ... ပြောမယ်နော် နားထောင်၊ မဏိလေး ... မဏိရင်ထဲမှာ ဦးနေကို သိပ်ချစ်လွန်းလို့ ရင်တွေ့အရမ်းခနဲနေတယ်တဲ့”

“ဟာကွာ ... ဦးနေကလည်း ဣန္ဒြေရရ လူကြီးလူကောင်း ဆန်ဆန်ပြောစမ်းပါ”

“ဘာလဲ မဟုတ်ဘူးလို့ ငြင်းဦးမလို့လား”

“အဲဒီလိုတော့ မငြင်းပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ဦးနေကိုချစ်ရတာ ဘာကြောင့်မှန်းလဲမသိဘူး ရင်ထဲမှာလေးနေတယ်၊ မဏိဦးနေကို ရင်ထဲမှာ ဘာတွေဖြစ်နေတယ်ဆိုတာကို ဖွင့်ပြောချင်တယ်၊ မဏိ ဖွင့်ပြောလိုက်ရမှ မဏိ စိတ်ပေါ့သွားမှာ”
“အခုတော့ ဖွင့်မပြောပါနဲ့ဦး မဏိရယ်၊ ကိုယ် မင်းရင်ဖွင့်လွှာတွေကို နားမထောင်ချင်သေးဘူး”

နေသတိုးရ မဏိ ရင်ထဲက စကားသံလေးတွေကို နားလည်သိရှိထားခဲ့ပြီးပြီမို့ မဏိကို စကားဆက်ပြောခွင့်မပေးတော့သလို သူ့ရင်ထဲမှာလည်း လေးလံထိုင်းမှိုင်းသွားပါသည်။

မျက်ဝန်းညိုကြီးတွေ ရီဝေသွားတာကို မဏိ မမြင်နိုင်အောင် မျက်နှာကို ခပ်လွှဲလွှဲပြုရင်း သူ အတွေးတွေနဲ့ ငြိမ်သက်ငေးမောသွားရသည်။

တကယ်တော့ မဏိ ရင်ထဲမှာ ဘာတွေခံစားနေရတယ်၊ ဘယ်လိုအခြေအနေတွေဖြစ်ပြီး မင်းမိသားစုနဲ့ ပြဿနာဖြစ်ရတယ်ဆိုတာကအစ ကိုယ် အားလုံးနားလည်နေတယ် မဏိရယ်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုယ်ကတော့ မင်းနှလုံးသားလေးကို ဖတ်ရှု ဝါပြီးသားမို့လို့ မင်းကို အမြန်ဆုံးလက်ထပ်ဖို့ စီစဉ်နိုင်အောင် ကြိုးစားတော့မယ်။

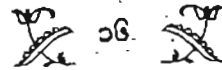

မင်း ကိုယ့်ကို ချစ်တယ်ဆိုတဲ့စကားလုံးကို ယုံကြည်
ဖို့ မဝံ့မရဲဖြစ်ခဲ့ရတယ်။

အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကိုယ် မင်းကို လက်
လွှတ်ဆုံးရှုံးရမှာကို အရမ်းစိုးရိမ်မိလို့ပဲ။

မင်းကိုချစ်ခဲ့တဲ့အချစ်တွေက တစ်ဘဝလုံးစာအတွက်
ခိုင်ခိုင်မြဲမြဲလက်တွဲဖို့ ချစ်ခဲ့တဲ့ ကိုယ့်ရင်ထဲက အစစ်အမှန်ချစ်ခြင်း
တွေဆိုတာကို ကိုယ် မင်းကို သစ္စာဆိုပြီးကျိန်ပုံပါတယ် မလီရယ်။

ဦးနေနဲ့ မလီ ချစ်သူဖြစ်သွားပြီဆိုတဲ့အသိက မလီ
နှလုံးသားလေး ကို ဘာကြောင့်များ မပျော်ရွှင်ခဲ့ရတာလဲဆိုတာ
မလီ စဉ်းစားလို့မရအောင်ဖြစ်ခဲ့သည်။ မလီနဲ့ ဦးနေ ချစ်သူဖြစ်
သွားကြတာကို ရန်ခသာ သိသွားရင် ဘယ်လိုများခံစားရမလဲ။

ရန်ခ မလီကို သည်းခံပြီးချစ်ခဲ့တာတွေကို မလီ
စိတ်လှူပြုရာများကျသွားပြီလား။

ပြီးတော့ တစ်သက်လုံး မခွဲတမ်းအတူနေလာခဲ့ကြပြီး
ကာမှ မထင်မှတ်ဘဲ လမ်းခွဲလိုက်ရတဲ့အဖြစ်ကို ရန်ခ သိသွားခဲ့
ရင် ဘာတွေများပြဿနာဖြစ်လာဦးမလဲဆိုတဲ့ အတွေးတွေက
မလီ နှလုံးသားလေးကို တနဲ့နဲ့ခံစားနိုင်စက်နေသည်။

မဏိကြောင့် ရန်ခသာ တစ်ခုခုဖြစ်သွားရင် မဏိ စိတ်ထဲမှာ ဖြေဆည်လို့ရမှာမဟုတ်တော့။

မဏိ နှလုံးသားက ဦးနေကို လက်ခံအသိအမှတ် ပြုပြီးသွားပြီမို့ ရန်ခကိုပဲ တိတ်တဆိတ်ရှောင်နေဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက် မိသည်။

ရန်ခရယ် ... ငါ့ကို ခွင့်လွှတ်ပါဟာ၊ ငါ့နှင့်ကို ဖြူဖြူစင်စင်ခင်တွယ်ခဲ့မိတာ နှင့်နှလုံးသားမှာ ဒဏ်ရာနက်နက်ရ သွားတာ ငါ စိတ်မကောင်းပါဘူး။

အခုချိန်မှာ ရန်ခ ဘာလေ့ လုပ်နေသလဲဆိုတာ မဏိ သိချင်သည်။ ဦးနေနဲ့ ချစ်သူဖြစ်ခဲ့တာ သုံးလဆိုတဲ့ကာလ အတွင်းမှာ ဦးနေရဲ့ကြင်နာနှေးထွေးမှုတွေကို မဏိ ခင်တွယ်မြတ် နိုးခဲ့မိသည်မှအပ မဏိ ဦးနေအပေါ်မှာ ရင်ခုန်ကြည်မွေ့မှုတွေ မရှိခဲ့တာကိုလည်း နှလုံးသားက သိရှိခဲ့သည်။

ရန်ခနဲ့ အဆက်အသွယ်ပြတ်သွားခဲ့တဲ့ သုံးလတာ ကာလအတွင်းမှာ ရန်ခကို မဏိရှေ့မှာ အရိပ်အယောင်တောင် မတွေ့ခဲ့ရတော့ချေ။

ဒါပေမဲ့ လူကြီးတွေကတော့ အမြဲတမ်း အိမ်ကို ဝင်ထွက်သွားလာလုပ်စမြဲပင်။ မေမေကတော့ အပြတ်သားဆုံး

စကားလုံးတွေနဲ့ မဏိကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောထားခဲ့ပြီးဖြစ် သည်။

“မဏိ ညည်းဘာသာ ရန်ခကို အပြစ်မရှိ အပြစ်ရှာပြီး လမ်းခွဲခဲ့ပြီး ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်နဲ့ ချစ်သူဖြစ်လည်း ငါ အသိ အမှတ်မပြုဘူး၊ ညည်း ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်က မြန်မာပြည်မှာ အချမ်းသာဆုံး တော့ဝမ်းဖြစ်ရင် ဖြစ်နေပါစေ ငါ လုံးဝ သဘောမတူဘူး၊ ညည်း ရန်ခကလွဲပြီး ဘယ်သူမှ လက် ထပ်ခွင့်မရှိဘူးဆိုတာ ငါ အတိအလင်းကြေညာထားတာပဲ၊ ညည်းလောကလာမှာမရှိတဲ့မိန်းကလေးကို ငါ မွေးထားရ တယ် ငါ သိက္ခာကျတယ်”

မနေ့ကပြောခဲ့တဲ့ မေမေစကားတွေက မဏိရင်ကို မောပန်းနွမ်းလျစေခဲ့သည်။ မေမေပြောခဲ့တဲ့ သစ္စာဆိုတဲ့စကားလုံး က မဏိနဲ့ သက်ဆိုင်ခဲ့သလားဆိုတဲ့ အတွေးလေးတွေက မဏိ နှလုံးသားကို နာကျင်စွာ ရိုက်ခတ်သွားခဲ့သည်။

ငယ်ငယ်ကတည်းက တစ်ခါမှမခွဲဘဲ အတူတွဲလာ ခဲ့ကြတဲ့ ရန်ခနဲ့ မထင်မှတ်ဘဲ အခုလို ခွဲခွာခဲ့ရတဲ့ မဏိရင်ထဲမှာ လည်း ရန်ခနဲ့တွေ့ဆုံပြီး တောင်းပန်စကားပြောဖို့ အကြိမ်ကြိမ် ကြိုးစားကြည့်မိသည်။

ရန်ခကို မျက်နှာချင်းဆိုင်ရမှာလည်း မဏိ ရင်ထဲမှာ မဝဲမရဲဖြစ်ခဲ့ရသည်။ မဏိဘက်က စတင်ပြီးသစ္စာမဲ့ခဲ့တာမို့ မဏိ လိပ်ပြာကိုမဏိ မလုံဖြစ်ခဲ့သည်။

ရန်ခရယ် ... ငါ့ရင်ထဲမှာ မေမေ ငါ့ကို စွပ်စွဲခဲ့သလို ငါ နင့်ကို သစ္စာဖောက်မိသွားခဲ့ပြီးပါပြီ။ နင် ငါ့ကို လွတ်မြောက် ခွင့်ပေးပါတော့ ရန်ခရယ်။

နင် ဘာဖြစ်လို့ ငါ့ရှေ့မှာဝင်ပြီး မရပ်တည်ဘဲ လက်ပိုက်ရပ်ကြည့်နေခဲ့တယ်ဆိုတာကိုလည်း ငါ ဘယ်လိုမှ စဉ်းစားလို့မရတော့ဘူး ရန်ခရယ်။

မဏိ အတွေးကလေးတွေနဲ့ စိတ်ထဲမှာ ဦးတည်လို့ မပျံ့ဖြစ်ကာ နောက်ကျိကျိကြီးဖြစ်လာရသည်။

နောက်ဆုံးတွင် သုံးလတိတိ အဆက်အသွယ်ဖြတ် ထားတဲ့ ရန်ခဆီသို့ မဏိ ဖုန်းဆက်ဖို့ အကြံရသွားကာ ခုတင် ခေါင်းရင်းမှာတင်ထားတဲ့ Hand Phoneကလေးကိုဆွဲယူပြီး ဖုန်း နံပါတ်တွေကို နှိပ်လိုက်ပါတော့သည်။

မဏိ ရင်ထဲမှာ ရန်ခကို မေ့မရခဲ့ဘူးဆိုတာ မဏိ ကိုယ်မဏိ တဖြည်းဖြည်းခံစားသိမြင်လာခဲ့သည်။

မဏိက ဖုန်းကလေးကိုကိုင်ပြီး တွေ့တွေ့ငေးငေးလေး ငေးငိုင်နေတဲ့အချိန်မှာပဲ ရန်ခဖုန်းထူးသံက မဏိ နားထဲ လှိုက်ခနဲဝင် သွားခဲ့တော့သည်။

“ဟယ်လို”

ရန်ခ အသံကလေးကြားလိုက်တာနဲ့ မဏိ တစ်ကိုယ် ဆုံး စိမ့်ခနဲအေးစက်သွားသည်အထိ စိတ်လှုပ်ရှားသွားရကာ ရန်ခကို စကားပြောဖို့ အနူးအညွတ်တောင်းပန်လိုက်ပါသည်။

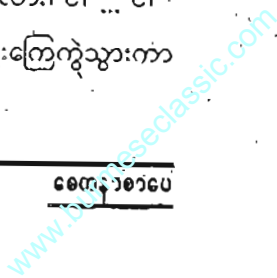
“ရန်ခ ငါပါ။ ငါ နင်နဲ့ စကားပြောစရာတွေ အများကြီးရှိ တယ်။ နင့်ကို ငါ တွေ့ချင်တယ်။ နင့်အိမ်ကို ငါလာခဲ့မယ် နော် ရန်ခ”

မဏိက ရန်ခကို အသနားခံတောင်းဆိုလိုက်ပေမယ့် တစ်ဖက်မှ ရန်ခစကားသံ ထွက်မလာတော့ချေ။

ရန်ခ မဏိကို စကားမပြောချင်လောက်အောင် နီးတီးနာကြည်းသွားပြီဆိုတဲ့အသိက မဏိရင်ကို နှင်ခနဲကြေကွဲ စေတင်သွားရကာ မျက်ရည်များ တစ်မိမိမိမီးကျလာခဲ့သည်။

“ရန်ခ ငါ့ကို စကားပြန်မပြောတော့ဘူးလား၊ ငါ ... ငါ”

မဏိ ရင်ထဲ လှိုက်ခနဲဝမ်းနည်းကြေကွဲသွားကာ တစ်ချက်ရှိက်ငင်ငိုကြွေးလိုက်မိသည်။

အဲဒီအချိန်မှာပဲ ရန်ခက ဖုန်းပိတ်သွားခဲ့ပြီမို့ မထိဘာစကားမှမပြောနိုင်တော့ဘဲ နှုတ်ခမ်းသားလေးကို ပြတ်ထွက်မတတ် ဖိကိုက်ထားလိုက်သည်။

စိတ်ထဲမှာ ရန်ခရဲ့ ရက်စက်စိမ်းကားမှုတွေကို ခံနိုင်ရည်မရှိစွာ စိတ်ရဲ့ထွက်ပေါက်အဖြစ် လူသူဝေးလွန်းတဲ့ တောင်ထိပ်ဆီသို့ ပြေးတက်သွားပြီး အာခေါင်ခြစ်အော်ဟစ်ပေါက်ကွဲပစ်ချင်စိတ်တွေကို မနည်းမျိုသိပ်ထိန်းချုပ်ထားရသည်။

မဏိ ရင်ထဲမှာ တင်းကျပ်ဆို့နှင့်ကာ မဏိကိုယ်မဏိ ခွင့်မလွတ်ချင်လောက်အောင် စိတ်ပျက်သွားရသည်။

ရန်ခ အခုလိုဖြစ်ရတာ သူမကြောင့်ဆိုတဲ့အသိက နုလုံးသားထဲမှာ လောင်ကျွမ်းနေခဲ့သည်။

မဏိနဲ့ ရန်ခတို့ ပြတ်သွားပြီး သုံးလအတွင်းမှာ ရန်ခ ဘယ်သူနဲ့မှ စကားသိပ်မပြောတော့ဘဲ တစ်ယောက်တည်း အထီးကျန်ဆန်စွာ ဂူငိုငိုငိုလေးတွေနေတတ်တာကို သိထားခဲ့တဲ့ မဏိရင်ထဲမှာ ရန်ခ တစ်ခုခုဖြစ်သွားရင်ဆိုတဲ့ စိုးရိမ်မှုတွေက မဏိကို နေလို့မရအောင် နှိပ်စက်သွားခဲ့ပြီမို့ မဏိ အခုချက်ချင်းပင် ရန်ခဆီသို့သွားတွေ့ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါသည်။

ရန်ခကို မဏိ ရင်ထဲက ခံစားချက်တွေကို ရှင်းပြချင်သည်။ ရန်ခ အခုလို မဏိကို ကျောခိုင်းလျစ်လျူပြုထားတဲ့ ဒဏ်တွေကိုလည်း မဏိ မခံစားနိုင်တော့။

ကြာရင် မဏိ ရူးသွားမှာသေချာသည်။

ရန်ခ ဖုန်းပိတ်ပြီးတာနဲ့ ဖုန်းကလေးကို ငေးငေး
ကလေးစိုက်ကြည့်ရင်း ရင်ထဲမှာ ဝမ်းနည်းလစ်ဟာသွားသလိုကြီး
ခံစားလိုက်ရသည်။

သုံးလလုံးလုံး သူ့ကိုအဆက်အသွယ်မလုပ်ဘဲ သူမ
စိတ်တိုင်းကျ ကုမ္ပဏီမှာအလုပ်ဝင်လုပ်နေတဲ့ မဏိကို သူ လျစ်လျူ
ပြုကျောခိုင်းထားခဲ့သည်။ မဏိ ဘာလုပ်လုပ် သူ စိတ်ဝင်စားမှု
မရှိဘဲနေခဲ့သည်။

မဏိနဲ့ ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် နေသတိုးရတို့ ချစ်သူဖြစ်
သွားကြပြီဆိုတဲ့သတင်းကတော့ ရန်ခ အသည်းနှလုံးကို အနာ
ကျင်ဆုံးရိုက်သက်သွားခဲ့ပါသည်။

မဏိ သူ့အပေါ် သစ္စာဖောက်ရက်တယ်ဆိုတဲ့ ခံစား
မှုက သူ့နှလုံးသားကို တနဲ့နဲ့နှိပ်စက်နေသည်။

ငါ့ရင်ထဲမှာ နှင့်ရဲ့ သစ္စာမဲ့မှုတွေကြောင့် အရမ်းနာ
ကျင်နေခဲ့ရတယ် မဏိ။

ဒါပေမဲ့ ငါ နှင့်ကို မုန်းလို့မရဘူး။ ငါ့ကို သစ္စာ
ဖောက်သွားတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ကို ငါ အနာကျင်ဆုံး ခံစားမှု
တွေနဲ့ မုန်းထမပစ်ဖို့ အကြိမ်ကြိမ်ကြိုးစားခဲ့ပေမယ့် ငါ နှင့်ကို မေ့
လို့မုန်းလို့မရဘူး မဏိ။

ဒါပေမဲ့ နှင့်လုပ်ရပ်တွေကြောင့် ငါ့ ရင်ထဲမှာ အမြဲ
နာကျင်နေခဲ့တယ်။

နှင်ဟာ သိပ်ကြောက်ဖို့ကောင်းတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်
ဆိုတာကို ငါ့နှလုံးသားက ခံစားလို့ရသွားပါပြီ။

ငါ့ရင်ထဲမှာ နှင့်ကို လက်လွှတ်ဆုံးရှုံးရမှာကို အရမ်း
စိုးရိမ်ခဲ့တယ်။ အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ငါ နှင့်ကိုကျောခိုင်း
ထားလို့မရအောင် သိပ်ချစ်ခဲ့ရလို့ပါပဲ မဏိရယ်။

ရန်ခတစ်ယောက်တည်း ဧည့်ခန်းထဲမှာ ခေါက်ဝဲ
ခေါက်ပြန်လျှောက်ရင်း စောစောက မဏိ ဖုန်းဆက်ပြီးစောင်းပန်
လိုက်တဲ့ အသံကလေးကိုပဲ ရင်ထဲမှာ ထပ်တလဲလဲ တမ်းတနေခဲ့
မိသည်။

အဲဒီအချိန်မှာ မထင်မှတ်ဘဲ အပြင်ဘက်တံခါးဝဆီ က ကြားလိုက်ရတဲ့ မဏိ အသံကြောင့် သူ့အသည်းထဲ လှုပ်ခနဲ အေးမြသွားသည်အထိ စိတ်လှုပ်ရှားသွားပါသည်။

“ဒေါက် ... ဒေါက် ... ရန်ခဲ၊ ငါ့ကို တံခါးဖွင့်ပေးပါ၊ ငါ နင်နဲ့စကားပြောစရာရှိလို့”

“ဟင်”

ရန်ခဲ မဏိအသံကလေး ကြားလိုက်ရတာနှင့် တစ် ပြိုင်နက် ရင်ထဲမှာ လှုပ်လှုပ်ရှားရှားကြီး ဖြစ်သွားကာ တံခါးဝဆီ သို့ ခြေလှမ်းတွေ ရောက်ရှိသွားပါသည်။

ဟာ ... ငါ ဘာဖြစ်သွားပြီလဲ၊ ငါ သူ့ကိုလျစ်လျူ ပြုထားရမယ်၊ သူက ငါ့နှလုံးသားကို အရှင်လတ်လတ် နင်းချေ သတ်ဖြတ်ခဲ့တဲ့သူပဲ။

ရန်ခဲ အသံကလေးနဲ့ ဆင်ခြင်ကာ မဏိကို တံခါး သွားဖွင့်ပေးမဲ့ဆဲဆဲ လက်ကလေးကို ဆတ်ခနဲ ရုပ်ယူရင်း နှုတ်ခမ်း ကို ခပ်တင်းတင်း ဖြေကြိတ်ပစ်လိုက်သည်။

“ရန်ခဲ ... ငါ တောင်းပန်ပါတယ်ဟာ၊ ငါ နင့်ကို ခဏ ဖြစ်ဖြစ် တွေ့ပါရစေ၊ ငါ နင့်ကို ငါ့ရင်ထဲက စကားတွေ

ရင်ဖွင့်ချင်လို့ပါ။ ငါ့ကြောင့် နင် လုံးဝစိတ်မဆင်းရဲစေရ ပါဘူး၊ ငါ ကတိပေးပါတယ် ရန်ခဲရယ်၊ ငါ့ကို တံခါးဖွင့် ပေးပါနော် ရန်ခဲ”

မဏိ စိတ်မထိန်းနိုင်တော့ဘဲ ရန်ခဲ တိုက်ခန်းတံခါးဝ မှာ မျက်နှာကလေး အပ်ချပြီး တိတ်တိတ်ကလေး ငိုရှိုက်လိုက်မိ ပါတော့သည်။ မဏိ ငိုရှိုက်သံလေးကို သူ လျစ်လျူပြု ကျောခိုင်း ရက်တာ အံ့ဩမိသည်။

မဏိ ဘယ်လောက်တောင်းပန် တောင်းပန် ရန်ခဲက တော့ နေစိမ့်စွာဖြင့် တံခါးလာမဖွင့်ပေးခဲ့ချေ။

ရန်ခဲရဲ့ ရက်စက်စိမ်းကားမှုအောက်မှာ နှလုံးသား တစ်ခုလုံး ပရဗ္ဗ နာကျင်ကြေမ္မာသွားရပါပြီ။

“ရန်ခဲ ... ငါ့ကို တံခါးဖွင့်ပေးနော် ရန်ခဲ”

မဏိ အရမ်းပေါက်ကွဲသွားရပါပြီ။ တံခါးကို တဒုန်း ဒုန်းထုပစ်ကာ စိတ်ရှိလက်ရှိ အော်ဟစ်ပေါက်ကွဲပစ်လိုက်သည်။

မဏိ ရင်ထဲမှာ ရန်ခဲရဲ့ လှုပ်ရပ်တွေကို မခံမရပ်နိုင် ဘဲ ပေါက်ကွဲနေတဲ့အချိန်မှာ မထင်မှတ်ဘဲ ဦးနေနဲ့ ရင်ဆိုင်ခဲ့ရ လိမ့်မယ်လို့ မမျှော်လင့်ခဲ့ပါ။ ထင်မှတ်မထားခဲ့ပါ။

ဒါပေမဲ့ ဦးနေက မဏိ ရန်ခကို အောက်ကျနောက်ကျ တွေ့ခွင့်တောင်းနေခဲ့တာတွေကို အစအဆုံး တွေ့မြင်သွားကာ ရီဝေဝေ မျက်လုံးညိုကြီးတွေနှင့် မဏိကို စိုက်ကြည့်ပြီး မဏိပန်းသွားလေးတွေကို နွေးထွေးစွာ သိုင်းဖက်ကာ ချောမောနှစ်သိမ့်လာခဲ့ပါသည်။

“မဏိ တော်တော့၊ လူကြားမကောင်းဘူးကွာ၊ ဘေးအခန်းကလူတွေ ထွက်လာရင် ရှက်စရာကြီး၊ ကိုယ်တို့ တစ်နေရာရာကို သွားကြစို့”

“ဟင် ... ဦးနေ”

မဏိ ခေါင်းငိုက်စိုက်ချပြီး မျက်ရည်တွေ စီးကျနေရာမှ အံ့ဩထိတ်လန့်စွာဖြင့် ဦးနေကို မော့ကြည့်လိုက်မိသည်။ မဏိရဲ့အဖြစ်တွေကို ဦးနေ အစအဆုံး တွေ့မြင်သွားပြီမို့ မဏိ ရှက်လည်းရှက် ဝမ်းလည်းဝမ်းနည်းကာ ဦးနေ ဖွေဖက်ထားတဲ့ ရင်ခွင်ထဲသို့ ခေါင်းကလေး မှေးတင်လိုက်ပြီး ကလေးလေးတစ်ယောက်လို ငိုချလိုက်ပါတော့သည်။

“မငိုပါနဲ့ မဏိရယ်၊ ဒီလောက် ဝမ်းနည်းစရာ မလိုပါဘူး၊ မင်းတို့သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်ရဲ့ ခင်တွယ်မှုကို ကိုယ်ဘာမှအပြစ်မပြောပါဘူး၊ မဏိဆီ ကိုယ်ဖုန်းဆက်တာ မဏိ ဖုန်းမကိုင်လို့ ကိုယ် လိုက်လာတာ”

“ဦးနေ ... မဏိစိတ်တွေ အရမ်းပင်ပန်းတယ်၊ ဦးနေနဲ့ အပြင်မလိုက်တော့ဘူး၊ မဏိ အနားယူချင်တယ်”

မဏိက မျက်နှာပူပူနဲ့ ဦးနေကို တောင်းဆိုလိုက်ပါသည်။ ဦးနေက သဘောတောင်းစွာဖြင့် ခေါင်းညိတ်ပြီးပြကာ မဏိ ခေါင်းကလေးကိုလည်း ဖွဖွကလေး ချောမောနှစ်သိမ့်သလို ပွတ်သပ်ပေးလာသည်။

မဏိသည် ဦးနေရဲ့နွေးထွေးတဲ့ အကြင်နာတွေကို အရမ်းမျက်နှာမူမိသလို ဖြစ်သွားပြီးမှ ငါဟာ ဦးနေရဲ့တရားဝင် ချစ်သူပါလားဆိုတဲ့ အသိက နလုံးသားထဲကို လှိုက်ခနဲ နွေးဖိုသွားသည်အထိ ရင်ထဲမှာ ခံစားမှုအသစ်ကလေး စီးဝင်သွားခဲ့သလို ရန်ခနဲ့ မဏိဟာ ဘာမှမဆိုင်တော့ဘူးဆိုတဲ့ ခံစားမှုလေးတွေက မဏိ နလုံးသားလေးကို ကျင်ခနဲ ဖြစ်သွားသည်အထိ စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားရသည်။

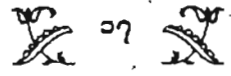
“အေး ... အေး၊ မင်း အနားယူချင်လည်း ကိုယ်ပြန်တော့မယ်၊ စိတ်မကောင်းစရာတွေ ဘာမှမတွေးရဘူးနော် မဏိလေး”

မဏိ ခေါင်းကလေးကို ဖွဖွကလေးကိုင်ပြီး အကြင်နာစကားတွေဖြင့် နှစ်သိမ့်ကာ မဏိ အရှေ့မှ ခပ်ဖြည်းဖြည်းချင်း လှည့်၍ သွားတဲ့ ဦးနေကို မဏိ လျစ်လျူပြုမိသလို ဖြစ်သွားတာမို့ အားနာ မျက်နှာပူသွားရပါသည်။

မဏိ မနက်ဖြန်မှာ ဦးနေကို ဘယ်လိုမျက်နှာမျိုး
နှင့် ရင်ဆိုင်ရမှန်း မသိအောင် စိတ်တွေရှုပ်ထွေးမွန်းကျပ်သွားခဲ့
သည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အခုလောလောဆယ် ဦးနေ သိတတ်
စွာဖြင့် သူမအရှေ့က လှည့်ထွက်သွားတာကိုပဲ ကျေးဇူးတင်ခဲ့မိ
သည်။

ဒီညာတစ်ညလုံး နေသတိုးရ ဘယ်လိုမှ အိပ်ပျော်
တော့မှာ မဟုတ်တော့။ မနက်က မြင်တွေ့လိုက်ရသည့် မဏိရဲ့
ခံစားချက်တွေကို စိတ်ထဲမှာ တန့်န့်ဖြစ်ကာ မကျေမနပ် ဖြစ်နေ
ခဲ့မိသည်။

မဏိဟာ သူ့ချစ်သူဆိုတဲ့ အသိစိတ်ဖြင့် မဏိ ဟို
ကောင်လေးနဲ့ တွေ့ခွင့်မရလို့ ကြေကွဲဝမ်းနည်းနေတဲ့ မျက်နှာကို
သူ တည့်တည့်မတ်မတ် မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့မြင်လိုက်ရတာမို့
သူ့ရင်ထဲမှာ ဘာလုပ်ရမှန်း မသိအောင် စိတ်တွေချောက်ချားသွား
ရကာ မဏိသာ သူ့ကို သစ္စာဖောက်ခဲ့ရင်ဆိုတဲ့ အတွေးတွေနဲ့
တင် သူ ရူးသွားချင်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

ဟား ... ငါ ... ငါ ဘာလုပ်ရမလဲ၊ မဏိအချစ်
တွေကို ငါ သိပ်ပြီးယုံကြည်လို့ မရဘူး။ မဏိ ရင်ထဲမှာ ရန်ခ
ဆိုတဲ့ကောင်လေး နေရာဝင်ယူထားခဲ့တာ သူ အသိဆုံးဖြစ်သည်။

ကြံရာမရ အတွေးတွေဖြင့် ခုတင်ပေါ်မှာ လူးရင်း
လိုမိရင်းနှင့် မဏိမျက်နှာလှလှလေးကို မျက်ဝန်းထဲမှာ ဖျတ်ခနဲ
မြင်ယောင်ခဲ့မိသည်။

“မဏိရယ် ... ငါ့ကိုတော့ မင်း မလှည့်စားလိုက်ပါနဲ့နော်၊
ငါ့ဘဝမှာ မင်းတစ်ယောက်တည်းကိုပဲ မြတ်မြတ်နိုးနိုးချစ်
ခဲ့ဖူးတာပါ။ ငါ့နှလုံးသားက အဖြူထည်လေးပါကွာ”

နေသတိုးရ ခပ်ဖွဖွညည်းညူရင်း ရင်ထဲက မူလောင်
တဲ့ ခံစားမှုတွေကို သူ ဆက်ပြီးမခံစားနိုင်တော့ဘဲ မဏိဆီ ဖုန်း-
ဆက်ဖို့ ဖုန်းကလေး လှမ်းယူလိုက်ပါသည်။

မဏိကို သူ နားလည်ပေးနိုင်ခဲ့ပေမဲ့ တခြားသူ
အတွက် ခံစားပေးနေတဲ့ မဏိ နှလုံးသားကိုတော့ သူ နားလည်
နိုင်မှာ မဟုတ်တော့။ မဏိကို အမြန်ဆုံး ဝမ်းပုပ်ဖို့ သူ
ဆွဲဆောင်သိမ်းသွင်းရမည် ဖြစ်သည်။

မဏိ ဖုန်းနံပါတ်တွေကိုနှိပ်ပြီး သိပ်မကြာခင်မှာပဲ
မဏိရဲ့အိပ်ချင်မှုတူး ဖုန်းထူးသံလေးကို ကြားလိုက်ရသည်။

“ဟယ်လို”

“မဏိ အိပ်နေပြီလား၊ ကိုယ် မဏိကို စကားပြောစရာရှိ
လို့၊ ဓနက်အထိ မစောင့်ဘဲ ဖုန်းဆက်လိုက်တာ”

“ဟာ ... ဘယ်အချိန်ရှိပြီလဲ၊ ဆယ့်နှစ်နာရီတောင်ကျော်
နေပြီ၊ မဏိ စကားမပြောချင်ဘူး၊ အိပ်ချင်နေပြီ”

“နေဦး မဏိရယ်၊ ကိုယ် ပြောတာကို ဆုံးအောင်နားထောင်
ဦးကွာ”

“ဟာ ... ဘာပြောမှာလဲ၊ စိတ်ညစ်တယ်၊ ညအချိန်မတော်
ကြီး”

မဏိရဲ့ငြူစူတဲ့ အသံတွေက သူ့နှလုံးသားကို စူး
ခနဲ နာကျင်သွားပါသည်။

ကျစ်တစ်ချက် စုပ်လိုက်ပြီးမှ သူ့နှုတ်ခမ်းကို တင်း
တင်းစေ့စေ့ကာ စိတ်လျှော့လိုက်ရသည်။

“ခက်တာပဲ၊ မဏိကလည်းကွာ၊ မင်း အခုပြောနေတာနဲ့
တင် စကားက ရှည်နေပြီ၊ ကိုယ်ပြောမှာက တစ်ခွန်း နှစ်
ခွန်းတည်း”

“ဘာပြောမှာလဲ”

“မနက်ဖြန် မဏိ ဆက်ဆက်ရုံးတက်၊ ကိုယ် မဏိကို အရေးကြီးတဲ့စကား ပြောစရာရှိတယ်”

“ဒါပဲလား!”

“အေး ... ဒါပဲ”

“ပြီးရော”

ပြောပြီးတာနဲ့ ဖျတ်ခနဲ ဖုန်းပိတ်သွားတဲ့ မဏိ လုပ်ရပ်တွေကို သူ မကျေနပ်နိုင်ပေမဲ့ ကြိတ်မှိတ်သည်းခံလိုက်ရ ပါတော့သည်။ မဏိဟာ သူ့ထက် ဆယ်နှစ်ကြီးတောင် ငယ်တယ် ဆိုတဲ့ အတွေးတွေဖြင့် မဏိကို အလျှော့ပေးပြီး သည်းခံခဲ့မိတာ မဏိ သူ့အပေါ် ဆိုးလိုကောင်းခဲ့မှန်း သူ သိမြင်လိုက်ရပါသည်။

မဏိနဲ့ ချစ်သူဖြစ်သွားပြီးကတည်းက သူ့ မဏိရဲ့ နှံ့ဆိုးဆိုးမှုတွေကို သည်းခံခဲ့ရသည်။

မဏိ ဘယ်လောက်ဆိုးသလဲဆိုရင် ဟိုတယ်မှာစားဖို့သောက်ဖို့ ဟင်းတွေမှာပြီးကာမှ ခေါင်းမူးလို့ အိမ်ပဲပြန်ချင်ပါ တယ်ဆိုတာနဲ့ သူ ချက်ချင်းပဲ ပြန်လိုက်ဖို့ပေးခဲ့ရတဲ့ အဖြစ်တွေ က အခုတော့ သူ့ကို နိုင်လိုကောင်းတဲ့ လူနဲ့ကြီးဆိုပြီး နိုင်စား နေခဲ့တာတွေကို သူ့ရင်ထဲမှာတအံ့နွေးနွေး မကျေနပ် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

မဏိ သူ့ကို ချစ်မြတ်နိုးခဲ့တာ တကယ်စစ်မှန်ရဲ့ လားဆိုတဲ့ အတွေးတွေက မဏိနဲ့ ချစ်သူဖြစ်ပြီးကတည်းက သူ့ မှာ ရင်တထိတ်ထိတ်နဲ့ မွန်းကျပ်ခဲ့ရသည်။

ကိုယ့်ထက် အများကြီး အသက်ငယ်တဲ့ မိန်းကလေး ကို ချစ်ခဲ့ရတော့လည်း သူ့မှာ စိတ်ထဲက အလိုလို အလျှော့ပေး ကာ ခေါင်းငုံ့သည်းခံခဲ့ရသည်။

မဏိနဲ့ ချစ်သူဖြစ်စက ဒက်ဒီ မြန်မာပြည်ကို အလည်ပြန်ရောက်ခါစမို့ သူ့ မဏိကို ဒက်ဒီနဲ့ ပေးတွေ့ခဲ့ပါ သည်။

ဒက်ဒီနဲ့ တွေ့တဲ့အချိန်မှာ မဏိ မျက်လုံးကလေး တွေက ကလေးဆန်သလို၊ အပြောကလေးတွေကလည်း ကလေး ဆန်ခဲ့တာမို့ သူ့က နှစ်သက်မြတ်နိုးခဲ့ပေမဲ့ ဒက်ဒီကတော့ သူ့လို အံသီအမှတ် မပြုဘဲ မဏိ သူ့ကို တကယ်ချစ်ခဲ့တာ ဟုတ်ရဲ့ ဟားလို့ သံသယဖြင့် မဏိ ပြန်သွားပြီးတာနဲ့ သူ့ကို တည့်တည့် မေးလာခဲ့တော့သည်။

အဲဒီတုန်းက ဒက်ဒီစကားတွေက အခုချိန်မှာ သူ့ ရင်ကို တော်တော်ကြေကွဲ ထိခိုက်ခဲ့ရသည်။

“သား မင်း ကောင်မလေးက ကလေးဆန်တယ်လို့ မင်း ကျစ်တဲ့စိတ်နဲ့ အမြင်ကြည့်နေခဲ့ပေမဲ့ ဒက်ဒီကတော့ မင်း ကောင်မလေးကို ကလေးဆန်တယ်လို့ မသတ်မှတ်မိဘူး၊ ဒက်ဒီအထင် ပြောရရင် မင်းစိတ်ထဲ ကောင်းမှာမဟုတ်ဘူး။”

“ပြောပါ ဒက်ဒီရဲ့၊ ကျွန်တော်နဲ့ သူ့ကြားမှာ စိတ်မကောင်းစရာ ဘာတစ်ခုမှ ရှိလာမှာ မဟုတ်ဘူး။”

“အင်း ... ဒက်ဒီအထင် မင်းကောင်မလေး မင်းကို သိပ်အလေးထားပုံ မရဘူး၊ ဆိုးလို့ကောင်းလို့ မင်းကို ခင်တွယ်တာလောက်ပဲ ရှိတယ်၊ သူ မင်းကို တကယ်ချစ်လောက်ဘူး၊ သူ့မျက်လုံးတွေက မင်းကိုကြည့်တာ သိပ်ဖြူစင်တယ်”

ဒက်ဒီစကားတွေကို အဲဒီတုန်းက သူ လွတ်လပ်ပေါ့ပါးစွာ ရယ်မောတုံ့ပြန်နိုင်ခဲ့ပေမယ့် အခုချိန်မှာတော့ ဒက်ဒီစကားတွေက အမှန်တွေချည်း ဖြစ်ခဲ့တာမို့ သူ့ရင်ထဲမှာ ပူလောင်ကာမဏီ သူ့ကို တကယ်ချစ်တာမှ ဟုတ်ရဲ့လားဆိုတဲ့ သံသယအတွေးတွေက သူ့ရင်ကို နွမ်းလျခြောက်သွေ့စေခဲ့သည်။

တကယ်တော့ မဏီ ရင်ထဲမှာ ရန်ခ ဆိုတဲ့ကောင်လေးကို သံယောဇဉ်နဲ့ တွယ်တာနေတုန်းပဲ ဆိုတာကို အခုချိန်မှာ

သူ လက်တွေ့ တွေ့မြင်လိုက်ရပြီမို့ သူ ဘာလုပ်သင့်သလဲဆိုတာကိုပဲ ထပ်ချည်းတလဲလဲတွေးကာ ညက တစ်ညလုံး အိပ်မပျော်နိုင်ခဲ့ဘဲ သက်ပြင်းမောတွေ အကြိမ်ကြိမ် ချမိရင်းနှင့် မိုးစင်စင်လင်းခဲ့ရတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

မိုးစင်စင်လင်းလာတဲ့ အချိန်မှာ နေသတိုးရ ဆုံးဖြတ်ချက် ကောင်းကောင်းချနိုင်သွားခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ဒက်ဒီ မြန်မာပြည်ကို ပြန်ရောက်နေတဲ့ အချိန်မှာ မဏိနဲ့ ချက်ချင်း လက်ထပ်နိုင်ဖို့ အခွင့်အရေးတစ်ခုကို သူ ဖန်တီးရမည်ဖြစ်သည်။

ကုမ္ပဏီသူဌေးလောကမှာ နာမည်နဲ့ ကျော်ကြားခဲ့တဲ့ နေသတိုးရ အတွက် ကိုယ်ချစ်ခဲ့တဲ့ မိန်းမကိုလည်း သူ့ရဲ့ ကျော်ကြားမှုတွေနဲ့ သိမ်းသွင်းဖြားယောင်းရမည်ဖြစ်သည်။

နေသတိုးရ ရင်ထဲမှာ မဏိကို ချစ်တဲ့စိတ်တွေဖြင့် ပူလောင်ကာ မငြိမ်းချင် ဝိုင်းခဲ့ချေ။

မဏိရယ် ... ကိုယ့်ရင်ထဲမှာ မင်းကို သိပ်ချစ်တဲ့ စိတ်တွေနဲ့ မင်း ကိုယ့်အပေါ် ဆက်ဆံခဲ့တာတွေဟာ ချစ်တဲ့သူကို နွဲ့ဆိုးဆိုးတာမှ ဟုတ်ရဲ့လားလို့ သံသယတွေ ဖြစ်ခဲ့ရတယ်။ မင်း ကိုယ့်ကို တကယ်ချစ်တာပါလို့ မင်းပါးစပ်က အကြိမ်ကြိမ် ရေရွတ်ပြောခဲ့ရင်တောင် ကိုယ် မယုံချင်တော့ဘူးကွာ။

ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ မင်းရင်ထဲမှာ ကိုယ့်အပြင် တခြားကောင်လေးတစ်ယောက် နေရာဝင်ယူထားခဲ့တယ် ဆိုတာကို ကိုယ် သိနေလို့ ကိုယ် မင်းကို မယုံဘူး မဏိ။

နေသတိုးရသည် မဏိရောက်လာမဲ့ အချိန်အတွက် လည်တဆန့်ဆန့်နှင့် နာရီတကြည့်ကြည့်ဖြစ်ကာ ဣန္ဒြေနဲ့နေလို့ မရအောင် ကနာမငြိမ် ဖြစ်နေသည်။

ဒဲဒီအချိန်မှာ ရုံးခန်းမှန်တံခါးကလေးက “ကျွီ” ခနဲ ပွင့်လာပြီး မဏိ ရုံးခန်းထဲသို့ ဝင်လာတာ တွေ့လိုက်ရပြီမို့ သူ အခုမှပဲ သက်မမောကြီး ချနိုင်သွားသလို ...

မဏိ မျက်နှာလေးကို ခပ်နွေးနွေး စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး ခပ်ယုံယုံလေးပြုံးကာ ခေါင်းညိတ်ကြိုဆိုလိုက်ပါသည်။

“ကိုယ်မျှော်နေတာ နောက်ထပ် ငါ့မိနစ်လောက်မှ မရောက်သေးဘူးဆိုရင် ဖုန်းဆက်မလို့ စဉ်းစားနေတာ”

“ဘာတွေများ အရေးတကြီးကိစ္စ ရှိပြန်ပြီလဲ”

မကျေမနပ် မျက်ဝန်းကလေးတွေနှင့် သူ့ကိုနှုတ်ခမ်းကလေးစုပြီး ပြောလိုက်တာကို သူ့ရင်ထဲမှာ ဘဝင်မကျဖြစ်သွားရသည်။ မဏိကို ကြည့်ရတာ သူ့နဲ့ချစ်သူဖြစ်ခါစလောက် စိတ်ကြည်လင်မှု မရှိတော့။ အမြဲတမ်း သူ့ကိုအနိုင်ယူကာ ရန်စောင်နေခဲ့တာ သိသိကြီးနဲ့ သူ့မှာ အမြဲခေါင်းငုံ့ သည်းခံခဲ့ရသည်။

အခုလည်းပဲ ချစ်မြတ်နိုးစိတ်တွေကို ရှေ့တန်းတင်ပြီး မဏိ ထိုင်လိုက်တဲ့ ဆိုဖာလေးဆီသို့ ပြောင်းထိုင်လိုက်ရင်း မဏိပန်းကလေးကို ခပ်တင်းတင်း သိုင်းဖက်လိုက်ပါသည်။

“ဖယ်ပါ၊ စိတ်ရှုပ်ရတဲ့ကြားထဲ”

“ကိုယ်နဲ့တွေ့ရင် စိတ်ကြည်သွားစေရမယ်ကွာ၊ ဒေါ်ရွှေမဏိ မနက်မိုးလင်းလို့ မျက်စိနှစ်လုံး ပွင့်ကတည်းက ကိုယ့်ကို ဘာနဲ့ရန်မှုတိုက်ခိုက်ရမလဲလို့ စဉ်းစားနေတာ မဟုတ်လား”

“အဟင်း ... ဦးနေကလည်း”

“ဘာလဲ၊ မဟုတ်ဘူးလို့ ငြင်းဦးမလို့လား”

“မငြင်းပါဘူး။ ဟဲ ဟဲ ... ဟုတ်တယ်လို့ ပြောမလို့”

“ကောင်မလေးနော်၊ ငါ့ကို အသည်းယားအောင် သိပ်မပြောနဲ့”

သူ့ကိုရယ်ကျဲကျဲလေး မော့ကြည့်လာတဲ့ မဏိကို ကြည့်ပြီး သူ့ ချစ်မြတ်နိုးစွာ မဏိ ခါးကလေးကို ဓွေ့ယမ်းပစ်လိုက်မိသည်။

“ဦးနေနော် ... ဣန္ဒြေရရ စကားပြော၊ မဏိကို တန်ဖိုးမထားသလို ဆက်ဆံတာ မဏိ မကြိုက်ဘူး”

“မဏိကလည်းကွာ၊ ကိုယ့်ချစ်သူကို ကိုယ်ချစ်လို့ ဒါလေးတောင် ခွင့်မပြုနိုင်ဘူးလား၊ ကိုယ်က ခွင့်ပြုချက်နဲ့ မင်းကို ချစ်ရမလို့ ဖြစ်နေပြီ”

မဏိ မျက်နှာကလေးဆီ သူ့မျက်နှာကြီး နွေးထွေးစွာ ဝဲခနဲရောက်သွားပြီး နမ်းရှိုက်ဖို့ ပြင်ဆင်ပြီးခါမှ မဏိရဲ့မျက်နှာထား တင်းတင်းလေးကြောင့် သူ့မျက်နှာကြီးလွှဲလိုက်ရကာ နုလုံးသားထဲမှာ ဒဏ်ရာရသွားသူလို ခံစားလိုက်ရသည်။ တကယ်ချစ်မြတ်နိုးတဲ့ ချစ်သူဆိုရင် သူ့ရဲ့နွေးထွေးတဲ့ အချစ်တွေကို ခံစားနားလည်ခွင့် ပေးရမှာပေါ့။

အခုတော့ သူမနဲ့ ချစ်သူဖြစ်ပြီးကတည်းက သူမလက်ကလေးတွေ ခါးကလေးတွေကို သိုင်းဖက်တာလောက်ကလွဲပြီး မဏိ ပါးကလေးကို ချစ်မြတ်နိုးလို့ နမ်းခွင့်တောင်မရှိခဲ့။

ချစ်သူဖြစ်မက သူ စိတ်တွေပေါက်ကွဲပြီး တစ်ကြိမ်ပဲ နမ်းခဲဖူးပါသည်။ အဲဒီနောက်မှာတော့ မဏိက သူ့ကိုတန်ဖိုးရှိရှိ ဆက်ဆံဆိုတဲ့ စကားလုံးနဲ့ ခြိမ်းခြောက်ခဲ့တာမို့ သူ မဏိဆန္ဒကို အလိုလိုက် သည်းခံပေးခဲ့ရသည်။

အဲဒီမကျေနပ်ချက်တွေက ဒီနေ့တော့ ပြေကျပေါက်ကွဲဖို့ တာစွာနေပါပြီ။ ကုမ္ပဏီမှာ ဒါရိုက်တာအဖွဲ့ဝင်တွေ ကုမ္ပဏီလုပ်ငန်းရှင် ဧည့်သည်တွေနဲ့ မိတ်ဆက်ပွဲ အခမ်းအနားရှိလိုသာ သူ မဏိရဲ့အပြောတွေကို ကြိုက်မိတ်သည်းခံခဲ့ရတာဖြစ်သည်။

သူ မဏိမျက်နှာလေးကို ရင်ထဲက အခံရခက်နေတဲ့ မျက်လုံးတွေနဲ့ ခပ်ရီရီ စိုက်ကြည့်လိုက်တော့ မဏိက သူ့အကြည့်တွေကို နားလည်စွာဖြင့် ခေါင်းလေးငုံ့ကာ မျက်နှာလွှဲသွားပါသည်။

“ဘာအပြစ်တွေရှိလို့ ကိုယ့်အကြည့်တွေကို ရင်မဆိုင်ရဲတာလဲ”

“ဦးနေ ... မဏိကို အပြစ်မရှာနဲ့နော်”

“အပြစ်ရှာတာ မဟုတ်ပါဘူး။ မနေ့က အပြစ်တွေက ကိုယ့်မျက်စိတောင် ကိုယ်မယုံအောင် ဖြစ်ခဲ့ရတယ်။ စဉ်းစားလို့ကို မရအောင်ဘဲ ညက တစ်ညလုံး ရင်ထဲမှာ တနံ့နဲ့ ကြေကွဲပြီး အိပ်မပျော်ဘူး။”

“မဏိကို သဝန်တိုတာလား ဦးနေ”

“သဝန်တိုတယ်ဆိုတာ ကလေးချစ်သူတွေရဲ့ လက်သုံးစကားပါ မဏိရာ၊ သဝန်တိုတယ်ဆိုတာထက် အများကြီးလေးနက်တယ်။ မဏိကို ကိုယ် အရေးကြီးတဲ့စကား ပြောစရာရှိတယ်။ မဏိနဲ့ ကိုယ်ကြားမှာ ဘာလျှို့ဝှက်ချက်မှ မရှိဘူး မဟုတ်လား။ ရှိတယ်ဆိုရင်လည်း ကိုယ့်ကိုပြော”

“ဘာလျှို့ဝှက်ချက်လဲ၊ ဦးနေနော် မဏိကို စော်ကားတဲ့စကား မပြောနဲ့”

“ဘာလဲ ... သိက္ခာတို့၊ တန်ဖိုးတို့၊ မာနတို့ဆိုပြီး ပြောချင်သေးလို့လား၊ မင်း အဲဒီကောင်လေးကို ဘာလို့ဒီလောက် အောက်ကျ နောက်ကျ တွေ့ခွင့်တောင်းရတာလဲ၊ ကဲ ... ပြော”

မဏိက သူ့စကားတွေကို ဘာမှတုံ့ပြန်ဖြေရှင်းနိုင်စွမ်း မရှိဘဲ နှုတ်ခမ်းသားလေး ဖိကိုက်ပြီး ခေါင်းပေးငုံ့သွားတာမို့ သူ ပိုပြီးအခံရခက်သွားပါသည်။

မဏိ ပခုံးသားလေးကို ခပ်တင်းတင်း ဆုပ်ကိုင်ပစ်လိုက်ပြီး သူနဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်ဖြစ်အောင် ဆွဲလှည့်ပစ်လိုက်သည်။

“ကိုယ် မျှီသိပ်ခဲ့ရတာ၊ ခံစားရတာတွေကို မင်းထည့်မစဉ်း စားတော့ဘူးလားဟင် ... မဏိရဲ့၊ မင်းကို ကိုယ် ဘယ် လောက်အထိ ချစ်တယ်ဆိုတာ မင်း သိလား။”

“အို ... ဘာမှလဲ မသိချင်ဘူး၊ ဒီမှာ စိတ်ရှုပ်ရတဲ့ကြားထဲ”

“ဘာတွေ စိတ်ရှုပ်စရာရှိလို့လဲ၊ စိတ်ရှုပ်စရာရှိလည်း ကိုယ့် ကို တိုင်ပင်ပေါ့၊ ဘာလို့ တအံ့နွေးနွေး နေရတာလဲ”

“ဦးနေက ဘာမှမသိဘဲ မဏိကို လျှောက်ဆူနေတာ၊ မဏိရင်ထဲမှာ အရမ်းခံစားရတယ်၊ မဏိ ဦးနေကို လက် ထပ်ရဖို့ အိမ်မှာ ဘယ်လောက်အထိ အတိုက်အခံ လုပ် နေရတယ်ဆိုတာ ဦးနေက ဘာမှမသိဘဲနဲ့ လျှောက်စွပ်စွဲ နေတာ၊ အိမ်ကဆူလိုက်၊ ဦးနေက ဆူလိုက်နဲ့ ကြာရင် မဏိ ရူးသွားလိမ့်မယ်၊ သိလား။”

မဏိက ပြောရင်းဖြင့် စိတ်မထိန်းနိုင်တော့ဘဲ သူ့ ရင်ခွင်ထဲမှာ မျက်နှာကလေး အပ်ချပြီး ငိုချလိုက်ပါတော့သည်။

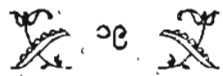
အခုလို မဏိကလေး စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ် ငိုနေ တာလေးကို မြင်ရပြန်တော့လည်း သူ့ရင်ထဲမှာ သံသယဖြစ်လို့ မရအောင် ယုံကြည်လိုက်မိကာ ရင်ခွင်ထဲက ချစ်သူလေးကို ခပ် တင်းတင်းလေး သိုင်းဖက်ပြီး နှစ်သိမ့်လိုက်မိသည်။

ပြီးတော့ ...
မဏိလေးပြောတဲ့ စကားတွေကိုလည်း သူ အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်လိုက်မိလေပြီဖြစ်သည်။
သူ့ရင်ထဲမှာ မဏိ အပေါ် သံသယဖြစ်စိတ်လို့ မြူ ဘစ်မှုန်စာတောင် မရှိတော့။
အဲဒီလောက်အထိ သူ မဏိကို ချစ်ခဲ့တာဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

ကုမ္ပဏီနှစ်ပတ်လည်အခမ်းအနား ကျင်းပတယ်ဆို တာလောက်ပဲ သိထားတဲ့ မဏိက ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် ဦးနေသတိုးရဲ့ ချစ်သူဖြစ်ပေမဲ့ မဏိ ရင်ထဲမှာ ဒီလိုအခမ်းအနားကြီးမှာ တက် ရောက်ရတာလည်း စိတ်မကြည် ဖြစ်နေသည်။

ကုမ္ပဏီအောက်ထပ်ခန်းမ တစ်ခုလုံးကို ခမ်းခမ်း နားနားပြင်ဆင်ပြီး တခြားကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် အကြီးအကဲများ၊ အဖွဲ့ ဝင်ဒါရိုက်တာများနဲ့ ဝန်ထမ်းများအလယ်မှာ ဦးနေက မဏိလက် ကလေးကို တွဲခေါ်ယူလာခဲ့တာကို မဏိက ရှက်နူးနူး သးသည်။

ပြီးတော့ ကုမ္ပဏီနှစ်ပတ်လည် အခမ်းအနားကို သူ့ဒက်ဒီက ဦးဆောင်ပြီး အခုလို တခမ်းတနားကြီး ကျင်းပခဲ့ တာကို မဏိ နားမလည်စွာဖြင့် ခပ်ငြိမ်ငြိမ်ကလေး ထိုင်နေမိသည်။

အဲဒီအချိန်မှာ ...

ဦးနေက မဏိ မျက်နှာကို အကြည့်နွေးနွေးတွေနဲ့ ကြင်နာစွာ စီးမိုးငုံကြည့်ပြီး မဏိ လက်ကလေးကိုဆွဲကာ အခမ်း အနား စတင်ဖွင့်လှစ်မဲ့ စင်မြင့်ဆီသို့ လျှောက်သွားနေတာမို့ မဏိ ရင်ကလေးတွေ တထိတ်ထိတ် ခုန်မြည်သွားရကာ ဦးနေကို အလန့်တကြား မော့ကြည့်လိုက်မိသည်။

“ဦးနေ မဏိဆီကို ဘာလိုလျှောက်တာလဲ၊ မဏိ မလိုက်ဘူးနော်၊ မဏိ စင်မြင့်အရှေ့က ခုံမှာပဲ ထိုင်မှာ”
“ငြိမ်ငြိမ်လေး နေစမ်းကွာ၊ မဏိကလည်း လူကြီးစိစွရှေ့ မှာ ဣန္ဒြေရရကလေးနေ၊ ဟိုမှာ ဒက်ဒီလှမ်းကြည့်နေတယ်”
“ဟင်”

မဏိ ရင်ထဲ ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားကာ ဦးနေဒက်ဒီ ကို လှမ်းကြည့်လိုက်မိတော့ ဦးနေဒက်ဒီက မဏိနဲ့ ဦးနေကို မျက်မှန်အောက်က အရှိန်အဝါကြီးတဲ့ မျက်လုံးတောက်တောက် တွေနှင့် လှမ်းကြည့်နေတာမို့ မဏိ ခေါင်းကလေးငုံကာ ဦးနေ ခေါ်ရာအနောက်သို့ လိုက်ပါလာခဲ့ရသည်။

ဦးနေကတော့ မဏိ မျက်နှာကို အပြုံးနွေးနွေးတွေ နှင့် ငုံကြည့်ပြီး စင်မြင့်ဆီသို့ တစ်လှမ်းချင်း လှမ်းတက်သွားပါသည်။

ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် အကြီးအကဲများ၊ အဖွဲ့ဝင်လူကြီးများ၊ ဝန်ထမ်းများကို ဦးနေက အပြုံးတွေနဲ့ နှုတ်ခွန်းဆက်စကား ပြောကြားပြီး မဏိ လက်ကလေးကို ဆွဲကိုင်ထားရာမှ မဏိကို သူနှင့် ယှဉ်လျက်ဆိုဖာမှာ ဝင်ထိုင်စေလိုက်သည်။

“ထိုင် မဏိ”

မဏိက သူ့ကို အံ့သြသလို မျက်နှာဝန်းကလေးတွေနဲ့ မဝဲမရဲကလေး မော့ကြည့်ပြီး စိတ်ကျဉ်းကျပ်နေပုံဖြင့် ခေါင်းကလေး ပြန်ငုံ့သွားပါသည်။

မဏိ ရင်ထဲမှာ သူ့လုပ်ရပ်တွေကို ဘာမှနားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်နေမိသလို စိုးရွံ့ရွံ့လေး ဖြစ်နေတာလေးကို သူချစ်မြတ်နိုးစွာ ငေးကြည့်ရင်း ဒက်ဒီကို မော့ကြည့်လိုက်မိသည်။

ဒက်ဒီက သူ့ကို မျက်မှန်အောက်က မျက်ဝန်းတောက်တောက်တွေနှင့် အသည်းပိုမနေနဲ့ဆိုပြီး မျက်လုံးတွေဖြင့် ဟန့်တားကာ စိစဉ်ထားတဲ့အတိုင်း ဒက်ဒီက ကုမ္ပဏီ နှင့်ပတ်သည့် အခမ်းအနားပွဲမှာ သူ့သား မကြာခင် လက်ထပ်တော့မယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်း ကုမ္ပဏီအကြီးအကဲများ၊ ဒါရိုက်တာအဖွဲ့ဝင်များ၊ ဝန်ထမ်းများကို တရားဝင် ဖွင့်ကြေညာလိုက်ပါသည်။

“အားလုံးပဲ မင်္ဂလာပါ။ ကျွန်တော့်သားကုမ္ပဏီရဲ့ ဆယ်နှစ်မြောက် အောင်မြင်မှု အထိမ်းအမှတ်မှာ ကျွန်တော်ရဲ့ မိတ်ဆွေများကို ကျွန်တော် ပိတ်ဆက်ပေးဖို့ အစီအစဉ်သစ် တစ်ခု ရောက်ရှိလာခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော် မြန်မာပြည် ပြန်ရောက်လာတဲ့အချိန်မို့ ကျွန်တော် အခုလို တခမ်းတနား စီစဉ်လိုက်ရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ အခု ကျွန်တော့်ဘေးမှာ ထိုင်နေတာ လူကြီးမင်းတို့ သိကြတဲ့အတိုင်း ကျွန်တော့် သား နေသတိုးရပါပဲ ...

“ကျွန်တော့်သားဘေးမှာ ထိုင်နေတဲ့သူကတော့ ကျွန်တော့်သားနဲ့ မကြာခင် လက်ထပ်တော့မယ့် ကျွန်တော့်သားရဲ့ ချစ်သူ မဏိရွှေခ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီအခမ်းအနားမှာ သားက သူ့ချစ်သူနဲ့ ကျွန်တော့်ရဲ့ မိတ်ဆွေများကို မိတ်ဆက်ပေးပါလို့ တောင်းဆိုခဲ့တာမို့လို့ ကျွန်တော် အသိမိတ်ဆွေများကို ဖွင့်ဟအသိပေးခြင်း ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျာ”

“ဂုဏ်ယူပါတယ် မောင်နေသတိုးရ”

“ဖြောင်း ဖြောင်း ဖြောင်း ...”

လက်ခုပ်သံတွေ ခန်းမတစ်ခုလုံး ဆူညံသွားတဲ့အချိန်မှာ စာနယ်ဇင်းသမားတွေက သူနဲ့မဏိကို ဓာတ်ပုံတွေ တဖျပ်ဖျပ်

ရိုက်လိုက်ကြလေသည်။ မဏိက အံ့ဩသွားတဲ့ မျက်လုံးလေးတွေနဲ့ သူ့ကို ဆတ်ခနဲ မော့ကြည့်လိုက်တဲ့ အချိန်မှာ သူက မဏိမျက်နှာလေးကို လက်ဖဝါးဖြင့် ခပ်ဖွဖွပွပွ သပ်ရင်း အကြင်နာမျက်ဝန်းတွေဖြင့် ငဲ့အကြည့် မျတ်ခနဲ မျတ်ခနဲ လင်းလက်သွားတဲ့ ဓာတ်ပုံရိုက်ချက်တွေက သူ့နှလုံးသားကို တသိမ့်သိမ့် နွေးထွေးရင်ခုန်သွားခဲ့ရသည်။

မကြာခင်မှာ သီးသန့်ဖိတ်ကြားထားလို တက်လာကြတဲ့ စာနယ်ဇင်းရဲ့ ရိုက်ချက်တွေနဲ့ တစ်နိုင်ငံလုံးမှာ SUN ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် နေသတိုးရက မဏိရွှေခနဲ လက်ထပ်မယ့်သတင်းက ပျံ့နှံ့သွားတော့မှာမို့ သူ့ရင်ထဲမှာ တော်တော် ကျေနပ်သွားပါသည်။

ဒက်ဒီက သူ့အစား ဝမ်းသာကျေနပ်စွာဖြင့် လူကြီးများနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးပြီးတဲ့အချိန်မှာ သူက ဒက်ဒီ စင်မြင့်နေရာသို့ လျှောက်သွားလိုက်ပြီး သူ့နဲ့မဏိ မကြာခင် လက်ထပ်မယ့်ဆိုတဲ့အကြောင်း၊ သူ့ရင်ထဲမှာ ကိုယ်သိပ်ချစ်ရတဲ့ မိန်းကလေးကို လက်ထပ်ရတဲ့အတွက် ဝမ်းသာကျေနပ်မိကြောင်း၊ ကြွရောက်လာကြတဲ့ မိတ်ဆွေများနဲ့ ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် အကြီးအကဲများ၊ စာနယ်ဇင်းဆရာများကိုလည်း ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြောကြားပြီး အခမ်းအနားအစီအစဉ်ကို အဆုံးသတ်လိုက်ပါသည်။

အခမ်းအနား အစီအစဉ် ပြီးဆုံးသွားတဲ့အချိန် ဧည့်သည်များ ပျော်ပျော်ပါးပါး အစားအသောက်များကို သုံးဆောင်နေချိန်မှာ မဏိနဲ့ သူ့အတိုက်အခံ စကားလေးတွေ ပြောခဲ့ရသည်။

“ဦးနေ ... မဏိတို့ ရုံးခန်းထဲ သွားကြမယ်”

မဏိ မကျေနပ်တာတွေက ပွဲပြီးတာနဲ့ စတင်တော့ဖြစ်သည်။

“ဘယ်ဖြစ်မလဲ မဏိရဲ့၊ ဒီမှာ ဧည့်သည်တွေ စားကြသောက်ကြတုန်း ကိုယ်တို့က တခြားသွားနေလို့ ဘယ်ကောင်းပါ့မလဲ၊ လာ ... ကိုယ်တို့လည်း တစ်ခုခုစားကြမယ်”

“မစားဘူး”

ဒက်ဒီက သူ့ ဆုပ်ကိုင်ထားတဲ့ လက်ကလေးကို ခပ်ဆတ်ဆတ်ကလေးရုန်းပြီး မျက်နှာလေးက မကြည်မလင် ဖြစ်နေတာမို့ သူ့ မဏိမျက်နှာကို ခပ်စိုက်စိုက်ကြည့်ရင်း မဏိလက်တွေကို ခပ်တင်းတင်း ဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်သည်။

“မဏိ စကားကို ကောင်းကောင်းပြောစမ်းကွာ၊ ဒီမှာ ဧည့်သည်တွေ အကုန်လုံး ဒက်ဒီအသိ ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်တွေ၊ ကုန်သည်ကြီးတွေ၊ အနုပညာရှင်တွေ၊ စာနယ်ဇင်းဆရာတွေ အကုန်ပါတယ်၊ မျက်နှာအနေအထား ပြင်ထားလိုက်စမ်းပါ မဏိရယ်၊ ကိုယ် ပေးဝင်းပန်ပါတယ်”

သူက တိုးတိုးကျိတ်ကျိတ်ကလေး တောင်းပန်လိုက် တော့မှ မဏိ သတိထားမိသွားပုံဖြင့် မျက်နှာလေးကို ပြန်ပြင် လိုက်ပါသည်။

သို့သော် ကျေနပ်ပုံမရသေးဘဲ နှုတ်ခမ်းကလေးကို စုထော်ထားလိုက်သေးသည်။

“ဦးနေက ဒီအကြောင်းတွေကို မဏိကို ဘာမှအသိမပေး ဘဲ လျှောက်စီစဉ်တာ။ မဏိ ချက်ချင်းလက်ထပ်ဖို့ဆိုတာ စဉ်းစားရဦးမှာ ...

ဦးနေက အိမ်မှာ ဘာတွေ ပြဿနာဖြစ်နေတယ် ဆိုတာ မသိဘဲနဲ့ လျှောက်စီစဉ်နေတာ၊ အခုတော့ စာနယ် ဇင်းသမားတွေကအစ သိကုန်ပြီ၊ မဏိ အရမ်းစိတ်ညစ် တာပဲ”

“မဏိကလည်း ဘာတွေ အထွေအထူး လျှောက်တွေးနေ တာလဲ၊ ဒက်ဒီ ဒီကိုပြန်ရောက်တုန်း ကိုယ်တို့မင်္ဂလာပွဲ ကို စီစဉ်လိုက်ရုံပဲ၊ မနက်ဖြန် ကိုယ် မဏိ မိဘတွေဆီကို လူကြီးစုံရာနဲ့လာပြီး စေ့စပ်လိုက်ပြီး မင်္ဂလာရက် သတ်မှတ် လိုက်ရုံပဲဟာ၊ မဏိနဲ့ကိုယ် ချစ်သူတွေဖြစ်တာလည်း ကြာ ပြီပဲ၊ ဘာလိုသေးလို့လဲ မဏိရဲ့။”

“ဦးနေဘက်က ဘာမှမလိုပေမယ့် မဏိဘက်က မေမေတို့ကို ဦးနေနဲ့ သဘောတူပေးဖို့ မနည်းပြောရမှာ သိလား။ မနက်ဖြန် ဦးနေတို့လာလို့ ဘယ်လိုမှ ဖြစ်မှာမဟုတ်ဘူး၊ မဏိ ဒီရက်မှာ မေမေနဲ့ ဘယ်လောက်အထိ အတိုက်အခံ ဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ ဦးနေက မသိဘူး။”

နေသတိုးရ မဏိစကားတွေကို မခံချင်ဖြစ်သွားကာ မဏိ မျက်နှာကို ခပ်တည်တည် စိုက်ကြည့်လိုက်မိသည်။ မဏိ ကတော့ သူမစကားကြောင့် သူ့ရင်ထဲမှာ ဘယ်လောက်အထိ ထိ ခိုက်ကြေကွဲသွားခဲ့တယ် ဆိုတာကို အလေးမထားဘဲ မျက်နှာက လေး မကြည်မလင်နဲ့ ညည်းတွားနေသည်။

စိတ်ရှုပ်ထွေးနေတဲ့ မဏိရဲ့မျက်နှာလေးကို ငေးကြည့် ရင်း သူ ရင်မော့စွာဖြင့် ဆိုဖာကြီးမှာ ခေါင်းမှိုချလိုက်ပြီး မျက် ဝန်းတွေကို ခပ်တင်းတင်း ဖိမိတ်ထားလိုက်သည်။

မဏိရယ် ... မင်းကို ချစ်ရတာ ငါ့ရင်ထဲမှာ ပင် ပန်းလိုက်တာကွာ။ ကိုယ် မင်းကို သိပ်ချစ်လွန်းလို့ ကိုယ့်ရဲ့ဂုဏ် သိက္ခာ မာန်မာနတွေကို လျှော့ထားခဲ့တာ၊ ကိုယ့်မှာလည်း မာန် မာန အပြည့်ရှိတာပေါ့။

ဒါပေမဲ့ ကိုယ်ချစ်တဲ့သူက ကိုယ့်ထက်အသက်အများကြီးငယ်တယ်ဆိုတဲ့ ခွင့်လွှတ်သည်းခံစိတ်နဲ့ ကိုယ် မင်းကိုနားလည်ထားခဲ့ပြီး ချစ်မြတ်နိုးခဲ့တာပါ။ မင်းကို ကိုယ်မယ့်ရဲ့လို အခုလို ကုမ္ပဏီအကြီးအကဲတွေ စီးပွားရေးသမားတွေရဲ့ရှေ့မှာ တရားဝင်ကြေညာလိုက်မိတာပါ။

ဒါကို မင်း မကျေနပ်ဘူးဆိုတာ ကိုယ် သိတာပေါ့မဏီရယ်။ ကိုယ့်ရင်ထဲမှာလည်း ခံစားရတယ်။

မဏီက သူ့နဲ့ယှဉ်ရက် ဆိုဖာကလေးမှာ ကိုယ်လုံးကလေးကို ခပ်လျော့လျော့ထိုင်ပြီး ဘာစကားမှ မပြောတော့ဘဲ ငေးငိုင်သွားလေသည်။

သူ့ကိုဘာစကားမှ မပြောတော့ဘဲ ဆိုဖာကလေးထဲမှာ နေပြီး ငေးငေးကလေး ငိုင်တွေသွားတဲ့ မဏီ မျက်နှာလေးကို ကြည့်ရင်း သူ့ရင်ထဲ အောင်မျက်သွားခဲ့သည်။ သူလို လူတစ်ယောက်ကို သဘောမတူချင်ဘူးဆိုတဲ့ မဏီ မိဘတွေကိုလည်း သူ့စိတ်ထဲမှာ တော်တော်မျက်မှန်းကျိုးမိသည်။

ဒါပေမဲ့ သူဟာ ကောင်လေးရဲ့ချစ်သူလေးကို ကြာမြတ်ဝင်လှခဲ့တဲ့ သူတစ်ယောက် ဖြစ်နေခဲ့တာမို့ အချိန်တစ်ခုပဲ စောင့်ဆိုင်းရတော့မည်။ မဏီ မိဘတွေဘက်က သူ့ကို လိုလားလား လက်ခံတဲ့အထိ စောင့်ရမည်ဖြစ်သည်။

“မဏီ”

ခပ်ငြိမ်ငြိမ်ကလေး ငေးငိုင်သွားသည့် မဏီမျက်နှာလေးက သူ့မျက်နှာဆီ ဝဲခနဲ မော့ကြည့်လာစဉ် သူ့ရင်ထဲ သိမ့်ခနဲ အေးစက်သွားသည်အထိ စိတ်သူပ်ရှားသွားရပါသည်။

ဒီအချိန်မှာ သူ မဏီကို ဘယ်လိုချစ်မြတ်နိုးမှန်းမသိအောင် နှလုံးသားက ပူနွေးရင်ခုန်လာတာမို့ လူတွေရှေ့မှာဆိုတာကြီးကို မေ့လျော့သွားပြီး မဏီ မျက်နှာလေးကို ခပ်နွေးနွေး အနမ်းကလေးတစ်ခု လှစ်ခနဲ ပေးအပ်လိုက်မိပြီး ဖြစ်သွားရသည်။

မဏီက သူ့ရဲ့အနမ်းကလေးကို ရှက်ရွံ့စွာဖြင့် ခေါင်းကလေးငါခဲပြီး ငြင်းဆန်လိုက်သေးသည်။

“ကိုယ် မဏီကို သိပ်ချစ်လို့ မဏီ စိတ်ဆင်းရဲမှာကို မလိုချင်ဘူး။ မဏီမိဘတွေနဲ့ ညှိလို့ရအောင် မဏီကြီးစားလိုက်ပါနော်။ တကယ်လို့ မဏီမိဘတွေက ကိုယ့်ကိုခါးခါးသီးသီး ဖြစ်ခဲ့ဆိုရင်တော့ ကိုယ်တို့ တစ်မျိုးပြောင်း စိစဉ်ကြတာပေါ့။ မဏီ စိတ်ထဲမှာ ဘာမှအရမ်းမခံစားနဲ့နော်။ မဏီ ခံစားနေရတာကို ကိုယ်မကြည့်ရက်ဘူး။”

သူက မဏိ ခါးကလေးကို ခပ်ဖွဖွ ပွေ့ဖက်ပြီး ရင်ခွင်ထဲ ပွေ့အပ်ကာ မဏိ စိတ်ကျေနပ်သွားအောင် ချောမောနှစ်သိမ့်လိုက်သောအခါ မဏိက သူ့ကို အံ့ဩမယုံကြည်နိုင်တဲ့ မျက်နှာနက်ဝန်းကလေးတွေနဲ့ မော့ကြည့်ပြီး သူ့ရင်ခွင်ထဲမှာ ခေါင်းကလေး မှေးတင်လိုက်ပါသည်။

ပြီးတော့ သူ အကျေနပ်ဆုံး စကားလုံးတွေနဲ့ ချောမောနှစ်သိမ့်လာခဲ့သည်။

“ဦးနေ တကယ်လို့ မေမေတို့က ရန်ခကလွဲပြီး ဘယ်သူ့ကိုမှ လက်မထပ်ရဘူးလို့ ပြောခဲ့ရင် မဏိ ဦးနေဆန္ဒအတိုင်း လက်ခံသဘောတူပါမယ်နော်၊ နှစ်ဖက်မိဘပြုလည်တော့ မင်္ဂလာပွဲကို ခမ်းခမ်းနားနား ကျင်းပရတာပေါ့ဦးနေရယ်၊ ဒီအကြောင်းတွေကို ဦးနေဒက်ဒီကို သွားမပြောနဲ့နော်၊ ဦးနေတို့လို အရမ်းချမ်းသာတဲ့ သူဌေးကိုတောင် မေမေတို့က လက်မခံချင်ဘူးဆိုတာ ဦးနေတို့ရဲ့ဂုဏ်သိက္ခာကို ထိခိုက်ပါတယ်၊ ဘာကြောင့် လက်မခံတာလဲ ဆိုတာကိုတော့ မဏိနဲ့ ဦးနေတို့ပဲ သိတာ၊ ဦးနေဒက်ဒီကို သွားမပြောနဲ့နော်”

“အင်း ... အဟင်း ... ကိုယ့်အဖြစ်ကံလည်း ဒီလိုမျိုး ကိုယ့်ချစ်သူရဲ့မိဘတွေက မကြည်ဖြူ လက်မခံဘူးဆိုတာ တစ်ခါမှတောင် မစဉ်းစားခဲ့မိဘူး၊ တကယ်တော့ ကံကြမ္မာဆိုတာ ကြိုမမြင်နိုင်တဲ့ အရာကြီးပဲ”

“အခြေအနေ အကြောင်းကြောင်းကြောင့်ပါ ဦးနေရယ်၊ မေမေတို့က ရန်ခနဲ့ပဲ သဘောတူနေတာ”

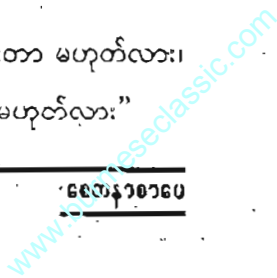
မဏိက ပြောမယ့်စကားကို ဆက်မပြောတော့ဘဲ သူ့ကို အားနာစွာဖြင့် မျက်နှာကလေး လှဲသွားပါသည်။

သူက မဏိ မျက်နှာလေးကို မြတ်နိုးစွာ ဝေးကြည့်ရင်း မဏိ ပန်းလေးကို ခပ်တင်းတင်း သိမ်းဖက်ကာ မဏိ မျက်နှာလေးကို လက်နှစ်ဖက်နဲ့ ပင့်ယူလိုက်သည်။

အဲဒီအချိန်မှာ ဖျတ်ခနဲ ဓာတ်ပုံရိုက်လိုက်တာမို့ သူ့မျက်နှာကြီး ကျေနပ်စွာဖြင့် ပြုံးမော်သွားရပါသည်။

မဏိက ရှက်ရွံ့စွာဖြင့် သူ့ရင်ဘတ်ကြီးကို လက်သီးဆုပ်ကလေးနဲ့ ခပ်ဖွဖွ ထုလိုက်သည်။

“သိပ်လည်တာပဲ၊ ဒါ ရှင် ဖန်တီးထားတာ မဟုတ်လား၊ စာနယ်ဇင်းတွေကို ကြိုဖိတ်ထားတာ မဟုတ်လား”

“ကြိုဖိတ်ထားတယ်လို့တော့ မဟုတ်ပါဘူးကွာ၊ အဲဒီစီးပွား
ရေးဂျာနယ်တိုက်က ဟဲ ဟဲ ... ကိုယ့်ဂျာနယ်တိုက်လေး၊
အားလုံး ကိုယ့်လူတွေချည်းပဲ”

“ကြည့်စမ်း၊ ဦးနေ မကောင်းဘူးကွာ”

“အချစ်ကရော ကောင်းလို့လား၊ ကိုယ့်ကို နှလုံးသွေးရပ်
ပြီး သေအောင်လုပ်နေတာ”

“ဟင် ... မဏိ ဘာလုပ်လို့လဲ ဦးနေရဲ့”

“ကောင်လေးကို သံယောဇဉ်တွယ်နေတာ”

“ဟင် ... ဒါကတော့ ဦးနေရယ်၊ မဏိ ငယ်ငယ်ကတည်း
က သူနဲ့ မခွဲတမ်း နေလာခဲ့တာ၊ ငယ်သံယောဇဉ်နဲ့ခင်
တွယ်မှုတွေက အဘိုးကြီး အဘွားကြီး ဖြစ်တဲ့အထိ
မပြောင်းလဲပါဘူး”

“အေး ... ဟုတ်တာပေါ့နော်၊ ချစ်သူတွေသာ ကျောခိုင်း
သွားရင် သူစိမ်းဖြစ်သွားကြတာ၊ ငယ်သူငယ်ချင်းက ဘဝ
မှာ ဘယ်တော့မှ သူစိမ်းမဖြစ်ခဲ့ဘူး၊ ကိုယ် သဘောပေါက်
ပြီ ချစ်လေး”

“သွားပါ၊ လူကို အဲဒီလို မခေါ်ပါနဲ့၊ နားရှက်စရာကြီး၊
သူများတွေ ကြားသွားပြီလား မသိဘူး”

မဏိက သူ့စကားတွေကို ရှက်ရွံ့သွားတဲ့ မျက်လုံး
ကလေးတွေဖြင့် လူတွေကြားသွားမှာ စိုးရိမ်ပြီး လှည့်ကြည့်လိုက်
လေသည်။

နဂိုကတည်းက လူထူတဲ့နေရာနဲ့ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ
ဝင်ထိုင်ခဲ့တာမို့ သူကတော့ လုံခြုံစွာ မျက်နှာကြီး ပြုံးလို့သွားရ
သည်။

“မကြားပါဘူးကွာ၊ ဝန်တိုနေလိုက်တာ၊ ဒါလေးခေါ်တာများ
ကြီးကျယ်နေလိုက်တာ၊ လက်ထပ်ပြီးရင် မိန်းမလိုတောင်
ပြောင်းခေါ်ဦးမှာ”

“ဦးနေနော်၊ မဏိ ရှက်တယ်”

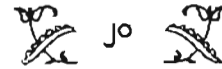
“ဟောဗျာ၊ ရှက်ရင် ဒီကိုလာခဲ”

သူက သူ့ရင်ဘတ်ကြီးကို လက်နဲ့ပုတ်ပြလိုက်ပြီး
မဏိ ကိုယ်လုံးလေးကို ရင်ခွင်ထဲ ခပ်တင်းတင်းဆွဲသွင် ပွေ့ဖက်
လိုက်တော့ မဏိက အလိုက်သင့်ကလေး သူ့ရင်ခွင်ထဲမှာ မျက်နှာ
လေးအပ်ဝှက်လိုက်ပါသည်။

သူ့ရင်ခွင်ထဲမှာ အရှက်ကြီး ရှက်နေသည့် မဏိကို
ကြည့်ပြီး သူ ကျေကျေနပ်နပ်ကြီး ပြုံးလိုက်မိပါသည်။

ဒီအချိန်မှာ သူ စိတ်မကောင်းစရာတွေကို ဘာမှ မစဉ်းစားချင်တော့၊ အလွတ်လပ်ဆုံး အပျော်ရွှင်ဆုံး ခံစားမှုတွေ နဲ့ပဲ ရင်ခုန်နှေးထွေးစွာဖြင့် မဏိ စကားလေးကို ခွင့်လွှတ်နားလည်လိုက်ပါတော့သည်။

“မဏိ ... ဒီမှာ ညည်းရဲ့မင်္ဂလာဖိတ်စာ”
“ဟင်”

မဏိ ထိုင်နေတဲ့ စားပွဲအရှေ့သို့ မေမေက ရွှေရောင် စာလုံးတွေထိုးထားတဲ့ ဖိတ်စာတစ်ထပ်ကြီးကို ချပေးလိုက်လျှင် မဏိသည် အံ့ဩလွန်းလို့ မေမေ့ကို ဘာစကားမှ ပြန်မပြောနိုင်လောက်အောင် စွန့်အသွားရပါသည်။

“ဒါ ... ဒါ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ မေမေ”

မဏိ ရင်ထဲ မွန်းကျပ်ဆိုနှင့်သွားကာ ဦးခေါင်းတစ်ခုလုံး ချာလည်လည်သွားရပါသည်။ မဏိကို ခန်းခနဲ မှဲပြုံးတွေနှင့် ကြည့်နေတဲ့ မေမေမျက်နှာကို ဝိုးတဝါးပဲ မြင်လိုက်ရသည်။

www.burmeseclassic.com

ဟင်အင်း ... ဒါဟာ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး၊ ရန်ခနဲငါ့ရဲ့ မင်္ဂလာဖိတ်စာဆိုတာ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး၊ ရန်ခ ငါ့ကို မုန်းတီးနေခဲ့တာ၊ ငါ့ကို ဘယ်နည်းနဲ့မှ လက်ထပ်မှာမဟုတ်ဘူး။

ပြီးတော့ ငါ့မှာလက်ထပ်ရမယ့်ချစ်သူ ရှိနေတာ ရန်ခ သိထားတာပဲ။

မဏိ သတိလက်လွတ် ဝေးကြောင်နေတာကို မေမေက အညှာအတာ ကင်းမဲ့စွာဖြင့် ဆိုလာခဲ့ပြန်သည်။

“ဘယ်နှယ်လဲ ရွှေမဏိ၊ ညည်းလည်တယ်ဆိုတာ ငါတို့ အိပ်နေသလောက်ပဲ ရှိပါတယ်၊ ညည်း ဒီဖိတ်စာတွေတွေ့လို့ လန့်ပြီး သတိတော့ လစ်မသွားပါနဲ့အေး၊ ညည်းနဲ့ နောက်ဆယ်ရက်ကြာရင် လက်ထပ်ရမဲ့သူက ညည်းနဲ့ ငယ်ငယ်ကတည်းက မခွဲတမ်း အတူနေလာခဲ့တဲ့ ရန်ခပါ”

“မေမေတို့ မှားနေပြီ၊ မဏိ ... မဏိကို ဘာမှအသိမပေးဘဲနဲ့ လျှောက်စီစဉ်တာ၊ ရန်ခကလည်း ခင်မာမဟုတ်ဘူး၊ မဏိလည်း လုံးဝလက်မခံနိုင်ဘူး၊ မဏိ ဦးနေနဲ့ သူ့ကုမ္ပဏီမှာ စေ့စပ်ပွဲ တခမ်းတနား လုပ်ပြီးသူ ပြီး၊ မကြာခင် မဏိ သူနဲ့လက်ထပ်ရမှာ”

“တော်စမ်း မဏိ၊ ညည်း ငါ့ကို ဘာစကားမှ ထပ်မပြောတော့နဲ့၊ ဒီနေ့ကစပြီး ညည်း အပြင်ထွက်ခွင့် မရှိတော့ဘူး၊ ဖုန်းဆက်ခွင့်လည်း မရှိတော့ဘူး၊ ညည်းဖုန်းကို ငါသိမ်းပစ်လိုက်ပြီ၊ ညည်း နောက်ဆယ်ရက်ကြာရင် ရန်ခနဲ့လက်ထပ်ရမှာကိုပဲ ခေါင်းထဲထည့်ထား”

“အို ... မေမေ၊ ရမ်းမလုပ်ပါနဲ့။ ရန်ခကလည်း သဘောတူမှာ မဟုတ်ပါဘူး၊ လူငယ်တွေဆန္ဒ မပါဘဲနဲ့ မေမေတို့ မလုပ်လိုက်ပါနဲ့၊ ရန်ခ မဏိကို မချစ်နိုင်တော့တော့ မဏိ သိပါတယ်၊ ပြီးတော့ မဏိမှာလည်း လက်ထပ်ရမယ့်ချစ်သူ ရှိနေတာ၊ ဒါကို သူ သိသိကြီးနဲ့ လက်ထပ်မယ် ဆိုရင်တော့ မဏိနဲ့ ပြဿနာတက်မှာပဲ”

မဏိ ဆောက်တည်ရာမရ ကြေကွဲဝမ်းနည်းသွားရပါသည်။ ခေါင်းတခါခါ လည်တခါခါနဲ့ ဆိုဖာမှာ ဆက်ပြီးထိုင်ရတော့မလိုလို မတ်တတ်ပဲ ထရပ်ရတော့မလိုလိုဖြင့် ကူကယ်ရာမဲ့ ဖြစ်သွားကာ ဦးနေသာ ဒီအကြောင်းတွေ သိသွားရင်ဆိုတဲ့ အတွေးတွေက ရူးမရတ် ရင်ထဲမှာ ခံစားကြေပျက်သွားရပါသည်။

ဒါဆို ဦးနေနဲ့ မဏိ လမ်းခွဲခွဲရတော့မှာလား။ အို မဖြစ်နိုင်တာ၊ ဒါ လူကြီးတွေ မတရားတာ၊ မဏိ လုံးဝလက်မခံ

နိုင်ပါ။ မဏိ ကြံရာမရသဖြင့် ရင်ထဲဆိုကျပ်သွားကာ မျက် ရည်လေးတွေ စီးကျလာခဲ့သည်။

ရန်ခကို အကူအညီ တောင်းရမည်။ မေမေ့ကို အသနားခံလို့ကတော့ မဏိ မျက်ရည်တွေသာ တစ်ကိုယ်လုံးရွဲ သွားရင် ရွဲသွားမည်။ မေမေကတော့ လက်ခံမှာမဟုတ်။

“မေမေ မဏိ လုံးဝလက်မခံဘူး၊ ရန်ခနဲ့တွေ့မယ်၊ ရန်ခ ကလည်း လက်ခံမှာ မဟုတ်ဘူး”

“ဟဲ့ ... ရန်ခက လက်ခံတဲ့အပြင် ဒီကိစ္စကို သူ့ကိုယ်တိုင် ဖြစ်အောင်ဖန်တီးတာ၊ သီတင်းကျွတ်ရင် လက်ထပ်မယ်ဆို တာ သူ စီစဉ်တာပဲ၊ ဖိတ်စာအပ်တာလည်း သူ့ကိုယ်တိုင် ပဲ၊ ညည်းအတွက် သတို့သမီးဝတ်စုံ ရွေးဝယ်ခဲ့တာလည်း သူ့ကိုယ်တိုင်ပဲ၊ ရန်ခက ပြောတယ်လေ၊ မဏိ ရင်ထဲမှာ တကယ်ရှိတဲ့သူက သူပါပဲတဲ့”

“ဟင့်အင်း ... မဟုတ်ဘူး၊ မဏိ ရူးချင်ပါတယ်၊ မဏိ ရူးတော့မှာပဲ၊ မဏိစကားကို လက်ခံအတိုင်း မေမေ၊ မဏိ ... မဏိ ...”

မဏိ စကားဆုံးအောင်တောင် ပြောခွင့် ... တော့ ဘဲ မေမေက ဧည့်ခန်းထဲကနေ ကျောခိုင်းလှည့်ထွက်သွားသော

အခါ ...။ မဏိ စိတ်ထဲမှာ မူးမိုက်သွားလိုကြီး ဖြစ်သွားပြီး ဦးနေ မျက်နှာကြီးကို ကွက်ခနဲ ပြေးမြင်မိကာ ရင်တစ်ခုလုံး ဟာခနဲ ကျင်သွားရပါသည်။

ဦးနေသာ ဒီအကြောင်းတွေကို သိသွားခဲ့ရင် မဏိ ဆီကို တန်းရောက်လာခဲ့တော့မှာဖြစ်သည်။

ရန်ခ ဒီလိုလုပ်ရက်တာကို အံ့သြမိသလို၊ စိတ်ဆိုး နာကျင်ခဲ့ရသည်။ ယုံလည်း မယုံချင်။ ရန်ခ ဒီလောက်သတ္တိမရှိ ပါဘူး။ တစ်ခုခုတော့ လွှဲချော်နေပါပြီ။

မဏိ ဘာလုပ်ရမှန်း မသိအောင် ဦးနောက်တစ်ခု လုံး ကျင်ခဲ့သွားကာ ဦးခေါင်းကို လက်ဖဝါးဖြင့် ထုရိုက်ပစ်လိုက် ပါတော့သည်။

“အား ... ငါ သေချင်တယ်၊ ငါ သေဖို့ပဲ ကောင်းပါတယ်၊ ဦးနေရယ် မဏိကို လာကယ်ပါဦး”

မဏိ မျက်ရည်များနဲ့ ဦးနေကို တမ်းတတိုင်တည် လိုက်ပါသည်။ အခုဆိုရင် မဏိ ဦးနေကိုလည်း ဆက်သွယ်လို့ မရတော့။ အိမ်အပြင်ကို ထွက်ခွင့်ရအောင် ချုပ်ကိုင်လိုက်ပြီမို့ မဏိ ဦးနေကို မတွေ့ရတော့သလို ရန်ခကိုလည်း တွေ့ခွင့်မရ နိုင်တော့ချေ။

အား ... ငါ ... ငါ ဘာ ... ယုပ်ရမလဲ။ ဟင်အင်း ... ရန်ခနဲ့ ရအောင်တွေ့ပြီး ဒီကိစ္စကို ဖြေရှင်းရမယ်။

မဏိ ရန်ခရဲ့လုပ်ရပ်တွေကို အခဲမကျေ ဖြစ်ကာ ဝမ်းနည်းကြေကွဲစွာ စီးကျလာတဲ့ မျက်ရည်တွေကို လက်ဖြင့်ခပ် ကြမ်းကြမ်း ပိတ်သုတ်ပြီး ဧည့်ခန်းကနေ ချာခနဲ လှည့်ထွက်ကာ အခန်းတံခါးဆီသို့ လှစ်ခနဲ ပြေးထွက်လာခဲ့ပြီး အခန်းတံခါးကို ဝုန်းခနဲ ဆွဲဖွင့်ပစ်လိုက်သည်။

“မမလေး တံခါးမဖွင့်ပါနဲ့တဲ့”

“ဘယ်သူကလဲ၊ ငါ ရန်ခဆီ သွားလို့”

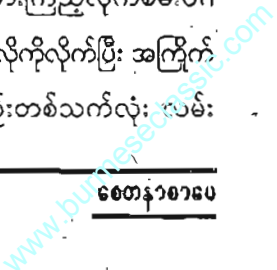
မဏိက မဏိကို ပိတ်ပင်လာတဲ့ အိမ်ဖော်မလေး ကို ဒေါသတကြီး ဖိဟောက်ပစ်လိုက်သည်။ ကောင်မလေးက ကြောက်ရွံ့စွာဖြင့် ခေါင်းကလေးငဲ့ ငြိမ်သက်သွားချိန်မှာ မေမေ က ခါးကြီးထောက်ပြီး မဏိကို ခပ်စိမ်းစိမ်း စိုက်ကြည့်ကာ မဏိ ရှေ့မှာ ကာရံပစ်လိုက်ပါသည်။

“ဘယ်သူကမလဲ၊ ဒီအိမ်မှာ ညည်းကို အမိန့်ပေးချုပ်ကိုင် နိုင်တာဆိုလို့ ငါနဲ့ ညည်းအဖေပဲရှိတာပဲ၊ ဘာလဲ ... ညည်းက ဟိုကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်ကို လက်မထပ်ရလို့ ငါ့ကိုတောင် ထသတ်ဦးမလို့လား။ ဟင် ... ရွှေမဏိရဲ့”

မဏိက မေမေစကားတွေကို အလေးမထားနိုင်ဘဲ မျက်ရည်လည်ခွဲနှင့် အရူးတစ်ပိုင်းဖြစ်ကာ မေမေခြေသလုံးကို ပြေးဖက်တောင်ပန်လိုက်ပါသည်။

“မဏိ ... မဏိကို မရက်စက်ပါနဲ့ မေမေရယ်၊ မဏိက မေမေသမီးအရင်းပါ။ တစ်ဦးတည်းသော သမီးလေးပါ။ မဏိရှေးတဲ့ လူကလည်း မသင့်တော်တဲ့လူ မဟုတ်ပါဘူး။ နိုင်ငံခြားမှာ တိုက်တစ်လုံး ကုမ္ပဏီတစ်ခု၊ ဒီမှာလည်း ကုမ္ပဏီနှစ်ခု ပိုင်ဆိုင်ထားတဲ့ တစ်ဦးတည်းသော သားပါပဲ။ မဏိတို့ထက် ဘာမှမဆိုင်အောင် ချမ်းသာတာပါ မေမေရယ်၊ သူ မလေးကို သိပ်ချွန်လို့ လက်ထပ်တဲ့အထိ စဉ်းစားတာပါ။ တကယ်မချစ်တဲ့သူဆိုရင် မဏိလို သာမန်ပဲစွည်းရှိတဲ့မိန်းကလေးမျိုးကို ထည့်တောင်စဉ်းစားမှာ မဟုတ်ဘူး။ မဏိလည်း သူ့ကိုမခွဲနိုင်ဘူး မေမေ”

“မဏိ ... ညည်း သူ့ကို ဒီတံဒီတံကြံချမ်းသာလို့ အထင်ကြီးခဲ့တာပါ သမီးရယ်၊ လေးစားခဲ့တာပါ။ သမီး သူ့ကို တကယ်မချစ်ခဲ့ပါဘူး။ သမီးစဉ်းစားကြည့်လိုက်စမ်းပါ။ ဟိုးငယ်ငယ်ကတည်းက ညည်းရဲ့အလိုကိုလိုက်ပြီး အကြိုက်အောင် သည်းခံခဲ့တဲ့ ရန်ခကို ညည်းတစ်သက်လုံး လမ်း

ခွဲသွားမယ့်အဖြစ်ကို ထည့်စဉ်းစားကြည့်လိုက်ပါ မဏိရယ်၊ ရန်ခ ရင်ထဲမှာ ဘယ်လောက်အထိ ကြေကွဲခံစားနေရမယ် ဆိုတာ၊ ဟင် ... မဏိ”

မေမေပြောတဲ့ စကားတွေက အမှန်တွေချည်းဖြစ်ခဲ့ တာမို့ မဏိ မေမေကို ဘာမှပြန်ပြောစရာ စကားလုံး မရှိတော့ သလို ရင်တစ်ခုလုံး အသက်မဲ့ ငြိမ်သက်သွားရကာ မျက်ရည်တွေ သာ အဆက်မပြတ် စီးကျလာခဲ့တော့သည်။

ဟုတ်ပါတယ် မေမေ။ မဏိကြောင့် ရန်ခ ရင်ထဲ မှာ ဘယ်လောက်အထိ ခံစားရမလဲဆိုတာကို မဏိ ခံစားနားလည် မိပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ မဏိ ရင်ထဲမှာ ရန်ခကို သနားခဲ့မိသလို ဦးနေကိုချစ်တဲ့ ခံစားမှုတွေကလည်း ဖျောက်ဖျက်လို့ မရခဲ့ဘူး။

မဏိ ဦးနေကို အထင်ကြီး လေးစားပြီး ချစ်ခဲ့တာ လည်း မှန်ပါတယ်။ တကယ်မချစ်ခဲ့ဘူး ဆိုတာတော့ မဖြစ်နိုင် ခဲ့ပါဘူး မေမေ။

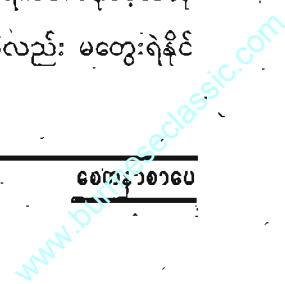
မဏိ မချီတင်ကဲ ကြေကွဲဝမ်းနည်းသွားတဲ့အချိန် မှာ မေမေက ဘာစကားမှ ဆက်မပြောတော့ဘဲ မဏိအရှေ့မှ ဖြည်းဖြည်းချင်း လှည့်ထွက်သွားပါတော့သည်။

မဏိ ရင်ထဲမှာ ဘာမှပြန်မပြောနိုင်လောက်အောင် ဆိုနိုင် ကြေကွဲကာ ဆောင့်ကြောင့်ကလေး ထိုင်နေရာမှ မျက်နှာ ကို လက်ဝါးနှစ်ဖက်နဲ့ ဖိအုပ်ပြီး စိတ်ထွက်ပေါက် ပေးလိုက်မိ သည်။

ဦးနေနဲ့ တွေ့ဆုံခဲ့ဖို့ ဖန်တီးခဲ့ကြတဲ့ မဏိတို့နှစ် ယောက်ရဲ့ ပုံရိပ်ကလေးတွေကို မြင်ယောင်ကာ ငါ ရန်ခကို အကြီးအကျယ်ဆုံး အမှားတစ်ခု ကျူးလွန်လိုက်မိပြီ ဆိုတာကို ခံစားသိလိုက်ရပြီး မဏိ ရူးမတတ် သွေးချောက်ချားသွားရကာ မဏိကိုယ်မဏိ ခွင့်မလွှတ်နိုင်လောက်အောင် နာကြည်းသွားမိပါ တော့သည်။

မဏိ ရန်ခကို တစ်သက်လုံး ခွဲခွာလိုက်ရရင် မဏိ ဘဝမှာ ဦးနေနဲ့ နေပျော်ပါ့မလား။ ဦးနေဟာ မဏိချစ်သူဖြစ်ခဲ့ ပေမဲ့ မဏိ ရန်ခကို တစ်သက်လုံး ခွဲခွာရမယ့် အဖြစ်ကြီးကို စဉ်း စားရင်းနဲ့တောင် မွန်းကျပ်သွားရသည်။

ဒါဆို မဏိ သူ့ကို လက်ထပ်နိုင်ပါ့မလား။ အို ... ဟင်အင်း၊ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ မဏိ ဦးနေကို မရက်စက်နိုင်ခဲ့သလို ရန်ခနဲ့ တစ်သက်လုံး ခွဲခွာရမဲ့ အဖြစ်ကြီးကိုလည်း မတွေးရဲနိုင် တော့ချေ။

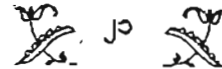

အခုသက်ရှိ အခြေအနေကြီးကို အတွေးထဲမှာတင်
လက်မခံနိုင်အောင် ဖြစ်သွားခဲ့ပြီ။ မဏိ ဦးခေါင်းတစ်ခုလုံး
ပြုတ်ထွက်မတတ် ခါယမ်းလိုက်ပါတော့သည်။

တကယ်တော့ ဦးနေ ပြောခဲ့တဲ့ ကံကြမ္မာဆိုတာ
ကြိုမမြင်နိုင်တဲ့ အရာဆိုတာကို အခု မဏိ လက်တွေ့ တွေ့မြင်
ခံစားနေခဲ့ရပြီဖြစ်သည်။

မဏိကတော့ ဦးနေ မဏိဆီကို အရောက်လာခဲ့
မယ်လို့ မျှော်လင့်ယုံကြည်နေခဲ့မိသေးသည်။

ကံကြမ္မာဆိုတာ ကြိုမမြင်နိုင်ခဲ့ပေမယ့် မဏိ ဦးနေနဲ့
ပေါင်းဆုံခွင့်ကလေးကိုတော့ နောက်ဆုံးမျှော်လင့်နေသေးတယ်
ဆိုတာကို ဦးနေကို မဏိ ရင်ထဲကနေ သစ္စာဆိုရုံပါတယ် ဦးနေ
ရယ်။

နေသတိုးရသည် မြင်တွေ့လိုက်ရသည် သတင်းစာ
ထဲက စေ့စပ်ကြောင်းလမ်း ကြော်ငြာကြီးကို မျက်တောင်မခတ်
စိုက်ကြည့်ပြီး ရင်ထဲမှာ ဘာတွေဖြစ်သွားမှန်း မသိအောင် မျက်
လုံးတွေ ပြာခနဲ ဖြစ်သွားကာ ခေါင်းကစ်ခုလုံး ချာလည်လည်
မူးနောက်သွားပါတော့သည်။

သူ့ရင်ထဲက နှလုံးသားတစ်စုံသည်လည်း ရပ်တန့်
ငြိမ်သက်သွားရပါသည်။

“ဟာ ... မဖြစ်နိုင်တာ၊ ဒါ လုံးမဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ငါ မယုံဘူး
ကွာ၊ မင်း ... မင်း ... စေ့စပ်သွားပြီဆိုတာ ငါ မယုံဘူး။”

စေ့စပ်ကြောင်းလမ်း ပြီးစီးခြင်းဆိုတဲ့ သတင်းစာ
စာရွက်ကြီးကို သူ မယုံနိုင်သလိုကြီး စိုက်ကြည့်ပြီး ရူးသွပ်သွား
သူလို ခေါင်းကြီးကို တအားခါယမ်းလိုက်ပါတော့သည်။

မဖြစ်နိုင်တာ။

မဏိ စေ့စပ်သွားပြီ ဆိုတာ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မဖြစ်
နိုင်။

မနေ့ကမှ သူနဲ့ မဏိ ကုမ္ပဏီမှာ အတည်ပြုစေ့စပ်
ပြီးခဲ့တာ။

အခု မဏိက ရန်ခ ဆိုတဲ့ ကောင်လေးနှင့် စေ့စပ်
လိုက်ပြီဆိုတာကြီးကို သူ ဘယ်လိုမှ ယုံကြည်လက်ခံလိုမရအောင်
ရင်ထဲမှာ ရူးသွပ်ချောက်ချားသွားကာ အံ့ဆွဲထဲမှ ကားသော့ကို
ဆွဲယူလိုက်ပြီး ချက်ချင်းပင် မဏိအိမ်ကို ထလိုက်သွားခဲ့ပါတော့
သည်။

မဏိ သူ့ကို ဘယ်လောက်အထိ ချစ်တယ်ဆိုတာ
သူ အသိဆုံးပင်။ အခုလို ရုတ်တရက်ကြီး ဟိုကောင်လေးနဲ့စေ့
စပ်စပ်လိုက်တာ မဏိမိဘတွေ စီစဉ်တာပဲဟု သူက တစ်ထစ်ချ
ယုံကြည်စိတ်ဖြင့် စိတ်ကို အတည်ငြိမ်ဆုံးဖြစ်အောင် ထိန်းချုပ်လိုက်
ပြီး မဏိတို့ တိုက်ခန်းကို ရောက်လာခဲ့သည်။

မဏိတို့တိုက်ခန်းတံခါးဝမှာ မတ်တတ်ရပ်လိုက်ပြီး
တာနဲ့ သူသည် ကိုယ့်အဖြစ်ကိုယ် ရှက်လည်းရှက် ဝမ်းလည်း
ဝမ်းနည်းသွားရကာ မျက်နှာကြီးတစ်ခုလုံး နီမြန်းလျက် အံ့ကို
တင်းတင်းဖိကြိတ်ပစ်လိုက်မိသည်။

မဏိတို့တိုက်ခန်းဘဲလ်ကလေးကို နှိပ်လိုက်မိတဲ့
သူ့လက်တွေက ရှက်ရွံ့နာကျင်စွာဖြင့် တဆတ်ဆတ် တုန်ယင်နေ
သည်။

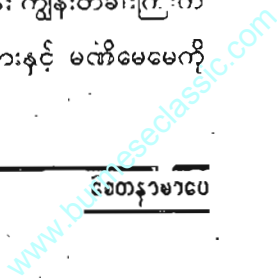
သူ့ဂုဏ် သူ့ဒြပ်နဲ့ မိန်းကလေးရှင်ဘက်ကို ဒီလောက်
အောက်ကျိုးအရှုံးပေးခဲ့တာ ရှက်လည်း ရှက်မိသလို ရင်ထဲမှာလည်း
နာနေသည်။

ကိုယ့်ရင်ထဲမှာ ရူးမတတ် ခံစားနေရပြီ မဏိရယ်၊
မင်း ကိုယ့်အဖြစ်ကို ကြည့်ပါဦး။

ကိုယ့်ကို ထွက်တွေ့ပါ မဏိရယ်။

ကျွန်းတံခါးရှည်ကြီးကို ငေးကြည့်ပြီး သူ့စိတ်ထဲမှာ
အရူးအမူး တောင်းပန်လိုက်မိသည်။

အဲဒီအချိန်မှာ မဏိတို့တိုက်ခန်း ကျွန်းတံခါးကြီးက
ဖျတ်ခနဲ ပွင့်လာပြီး တင်းမာတဲ့ မျက်နှာထားနှင့် မဏိမေမေကို
တွေ့လိုက်ရပါသည်။

“အန်တီ”

မာနစိတ်တွေကို လျှော့ချကာ အားကိုးတဲ့ မျက်လုံးတွေဖြင့် မဏိမေမေကို မော့ကြည့်ပြီး ခေါ်လိုက်တော့ မဏိမေမေက ခပ်တည်တည် မျက်နှာလွဲသွားကာ သူ့ကို အပြတ်သားဆုံး ပြောလာခဲ့တော့သည်။

“မင်း လာပြီး မနှောင့်ယှက်ပါတော့နဲ့၊ မင်းကို မဏိ တကယ် မချစ်ဘူးဆိုတာကို မင်း သဘောထားကြီးကြီးနဲ့ လက်ခံလိုက်ပါ၊ နေသတိုးရ၊ သမီး နောက်ဆယ်ရက်ကြာရင် သူ့ချစ်သူနဲ့ လက်ထပ်ဖို့ အန်တီတို့ကို သူ့ကိုယ်တိုင် ခေါင်းညိတ် လက်ခံလိုက်တာပါ”

ကြားလိုက်ရတဲ့ စကားတွေက သူ့နှလုံးသားကို ရေခွေးပူပူနဲ့ လှမ်းပက်လိုက်သလို သူ့တစ်ကိုယ်လုံး ပူပောင်ခါးသီးသွားပါသည်။

“ကျွန်တော် မယုံဘူးဗျာ၊ အန်တီတို့ မဏိကို အပြင်ထွက်ခွင့်မရအောင် အတင်းအကျပ် ချုပ်နှောင်ထားတာ မဟုတ်လား၊ ကျွန်တော် မဏိနဲ့ တွေ့ချင်တယ်၊ မဏိနဲ့တွေ့ပြီး မဏိရဲ့ဝန်ခံစကားကို ကြားရရင် ကျွန်တော် အေးအေးဆေးဆေး လက်ခံမယ်”

“မင်း မိုက်ရှူးရဲမဆန်ချင်စမ်းပါနဲ့၊ မင်း ပြန်ပါတော့၊ အန်တီ ဒီထက် ဒီထက်ပိုပြီး မင်းကို ရှင်းပြစရာအကြောင်း မရှိတော့ဘူး”

“ဂျိမ်း” ခနဲ တဲခါးဆောင့်ပိတ်ပြီး လော့ခံချသွားတဲ့ မဏိမေမေရဲ့ လုပ်ရပ်တွေကို သူ အံ့ဩနာကျင်လွန်းလို့ နေရာမှာတင် အသက်မဲ့နေသူလို မတ်မတ်ကြီး ရပ်နေလိုက်မိသည်။

ဖြစ်ခဲ့တဲ့ အဖြစ်အပျက်ကြီးက တကယ့်ကို ခါးခမ်းစရာ၊ နာကျင်စရာ ကောင်းခဲ့တာမို့ သူ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိအောင် စိတ်တွေ မွန်းကျပ်ကြေကွဲသွားရသည်။

ဖြစ်နိုင်ရင် သူ တဲခါးကြီးကို ကအားဆွဲထုဖွင့်ပစ်လိုက်ပြီး မဏိရှိတဲ့ အခန်းထဲသို့ စွတ်ပြေးဝင်သွားလိုက်ချင်ပါသည်။

ပြီးတော့ မဏိ ပခုံးနှစ်ဖက်ကိ ဆွဲကိုင်ပြီး “ဒီစေ့စပ်ပွဲကို မင်း လက်ခံခဲ့တာဆိုတာ ဟုတ်လား” လို့ အော်ဟစ်မေးပစ်လိုက်ချင်ပါသည်။

ဒီပုံအတိုင်းဆို သူ ဒီလိုနည်းနဲ့ မဏိကို ဘယ်တော့မှ တွေ့ခွင့်ရမှာ မဟုတ်တော့။ သူ ဘာလုပ်ရမလဲ။ မဏိနဲ့ပေးခွင့်ရအောင် သူ တစ်ခုခုတော့ လုပ်ဆောင်ရတော့မည်ဖြစ်သည်။

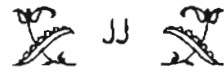

အင်း ... မဏိနဲ့ စေ့စပ်တဲ့ ကောင်လေးကို သူ
မျက်နှာချင်းဆိုင် တွေ့ရကောင်းမလား။ ပြီးတော့ ဒီကောင်လေး
နဲ့တွေ့ရင် သူ မဏိနဲ့ သူ လက်ထပ်ရဖို့ ဘယ်လိုပြောရမလဲ။

ဒီအတွေးတွေက သူ့ဦးနှောက်ထဲမှ နှလုံးသားဆီသို့
စီးဆင်းရပ်တန့်သွားတဲ့ အချိန်မှာ မဏိနဲ့ ပေါင်းစုံရမဲ့ နည်းလမ်း
တစ်ခုကို သူ ဖျတ်ခနဲ တွေးလိုက်မိကာ ရင်တစ်ခုလုံး နွေးလို့က်
တုန်ယင်သွားသည်အထိ စိတ်လှုပ်ရှားသွားရပါတော့သည်။

သူ့ခံစားချက်တွေကို မဏိ နားလည်ပေးလိမ့်မယ်
လို့ သူ ယုံကြည်မိသည်။

မဏိရယ်၊ ဒီနည်းလမ်းကလေးနဲ့ပဲ မင်းနဲ့ကိုယ်
လက်ထပ်ခွင့်ရတော့မှာမို့ ကိုယ့်ဘက်က အမှားတစ်ခု ဖြစ်သွားခဲ့
ရင် ကိုယ့်ကိုခွင့်လွှတ်ပေးပါလို့ ကိုယ်တောင်းပန်ပါတယ် ကလေး
ရယ်။

သူ့ကိုဖုန်းဆက်ပြီး တွေ့ဖို့တောင်းဆိုလိုက်တဲ့ ဦးနေ
သတိုးရ ရင်ထဲမှာ မဏိနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဘယ်လောက်ထိ ကြေကွဲ
ခံစားနေမလဲ ဆိုတာကို သူ ခံစားနားလည်ပေးခဲ့မိပေမဲ့ ဦးနေ
သတိုးရနဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်လိုက်တဲ့ အချိန်မှာ ဦးနေသတိုးရရဲ့
ရူတည်တည် မျက်နှာပေးကြီးက သူ့ရင်ကို နည်းနည်းလှုပ်ခတ်
သွားစေခဲ့ပါသည်။

ဒီလူ သူ့ကိုခေါ်ပြီး တွေ့ဆုံခဲ့တာ ရိုးသားချင်မှ
ရိုးသားမှာ သေချာသွားပါပြီ။

“ကျွန်တော်နဲ့ တွေ့ချင်တဲ့ အကြောင်းကိစ္စက ဘာလဲ
ဦးနေသတိုးရ”

ဦးနေသတိုးရ နှုတ်ခမ်းတစ်ဖက်က တွန့်ခဲနဲ ပြီးသွား
သလို အရာရာကို အောင်နိုင်သော မျက်လုံးတွေနှင့် သူ့ကိုစိုက်
ကြည့်လာသောအခါ သူ နည်းနည်းထိတ်လန့်သွားရပါသည်။

မဏိနဲ့ ဦးနေသတိုးရတို့ရဲ့ ပတ်သက်မှုကြီးက
ဘယ်အတိုင်းအတာအထိ ရှိထားကြလို့လဲ။

ဟာ ... မဟုတ်နိုင်ပါဘူး။ မဏိဟာ ဒီလိုမိန်းကလေး
တစ်ယောက် မဟုတ်ဘူးဆိုတာ သူ ယုံကြည်ရပါသည်။

“ကိုယ်နဲ့ မဏိ ချစ်သူတွေဆိုတာ မင်း သိတယ်မနော်၊ မင်း
နဲ့ မဏိ စေ့စပ်လိုက်တာ မိဘတွေကြောင့်လို့ ကိုယ်ယုံ
တယ်။ မဏိကို ကိုယ်တွေ့ခွင့်မရဘူး။ မိဘတွေရဲ့ချုပ်ချယ်
ကန့်သတ်မှုတွေကြောင့် မမှားသင့်တာတွေ မမှားရအောင်
ကိုယ် ညီလေးနဲ့ ခေါ်တွေ့လိုက်ရတာပါ။”

မမှားသင့်တာတွေ မမှားရအောင်ဆိုတဲ့ စကားကြီး
က သူ့နှလုံးသားကို ချောင်ပိတ်မိသွားသူလို ထွက်ပေါက်မဲ့သွား
ပါသည်။ သို့သော် သူက ဣန္ဒြေမပျက် ဦးနေသတိုးရကို မော
ကြည့်လိုက်သည်။

“ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို ဘာမှအပြစ်မပြောဘူးပါဘူး။
မဏိနဲ့ ခင်ဗျား ချစ်သူဖြစ်ခဲ့တာက လူ့အပိုင်းအခြားလောက်

ကလေးပါ။ ကျွန်တော်က ဟိုးငယ်ငယ်ကတည်းက ချစ်ခဲ့
ရတဲ့ ချစ်သူပါဗျာ”

“ဒါဆို မင်းကိုယ်တိုင် မဏိကို လက်ထပ်ဖို့ ခေါင်းညိတ်
သဘောတူခဲ့တာပေါ့။ မိဘတွေ စိစဉ်လို့ လက်ခံခဲ့တာမဟုတ်
ဘူးပေါ့။ ဟုတ်လား။”

သူ့ကို အခဲမကျေသည့် မျက်လုံးတွေနဲ့ စိုက်ကြည့်
မေးလာတဲ့ ဦးနေသတိုးရကို ကြည့်ပြီး သူ အောင်သက်သက်ကြီး
ဖြစ်သွားရသည်။

“ကျွန်တော် ခင်ဗျားနဲ့ အခြေအတင် စကားမပြောချင်ဘူး။
ခင်ဗျားနဲ့တင် မဟုတ်ဘူး။ မဏိနဲ့လည်း အခြေအတင်
စကားမပြောချင်ပါဘူး။”

“ဟင်”

ဦးနေသတိုးရက သူ့ကို မယုံနိုင်တဲ့ မျက်ဝန်းတွေနဲ့
စိုက်ကြည့်လာပြီး မျက်နှာကြီးတစ်ခုလုံး ကြည်လင်သွားခဲ့သည်။
ဒီလူ ဘာရူးကြောင်ကြောင်တွေ့ပြီး သူ့စကားကို ကျေနပ်သွားခဲ့
တာပါလိမ့်။

ဦးနေသတိုးရကိုကြည့်ပြီး သူ့စိတ်ထဲ နောက်ကျိကျိ
ကြီး ဖြစ်သွားရသည်။

“ဒါဆို ကိုယ်နဲ့ မဏိကို တွေ့ခွင့်ရအောင် ညီလေးကူညီပေးပါဦးကွာ၊ ကိုယ်တို့မှာ အချိန်မရှိတော့ဘူး၊ မင်းစေ့စပ်ပွဲပျက်ပေးပြီးတာနဲ့ ကိုယ်တို့လက်ထပ်မှ ...”

ရန်ခ ဦးနေသတိုးရကို ခပ်ကြောင်ကြောင် မော့ကြည့်လိုက်မိသည်။ ဒီလူ ရူးနေပြီလား။ သူ မဏိကို ဟိုးငယ်ငယ်က တည်းက ချစ်ခဲ့တာပါလို့ ပြောခဲ့တဲ့ စကားကို သဘောမပေါက်တာလား။ ဒါမှမဟုတ် ဒီလူဟာ သူ့အထင်နဲ့စွတ်ပြီး ကိုယ့်ဘက်လိုရာဆွဲပြီး တွေးခဲ့တာလား။

ဦးနေသတိုးရရယ် ... ခင်ဗျား မဏိကိုချစ်တယ်ဆိုတာထက် ကျွန်တော် မဏိကိုချစ်တာ အဆပေါင်းတစ်ထောင်လောက် သာပါတယ်ဗျာ။

သူ့ရင်ထဲက စကားတွေကိုတော့ အောက်ကျခံပြီး ဦးနေသတိုးရကို ဘယ်တော့မှ သူ ထုတ်ဖော်ပြောမှာမဟုတ်။

“ခင်ဗျားအတွက် စိတ်မကောင်းပါဘူး ငါ့ နှုတ်တိုးရ”
“ဟင် ... မင်း ... မင်း ဘာစကား ပြောတယ်”
“ကျွန်တော် မဏိကိုချစ်ခဲ့တဲ့ အချစ်တွေက ဖောက်ဆုတ်ပေးဖို့မှ မဟုတ်တာ”

အခုမှ ဦးနေသတိုးရ သူ့စကားကို သဘောပေါက်သွားသလို ရင်ထဲမှာ ဘယ်လောက် ခံစားကြေကွဲသွားသည်မသိ။

မျက်နှာတစ်ခုလုံး နီမြန်းလျက် ကြေကွဲဆို့နှင်သွားတဲ့ ဦးနေသတိုးရကို ကြည့်ပြီး မဏိကို ဦးနေသတိုးရ အပိုင်တုပ်နှောင်ထားတဲ့ကြိုးတွေ ဘာမှမရှိခဲ့ဘူး ဆိုတာကို သူ သံသယရှင်းစွာ ယုံကြည်လိုက်မိသည်။

“မင်း နောက်ဆုတ်ပေးပါ ရန်ခ၊ ငါနဲ့ မဏိက လက်မထပ်လို့ မရတော့ဘူး၊ မဏိမှာ ငါ့ရဲ့ ...”

“တော်စမ်း၊ ခင်ဗျား ရူးတိုင်း လျှောက်မပြောနဲ့”

ရန်ခ အသည်းနှလုံးတွေ မွေ့ကြေပျက်သွားရလေပြီ။ ဒီလူ သက်သက် မဏိကိုစော်ကားတာ။ မဏိဟာ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို ဒူးထောက်အရှုံးပေးမဲ့ မိန်းမမျိုး မဟုတ်ဘူးဆိုတာ တစ်သက်လုံး ပေါင်းလာတဲ့သူက အသိဆုံးပင်။

သို့သော် သူ့ချစ်သူကိုယ်တိုင် ပြောလိုက်တဲ့စကားကို နားနဲ့ဆတ်ဆတ် ကြားလိုက်ရတဲ့ သူ့ရင်ထဲမှာ မီးလိုပူလောင်သွားရကာ မဏိကို စိတ်ရှိလက်ရှိ ကိုင်ပေါက်ပစ်လိုက်ချင်သည့်အထိ စိတ်တွေ ပေါက်ကွဲပစ်လိုက်ချင်ပါသည်။

“ငါ မရှားဘူး ကောင်လေး၊ မင်းအတ္တကျေကို နည်းနည်း လျှော့ပြီး လောကကြီးရဲ့ မြေတစ်နေရာမှာ ရပ်တည်နေတဲ့ ချစ်သူနှစ်ယောက်ကို ပြန်ကြည့်ပါ။ မဏိ ရင်ထဲမှာ အခု လောက်ဆိုရင် ဘယ်လောက်အထိ ကြေကွဲနေမလဲဆိုတာ ကွာ၊ ငါပြောတဲ့ စကားကို သူက မင်းကို ပြောရမှာ မပြောရဲ ဖြစ်ချင်ဖြစ်နေမှာပေါ့ကွာ၊ မင်း ကိုယ်ချင်းစာ နားလည်ကြည့်စမ်းပါ”

မျက်ဝန်းအရိပ်တွေကအစ ကြေကွဲယောင်သမ်းနေတဲ့ ဒီလူ့မျက်နှာက သူ့မျက်ဝန်းထဲမှာ ဝိုးတပါးပဲ ဖြင့်တွေ့ရတော့ သည်။

ဒီလူ့ပြောတာတွေသာ အမှန်အကန် ဖြစ်သွားခဲ့မယ် ဆိုရင် သူက နောက်ဆုတ်ပေးရတော့မှာပေါ့။

ဟား ... ငါ မဏိကို ချစ်တယ်။ ငါ မဏိကိုမခွဲ နိုင်ဘူး၊ ငါ ဘာလုပ်ရမလဲ။ ဒီလူ့စကားတွေကို ငါ မယုံဘူး မဏိ။ မဏိက ဒီလိုမိန်းကလေးမျိုး စဟုတ်ဘူးဆိုတာကို သူ့ နှလုံးသားက လက်ခံယုံကြည်ခဲ့ဖူးမယ် ...။

ရင်ထဲမှာ ရူးသွားမတတ် ဆတ်ဆတ်ခါ နာကျင် ကြေကွဲသွားတာကြီးကို ဟန်ဆောင်မျိုးသိပ်ကာ သူ ခေါင်းကိုဆတ်

ခနဲ ထောင်ပစ်လိုက်ပြီး ဦးနေသတိုးရကို အချို့သတ်ဖို့ ဆုံးဖြတ် လိုက်ရသည်။ ပိုက်ဆံချမ်းသာသလောက် အရာရာကို သူပဲအနိုင် ရမယ်လို့ ခံယူထားပုံရတဲ့ ဒီလူ့ကို ပေါ့သေးသေး သတ်မှတ်လို့ မရခဲ့ချေ။

“ကျွန်တော် မယုံဘူး ဦးနေသတိုးရ၊ မဏိက ဒီလိုမိန်းက လေး မဟုတ်ဘူးဆိုတာ၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် မဏိကိုမေး ကြည့်လို့ မဏိက ဟုတ်ပါတယ်လို့ ဝန်ခံလာရင်တော့ ကျွန်တော် နောက်ဆုတ်ပေးမှာပါဗျာ၊ စိတ်ချပါ”

သူ့ရင်ထဲက ကြေကွဲသံတွေကို ဦးနေသတိုးရက မကြားနိုင်သလို မျက်နှာခပ်လွှဲလွှဲ ပြုထားလေသည်။

“ကိုယ် မဏိနဲ့ ဒီနေ့ပဲ တွေ့ချင်တယ်ကွာ”

“ကျွန်တော် စိစဉ်ပေးပါမယ်”

“မဏိကို ပြောလိုက်ပါကွာ၊ ကိုယ် ဒီဆိုင်ကနေပဲ စောင့် နေမယ်လို့၊ မင်းစိတ်ဓာတ်ကို ကိုယ်လေးစားပါတယ် ရန်ခ၊ ကျေးဇူးလည်း တင်ပါတယ်”

သူက ဦးနေသတိုးရ စကားတွေကို ခပ်မဲမဲဖြိုးလိုက် ပြီး ပရမ်းပတာ ဟာနေတဲ့ရင်နဲ့ စားသောက်ခန်းထဲမှ ချာခနဲ လှည့်ထွက်လာခဲ့သည်။ ဒီလိုခံစားချက်မျိုးကို သူ တစ်ခါမှမခံစား

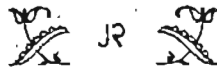
ခဲရဖူးသဖြင့် ရင်ထဲမှာ ပြောမပြောတတ်အောင် ပူလောင်ကြေကွဲ
နေသည်။

မဏိကို ယုံကြည်စိတ်အပြည့်ထားတဲ့ သူ့စိတ်ဓာတ်
တွေသာ လဲပြိုသွားမယ်ဆိုရင် သူ ကားမောင်းနေရင်းနဲ့ တစ်ခုခု
ဖြစ်သွားမှာ သေချာသည်။ ဒီအချိန်မှာ ငါသေချင်ပေမယ့် ငါသေလို
မဖြစ်သေးပါဘူး မဏိ။ ငါ အမှန်တရားကို နားထောင်ချင်ပါသေး
တယ်။

နင့်ရင်ထဲက ဝန်ခံစကားတွေကို ဦးနေသတိုးရနဲ့
ထပ်တူညီတဲ့ စကားတွေ ဖြစ်ခဲ့မယ်ဆိုရင်တော့ ငါ လောကအပြင်
ဘက်ထွက်ပြီး သေပစ်လိုက်မယ်။

မဏိသည် ရန်ခကို မျက်နှာချင်းဆိုင် တွေ့မြင်လိုက်ရတဲ့အချိန်မှာ ရင်ထဲမှာ ဘာမှပြောစရာမရှိတော့အောင် ဝမ်းနည်းဆို့နှင့်သွားခဲ့ရသည်။ လက်ထပ်ခါနီး သတို့သားတစ်ယောက်ရဲ့ ပြင်ဆင်မှုတွေဖြင့် ဆံပင်နဲ့ မှတ်ဆိတ်၊ ပါးမြိုင်းတွေကို ရိတ်သင်ထားတဲ့ နနယ်ချောမွေ့တဲ့ ရန်ခ မျက်နှာလေးကို ငါးလလုံးလုံး မမြင်တွေ့ခဲ့ရဘဲ အခုမှ တွေ့မြင်လိုက်ရတာမို့ မဏိ လွမ်းမောစွာ ငေးခနဲ စိုက်ကြည့်လိုက်မိသည်။

ရန်ခ မျက်နှာကို ငေးကြည့်ရင်း မကြာမီရက်ပိုင်းမှာ သူဟာ မဏိနဲ့လက်ထပ်ရမဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ဆိုတဲ့ အသိစိတ်ကလေးဖြင့် မဏိ ရှက်ရွံ့ရင်ခွန်သွားမိသေးသည်။

အခုချိန်မှာ မဏိ ဦးနေကို ဆက်သွယ်ဖို့ မလိုတော့ဘူးဖြစ်သလို၊ မဏိ ရင်ထဲက စစ်မှန်တဲ့ ချစ်ခြင်းတွေက ငယ်ငယ်ကတည်းက မခွဲတမ်း အတူနေလာခဲ့တဲ့ ရန်ခအပေါ်မှာ ပိုပြီးစူးဝင်သွားခဲ့ပြီမို့ မဏိသည် ရန်ခရဲ့စိစဉ်မှုတွေကို ကျေကျေနပ်နပ် လက်ခံလိုက်မိသွားပြီဖြစ်သည်။

“မဏိ ငါတို့နှစ်ယောက် လက်မထပ်ခင် တွေ့ကြဖို့လိုအပ်လို့ ငါ နင့်ကိုလာတွေ့တာ၊ နင့်ရင်ထဲက အစစ်အမှန်စကားကို ငါလိုချင်တယ်”

“ဟင်”

မဏိ ရန်ခ မျက်နှာကို ခပ်တွေ့တွေ့လေး မော့ကြည့်လိုက်မိသည်။ ရန်ခ မျက်နှာကို ငေးကြည့်နေရင်းမှ မဏိ ရင်ထဲမှာ အူလိုက်သွားလျှင်လိုက် ငိုချင်စိတ်ကလေး ဖြစ်သွားရကာ “အင့်” ခနဲ တစ်ချက်ရှိက်လိုက်မိပြီး မျက်နှာလေးကို ငုံ့ချလိုက်မိတော့သည်။ မဏိ ရန်ခအပေါ်ကို အကြီးအကျယ်ဆုံး အံ့မှားတစ်ခုကို ကျူးလွန်ခဲ့မိလေပြီ။

ငယ်ငယ်ကတည်းက မခွဲတမ်း အတူနေလာခဲ့ပြီး မဏိအလိုကျ အမြဲတမ်း ခေါင်းငုံ့သည်ခံခဲ့တဲ့ သူငယ်ချင်းကို ရင်ထဲက သံယောဇဉ်နဲ့ ခင်တွယ်ခဲ့တာပဲလို့ ထင်ထားခဲ့ဖူးတာ။

အခုတော့ မဏိသည် သူ့ကို မခွဲခွာရက်နိုင်လောက်အောင် ချစ်မြတ်နိုးသွားရပြီမို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ရှက်လည်းရှက်မိကာ ဝမ်းနည်းကြေကွဲသွားပါသည်။

ဦးနေ အပေါ်ထားခဲ့တဲ့ မေတ္တာတွေကိုလည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ရှက်ရွံ့မိပါသည်။ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို အထင်ကြီး လေးစားမိခဲ့တာကို အချစ်လို့ ထင်မှတ်ခဲ့တာ မဏိ မှားသွားခဲ့ပါပြီ။

ဦးနေရယ် မဏိကို ခွင့်လွှတ်နားလည်ပေးပါတော့။

ရန်ခကတော့ ရင်နာစွာဖြင့် ဘာစကားမှ မမေးရက်သေးဘဲ သူ့အရှေ့မှာ ကိုယ်လုံးလေးလှုပ်ခါ ရှိုက်ငိုကြွေးနေသည့် မဏိကို ငေးကြည့်ရင်း သူ့ရင်ထဲက ချုပ်ထိန်းထားသည့် ခံစားချက်များ လွတ်ထွက်သွားရကာ မဏိ ကိုယ်လုံးကလေးကို ခပ်တင်းတင်းကြီး ပွေ့ဖက်ထားလိုက်ပါတော့သည်။

မဏိ ခံစားနေရတဲ့အချိန်မှာ ဦးနေသတိုးရ ပြောခဲ့တာတွေကို ဖွင့်ပြီးမမေးရက်ပါ။ ဒီစကားကြီးကို နင့်ကိုဖွင့်မေးရမှာ ငါ မမေးရက်ဘူး မဏိ။ နင် ဘာကြောင့် ဒီလောက်ကြေကွဲနေတယ်ဆိုတာ ငါ သဘောပေါက်သွားပြီ မဏိရယ်။ နင် ငါ့ကို မချစ်နိုင်ခဲ့ဘူးဆိုတာ ငါ နားလည်သွားပါပြီ။ နင်နဲ့ ဦးနေသတိုး

တို့ ငါမယုံနိုင်တဲ့အထိ အချစ်နယ်ကျွဲသွားခဲ့ပြီ ဆိုတာကိုလည်း ငါယုံသွားပြီ မဏိ။ ငါ နင့်ကို လွတ်မြောက်ခွင့် ပေးပါမယ်။

ရန်ခ အသည်းနှလုံးတွေ ကြွေလွင့်ငြိမ်သက်သွားရပါပြီ။ သူ့ရင်ခွင်ထဲမှာ ဝမ်းနည်းတကြီး ငိုကြွေးနေတဲ့ ချစ်ရသူကလေးကို သူ ဒီတဒဂံလေးမှာပဲ ပွေ့ဖက်နှစ်သိမ့်ခွင့်ရတော့မည် ဖြစ်သည်။

သိပ်မကြာခင် အချိန်မှာ ငါနဲ့ မင်းနဲ့ ဘာမှမဆိုင်ကြတော့ဘူးနော် မဏိ။

ငါ တစ်ခဏလေးတော့ မင်းကို ပွေ့ဖက်ထားပါရစေ။ ငါတို့ ထာဝရ ဝေးကြတော့မယ် မဏိရယ်။

“ရန်ခ”
“မဏိ”

ခပ်အက်အက် အသံလေးနဲ့ ခေါ်လိုက်တဲ့ မဏိကို သူ ဟန့်တားပိတ်ပင်လိုက်မိပေမဲ့ သူ့မျက်ဝန်းအိမ်မှာလည်း မျက်ရည်တွေက တစ်စိတ်စိတ်အိုင်ကာ ပူနွေးစွာဖြင့် ပါးပြင်ပေါ်သို့ စီးကျလာခဲ့သည်။

“မပြောပါတော့နဲ့ မဏိရယ်၊ ငါ မကြားရက်ဘူး”
“ဟင်”

ရန်ခဲကားကို မဏိ နားမလည်နိုင်စွာဖြင့် မော့ကြည့်လိုက်မိသည်။ ရန်ခဲက ခေါင်းကြီးငုံ့ပြီး အတန်ကြာ ငြိမ်သက်နေပြီးမှ မဏိကို သူ့ရင်ခွင်ထဲက ဆွဲခွာထုတ်လိုက်ပြီး နှုတ်ခမ်းကို တင်းတင်းစေ့ကြိတ်ထားလေသည်။

အို ... ရန်ခဲ ဘာဖြစ်နေတာလဲ။ မဏိ ဘာစကားတွေ ပြောမှာမို့ သူက မကြားရက်တာလဲ။

မဏိသည် ရန်ခဲ သွေးပျက်မတတ် ကျိတ်ခံစားကြေကွဲနေတဲ့ မျက်နှာလေးကို ငေးစိုက်ကြည့်ရင်း ရင်ထဲမှာ တနံ့နံ့ ကြေကွဲသွားပါသည်။

ရန်ခဲက မဏိကို ဘာစကားမှ ဆက်မပြောတော့ဘဲ အတန်ကြာ ရီဝေစွာ စိုက်ကြည့်နေလေသည်။ ရန်ခဲ အကြည့်တွေက မဏိနဲ့ ဟစ်ဘဝလုံး ဝေးကွာတော့မယ်ဆိုတဲ့ ခံယူထားသည့် ကြေကွဲရိပ်တွေဖြင့် ခံစားနေရသည့် မျက်လုံးတွေမို့ မဏိရင်ထဲ ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားရပါသည်။

ပြီးတော့ မဏိ မျက်နှာလေးကို ကြေကြေကွဲကွဲကြီး စိုက်ကြည့်ပြီး ခေါင်းလေးငုံ့ချကာ ရင်ထဲက ဝမ်းနည်းသံကြီးနှင့် တောင်းပန်လာတဲ့ ရန်ခဲကို မဏိ အံ့သြငေးကြောင်စွာ စိုက်ကြည့်လိုက်မိသည်။

“ငါ မှားပါတယ် မဏိ၊ ငါ နင့်ကိုချစ်တဲ့စိတ်တွေနဲ့ ငါ နင့်ခွင့်ပြုချက် မယူဘဲ လက်ထပ်ဖို့ စီစဉ်လိုက်တာ ငါမှားပါတယ်၊ နင့်တို့ချစ်သူနှစ်ယောက် ငါ့ကြောင့် ရူးမတတ်ခံစားသွားရရင် ငါ့ကိုခွင့်လွှတ်ပါဟာ။ နင့်နဲ့ ဦးနေသတိုးရ ပျော်ရွှင်စွာ ရပ်တည်နိုင်တာ ငါ ဂုဏ်ယူကျေနပ်ပါတယ် မဏိ”

“ဟင် ... နင် ဘာပြောတာလဲ ရန်ခဲ၊ နင် ဘာဖြစ်သွားတာလဲ”

“ငါ နင့်ကို နားလည်ပါတယ် မဏိ၊ နင့်ကို ဦးနေသတိုးရ (... ..)ဆိုင်မှာ စောင့်နေတယ်”

မဏိသည် ရန်ခဲရဲ့ ရူးကြောင်ကြောင် လုပ်ရပ်တွေကို အံ့သြမယုံနိုင်စွာ စိုက်ကြည့်ပြီး ရင်ထဲမှာ ကျင်ခနဲ အေးစက်သွားပါသည်။

ရန်ခဲက မဏိကို စွန့်လွှတ်နိုင်တဲ့အထိ ဆုံးရှုံးခံနိုင်ခဲ့တာကြီးကို မဏိ ဝမ်းနည်းကြေကွဲစွာ ခံစားလိုက်ရသည်။

ရန်ခဲကို ဝမ်းနည်းကြေကွဲစွာ စိုက်ကြည့်နေရင်းမှ မျက်ရည်တွေ စီးကျလာခဲ့သည်။

“မဏိ မဂိုပါနဲ့ဟာ၊ ငါ့ကြောင့် နင်တို့နှစ်ယောက် စိတ်ဒုက္ခ ရောက်ခဲ့ရတာ”

“ရန်ခ အရှုံးကောင်ရဲ့၊ ဘာတွေလျှောက်ပြောနေတာလဲ၊ ဒီအချိန်မှာ ငါနဲ့ ဦးနေက ဘာဆိုင်တော့လို့လဲ၊ အရင် တုန်းက သူ့ကိုအထင်ကြီးစိတ်နဲ့ ချစ်သူတော်ခဲ့မိတာက လွဲပြီး ငါ့ရင်ထဲမှာ ငါ့နှလုံးသားထဲမှာ တကယ်အစစ်အမှန် ချစ်ခဲ့တဲ့သူက နင်ပဲ ရန်ခရဲ့၊ နင် ... နင် အခုချိန်မှ ဒီ စကားတွေ ပြောရက်တာ ငါ သိပ်ဝမ်းနည်းတယ်၊ သိလား။”

“ဟင် ... ဘာ ... ဘာပြောတယ် မဏိ”

ကြားလိုက်ရသည့် မဏိ စကားတွေက သူ့နားကို သူ မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်သွားရကာ အံ့ဩလွန်းလို့ ဘာပြန်ပြောရမှန်း မသိအောင် ရင်ထဲမှာ ဆိုက်ကက်သွားခဲ့သည်။

ဘာပြန်ပြောရမှန်း မသိအောင် အတန်ကြာ ငြိမ်ကျ သွားပြီးမှ မဏိမျက်နှာလေးကို သူ မယုံနိုင်စွာ မော့ကြည့်လိုက် တော့ မျက်ရည်တွေဖြင့် နှုတ်ခမ်းကလေး ဖိကိုက်ပြီး ကြေကွဲ ခံစားနေရသည့် မဏိ မျက်နှာလေးက သူ့ရင်ထဲက သံသယတွေ ကို တစ်စစီ ဆွဲထုတ်လွှင့်ပစ်လိုက်ပါတော့သည်။

ဦးနေသတိုးရ ရိုင်းယျော့ ပြောခဲ့တဲ့ စကားတွေကို လည်း မဏိလေးကို ပြောပြစရာမလိုတော့ပေ။

မဏိလေး သူ့ကို တကယ့်မေတ္တာစစ်တွေနဲ့ ချစ် မြတ်နိုးခဲ့တာကိုလည်း ဒီစကားနဲ့တင် နှလုံးသားက ယုံကြည်လက် ခံလိုက်မိပါတော့သည်။

“နင် တကယ်ပြောတာလားဟင် မဏိ၊ နင် ငါ့ကို နှလုံး သားထဲက ချစ်မှန်တဲ့ ချစ်ခြင်းတွေနဲ့ ချစ်တယ်ဆိုတာ တကယ်လားဟင်”

ရင်ခွင်ထဲမှာ မဏိ ကိုယ်လုံးလေးကို ခပ်တင်းတင်း လေး ပွေ့ဖက်ပြီး သူ့ ရင်ခုန်ပျော်မွေ့စွာ ဆိုလိုက်တော့ မဏိက သူ့ကို အရည်တွေဖြာလက်နေသည့် မျက်လုံးကြည်ကြည်လေး တွေနှင့် မော့ကြည့်လာပြီး သူ့ဘယ်ဘက်နှလုံးသားဆီသို့ မျက်နှာ လေး အပ်ချလိုက်ကာ သူ အကျေအနပ်ဆုံး စကားတွေဖြင့် နှစ်သိမ့် လာခဲ့လေသည်။

“နင်ကသာ မသိချင်ယောင် ဆောင်နေတာပါ ရန်ခရယ်။ နင့်ရဲ့ ဒီရင်ဘတ်ထဲက နှလုံးသားက ငါ နင့်ကို ဘယ်လောက် အထိ ချစ်တယ်ဆိုတာကို အသိဆုံးပါဟာ”

သူ့ကို အကျေနပ်ဆုံး စကားတွေဖြင့် နှစ်သိမ့်တတ်လွန်းသည့် မဏိကို သူ ဘာစကားပြန်ပြောရမှန်း မသိအောင်ကို ချစ်မြတ်နိုးသွားခဲ့ရလေသည်။

သူနှင့် မဏိတို့ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် အကျေနပ်ဆုံး ပွေ့ဖက်ကြည့်နူးနေသည့် အချိန်မှာပဲ သူ့အိတ်ထဲက hand phone ကလေးက တတူတူနှင့် မြည်လာပါတော့သည်။

ပထမတော့ ဒီဖုန်းဟာ ဦးမိုးကိုးရ ဖုန်းမှန်း သတိမထားမိသေးဘဲ သူတို့ချစ်သူနှစ်ဦး ကြည့်နူးနေသည့်အချိန်ကို နောင်ယှက်ရကောင်းလားဆိုပြီး ဖုန်းပိတ်ပစ်လိုက်သေးသည်။

ဒါပေမဲ့ ဖုန်းသံလေးက အဆက်မပြတ် မြည်နေခဲ့တာမို့ သူ ရင်ခုန်ထိတ်လန့်သွားရကာ အခုမှ ဦးနေသတိုးရ မဏိကို ဆိုင်ကစောင့်နေတာကို သတိရသွားကာ မဏိကို “မျက်နှာပူပူဖြင့်ပင် မော့ကြည့်လိုက်မိသည်။

ရင်ထဲမှာလည်း ဦးနေသတိုးရကို မဏိ ငြောမဲ့ စကားတွေအတွက် စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားခဲ့တာကို သတိရသည်။

စိတ်မကောင်းပါဘူး ဦးနေသတိုးရရယ်။ ခင်ဗျားအတွက် ကျွန်တော် စိတ်မကောင်းပါဘူးဗျာ။

“တူ တူ တူ”

အဆက်မပြတ် မြည်နေသည့် ဖုန်းကလေးကို သူ ထုတ်ယူလိုက်တော့ မဏိက အံ့ဩသလိုကလေး သူ့ကိုမော့ကြည့်လာခဲ့သည်။

“ဘယ်သူ့ဆီက ဖုန်းလဲဟင်”

သူက မဏိကို အားနာမျက်နှာပူစွာဖြင့်ပင် ခေါင်းငုံ့မျက်နှာလွှဲလိုက်ရင်း ခပ်တိုးတိုး ပြောလိုက်သည်။

“ဦးနေသတိုးရဆီက”

“ဟင်”

“နင့်ကို သူ မျှော်လင့်နေတယ်၊ သူ့ကို နင် စကားပြန်လိုက်ပါကွာ”

“ဟင်”

ဦးနေဆီက ဖုန်းဆိုသည့် ခံစားချက်ကလေးက မဏိနလုံးသားလေးကို နာကျင်ဖိစီးနှိပ်စက်သွားတော့သည်။

ဖြစ်ရလေ ဦးနေရယ်၊ မဏိကို အခုချိန်ကြီးအထိ မျှော်လင့်သေးတယ်တဲ့လား။

မဏိ ဦးနေရဲ့ ခံစားချက်တွေကို မကြားရက်တော့ပါဘူး။ ဦးနေကိုလည်း မဏိအတွက်နဲ့ မခံစားစေချင်ဘူး။

ခွင့်လွှတ်ပါ ဦးနေရယ်။ မဏိ ဦးနေကို အစ်ကိုကြီး တစ်ယောက်လို ချစ်ခင်သွားခဲ့မိတာ မဏိ အဖြစ်ကြီးတစ်ခုကျူး လွန်မိသလို ဖြစ်သွားရပြီ။

မဏိကြောင့် ဦးနေရဲ့နှလုံးသားမှာ ဒဏ်ရာရသွား ခဲ့တာ မဏိကို ခွင့်လွှတ်ပေးပါတော့နော်။

“မဏိ သူက မဏိနဲ့ပဲ စကားပြောမယ်တဲ့၊ ဖုန်းကိုင်လိုက် ပါကွာ”

“ဟင်”

ဘယ်အချိန်က ရန်ခ ဦးနေဆီ ဖုန်းစကားပြန်လိုက် သည် ဆိုတာကို မသိလိုက်ရဘဲ အပြစ်ရှိသူပီပီ မျက်နှာနွမ်းနွမ်း လေးဖြင့် ရန်ခလက်ထဲမှ ဖုန်းကလေးကို တုန်ယင်စွာ လှမ်းကိုင် ပြီး အတန်ကြာ ငြိမ်သက်နေပြီးမှ အသံပြုလိုက်ပါသည်။

“ဦးနေ”

“မဏိရယ်၊ ကိုယ် ... ကိုယ့်ကို အရမ်းခံစားရအောင် ဘာ ဖြစ်လို့ ရက်စက်ချင်တာလဲဟင်၊ ကိုယ် ...”

“ဦးနေ ... မဏိ ... မဏိကို ခွင့်လွှတ်နဲ့ ... ပေးပါလို့ တောင်းပန်ပါတယ်၊ မဏိ ... မဏိ ... ဦးနေကို အစ်ကို ကြီး တစ်ယောက်လိုပဲ ချစ်ခင်နိုင်တဲ့အတွက် ... အမှာ တွေကို ခွင့်လွှတ်ပေးပါလို့ မဏိ တောင်းပန်ပါတယ်ရှင်”

“ဟင်အင်း ... မင်း ဒီဆုံးဖြတ်ချက်တွေ မဆုံးဖြတ်ရဘူး၊ မင်း ကိုယ့်ကို ချစ်ပါတယ်၊ မင်းရင်ထဲမှာ ကိုယ်ရှိပါတယ်၊ ကိုယ်ဆီကို ...”

“အို”

မဏိ ရင်ထဲမှာ ဘယ်လိုမှ ထိန်းချုပ်ထားလို့ မရ အောင် ဝမ်းနည်းကြေကွဲသွားရကာ မဏိ မျက်ရည်တွေ စီးကျ လာပြီး ဖုန်းကလေးကို ရန်ခလက်ထဲ ထည့်ပေးလိုက်မိပါတော့သည်။

ဖြစ်ရလေ ဦးနေရယ်၊ မဏိ ရင်ရဲ့ခံစားချက်တွေကို မကြည့်ရက်တော့ဘူး၊ မဏိ မခံစားနိုင်တော့ဘူး။

“မဏိ အရမ်းပင်ပန်းနေပြီကွာ”

ရန်ခကလည်း မဏိ ကြေကွဲစွာ ငိုရှိုက်နေတာလေး ကို မကြည့်ရက်တော့ဘဲ မဏိ ကိုယ်လုံးလေးကို ရင်ခွင်ထဲ ဆွဲ သွင်းပြီး ပွေ့ဖက်နှစ်သိမ့်လိုက်ပါတော့သည်။

“ဦးနေသတိုးရရယ်၊ မဏိကို နားလည်ပေးလိုက်ပါတော့ ဗျာ၊ ကျွန်တော်လည်း ခင်ဗျားအတွက် စိတ်မကောင်းပါဘူး”

သူက မဏိပေးလာသည့် ဖုန်းကလေးကို ပြန်ဖြော လိုက်သည့်အချိန်မှာ တစ်ဖက်မှ ဦးနေသတိုးရ အသံက အကြာ ကြီး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သွားလေသည်။

ဦးနေသတိုးရ တိတ်ဆိတ်ကြော့ကွဲမှာများ ငိုရှိုက်နေ တာလား။

မိန်းမတစ်ယောက်ကြောင့် မျက်ရည်ကျခဲ့ရသည့် ယောက်ျားတွေထဲမှာ သူလည်း ပါဝင်ခဲ့ပြီမို့ အခုချိန်မှာ အချစ် နာကျသည့် ယောက်ျားတွေကို သူ ကိုယ်ချင်းစာ နားလည်ပေးမိ ပါသည်။

“ရန်ခ ... ငါ သိပ်မှားသွားပြီကွာ၊ ငါ မဏိအပေါ် အဖြူ စင်ဆုံးချစ်ခဲ့တာ၊ ငါ ဒီစကားတွေ ပြောခဲ့လို့ မဏိ ငါ့ကို အထင်သေးသွားတာ မဟုတ်လား၊ ငါ သိပ်မှားသွားပြီ ရန်ခ၊ ငါနဲ့ မဏိ ဘာမှမငြိစွန်းခဲ့ဘူး ဆိုတာကိုလည်း မင်းကို ဖွင့်ဟဝန်ခံပါတယ်ကွာ”

“ဦးနေသတိုးရရယ်၊ အချစ်ကြောင့် ခင်ဗျားရင်ထဲမှာ အတ္တ ကြီးပြီး မှားခဲ့တဲ့ အမှားထစ်ခုကို ကျွန်တော် မဏိကို စာ မျက်နှာဖွင့်မပြခဲ့ပါဘူး၊ ဒီဆုံးဖြတ်ချက်က သူ့ရင်ထဲက စစ်မှန်တဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ပါဗျာ၊ ခင်ဗျားပြောခဲ့တဲ့ စကားကို ကျွန်တော် မဏိကို ဖွင့်မပြောခဲ့ပါဘူး။ ကျွန်တော် မယုံလို့ ပေါ့ဗျာ”

“.....”

သူ့စကားအဆုံးမှာ ဦးနေသတိုးရဆီက ဘာစကား သံမှ ထွက်မလာတော့တာမို့ သူက အတန်ကြာ ငြိမ်ပြီးနားထောင် နေပြီးမှ သက်ပြင်းကလေးကို ဖွဖျလိုက်မိကာ ဦးနေသတိုးရကို နှုတ်ဆက်လိုက်ပါတော့သည်။

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဦးနေသတိုးရရယ်၊ ခင်ဗျားပြောခဲ့ တဲ့ အမှားတစ်ခုကို ဝန်ခံတဲ့အတွက် ကျွန်တော် တစ်သက် လုံး ခင်ဗျားကို အမှတ်ရသွားမှာပါဗျာ”

သူ ဖုန်းပိတ်လိုက်သည့် အချိန်မှာတော့ မဏိက သူ့ကို အံ့ဩနားမလည်နိုင်သည့် မျက်ရည်တွေ ပြည့်နေသည့် မျက်ဝန်းအစုံဖြင့် ဇိုက်ကြည့်ကာ သူ့ကို သူမရင်ထဲက အသိချင် ဆုံး စကားတွေဖြင့် မေးခွန်းထုတ်လာမှာကို သူ မလိုချင်တော့ သလို ဒီအချိန်မှာ မဏိကို ဘာခံစားချက်မှ မပေးချင်တော့တာမို့ မဏိလေး အကျေနပ်ဆုံးစကားတွေဖြင့် နှစ်သိမ့်လိုက်ပါတော့သည်။

“လူသားတွေရဲ့ ချစ်ခြင်းတွေထဲမှာ အတ္တကိုယ်စီ ရှိခဲ့ကြ တယ်။ အမျိုးမျိုးပေါ့ မဏိရယ်။ ကိုယ်လည်း မဏိကို ပိုင်ဆိုင်ရယူဖို့အတွက် မဏိ မသိအောင် လူကြီးတွေနဲ့ပေါင်း ပြီး မဂ်လာပွဲကို စီစဉ်ခဲ့တာ၊ ဒါ ကိုယ့်ရင်ထဲက မဏိကို ပိုင်ဆိုင်ရယူလိုတဲ့ ချစ်ခြင်းအတ္တကွအဖြစ် မဏိ ကိုယ့်ကို နားလည်ကျေနပ်ရင် ကိုယ် ကျေနပ်ပါပြီ”

မဏိက သူ့ကို ကျေနပ်ပါတယ်ဆိုတဲ့ စကားလေးကို ဆက်ခွင့်မပေးတော့ဘဲ သူ့ရင်ထဲက ချစ်ခြင်းတွေကိုပဲ မဏိကို ဖွင့်ဟဝန်ခံလိုက်တာဖြစ်သည်။

တကယ်တော့ မင်းရဲ့နှင်းဆီဖူး နှုတ်ခမ်းကလေးတွေ

ဆီက ...

ကျေနပ်ပါတယ်ဆိုတဲ့ စကားလေးကို ...

ငါ မကြားလိုတော့ပါဘူး မဏိရယ် ...

အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့လဲ သိလား ...

မင်း ငါ့ကို အပြစ်မြင်သွားမဲ့အဖြစ်ကို ငါ မရယူချင်တော့လိုပါပဲ။

အဲဒီလောက်အထိ ငါ မင်းကို ချစ်ခဲ့တာပါ မဏိရယ်။

